ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

2049

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி.

ச, ரு, சு, எ பத்துக்கள்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

வ்யாக்யானத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

உரையுடனும்,

தாக்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்-மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக கோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ரு0கூ0-வது ஸம்வத்ஸரமான

ஸௌம்யஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீநிகேதாசார்ய அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1909.

விஜயதேதராம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரம்பத்து முதல் திருமொழி

வண்டுணுப்ரவேசம்.

வ்யா.—இவர்க்கு உகந்தருளின நிலங்களிலுண்டான ருசியைப் பற்ற ஈஶ்வரன் இங்கேவைத்தான், சப்தாதிவிஷயங்களும் இந்நிலத்திலேயாயிருந்தது; நீர்மனிச்சரைக் கரையிலே நிறுத்தினால் பழைய வாஸநையாலே நீரிலேபோய்ப் புகுமாபோலே, உகந்தருளின நிலங்கள் இங்கேயுண்டானாலும் விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்திலுண்டான இருப்பு அவற்றிலே கைகழியப்போகைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே, ஈஶ்வரனுக்கும் "இவர்க்கு இங்ஙனேயுமொருநினைவுண்டோ" என்று கைகழியவிடுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே, ஸாக்ஷாத்கரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பகவத்விஷயத்திலே தமக்குண்டான ருசியையும், விட்டல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்த அருசியையும், அவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பம்செய்கிறார். ஆத்மவஸ்து, பகவதர்ஹமல்லாமையன்றிறே அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது, அசித்ப்ரத்யாஸத்தியாலேயிறே; ஆனபின்பு, இத்தைத்தவிர்த்துக்கொள்ளவேணுமிறே. ... ... *

அந.—வண்டுணுப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில்-"நந்திபுர விண்ணகரம் நண்ணுமனமே" என்று பலகாலும் சொல்லிவைத்தவர், "வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை" என்று ஒருகால் சொன்னாப்போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப்பிடுவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கித்யாதி).

மூ.— [மேல்

வண்டுணுநறுமலரின்டைகொண்டு பண்டைநம்வினைகெடவென்றடி
தொண்டருமமரரும்பணியநின்றங்கண்டமோடகலிடமளந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. (க)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அமரரும்	தேவர்களும்	அகல்இடம்	பரந்தபூமியை
தொண்டரும்	(மற்றும்) பக்தஜநங்களும்,	அளந்தவனே	(திருவடிகளால்) ஆக்ரமித்துக்கொண்டவனே!
வண்டு	வண்டுகள்	ஆண்டாய்	(இதுக்கு முன்னமே) என்னை அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியே!
உணும்	மதுபாநம் பண்ணுகிற்பதாய்	விண்ணகர்	திருவிண்ணகரென்னும் திவ்யதேசத்தில்
நறு	பரிமள ப்ரசுரமான	மேயவனே	பொருந்திநித்யவாஸம் பண்ணுமவனே!
மலர்	பூக்களினால் கட்டப்பட்ட	உன்னை	உன்னை
இண்டை	மாலையை	காண்பது	(நான்) ஸேவிக்கும்படி
கொண்டு	ஸம்பாதித்துக்கொண்(டுவந்து),	ஓர்அருள்	நிர்ஹேதுகமான க்ருபையை
பண்டை	ப்ராசீநமான	எனக்கு	என் விஷயத்தில்
நம்வினை	எங்கள் பாபங்களை	அருளுதியேல்	செய்வாயாகில் (செய்தருளவேணும்),
கெட	போக்கியருளவேணும்	மனைவாழ்க்கையை	(இனி) ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை
என்று	என்று ப்ரார்த்தித்து	வேண்டேன்	(நான்) விரும்பேன்.
அடிமேல்	திருவடிகளின் மேலிட்டு		
அணிய	ஆஶ்ரயிக்க, (அவர்களுக்காக)		
நின்று	(மஹாபலியிடம்) இரப்பாளனாயிருந்து		
அங்கு	அந்த யஜ்ஞவாடத்தில் நின்றே		
அண்டமோடு	மேலுலகங்களோடு கூட		

வாழ்க்கை-ஸுகம். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (வண்டுணும்) செவ்விப்பூமாலையைக்கொண்டு. (பண்டையித்யாதி) "முன்பு நாம்பண்ணிவைத்த பாபங்களையடையப்போக்கவேணும்" என்று திருவடிகளின்மேலே, (க) "ஸ்ஜ்ஞ ஸ்புராணாஸ் - ஸங்கைஸ்ஸுராணும்" என்கிறபடியே, தேவர்களும், மற்றும் திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பாரும் ஆஶ்ரயிக்க. (நின்று) அர்த்தித்துநின்று. பெற்ற அவ்விடந்தன்னிலே நின்றே அண்டங்களோடேகூட பூமிப்பரப்பை யளந்துகொண்டவனே!

(ஆண்டாய்) நான் இதரவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் உன்பக்கலிலே வைமுக்க்யம் பண்ணிப்போரா நிற்கச்செய்தே, இவ்வளவும்வர என் ஸத்தையழியாமல் நோக்கிக்கொண்டு போந்தவனே! (உன்னைப்பித்

(க) மாங்கள்யஸ்தவம்.

http://acharya.org

யாதி).நீ அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்தை நோக்கிக்கொடுபோந்ததின்ப(ஃ)லம் நீயே பெறவேண்டியிருந்தாயாகில், என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணியருளவேணும். (வேண்டேனித்யாதி) "இன்னமுமிவனுக்கு ஸம்ஸாரவாஸனை கழிந்ததில்லை" என்று இருக்கவேண்டா, எனக்குலோக யாத்ரையில் ருசியில்லாமையைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். (௧)

அரு. — முதற்பாட்டு. (வண்டித்யாதி). இந்த்ரன் கார்யம்செய்ய வந்தபடியாலே, "ఋషీణాం సురాణామపి భూతలస్థైస్తథా మనుష్యైర్గగనేచరైః। స్తుత్యక్రమాన్యః ప్రచచార సర్వదా మమాస్తు మాఙ్గళ్య వివృద్ధయే హరిః- ஸங்கைஸ் ஸுராணுமபி பூதலஸ்த்தைஸ்ததா மநுஷ்யைர்க்ககநேசகேசரைஃ। ஸ்துதஃ க்ரமாத்யஃ ப்ரசசார ஸர்வதாமமாஸ்து மாங்கள்ய விப்ருத்தயேஹரிஃ" என்றபடியே முந்துற அமரரைச் சொல்லுகை உசிதமாகையால், "அமரரும், தொண்டரும்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கை ரித்யாதி).

"அருளுதியேல்"- அருளவேணுமென்று கூட்டி அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நீ அநாதிகால மித்யாதி).... ... ... (௧)

மூ.—
[டவனே
அண்ணல்செய்தலைகடல்கடைந்ததனுள்கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக்கண்
விண்ணவரமுதுண வமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட வெம்பெருமா
ஆண்டா யுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல் [னே
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அண்ணல்செய்து	(தேவர்கள்பக்கல்) ஔதார்யத்தைப் பண்ணி	கண்டவனே	பார்த்த(ஸங்கல்பித்த)ருளினவனே!
அலைகடல்	அலைமோதாநின்ற ஸமுத்ரத்தை	விண்ணவர்	தேவர்கள் [நிற்க,
கடைந்து	மதநம்பண்ணி,	அமுதுஉண	அம்ருதபாநம் பண்ண
அதனுள்	(அக்காலத்தில்) அந்த ஸமுத்ரத்தில் நின்றும் புறப்பட்ட	அமுதில்	(அந்த)அம்ருதத்தில் நின்றும்
நஞ்சு	விஷத்தை	வரும்	(ஸாரபூதையாய்க்கொண்டு) வாராநின்ற
நுதல்கண்	நெற்றிக்கண்ணனான ருத்ரன்	அமுது	போக்யபூதையான
உண்ண	விழுங்கும்படி	பெண்	பெரியபிராட்டியாரை
		உண்ட	(லபித்து) அநுபவியாநின்றவனாய்
		எம்பெருமானே	எங்களுக்கு உபகாரகனானவனே! (உ)

http://acharya.org

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (அண்ணல்) ஒருகால்சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லுகிறார் தம்முடைய இந்த ருசியை ஸ்த்திரமென்னு மிடத்தை அவன் திருவுள்ளத்தே படுத்துகைக்காக.

(அண்ணல்)ஔதார்யத்தைப்பண்ணி யென்னுதல், ஸ்வாமித்வத்தை நிர்வஹித்தென்னுதல்; பெரிய க்ஷோபத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள கடலைக்கடைந்து. (அதனுள் - நஞ்சை - கண்ணு நல் - உண்ணாக்கண்டவனே) அதிலுண்டான விஷத்தை புஜித்து தேவர்கள் முடியாதே யிருக்கும்படியாகப் பார்த்தவனே! (விண்ணவரித்யாதி) தேவஜாதி அம்ருதத்தை புஜித்து உஜ்ஜீவிக்க, அந்த அம்ருதந்தான் கோதாம்படிவந்து தோற்றின பெரியபிராட்டியாரை லபித்து, அவ்வழியாலே ஆஸ்ரிதவர்க்கத்துக்கு உபகரித்தவனே! ஜநநிபக்கல் பண்ணு முபகாரம் ப்ரஜைகளுக்கா யிருக்குமிறே.

(ஆண்டாயித்யாதி) அச்சேர்த்தியை நான் கண்டநுபவிக்கும்படி என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணி யருளுவதியாகில், அத்தேவஜாதி உன்னைக்கொண்டு பூண்கட்டிக்கொள்ளுகிற ஸம்ஸாரயாத்ரையை வேண்டேன். ... ... (௨.)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (அண்ணலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - இந்த்ரனுக்காக இரந்தாகிலும் அவன் வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்தினாய், அங்ஙன் ஒரு ருசி எனக்கில்லை என்றார்; இதில் - தேவஜாதி யெல்லாம் சாகாமலிருக்கவேணுமென்ன, அதுக்காகக் கடல் கடைந்தாகிலும் அது தலைக்கட்டினாய், எனக்கு அங்ஙனிருப்பதொரு தேஹ சாபல்யமில்லை யென்கிறார் என்று ஸங்கதி. (இந்தருசியை) என்றது - "மனைவாழ்க்கை - வேண்டேன்" என்னும்படியான பகவத்விஷய ருசியை என்றபடி. ... ... (௨.)

மூ.—

குழல்நிறவண்ணநின்கூறுகொண்ட தழல்நிறவண்ணன் நண்ணார்நகரம்
விழ நனி மலை சிலைவளைவு செய்தங்கழல் நிற வம்பதுவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே. (௩.)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
குழல்நிறம்	திருக்குழலின் வர்ணம்போன்ற (நீலமான)	வண்ண	திருமேனி நிறத்தையுடையவனே!
		நின்	உன் திருமேனியில்

http://acharya.org

கூறுகொண்ட	ஒருபார்ஶ்வத்தைத்	விழ	நசிக்கும்படியாக,
	தனக்கிருப்பிடமா	நணி	பெருத்து
	கவுடையனாய் [ற	மலை	மலைபோன்றதான—
அழல்நிறம்	அக்நிவர்ணம் போன்	சிலை	வில்லை [து,
வண்ணன்	ஶரீரவர்ணத்தையுடை	வளைவுசெய்து	வளையும்படி செய்வித்
	யனான ருத்ரனை(க்	அங்கு	அந்த வில்லிலே(தொ
	கொண்டு),		டுக்கப்பட்டு)
கண்ணார்	ஶத்ருக்களான அஸுர	அழல்நிறம்	அக்நிவர்ணமாய் [ன
	ர்களுடைய	அது	அப்படி அதிக்ரூரமா
நகரம்	பட்டணமான த்ரிபுர	அம்பு ஆனவ	பாணத்திலே ப்ரவே
	மானது	னே	சித்து நின்றவனே!

வ்யா. — மூன்றாம்பாட்டு. (குழல்நிறவண்ணா) திருக்குழலில் நிறத்தையுடைய திருமேனியின் நிறத்தையுடையவனே! (௧) "கூறாளும்" என்கிறபடியே - உன் திருமேனியிலே கூறுடையனாய், அக்நிகல்பமான நிறத்தையுடையவன். கண்ணுக்குக் குளிர்ந்திருக்கும் ஸர்வேஶ்வரன் திருமேனி; கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாதபடி எரிந்திருக்கும் இவன்மேனி. ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளுடைய த்ரிபுரமான படைவீடு நசிக்கும்படியாக, பெருத்து மேருகல்பமான வில்லை வளைத்து, (௨) "தஸ்யாத் - தஸ்யாத்" என்கிறபடியே - அதுக்குள்ளீடாய்ப்புக்கு நின்றானுபத்து. இவ்வபதாநத்துக்கு ஹேதுவென்னென்ன; (௨) "விஷ்ணுராத்மா - விஷ்ணு:ராத்மா" என்றதிறே. (அங்கழல் நிறவம்பது) அம்புக்குக் கூர்மையாய்ப் போய்ப்புக்கு ப்ரதிபக்ஷத்தை யழியச்செய்து, "அந்த விஜயாபதாநத்தை அவன் செய்தான்" என்று விருதூதித்திரியும்படி பண்ணினவனே!

(ஆண்டாய்) "ஓரபதாநம் பண்ணினேன்" என்று விருதூதித் திரியும்படி பண்ணவேண்டா. (வேண்டேன்) ஸ்வரூப விரோதியைக் கழித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான பேற்றைப் பண்ணித் தரவேணும். ... ... (௩)

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (குழலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்-சிரகாலம் ஜீவித்திருக்க யத்நம்பண்ணினார்க்கு அத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுத்தாய்; எனக்கு அதுவேண்டா என்றாராய்; இதில் - "ஜீவித்திருந்தால் 'இன்னான் இனியான்' என்று நாலுபேர் கொண்டாடவேணும்" என்றிருப்பானை ருத்

(௧) தி-வாய்-௪-௮-௧. (௨) பாரதம்-கர்ணபர்.

ரனுக்கும் அது தலைக்கட்டிக் கொடுத்தாய், எனக்கு அங்ஙனிருப்பதொரு புகழ் வேண்டுவதில்லை யென்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

(நிறத்தை) என்றவநந்தரம், உபமாநமாக என்று சேஷம். "நனி" என்றதினர்த்தம் (பெருத்த) என்றது. "தழல் நிறவண்ணன்" - கொண்டு என்று அத்யாஹரித்து, "செய்து" என்றத-செய்வித்து என்றுக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (தஸ்மாதித்யாதி). ருத்ரன் செய்திருக்க, "ஸர்வேஶ்வரன் செய்வித்தான்" என்கைக்கு மூலமென்? என்னும் சங்கையைக் கிளப்பி, பரிஹாரமானபடியை விவரிக்கிறுர் (இவ்வபதாநத்தைக் கித்யாதி). ... . (௩)

மூ.—

நிலவொடு வெயில் நிலவிருசுடருமுலகமு முயிர்களு முண்டொருகால்
கலைதரு குழவியினுருவினையா யலைகடலாலிலை வளர்ந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே. ... (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிலவொடு	நிலாவோடும்	உண்டு	விழுங்கி (வயிற்றிலே வைத்து),
வெயிலொடு	வெய்யிலோடும் (கூடி)	கலைதரு	அத்யல்பமான
நிலவு	உலாவாநின்ற	குழவியின்	குழந்தையினுடைய
இருசுடரும்	இரண்டு தேஜஃபதார்த்தங்களான சந்த்ரஸூர்யர்களையும்	உருவினையாய்	வடிவையுடையனாய்க் கொண்டு,
உலகமும்	லோகங்களையும்	அலை	அலைமோதாநின்ற
உயிர்களும்	(அங்குள்ள) ப்ராணிகளையும்	கடல்	மஹாஸமுத்ரத்தில்
		ஆல் இலை	(ஓர்) ஆலந்தளிரில்
ஒருகால்	ஒருகாலத்திலே (ப்ரளயத்திலே)	வளர்ந்தவனே	கண்வளர்ந்தருளினவனே! (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (நிலவொடு) நிலாவோடேகூட, வெய்யில், நிலவுகிற - ஸஞ்சரிக்கிற, சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு நிர்வாஹகனுய். வர்த்தியாநின்றுள்ள நிலாவையும் வெய்யிலையு முடைய இருசுடரென்னுதல். லோகங்களும், அவற்றிலுண்டான ப்ராணிகளும், ஆகிய இவற்றை ஒருகால் வயிற்றிலேவைத்து, கலாமாத்ரமா யிருந்துள்ள குழவியினுடைய வடிவை யுடையையாய், க்ஷோபத்தை யுடைத்தான கடலிலே ஒருபவனுன ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடையவனே!

http://acharya.org

(ஆண்டாய்) என்பக்கல் அகடிதங்களை கடிப்பிக்க வேண்டா, உன்னைக் காண்பதொரு வகை ‡ அருளவமையும். (வேண்டேன்) என் தலையால் வரும் அம்சத்தில் கண்ணழிவில்லை. ... ... (௪)

அ௫.—நாலாம்பாட்டு. (நிலவித்யாதி) ருத்ரன் தலையில் விஜயத்தை ஏறிட்டாப்போலே, எனக்கு அங்கனிருப்பதொரு புகழ்படைக்க வேண்டா, ஸ்வரூபவிரோதியைக் கழித்துத் தரவேணுமென்றீர்; நீர் நினைத்தபோதாகச் செய்யப்போமோ, சிரகால வாஸிதமன்றோ மனைவாழ்க்கை என்னவருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

நிலாவோடும் வெய்யிலோடும்கூட நிலவுகிற இருசுடர் என்றுக்கி ஒரு யோஜனை அருளிச்செய்து, நிலவுகிற நிலாவோடும் வெய்யிலோடும் கூடின இருசுடர் என்று அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறுர் (வர்த்திக்கிற வித்யாதி).

மூ.—

பாரெழு கடலெழு மலையெழுமாய்ச்சீர் கெழுமிவ்வுலகேழு மெல்லாம்
ஆர்கெழுவயிற்றினி லடக்கிநின்றங் கோரெழுத் தோருருவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	
பார் எழும்	ஸப்தத்வீபங்களான	வயிற்றினில்	திரு வுதரத்திலே
	பூமிக்கும் [கும்	அடக்கி	(வைத்து) அடக்கிக்
கடல்எழும்	ஸப்தஸமுத்ரங்களுக்		கொண்டு
மலைஎழும்	ஸப்தகுலாசலங்களுக்	அங்குநின்று	அவ்வாலந்தளிரிலே
	கும் [ண்டு,		யிருந்தவனாய்,
ஆய்	நிர்வாஹகனாய்க் கொ	ஓர்	சப்தங்களில் ப்ரதான
ஏர்கெழும்	அழகுமிக்க		மான
இவ்வுலகு எ	இந்த ஸப்தலோகங்க	எழுத்து	அகாரத்துக்கு
ழும்	ளையும் [றையும்	ஓர்உரு ஆன	முக்யார்த்தமாய் நின்
எல்லாம்	(மற்றும்) எல்லாவற்	வனே	றவனே! (௫)
ஆர்கெழு	மிக அழகியதான		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூமிகளேழும், கடல்களேழும், மலைகளேழுமான இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய்; அழகுசெய்திருந்துள்ள இந்த லோகங்களேழு மடைய, அழகு மிக்கிருந்துள்ள வயிற்றிலே யடக்கிநின்றுய். இத்தால் - வாச்யங்களுக்கெல்லாம் தன் பக்கலிலே இருப்பாம்படி இவற்றுக்கு ஆதாரபூதனாய் நிற்கும்படி

---

‡ (பா) அருளவேணும்.

http://acharya.org

சொல்லிற்று. (நூலெழுத் தோருருவானவனே) வாசக ஜாதத்துக்கெல்லாம் ப்ரதாநமாயிருக்கிற அகார சப்த வாச்யனானவனே! (ஆண்டாய்).

அ௫.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன அகடிதகடநாஸாமர்த்யந்தனக்கும் மூலமான காரணத்வத்தால் வந்த சக்தி விசேஷத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(வயிற்றிலே) என்றது - ஸங்கல்பத்திலே யென்றபடி. "உரு" அர்த்தம். ... ... (௫)

மூ.—கார்கெழுகடல்களும் மலைகளுமா யேர்கெழுமுலகமு மாகி முதலார்களுமறிவரு நிலையினையாய்ச் சீர்கெழு நான்மறையானவனே
ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்கெழு	மேகங்கள்நிறைந்த	அறிவரும்	அறியப்போகாத
கடல்களும்	ஸமுத்ரங்களுக்கும்	நிலையினையாய்	ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய்,
மலைகளும்	பர்வதங்களுக்கும்	சீர்கெழு	ப்ராமாண்யமாகிற அழகுடைய
ஆய்	ஆதாரபூதனாய்,	நான்மறை	நாலுவேதங்களுக்கும்
ஏர்கெழும்	ஒழுங்குபட்டிருக்கிற	ஆனவனே	ப்ரதிபாத்ய னானவனே! (௬)
உலகமும்	லோகங்களுக்கும்		
ஆகி	நிர்வாஹகனாய்,		
முதலார்களும்	ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்		

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கார்) மேகங்கள் படிந்த ஸமுத்ரமும், பூமிக்கு ஆணியடித்தாப்போலே யிருக்கிற மலைகளும். இவற்றைப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்? கட்டளைப்பட்டிருந்துள்ள லோகங்களுமாய். இத்தால் - ஜகதாதாரனாய், ஜகச்சரீரனாய் நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (முதலார்களு மறிவரு நிலையினையாய்) சதுர்தச புவநேஶ்வரனான சதுர்முகன் தொடக்கமான ப்ரதாநரானவர்களாலும் "இவ்வளவு" என்று பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத ஸ்வபாவத்தை யுடையையாய், ப்ராமாண்யத்துக்குப் போரும்படி யதாபூதவாதியா யிருக்கிற நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களாலே ப்ரதிபாத்யனா யிருக்கிறவனே!

(ஆண்டாய்) நீ ஜகதாதாரனாய் ஸர்வாதிகனா யிருப்புதி என்று ப்ரமாணங்களிலே கேட்டுப் போகையன்றிக்கே, உன்னுடைய அஸாதாரணாகாரத்தை நான் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி என்பக்கலிலே க்ருபை

http://acharya.org

யைப் பண்ணி யருளுவதியாகில், நானும் மெய்யே இத்தை அருவ ருத்தேன். ... ... (௬)

அநு —ஆறாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) கீழ் - காரணத்வ ப்ரயுக்த சக்தி விசேஷத்தை அநுஸந்தித்தாரராய், ஜகத்தெல்லாம் சரீரமாக நீசரீரியா யிருப்பாயொருவ னன்றோ, எனக்கு வேண்டின புருஷார்த்தம் கொடுக்கைக்கு நீயே கடவா யென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஏர்" என்றதினர்த்தம் (கட்டளைப்பட்டு) என்றது. ... (௬)

மூ.—

உருக்குறுநறுநெய்கொண்டாரழலி லிருக்குறுமந்தணர் சந்தியின்வாய்
பெருக்கமொடமரர்க ளமரநல்கு மிருக்கினி லின்னிசை யானவனே
ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அமரர்கள்	தேவர்கள்,	சந்தியின்வாய்	ஸந்த்யாகாலங்களிலே [கின்றுள்ள
பெருக்கமொடு	ஸம்பத்தோடுகூட	நல்கும்	(ஹவிஸ்ஸை) கொடா
அமர	(தங்களுக்கு) யாகோபகரணங்களைப் பொருந்தப்பண்ணுகைக்காக,	இருக்குஉறும்	வேதாத்யயநபரரானு
உருக்கு உறு	உருக்கப்பட்ட	அந்தணர்	ப்ராஹ்மணர்களுடைய (தநமான)
நறுநெய்கொண்டு	நறுமணமான நெய்யைக்கொண்டு	இருக்கினில்	வேதத்தில்
ஆர்அழலில்	அழகிய அக்நியிலே	இன்	இனிமையான
		இசை	ஸ்வரூப ப்ரணவத்துக்கு
		ஆனவனே	வாச்யனானவனே!(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு- (உருக்குறு) உருக்கின நறுநெய்யைக் கொண்டு, அக்நியிலே, இருக்குறும் ப்ராஹ்மணர் ஸந்த்யைகள்தோறும். (பெருக்கமித்யாதி) (க) "పరస్పరం భావయన్తః శ్రేయః పరమవాప్స్యథ- பரஸ்பரம் பாவயந்த ஶ்ரேயஃ பரமவாப்ஸ்யத" என்கிறபடியே - பெருக்கத்தோடே கூட, தங்களுக்கு உபகரண ஸம்பத்தியுண்டாம்படி தேவர்கள் பண்ணுகைக்காக; அவர்களுக்கு தா(ஶ)ரகமான ஹவிஸ்ஸை அவர்களுக்குக் கொடாநின்றுள்ள ப்ராஹ்மணர்க்கு தநமான வேதத்தில் இன்னிசையுண்டு - ஸ்வரூபமான ப்ரணவம், அத்தாலே

(க) கீதை-௩-கக,

ப்ரதிபாத்யனுயுள்ளவனே! (௧) "सा हि श्रीरमृता सताम्-ஸாஹிஶ்ரீரம்ரு தாஸதாம்" என்று - வேத நர் என்னக்கடவதிறே ப்ராஹ்மணரை; "स्वरम् - ஸ்வரம்" என்று - ப்ரணவத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே, (௨) "यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तः - யத்வேதாதௌ ஸ்வரஃ ப்ரோக்தஃ" என்று. ‡ப்ரணவம் பரஸ்வரூபத்தை ஒன்றையும் சொல்லுகிறதோ? ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகிறதோ?" என்றால், இரண்டையும் சொல்லாநின்றதிறே - (௩) "आत्मानं युञ्जीत-ஆத்மாநம் யுஞ்ஜீத" என்றும், (௪) "ओंकारो भगवान्विष्णुः - ஓங்காரோ பகவாந்விஷ்ணுஃ" என்றும். (௭)

௮ரு — ஏழாம்பாட்டு. (உருக்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஸகலஜகச்சரீரியாய் ஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனை படியை யநுஸந்தித்து, நீயே என் மனோரதத்தைத் தலைக்கட்டவேணு மென்றார்; இதில்-ஸகல யஜ்ஞாராத்யனைக்கொண்டு, ஸகல வேதஸாரமான ப்ரணவ ப்ரதிபாத்யனை நீயே என்கார்யம் செய்யவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"இருக்கு உறும்" என்றது - ருக்குக்களை உற்றிருக்கிற வென்றபடி. தேவர்கள் யாகோபகரண ஐஶ்வர்யாதிகளைக் கொடுக்கவும், ப்ராஹ்மணர் ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கவு மாம்படி அந்யோந்யம் ப்ரீதியோடே கொடுக்கும்படி யென்று அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்பர மித்யாதி). "இருக்குறும் அந்தணர் - இருக்கினில்" என்றந்வயித் தருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக் கித்யாதி). (ஹவிஸ்ஸை) என்றது அத்யாஹார்யம். வேதம் தரம் என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ஸாஹீத்யாதி). "ऋचः-सामानि-यजूंषि- सा हि श्रीरमृता सताम् - ருசஃ-ஸாமாநி - யஜூம்ஷி-ஸாஹிஶ்ரீ ரம்ருதாஸதாம்" என்று கீழ் கூட்டிக்கொள்வது. "ஓமித்யாத்மாநம் புஞ்ஜீத" என்றதுக்கு- ஆத்மாவை ஈஶ்வரன் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கும்போது, "ஓம்" என்று மந்த்ரத்தைச் சொல்லும்போது ஆத்மவாசகமாக வேணுமிறே என்று கருத்து. [பெருக்கமொடமரர்கள் அமர நல்கும்படியாக - சந்தியின்வாய்-உருக்குறு நறுநெய்கொண்டு ஆரழலிலே, ஹவிஸ்ஸுக்களைக் கொடாநின்றுள்ள, இருக்குறு மந்தணருடைய இருக்கினில் இன்னிசையானவனே] என்றந்வயம். ... ... (௭)

மூ.—

காதல்செய்திளையவர் கலவிதரும் வேதனைவினையது வெருவுதலாம்
ஆதலிலுனதடியணுகுவன் நான்போதலர் நெடுமுடிப் புண்ணியனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர் மேயவனே. (௮)

(௧) (௨) தை-நா-ரா-௧௦. (௩) தை-நா-ரா-டுக.
(௪) ‡ (பா) ப்ரணவம் பரஸ்வரூபத்தையோ சொல்லுகிறது என்றால்.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
போது அலர்	செவ்விய பூமாலையி லலே அலங்கரிக் கப்பட்ட	அது	அப்படிப்பட்ட
		வினை	கர்மமானது (வினைக் கப் புகில்)
நெடுமுடி	நீண்ட திருவபிஷேக த்தையுடைய	வெருவுதல் ஆம்	(எனக்கு) பய(ப்ரத) மாகாநின்றது,
புண்ணியனே	பரிசுத்தனே!	ஆதலில்	ஆகையாலே, (அது
இளையவர்	யுவதிகள்		கழியும்படி)
காதல்செய்து	ப்ரீதிபண்ணி	உனது அடி	உன் திருவடிகளை
தரும்	கொடாநின்ற	நான்	நான்
வேதனை	துஃக்கரூபமான	அணுகுவன்	கிட்டி ஆஶ்ரயிக்கக் கடவேன். (அ)
கலவி	ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேதுவான		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (காதல்) இளையவர் காதலைப் பண்ணிக் கொண்டு-ஸ்த்ரீகளானவர்கள் ஸங்கத்தை யுடையராய்க் கொண்டு, தரு கிற துஃக்காத்மகமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கர்மத் தை அநுஸந்திக்க வநுஸந்திக்க எனக்கு பயமாகாநின்றது; ஆனபின் பு, இப்படிப்பட்ட அபாயங்களைத் தப்புவிக்கும் உன் திருவடிகளைக் கிட்டுவன் நான். அந்த ஸம்ஶ்லேஷந்தான் துஃக்காத்மகமாயிறேயிரு ப்பது. அநுபவிக்கப் புக்கால் ஒருநாள்வரையில் பர்யாப்தனாக விரகின்றிக்கே, தன்னுடைய பும்ஸ்த்வத்தை அழியமாற வேண்டும்- படியாய், இனித்தான் கண்டார்க்குக் கவிழ்தலை யிட்டுத் திரியவேண் டும்படியாய், மேல் நரகமாம்படி ஸ்வரூப ஹாநியை விளைக்கக்கடவ தான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேதுவான கர்மத்தை அநுஸந்திக்கிற இது அச்சத்துக்கு ஹேதுவாகாநின்றது; ஆனபின்பு, எங்கேனும் திரியிலும் யயாதிகள் †மேலே அடியிட்டுத் திரியும்படியான திருவடி களை அணுகுவன் நான். (போதலர் நெடுமுடிப் புண்ணியனே) வை த்தவளையமும் நீயுமாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி என்னுடைய இதர விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்த சுத்தியையுடையவனே! நா ட்டார்க்கு இது பிறக்கிறதில்லையிறே. இவர்க்கே யிறே இது உண்டா ய்த்து.

(ஆண்டாய்) உன்னை யொழிந்தவிஷயங்களில் ருசியைப் போக் கின நீயே, உன்னை நான் கண்ணாலே காணலாம்படி என் பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணுவதியாகில், எனக்கு இவற்றில் அருசியுண்டு. *

† (பா)தலையிலே.

http://acharya.org

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (காதலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்-ஸகலயஜ்ஞாராத்யனை நீயே எனக்கருளவேணுமென்றார்; இதில் - ஆழ்வார்! ஸகலயாகங்களைப் பண்ணி அந்தணர் எவர்க்காதி பலங்களை ப்ராபிக்க, நீரொருவரும்! "வேண்டேன்" என்கிறது என் கொண்டென்ன வருளிச்செய்கிறீரென்று ஸங்கதி.

விவரணம் (ஸ்த்ரீகளித்யாதி). கீழ்- வாக்யார்த்த மருளிச்செய்து தாத்பர்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அந்த ஸம்ஶ்லேஷந்தா னித்யாதி).... (அ)

மூ.—

[தேன்
சாதலும்பிறத்தலு மென்றிவற்றைக் காதல்செய்யாதுனகழலடைந்
ஓதல்செய் நான்மறையாகி யும்பராதல்செய் மூவுருவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதியேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஓதல்செய்	அத்யயநம் பண்ணப் படாநின்ற	சாதலும்	மரணமும்
நால்மறையாகி	நாலு வேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்	பிறத்தலும்	ஜநநமும்
உம்பராதல்	தேவர்களில் ப்ரதாநராக	என்று	என்று சொல்லப்படுகிற துக்க பரம்பரையை ஆராய்ந்து
செய்	பண்ணப்பட்ட	இவற்றை	இந்த ஜநநாதிகளை
மூவுருஆனவனே	ப்ரஹ்ம ருத்ரேந்த்ரர்களைச் சரீரமாக உடையவனே!	காதல்செய்யாது	விரும்பாதவனாய்க் கொண்டு
		உனகழல்	தேவரீர் திருவடிகளை
		அடைந்தேன்	ஆஶ்ரயித்தேன். (கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சாதல்) மரணஸமயத்திலே படும் வ்யஸநம், பின்பு நரகாநுபவம் பண்ணிப்படும் வ்யஸநம், பஞ்சாக்நி வித்யையில் சொல்லுகிறபடியே கர்ப்பரூபத்தாலே படக்கடவ வ்யஸநம், இவற்றை அநுஸந்தித்து ஜந்மாதிகளில் ஆசைபண்ணாதே, இவற்றைத் தவிர்த்தருளும் தேவர் திருவடிகளை வந்துகிட்டினேன். இவற்றை ஆதரிப்பாருண்டோ வென்னில்; "அநிஷ்டாவஹமான ஜந்மாதிகளைக் கழித்துக்கொள்வான் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணி!" என்று சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாநிற்க, அது செய்யாதபோதே, இத்தை ஆதரித்தார்களா மித்தனையிறே. (ஓதல்) என்று மொக்க ஓதியே போரக்கடவதாகையாலே, நிர்த்தோஷமாயிருந்துள்ள வேதங்களை விபூதியாக வுடைமையாய், தேவர்களுக்கெல்லாம் ப்ரதாநராய், அதிகாரி

http://acharya.org

புருஷர்களா யிருக்கிற ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளைச் சரீரதயா சேஷமாக வுடையவனே!

(ஆண்டாய்) எனக்கு இங்ஙனே யிருப்பதோரு அதிகாரத்தைத் தந்து, காற்கட்டாமது எனக்கு வேண்டா. (வேண்டேன்) அவர்களதிகாரங்களில் எனக்கு ருசியில்லை. ... ... (௯)

அ௫—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சாதலித்யாதி) நாட்டிலே இளையவர் கலவியே புருஷார்த்தமென்று ஸர்வசி ஸாலோக்யத்துக்கு யத்நம்பண்ணு நிற்க, நீர் அதுக்கு வெருவுகைக்கு மூலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

"உம்பராதல்" உம்பராக - மேலாக, ப்ரதாநராக, செய்யப்பட்ட மூவருவையும் சரீரமாக வுடையவனே யென்றருளிச் செய்கிறர் (தேவர்களுக்கெல்லா மித்யாதி).... ... ... (௯)

மூ.—பூமரு பொழிலணி விண்ணகர்மேல்
காமரு சீர்க்கலிகன்றி சொன்ன
பாமரு தமிழிவை பாடவல்லார்
வாமன னடியிணை மருவுவரே. ௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூமரு	பூக்கள் பொருந்தின (எப்போதும்பூவா நின்ற)	பாமரு	அழகிய பாசுரங்கள் நிறைந்த
பொழில்	சோலைகளை [ப	தமிழ் இவை	த்ராவிடரூபமான இந்தப் பத்துப்பாட்டையும் [கள்,
அணி	அலங்காரமாகவுடை		
விண்ணகர் மேல்	திருவிண்ணகரென்னும் திவ்யதேச விஷயமாக,	பாடவல்லார்	அப்யஸிக்க வல்லவர்
		வாமனன்	வாமநாவதாரம் பண்ணின ஸர்வேச்வரனுடைய
காமரு	ஆசைப்படத்தக்க		
சீர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை	இணை அடி	ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கிற திருவடிகளை
கலிகன்றி	ஆழ்வார் [யுடைய		
சொன்ன	அருளிச்செய்த		
		மருவுவர்	கிட்டப்பெறுவர்கள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (பூமருவித்யாதி) பூமாறாத பொழிலாலே அலங்க்ருதமாயிருக்குமுள்ள திருவிண்ணகர்மேலே சொல்லிற்று.

http://acharya.org

நித்யவஸந்தமான திருவிண்ணகரிலே. (காமரு) காமப்படுவதாய் - எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹை யுமான வேண்டிய படியான வைஷ்ணவஸ்ரீ யையுடையரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, நல்ல சந்தஸ்ஸுக்களை யுடைத்தான இவற்றை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (வாமனம்) இவர் 'வேண்டேன்'' என்றதைத் தவிர்ந்து,''அருளுதியேல்'' என்றபேற் றைப்பெறுவர்.... ... ... (௧)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (பூவியாதி) தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (இவர்) ஆழ்வார். ... ... (௧0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்து இரண்டாந்திருமொழி
போறத்தேன் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸம்ஸாரத்தில் தமக்குண்டான அருசியை விண்ணப் பம்செய்தார்; விண்ணப்பம் செய்யச்செய்தேயும் கடுகவந்து அத்தைத் தவிர்த்துத் தன்னைக்கொடுத்துகொடு நிற்கக்காண்டிலர்; காணாமையா லே, ''முன்பு அநாதிகாலம் அவற்றைவிரும்பித் தன்னைநெகிழ்ந்து போந்தோம், இப்போதும் அவ்வாஸநையைக்கொண்டு அவற்றை விரு ம்பி த்தன்னை நெகிழ்ந்திருந்தோம்'' என்று நினைத்திருந்தானாக வே ணும்; பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரிப்பித்து, அதில் எனக்கு ருசியில்லை யென்னுமிடத்தை ஸர்வஜ்ஞன் திருவுள்ளத்திலே படுத்திக் கடுகக் கிட்டலாவதொரு ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹித்துக் கொடுநிற்கவேணுமெ ன்று பார்த்து; அதுக்குறுப்பாக, அநாதிகாலம் தாம் ஸம்ஸரித்துப் போந்தபடியையும், அது தன்னில் ஜந்ம பரம்பரைகளிலே கைகழிந் தபடியையும், அர்த்தகாமங்களை விரும்பிப் போந்தபடியையும், இந்த்

ரிய வஸ்யனுப் போந்தபடியையும், இப்போது மேல் வரக்கடவ தான நரகாநுபவத்தை நினைத்து அஞ்சுகிறபடியையும் விண்ணப்பம்செய்து, "இவை என்றால் கழித்துக்கொள்ளவாவதன் றிக்கே யிருந்தது, என்னுடைய இக்குற்றங்களொன்றையும் பாராதே தேவரோடுண்டான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையே பார்த்துப் பிராட்டி புருஷகாரமாக என்னை ஸ்வீகரித்தருளவேணும்" என்று திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுகிறார். ... ... *

அந.—பொறுத்தேன் ப்ரவேசம்.—கீழ்த்திருமொழியில் ஒருகால் சொன்னப்போலே ஒன்பதின்கால் "மனைவாழ்க்கையை-வேண்டேன்" என்ற இவர், இத்திருமொழியில் பூர்வ வ்ருத்தத்தைச் சொல்லி சரணம் புகுருவானென்? என்னும் சங்கையிலே, அநாதிகாலம் மனைவாழ்க்கையிலே வாஸனைபண்ணி இப்போதாக "வேண்டேன்" என்றால் இது ஸஹ்ருதயோக்தியாமோ என்னும் நினைவாலே வைத்தாகவேணுமென்று அவற்றையெல்லாம் தாமேசொல்லிச் சரணம்புகுகிறார் என்னும் ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரத்தி லித்யாதி). ... ... *

மூ.—பொறுத்தேன் புன்சொல்நெஞ்சில் பொருளின்பமென விரண்டு
இறுத்தேனைம்புலன்கட்கடனாயின வாயிலொட்டி
யறுத்தேனார்வச்செற்ற மவைதன்னை மனத்தகற்றி
வெறுத்தேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புன்சொல்	(பிறர்சொல்லும்) ஹீநோக்திகளை	அவைதன்னை	ஆகிய அவற்றை
நெஞ்சில்	மநஸ்ஸிலே	வாயிலொட்டி	ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி
பொறுத்தேன்	ஸஹித்திருந்தேன்;	அறுத்தேன்	அத்ருஷ்டப்ராப்தமாக நிறைவேற்றினேன்;
ஐம்புலன்கள்	பஞ்சேந்த்ரியங்களுக்கும்,	மனத்து	(அந்த ப்ரேமத்வேஷங்களை)மநஸ்ஸிலே
கடனாயின	கடன்போலே வைத(ஜீர்ண)மாய் ப்ராப்தமான	அகற்றி	அகலப்பண்ணி (விஸ்தரிக்கச்செய்து)
பொருள்	அர்த்தம்		
இன்பம்	காமம்	வெறுத்தேன்	(பின்பு) ஜுகுப்ஸித்தேன்,
என இரண்டும்	என்று சொல்லப்படுகிற இரண்டையும்	திருவிண்ணகர்	திருவிண்ணகரென்னும் திவ்யதேசத்தில்
இறுத்தேன்	கொடுத்தேன்;	மேயவனே	பொருந்தியிருக்கும் ஸர்வேஸ்வரனே!
ஆர்வம்	(அநுகூலரிடத்தில்) ப்ரீதி		
செற்றம்	(ப்ரதிகூலரிடத்தில்) த்வேஷம்	நின் அடைந்தேன்	உன்னைச் சரணமாக வடைந்தேன். (க)

http://acharya.org

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (பொறுத்தேன்) ஸம்ஸாரிகளை "பந்துக்கள்" என்று நினைத்திருந்தால், அவர்கள் தாங்கள் சத்ருக்களாயிருக்கச் செய்தேயும், அண்ணியாரைப்போலே வர்த்தித்து, இவன்பண்ணின உபகாரங்களைக் கொண்டு, உபகரியாதானாக வார்த்தை சொன்னால், "இவர்கள் வேறுசிலரை இவ்வார்த்தை சொல்லாநின்றார்களோ, நம்மை இவ்வார்த்தை சொல்லிற்று நம்மோடுண்டான உறவில் ஊற்றமன்றோ" என்று, அவர்கள் சொல்லும் புல்லியசொற்களை ஸஹித்துப் போந்தேனென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், புண்டரீகாக்ஷனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்துதிக்கக்கடவ பாசுரங்களைக்கொண்டு, (க) "பாரிலோர்பற்றையை" என்கிறபடியே த்ருணஸமனாயிருக்கிற க்ஷுத்ரனை, (உ) "பனியிருங்குழல்கள்" என்றும் (ந) "சுந்தரத்தோள்" என்றும் சொல்லிக்கவிபாடும்படி, புல்லியசொற்களை நெஞ்சிலே தரித்துப் போந்தேனென்னுதல். சொல்லுக்குப்புன்மை, விஷயத்தைப்பற்ற வருமதிறே.

(பொருளித்யாதி) சிலரை பந்துக்களாக நினைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு உபகரிக்கும்போது அர்த்தம்வேணுமே; பிறரைக்கவிபாடுவது அர்த்தத்துக்காகவிறே; ஆகையாலே, ஶ்ரோத்ராதிகளுக்கு ப்ராப்தமாயிருக்கிற அர்த்த காமங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற இரண்டையும், கடமை இறுப்பாரைப்போலே அவற்றாலேபரி பூ(ர்ண)தனாய்க் கொடுத்துப்போந்தேன்; இப்படி அர்த்தக்ரஹணம் பண்ணப்புக்கால், அதுக்கு ஸஹகரித்தவர்களுக்கு ஸ்நேஹித்து வாழ்விக்கக்கடவனென்றும், அதுக்கு விரோதத்தைப்பண்ணினாரைச் செற்று முடிக்கக்கடவனென்றும் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, அந்தஸங்கல்பத்தை அநுஷ்டானபர்யந்தமாக்கித் தலைக்கட்டிப்போந்தேன்; பொருளின்பமென விரண்டுமிறுத்தேன்.

(அவைதன்னைமனத்தகற்றி) இப்படி நெடுநாள் வாஸனைபண்ணிப்போந்த இவற்றைக் கழித்துக்கொள்ளப்பார்த்து, அது என்னால் செய்து தலைக்கட்டப்போகாதாகையாலே, வெறுத்துவந்து உன் திருவடிகளைப் பற்றினேனென்னுதல்; அன்றிக்கே இவைதன்னை ஸங்கல்பிக்குமித்தனைபோக்கி இவனால் அநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதே; வாஸனையாலே அவைதான் நெஞ்சிலேபட்டுக்கிடக்குமே;

(க) தி-வாய்-ந-௬-எ. (உ) தி-வாய்-௬-௬-ந. (ந) நா-தி-௬-க.

http://acharya.org

அவற்றை ஸ்ப்ருஹயத்திலே விரிய விட்டுக்கூடுபூரித்து."அவைதன்னை" என்று-ராக த்வேஷங்களை. (வெறுத்தேன்) அதுதான் பின்னை சோக மோஹங்களோடே தலைக்கட்டுமிறே;அத்தாலே வந்து தேவர்திருவடி களிலே சரணம்புகுந்தேன். (திருவிண்ணகர்)இவன் இப்போது செய் கிற இவை விபாகத்தில் அநர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டக்கடவது; அப் போதாக "சுக்கிடத்திட்டுண்டோ" என்பாரைப்போலே, நமக்குத்த ஞ்சமாவாரார்? என்று ஆராயக்கடவன்,அவ்வளவில் நாம் தூரஸ்த்தராக வொண்ணாது என்று, நான் விபரீதத்திலே கைவளருகிறநாளே தொ டங்கி எண்ணித் திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானையாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன் என்னுமளவுமாய்த்திறே இங்குவந்து நின்றது. ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (பொறுத்தேனித்யாதி) "புன்சொல் - நெஞ்சில்- பொறுத்தேன்" என்று அந்வயித்து, "நெஞ்சில்" என்று விசேஷித்ததுக்கு ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளை யித்யாதி). லோகோக்தியன்றியே "சொல்" என்றது - கவிகளாய், அர்த்தாந்தர மரு ளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி).

இவ்வர்த்தத்வயத்துக்கும் சேரத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்--(இல் லை யித்யாதி). "ஐம்புலன்கட் கடனாயின- பொருளின்ப மென விரண்டும் இறுத்தேன்" என்று அந்வயித் தருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலே யித்யாதி). இத்தால் - பந்துக்களுக்காக இறுத்தேனென்று முந்தின வர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமும், ஐம்புலன்கட்காக இறுத்தேனென்று இரண்டா மர்த்தத் துக்கு அநுகுணமாகத் தாத்பர்யமும் கண்டுகொள்வது. "ஆர்வச்செற்றத் தை - வாயிலொட்டி யறுத்தேன்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (இ ப்படி யித்யாதி).

"அவைதன்னை" என்றது - "பொருளின்பம்" என்றவற்றை யாதல், ஆர்வச்செற்றங்களைச் சொல்லுதல்; ஆக, இரண்டுயோஜனை யருளிச்செய் கிறார் (இப்படி நெடுநாளித்யாதி). "மனத்தகற்றி" என்றதுக்கு - பொரு ளின்பங்களை மனத்தில்நின்றும் அகலும்படி பண்ணியென்றுதல், ஆர்வச் செற்றங்களை மனத்திலே, அகல - விஸ்த்ருதமாகப் பண்ணி யென்றுதல் சொல்லலாமென்று கருத்து. (சுக்கிடத்திட்டுண்டோ) என்றது - ஒருசெ ட்டி அக்கரைக்குப் போகாநிற்க, ஓடக்காரன் காசுகேட்க, "நான் என்கா லாலே நடந்து போகாநிற்கச்செய்தே உனக்குக் காசு ஏது" என்று போ னனாய், திரும்பிவரும்போது நட்டாற்றிலே வருகிறவளவிலே மார்மட்டுக் கழுத்துமட்டாக, அப்போது பயப்பட்டு "சுக்கிடுகிறேன், திட்டுண்டோ - திடருண்டோ" என்றானாம்; அந்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் - இச்சே

தானும் ஏற்கவே விசாரியாமல் ஆபத்து வந்தவேளையிலே தேடுவன், அப்போதாகவொண்ணாது என்று திருவிண்ணகரில் ஏற்கவேவந்து நின்றான் என்றதாய்த்து. ... ... (௧)

மூ.—மறந்தேனுன்னை முன்னம் மறந்த மதியின் மனத்தால்
இறந்தே னெத்தனையு மதனாலிடும்பைக் குழியில்
பிறந்தே யெய்த்தொழிந்தேன் பெருமான் திருமார்பா
சிறந்தேன் நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர் மேயவனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உன்னை	எப்போதும்நினைக்கத்தக்க உன்னை	பிறந்த	இடைவிடாத ஜநந(மரண)ங்களை யுடையனாய்க்கொண்டு
முன்னம்	அநாதிகாலமாக [ன்,		
மறந்தேன்	நினையாதொழிந்தே (அதுக்குமேலே)	எய்த்து	இளைத்து (சக்தியற்றவனாய்க் கொண்டு)
மறந்த	நினையாதொழிந்தே னென்கிற	ஒழிந்தேன்	ஸ்வயத்நத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தனானேன்
மதி இல்	ஜ்ஞாந (அநுதாப)முமில்லாத [கையால்	பெருமான்	ஸ்வாமியே! [ன்,
மனத்தால்	மநஸ்ஸை யுடையேனா	திருமார்பா	புருஷகார பூதையான பிராட்டியைத் திருமார்பிலே யுடையவனே! (இப்போது)
எத்தனையும்	மிகவும்(அநித்தைக்காட்டிலும்)		
இறந்தேன்	கைகழியப் போந்தேன்; (நிக்ருஷ்டனா		
		நின் அடிக்கே	உன் திருவடிகளுக்கே (ஆட்பட)
அதனால்	ஆகையாலே[னேன்).		
இடும்பை	துக்கரூபமான	சிறந்தேன்	தகுந்தவனானேன்;
குழியில்	கர்ப்பத்தில்		திருவிண்ணகர் மேயவனே! (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. இத்தனையோ செய்தகுற்றமென்ன, (மறந்தேனுன்னை முன்னம்) அந்தப்பொருளின்பங்களோபாதி உன்னையும் ஒருமூலையிலே ஆதரித்துக்கொடு போரப் பெற்றிலேன். அது செய்து போந்தாராகில் அப்போதைக்கிப்போது அவற்றுக்குப் பரிஹாரம் பண்ணினாரவரே. (மறந்தேன்) யாதொரு விஷயம்விடாதே நினைக்கவடுக்கும். அதொன்றையும் மறந்துபோந்தேன். மதுரையிலே நிர்வஹியாநிற்கச்செய்தே, ஒப்பிலாதபெருமாள் (௧) "ధ్యేయో నారాయణస్సదా - த்யேயோ நாராயணஸ்ஸதா" என்கிறவிஷயத்தையாகாதே மறந்துபோந்தது" என்றார். அல்லாதவை செய்தபடிசெய்ய, உன்னை முந்

(௧)

துறமுன்னம் மறந்துகொடுகின்றேனென்னுதல்; அன்றிக்கே, அநாதி காலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல். இம்மறப்புப்போருகிறது நெடு காளுண்டாகில், உன்னை முன்னம் மறந்திலேன் என்றன்றோ சொல்ல வடுப்பது என்னில்; அதுவேண்டாவாய்த்து, “உன்னை” என்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்தத்தை ஸ்மரித்தவராகையாலே; ஸம்பந்தம் ஸ்வாபாவிகமேயாகையாலே, முன்பு நெடுநாள் மறந்துபோரச்செய்தேயும் சில நாள் ஸ்மரித்து மறந்தாப்போலே யிருக்கத் தோற்றிற்று.

* கலங்காப் பெருநகரந்தன்னிலே யிருந்து மறக்கிறதன்றிறே, ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்து மறக்கை குற்றமோவென்ன; அவ்வளவேயன்று, நான் சேதநனாகப்பெற்றிலே னென்கிறார். சேதநனாகில் “மறந்தோம்” என்னும் அநுதாபம் பிறக்கவேணுமிறே மறந்தால்; “மறந்தோம்” என்கைக்கு யோக்யதையில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வ மாகிறது - ஜ்ஞாநகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாகையிறே; அக்குணங்கள் தன்பக்கல் காணுமையாலே அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமுண்டாகப்பெற்றதில்லை. மறந்தோமென்கிற மதியில்லாத நெஞ்சையுடையேனென்கையாலே - அநுதாபரூபஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்கு த்வாரம் மநஸ்ஸிறே; அதில்லாமையாலே (இறந்தேனெத்தனையும்) அசித்துக்கும் அவ்வருகேயானேன். முதலிலே நினைக்கைக்கும் யோக்யதையில்லையிறே அசித்துக்கு; சித்துக்கு யோக்யதையுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், நினையாமையாலே அசித்துக்கும் அவ்வருகே கை கழியப்போனேன். (க) “అసన్నేవ -அஸந்நேவ” என்று ப்ரமாணங்களும் சொல்லலாம்படியானேன். உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், “இல்லை” என்று வ்யவஹரிக்கலாம்படி நசித்தேன்.

(அதனுல்) (௨) “అవిద్యాతరుసమ్భూతి బీజమేతద్ద్విధా స్థితమ్ - அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதா ஸ்த்திதம்” என்கிறபடியே - அநாத்மந்யாத்மபுத்தியும் அஸ்வே ஸ்வபுத்தியும் ஸம்ஸாரத்துக்கு பீஜமென்றிருப்பார்கள்; இவர், அநுதாபமில்லாமை ஸம்ஸாரபீஜமென்றிருக்கிறார். (இடும்பை) துஃக்கம். துஃக்கத்தை விளைக்கக்கடவதான கர்ப்பத்திலே போய்ப்புக்கு, சாவது பிறப்பதாய்க்கொண்டு க்லேசப்பட்டேபோந்தேன். (பிறந்தே) இப்படிசாவது பிறப்பதாய்ப்போராநின்றால், நடுவிலே காதாசித்கமாக பகவத் ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணிவிறே அதொரு

(க) தை-ஆந-௬-க. (௨) வி-பு-௬-எ-கக.

http://acharya.org

ஜந்மத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாக வற்றுவது; அப்படி புருஷகாரங்காட்டி மீண்டதில்லை. (எய்த்தொழிந்தேன்) இன்னும் பிறக்கைக்கடியான கர்மவாஸனை யுண்டேயாகிலும், பிறக்கைக்கு த்ரவ்யமில்லாதபடி யானேன்; - கர்மவாஸனை கிடந்து பிறக்கவேண்டினாலும் பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லேன். ‡ (ஒழிந்தேன்-நானே-எய்த்தேன்) இனி, உடையவர்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ள நல்லகாலமென்கிறார்.

உடையவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்கிறது நீர் நாம் எது நினைத்தென்ன; (பெருமான்). உம்மை நினைத்துக் கைகழிந்தீராகில் செய்யலாவதுண்டோ வென்ன; (பெருமான்) எனக்கு நானேயோ உளேன்? நீயல்லையோ? சேஷித்வப்ராப்தியைப் பற்றச் சொல்லுகிறீராகில், சேஷிகளாவார்க்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய முண்டாயிருக்குமே; ஸ்வதந்த்ரரான நம்மைச் சொல்லுகிறதென் நீரென்ன; (திருமார்வா) உன்னுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை அழித்து ஸ்வீகரிப்பிக்கும் பிராட்டியன்றே அருகேயிருக்கிறாள். (க) " ந கஸ்சிந் ந அபராத்யதி" என்பாளன்றே அருகே. (சிறந்தேன்) அவள் ஏதேனும் தப்புச் சொல்லிலும் விடேனென்னும் நீயும், உன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யழித்து உன்னையிட்டு ஸ்வீகரிப்பிக்குமவளும், இருவரும் இங்கே ஸந்நிதிபண்ணுகையாலே, தேவர் திருவடிகளுக்குத் தகுதியானேன். (திருவிண்ணகர்) *கலங்காப் பெருநகரம் இருப்பாயிருக்க, அவ்விடத்தை விட்டுப் பிராட்டியோடே கூட, எய்த்தாரை எடுக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதனாய். நான் எய்த்துக் கொடுநின்றேன்; எய்த்தார்க்கும், எய்த்தாரை எடுக்கவந்து நிற்கிறவர்களுக்கும் ஒரு சேர்த்தியல்லையோ?... ... ... (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (மறந்தேனிதயாதி, (உ) " மேருமந்தரமாத்ரோபி ராசி: பாபஸ்ய கர்மண: । கேசவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஸ்யதி - மேருமந்தரமாத்ரோபி ராசி: பாபஸ்ய கர்மண: । கேசவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஸ்யதி" என்றிருக்க, நீரிங்ஙனே அஞ்சவேணுமோ என்னும் சங்காமுகேந ஸங்கதி ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறார் (இத்தனையோவித்யாதி). இந்த பதத்துக்கு இப்படி அர்த்தம் சொன்னபேருண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மதுரையிலே யித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (கலங்காவித்யாதி). சேதநனாலே அநுதாபம் வேணும் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சேதந

(க) ரா-யு-கக௬-சச. (உ) விஷ்ணுதர்மம்-எஅ. ‡ (பா) நான்.

http://acharya.org

ஞகி லித்யாதிவாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே); அசித்வ்யாவ்ருத்த ஞகையாலே அநுதாபத்துக்கு யோக்யதை உண்டென்று கருத்து. மேலுக்கவதாரிகை (அநுதாபேத்யாதி). "மறந்த மதியின்மனம்" என்கையாலே - அநுதாப மில்லை யென்ருய், அசித்ஸாம்யம் சொல்லிற்று; சித்துக்கு ஸாம்யம் எவ்வா காரத்தாலே யென்ன வருளிச்செய்கிருர் (சித்துக் கித்யாதி). "எத்தனை யும் - இறந்தேன்" என்றது- மிகவும் இறந்தேனென்ருய் அசித்தைப்பற்ற ஆதிக்யஞ் சொல்லுகிறது.

"இறந்தே" என்கிற அவதாரணத்தைப் பற்ற வருளிச்செய்கிருர் (இப்படி யித்யாதி). (காட்டி)புருஷகார முண்டேயென்று. "எய்த்தொழிந் தேன்" என்று முழுச்சொல்லாக்கி யருளிச்செய்கிருர் (இன்னுமித்யாதி). விவரணம் (கர்மேத்யாதி). இரண்டுசொல்லாக்கி அந்வயித்து "ஒழிந் தேன்" என்றதுக்கு ஸ்வயத்நத்தை விட்டேன் என்ருக்கி, அத்தாலே "எய் த்தேன்-தளரப்பட்டேன், போக்கற்றேன்" என்ருக்கி, இரண்டாலும் பலி தார்த்த மருளிச்செய்கிருர் (இனியித்யாதி). இத்தால் - ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வங்களுடைய ஞகையாலே உனக்கு நல்ல ஸமயமென்று கருத்து.

இரண்டுபதமாக்கின பக்ஷத்துக்கு அநுகுணமாக ஓரவதாரிகை யருளிச்செய்து, முழுச்சொல்லான பக்ஷத்துக்குச் சேர "பெருமான்" என்றதுக்கு அவதாரிகை (உம்மையித்யாதி).... ... ... (உ

மூ.—மானேய் நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழியி லுழைக்கும்
ஊனேராக்கை தன்னை யுதவாமை யுணர்ந்துணர்ந்து
வானேமாநிலமே வந்துவந்தென் மனத்திருந்த
தேனே நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே. (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானே	நித்யவிபூதி நிர்வாஹ	நோக்கியர்தம்	கண்ணழகை யுடைய
மா	பெரிய [கனே!		ரான ஸ்த்ரீகளு
நிலமே	பூமியோடு கூடின		டைய
	லீலாவிபூதிக்கு நிர்	வயிற்றுக்குழி	கர்ப்பத்திலிருந்து
	வாஹகனானவனே!	யில்	
வந்து	பரமபதத்தில் நின்று	உழைக்கும்	க்லேசப்படுமதாய்,
உவந்து	உகப்புடனே [ம்வந்து	ஊன்	மாம்ஸமயமாய்,
என்மனத்து	என் ஹ்ருதயத்தில்	ஏர்	புருஷார்த்தஸாதகமா
இருந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு		கையாகிற அழகை
	கின்ற		யுடையதான
தேனே	போக்யபூதனே!	ஆக்கைதன்	கேவல சரீரத்தையும்
மானேய்	மானோடொத்த	னை	

உதவாமை	(அது என்னுடைய புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநமாகாமையையும்
உணர்ந்து உணர்ந்து	நன்றாக அறிந்து
நின் அடைந்தேன்	உன்னையே ஸாதநமாகப் பற்றினேன்.
திருவிண்ணகர் மேயவனே! (௩)	

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு, (மானேய்) மானேய்ந்த நோக்கையுடையராயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளுடைய. (வயிற்றுக்குழியி லுழைக்கும்) ஒரு தேசவிசேஷத்திலே போய் யமனுடைய தண்டலிலே உழைக்குமது கிடக்கச்செய்தே, கர்ப்பத்திலே புக்குப்படும் க்லேசத்துக்கு அவதியில்லையாய்த் திருப்பது. தங்களுடைய பருவமும் மௌக்த்யமும் கிடக்கச்செய்தே, "ஒருப்ரஜை யுண்டாகவேணும்" என்று நோன்பு நோற்பர்களாய்த்து; இவனுடைய விநாசத்துக்காய்த்து யத்நிப்பது. (ஊனேயாக்கை) என்னவுமாம், (ஊனேராக்கை) என்னவுமாம். மாம்ஸப்ரசுரமான சரீரமென்றபடி; உள்ளும் புறம்பு மொக்க த்யாஜ்யமாயிருக்கை. இதுக்கு இரண்டாகார முண்டு; தன்னை விரும்பினாரைத் தானும் விரும்பி, தன்னை வேண்டாதாரைத் தானும் வேண்டாதது; ஆகையாலே, புருஷார்த்த ஸாதநமான ஆகாரம் கிடக்கச்செய்தே பந்தகமான ஆகாரமே யாய்த்து விஞ்சிப்பது. (உதவாமை யறிந்தறிந்து) காண்கிற தேஹத்திலே விருப்பத்தைப் பண்ணி, இது தன்னையே ஆத்மாவாக அபிமாநித்து; ஆத்மாவையும், அதுக்கு சேஷியான ஈச்வரனையும் நெகிழ்ந்துபோந்தால், பின்னை பந்தகமேயாய்த்துத் தலைக்கட்டுவது. நல்வழி போகைக்கு உடலாமது கிடக்க, அநர்த்தத்தை விளைக்குமதாய் த்யாஜ்யமாயிருக்கு மென்னுமிடத்தை விசதமாக வறிந்து.

(வானேமாநிலமே) உபயவிபூதி யோகத்தால் வந்த உயர்த்தியும் கிடக்கச்செய்தே, என்னைப் பெறுகை தனக்குப் பெரும்பேறு என்னுமிடம் தோற்ற இராநின்றான். (வானே) என்கிறது - நித்யவிபூதியை; (மாநிலமே) என்கிறது - லீலாவிபூதியை; ஆக, உபயவிபூதி யுக்தனென்றபடி. விபூதித்வயத்தையும் தனக்கு ப்ரகாரமாக உடையனாயிருந்துவைத்து என்னைப் பெறுகை தனக்குத் தேட்டமாக வந்தானாய்த்து. (வந்து வந்து) முன்பு அநாதிகாலம் இவரைப் பெறுகைக் குறுப்பாக வந்து, இவர்பக்கல் முகம் பெறாமையாலே போனமை யடையத் தோற்றி யிருக்கிறது. *எதிர்சூழல் புக்கிறே அவன் திரிந்தது. அன்றிக்கே, (வந்து உவந்து) என்னவுமாம்; அதாகிறது- *கலங்காப் பெரு

http://acharya.org

நகரத்தை இருப்பிடமாக வுடையவன், தனக்கென்ன ஒரு குடியிருப்பில்லாதாரைப் போலே யிருக்க வந்து, த்ருப்தனானாய்த்து. (க) *[illegible] - ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹகானநே போலேயாய்த்து. (உ) [[illegible] - லோகநாதஃ புராபூத்வா ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி] ஸுக்ரீவ மஹாராஜரை நாதராகப் பெறுகைக்கு யோக்யதை ஸம்பாதித்தபடி யாய்த்து லோகநாதரானது.[நாதமிச்சதி] இச்சைக்கு விதேயத்வமில்லை. பெறுவார், பெருதொழிவார், முந்துற இச்சியாநின்ருர். (ங) “[illegible] - ஸ ராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாத மபிகாங்க்ஷதே”. (என்மனத்திருந்த) இன்னும் வரத்தும் போக்குமுண்டு என்று தோற்றுதபடி ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்டையாக இருந்தானாய்த்து. (தேனே) தம்மைப் பெறுகைக்கு அவன் வருவது போவதாய்த்திரிந்த படியை அநுஸந்தித்தவாறே தமக்கினிதா யிருக்கிறபடி; (ச) “[illegible] - நிவேசிதாத்மா” (ரு) “[illegible] - விஷ்ணோஃ பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:” என்கிறபடியே. (நின்னித்யாதி) அறுகாதப்பயணத்துக்குப் பொதிசோறு கொண்டு போம் விஷயம் இங்கே ஸந்நிஹிதமாய்த்து. ... ... (௩)

அரு.—மூன்ரும்பாட்டு. (மானித்யாதி) “எய்த்தொழிந்தேன்” என்று நீர் க்லேசிப்பானென், (சு) * [illegible] - ஈஶ்வராய நிவேதி தும் அன்ரோ உம்மை ஸ்ருஷ்டித்ததென்ன; அங்ஙனுதவாது என்கிருரென் [illegible] ங்கதி.

நரகக்குழியிலும் ஏற்றமோ இது, “வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும்” என்று இத்தைப் போரப்பொலியச்சொல்லி க்லேசிக்கைக் கென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ஒருவித்யாதி) “மானேய் நோக்கியர்தம்”என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவ மருளிச்செய்கிருர் (தங்களுடைய வித்யாதி). முந்தின பாடத்துக் கர்த்த மருளிச்செய்கிருர் (மாம்ஸேத்யாதி). இத்தால் பலிதம் (உள்ளூமித்யாதி) இரண்டாம்பாடத்தில், “ஏர்” என்று - அழகாய், இப்படி விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிருர் (இதுக்கித்யாதி). “ஆக்கை தன்னை” என்றத்தையுங் கூட்டி “தன்னை” என்றத்தாலே மற்றொன்று உணராமை பலிக்கையால், உதவாமை உண்டாய்த்து என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (காண்கிறவித்யாதி). (பந்தகமே) என்றது- பந்தகமான

(க) ரா-ஆர-நி-ஙங. (உ) ரா-கி-ச-கஅ. (ங) ரா-கி-ச-உக.
(ச) ஸ்தோ-ர-உஎ. (ரு) பு-ஸூ. (சு) விஷ்ணுதத்வம்.

http://acharya.org

ஆகாரமே யென்றபடி. (தலைக்கட்டுவது) என்ற வநந்தரம், ஆகையாலே என்று சேஷம்.

மேல்பதத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார்(உபயேத்யாதி). ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே நிர்த்தேசித்ததின் கருத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு, மேலுக்.கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (விபூதித்வயத்தையு மித்யாதி). "உவந்து" என்றத்தை விவரிக்கிறது (அதாகிற தித்யாதி). இப்படி இடம் தேடிவந்த விடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆவாஸமித்யாதி). உபயவிபூதி யுக்தன் இவனைப் பெறுகை பெருப்பேறு யிருந்த விடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி). லோகநாதரானவர் இவரை நாதராக இச்சிக்கவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸுக்ரீவேத்யாதி). (விதேயத்வமில்லை) என்றது - கார்யமாகாது என்கிற நியமமில்லை என்றபடி. பெருமாளுடைய இச்சையை நிறைந்தபடி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ராம இத்யாதி). அபிகம்ய காங்க்ஷதே என்று கருத்து. ப்ரமாணார்த்தரமாகவுமாம். ... ... (ந)

மூ.—பிறிந்தேன் பெற்றமக்கள் பெண்டிரென்றிவர் பின்னுதவா
தறிந்தேன் நீபணித்தவருளென்னு மொள்வாளுருவி
எறிந்தே னைம்புலன்களிடர்தீர வெறிந்துவந்து
செறிந்தேன் நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர் மேயவனே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெற்ற	ஔரஸரான	அருள் என்னும்	பகவதநுக்ரஹத்தையே ஸாதநமாகப் ப்ரதிபாதிக்கிற சரமஶ்லோகமாகிற
மக்கள்	பிள்ளைகள்	ஒள்	அழகிய
பெண்டிர்	மனைவிகள் [ட	வாள்	கத்தியை [ழற்றி,
என்று	என்று சொல்லப்பட்	உருவி	உறையில் நின்றும் க
இவர்	இந்த பந்துக்கள் [கு	ஐம்புலன்கள்	சப்தாதி விஷயங்களாலும் அவற்றுக்கு ஸாதநங்களாலுமுண்டான
பின்	அந்த (ந்த)காலத்துக்	இடர்தீர	துயரம் நீங்கும்படி
உதவாது	துணை யாகாமையை	எறிந்தேன்	வீசினேன்,
அறிந்தேன்	தெரிந்து கொண்டேன், (பின்பு)	எறிந்து	(இப்படி அவற்றை) நிரஸித்து
பிறிந்தேன்	(அவர்களை) விட்டு விடேன்,		
நீ	ஆபத்ஸகனான நீ		
பணித்த	(அர்ஜுநனுக்கு) அருளிச்செய்த		

http://acharya.org

வந்து உன்னிடத்தில் வந்து நின் அடிக்கே உன் திருவடிகளிலே	செறிந்தேன் இடையறப் பொருந்தினேன்
	திருவிண்ணகர் மேயவனே!(ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு: (பிறிந்தேன்) ஸம்ஸாரத்திலே சிலரை பந்துக்களாக நினைந்துத் தானுபகரிந்துப் போருகிறது - தனக்குத் தானுதவாதவன்று இவன் செவியிலே.திருநாமத்தைச் சொல்லுதல், இவனுக்கு நல்வழி போகைக்கு விரகுபார்த்தல் செய்கைக்காகவிறே; அதில் அவர்கள் செய்வது - (க) "சோர்வினால் பொருள்வைத்ததுண்டாகில் சொல்லு சொல்லு" என்னுகிற்பர்களாய்த்து, இவன்றான், தனக்கு உணர்த்தி யுண்டானவன்றே தன்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் இவர்களிட்ட வழக்காக்கியாய்த்து வைப்பது. நீ மறந்து ஏதேனும் வைத்ததுண்டாகில் அத்தைச் சொல்லு என்னுகிற்பர்களாய்த்து; இவன்றனக்கும் அவர்களோபாதி புன்மை போருங்காணும். இவன் தன்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் அவர்களுக்கு ஆக்காநிற்கச் செய்தேயும், சிறிது இவன் பக்கலிலே உண்டென்று தோற்றவாய்த்து வர்த்திப்பது. [சுற்றமிருந்து] யமபடர் ஒருதிரளும், இவர்களொரு திரளுமாயாய்த்திருப்பது. இவர்கள் அலையாநின்றால் அவன் செய்வதென்னென்னில்; [ஆர்வினவிலும்,] தன்னுடைமையை அடைய எழுதிக்கொடுத்து ஸ்வீகரித்த இளையாளைக் கொடுவந்து முன்னேநிறுத்திலும்; வாய்திறவானாய்த்து.

(பெற்றவித்யாதி). வயிற்றிலேபிறந்த புத்ரன், பார்யை, இவர்களிறே அண்ணிய உறவாய்ப் போருவார்; அவர்களும், இவன்பக்கல் முன்பு உபகாரம் கொள்ளும்நாள் கொண்டு, பின்பு இவனுக்கு உதவ வேண்டுமளவான வாறே போகாநிற்பர்கள். ஸ்வப்நத்தில் பதார்த்த தர்சநம் உணர்ந்தால் இன்றியே யிருக்குமாபோலே யாய்த்து இவர்களோட்டை ஸம்பந்தமும். (அறிந்தேன் - பிறிந்தேன்) ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு ஒருகாலமும், த்யஜிக்கைக்கு ஒருகாலமும் வேண்டுகிறதில்லை.

இவ்வருகுண்டான பந்துக்கள் நமக்கு உபகாரகரல்லர்கள். இனி ‡இவ்வளவுக்குத் தஞ்சமாவாரார்? என்று நெஞ்சிலேபட்டவாறே, "என்னையே தஞ்சமாக நினைத்திரு" என்று அருளிச்செய்ததொரு வார்த்தை யுண்டிறே; அது இப்போது வாரா உதவிற்று. (நீபணித்த) அ

(க) பெரி-திரு-ச-ரு-ரு. ‡ (பா) அவ்வருகுக்கு.

வன் (க) "शरणं - மாமேகம்" என்றவார்த்தை யாய்த்து. (அருள்) என்கிறதென்னென்னால்; என்னுடைய ப்ரஸாதத்தையே உனக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாக அத்யவஸி என்றானிறே. (ஒள்வாள்) ஸம்சயங்களை யடையத் துணித்துப்பொகட்டு, (உ) "नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा - ஸ்த்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே" என்னப்பண்ண வற்றாயிருக்கை. (ங) "மருவலர்தமுடல் துணிய" என்றது - உபாய விஷயமாக உண்டாயிருக்கிறது. (ஐம்புலன்) ப்ராப்யாபாஸங்களாயும் ப்ராபகாபாஸங்களாயும் வருமவையடைய நினைக்கிறது - அஹங்கார மமகார கர்ப்பமான க்ரியாகலாபங்கள் கிட்டாதபடியாகவும், தன் பக்கலிலே உத்தேஶ்யதா புத்தியைப் பிறப்பிக்கக் கடவதான விஷயங்கள் கிட்டாதபடியாகவும். (செறிந்தேன்) இனி அவன்றானே "நானல்லேன்" என்னிலும் அன்னத்தின் மூக்காலும் பிரிக்க வொண்ணாதபடி செறிந்தேன். (நின்னித்யாதி) இவர்க்கு இப்புத்தி விசேஷத்தைப் பண்ணுவித்தது திருவிண்ணகரிலே வந்து ஸந்நிதிபண்ணியாய்த்து. அர்ஜுநனுடைய தேர்த்தட்டுப்போலே யாய்த்துத் திருவிண்ணகர். அர்ஜுநனுக் கருளிச்செய்த வார்த்தை அவனோடொத்த ஸம்பந்தமுடையாரெல்லார்க்கு மாமிறே. ... ... (ச)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (பிறிந்தேனித்யாதி) உமக்கு தர்மஸாதநமான தேஹம் உதவாமே போனால் உதவுகைக்கு பந்துவர்க்கமுண்டே, அவர்களாலே உஜ்ஜீவநம் ஸித்திக்கலாமே யென்ன; அது ஸித்தியாதாகையாலே விட்டேன் என்கிறார் என்று ஸங்கதி.

பந்துக்ருத்யமாவது-ஆபத்திலே உதவுமது, அது இல்லாமையாலே விட்டே னென்கைக்காக, பந்துக்ருத்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலே யித்யாதி). இத்தால் - ஆத்மஹிதம் பண்ணுமவனே பந்து வென்றபடி. எல்லாம் இவர்களிட்ட வழக்காக்கினால் இவனைக் கேட்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவன்றனக்கு மித்யாதி).

நீ பணித்தவார்த்தை என்னாமல், "அருள்" என்கிற தென்னென்று சங்காபிப்ராயம். அருளுக்கு ஒண்மை ஏதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸம்சயமித்யாதி). ஸம்சயமாவது-நீயோ புத்ராதிகளோ ரக்ஷகர் என்கிற ஸம்சயம். அருளை "வாள்" என்று சொல்லுகிற தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மருவலர்தமித்யாதி). சத்ருக்களைத் தம்முடைய வாளாலே துணிக்கு

(க) கீதை-கஅ-சாசா. (உ) கீதை-கஅ-எங. (ங) ங-கூ-கO.

http://acharya.org

மாபோலே உபாய ஸம்சயங்களையும் அவனருளாகிற வாளைக்கொண்டு தணிப்பரென்றபடி. “ஒள்வாளுருவி - ஐம்புலன்கள் இடர்தீர-எறிந்தேன்” என்று அந்வயம். “எறிந்துவந்து” என்றது - அநுவாதம். “ஐம்புலன்கள்” என்று - ப்ராப்யபாபங்களைச் சொல்லுகையாலே, ப்ராபகபாபங்களும் அர்த்தாத் வந்தது. (அன்னத்தின் மூக்காலும்) என்றது-பிரிக்கப்போகாத பாலையும் நீரையும் பிரிக்கும் அன்னத்தின் மூக்காலுமென்கை. இத்தால்- அன்னம்போன்ற பிராட்டியாலும் சிதகுரைத்துப் பிரிக்கப்போகாதென்கை ஸூசிதமாய்த்து. அன்று சொன்னவார்த்தை இவர்க்கு இன்றாகிற படி எங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுக் கித்யாதி). (௪)

மூ.—பாண்டேன் வண்டறையும் குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப
ஆண்டார் வையமெல்லா மரசாகி முன்னாண்டவரே
மாண்டாரென்று வந்தாரந்தோ மனைவாழ்க்கை தன்னை
வேண்டேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே.(௫)

பதம்.	உரை.
பாண்	பாடாநின்றனவாய்க்கொண்டு
தேன்	மதுபானம் பண்ணாநின்றுள்ள
வண்டு	வண்டுகள்
அறையும்	சப்தியாநின்ற
குழலார்கள்	மயிர்முடியையுடைய ஸ்த்ரீகள்
பல்லாண்டு இசைப்ப	உத்தரோத்தரம் மங்களங்களை ப்ரார்த்திக்க, (இவ்வுலகத்தார்)
அரசாகி	ராஜாக்களாய்க்கொண்டு
வையம் எல்லாம்	ஸகல லோகங்களையும்
ஆண்டார்	பரிபாலநம் செய்தார்கள்

பதம்.	உரை.
முன் ஆண்டவரே	(இப்படி) முன்பு ஆண்டுவந்த அவர்களே
மாண்டார்	மாண்டுபோனார்கள்
என்று	என்ற சொல்லுக்கு விஷயராய்க்கொண்டு (இப்படி)
வந்தார்	(அநாதிகாலமாக) வருகிறார்கள், (ஒருவர்க்கும் நிலையில்லை),
அந்தோ	ஐயோ! ஐஶ்வர்யம் அஸ்திரம், (ஆகையால்)
மனைவாழ்க்கை தன்னை	ஸம்ஸாரஸுகத்தை கொண்டு
வேண்டேன்	விரும்பாதவனாய்க்
நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே!	(௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாண்டேன்) ஆனை, குதிரை, தேர், காலாள் கூட்டி, அவை கொண்டு ப்ரதிபக்ஷத்தை அழியச்செய்து, அவ்வழியாலே ஐஶ்வர்யத்தையும் தன்னதாக்கிக் கொள்ளவேண்டு மதன்றிக்கே ஸித்தமான ஐஶ்வர்யத்துக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணு

http://acharya.org

வார் தேட்டமாயிருக்கை.—இன்றாக ஒரு ஐச்வர்யம் ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே, முன்பே உண்டானதுக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணு வார்தேட்டமாயிருக்கை. பாட்டையும் தேனையும் உடைத்தான வண்டு கள் மதுபாந மத்தமாய்க்கொண்டு த்வநியாநின்றுள்ள குழலையுடைய ஸ்த்ரீகளானவர்கள், மங்களாசாஸநம்பண்ண. (ஆண்டார்) ஒரு ப்ரதே சத்துக்குக் கடவனானவன்றிக்கே, (௧) "ஒரு நாயகமாய்" என்கிறபடி யே ஒரு முத்தின் குடையேயாம்படி பூமிப்பரப்பை யடங்கலும் நிர்வஹித்துப் போந்தவர்கள். முன்பு இப்படி நடத்திப் போந்தவர் கள் தாங்களே. (மாண்டாரென்று வந்தார்) முடிசூடினான் என்று ஒரு ஓலையிலேயிட்டால் "துஞ்சினான்" என்று வேறொரு ஓலையிட்டு வரக்காட்டுகைக்கு அவஸரமில்லாதபடி முடிந்து நிற்கையாலே, அவ் வோலையில் மறுபுறத்திலே துஞ்சினான் என்று இட்டுவருமாய்த்து. ஆண்டவன் ஆண்டேவந்தானென்று சொல்லப்படுவதில்லையாய்த்து. (என்றுவந்தார்)இப்படியாய்த்து முடியச்சொல்லிப்போருவது. "ஆண் டார், மாண்டார்" என்கிற சொல்லும் இடைபொத்திருக்குமாய்த்து' (௨) [ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யு:-ததா தேஹாந்தர ப்ராப்தி:] உத்பத்தி விநா சங்களாகிறன ஆத்மாவுக்கு அவஸ்தாந்தராபத்தியிறே. (ஆண்ட வரே மாண்டார்) இட்டபட்டங்களும் தனக்கு நிலைநிற்குமென்று அ வன் விசாரியாநிற்கச் செய்தே, ஆயுஸ்ஸு அடியற்று நிற்குமாய்த்து.

இவனுடைய பாரிப்பையும் அதினுடைய நிலைநில்லாமையை யும் அநுஸந்தித்து, தயைபண்ணிப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, (அந்தோ!) என்கிறார். (௩) [நந்த்யுதித ஆதித்யே-நந்த்யஸ்தமித இத்யாதி] அஸ்தமித்தவாறே, போகோபகரணங்களைக் கொண்டு அபிமதவிஷயங் களைப் பிறர் காணாதபடி புஜிக்கைக்குக் காலம்வந்ததென்று உகவாநிற் பர்கள்; உதித்தவாறே, அதுக்கு த்ரவ்யார்ஜநகாலம் வந்ததென்று ஹ்ரு ஷ்டராகாநிற்பர்கள். சாலிலெடுத்த நீர்போலே தங்கள் ஆயுஸ்ஸு கழிகிறபடியை யறிந்து, நடுவுபட்டநாளிலே அவ்வருகில் எளிவரவு வாராதபடி பரிஹரித்துக்கொள்ளவேணு மென்றிருப்பார் ஒருவரு மில்லை. (மனைவாழ்க்கை) ஆள ஆசைப்படியிறே மாளவேண்டுவது; ஐச்வர்யம் ப்ரத்யக்ஷம், நீராசைப் படுகிறது அதீந்த்ரிய மென்ன வொண்ணாதபடி திருவிண்ணகரிலே வந்து நிற்கிறது; கைங்கர்ய ஸாம்

---

(௧) தி-வாய்-௪-௧-௧. (௨) கீ-௨-௨௭. (௩) ரா-அயோ-௧௦௫-௨௪.

ராஜ்யத்தைத் தருகைக்கன்றோ இங்கிலேதான். நீயே சரண்யனாய் வந்து நிற்கப் பெற்ற எனக்கு அவர்களைக் கொண்டு கார்யமென்? என்கிறார். (ஆண்டார், மாண்டார்) என்கிற இவை இரண்டும் இரண்டு வ்யக்தியிலேயாகப்பெற்றதில்லை. பெருக்காறு அடிசுட்டாப்போலே பட்ட தர்மஹாநியைக் கண்டு ஐயோ என்கிறார். (மனைவாழ்க்கை தன்னை வேண்டேன்) ஆள ஆசைப்படிலிறே மாளாமையை ஆசைப்படுவது; இது ஸ்த்திரமாகிலும் வேண்டேன். ... ... (௫)

அந.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பாண்டேனித்யாதி) பந்துக்களுதவார் என்றாநின்றீர், குறைவற்ற ஐஶ்வர்யமுண்டானால் பந்துக்களெல்லாரும் வந்து உதவுவர்களே யென்ன; அது ஸ்த்திரமாகிலன்றோ இதுண்டாவது என்கிறார் என்று ஸங்கதி.

"அரசாகி, பாண்டேனித்யாதி, வையமெல்லாம், ஆண்டார்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி "ஆகி" என்ற அபூத தத்பாவனுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஆளையித்யாதி). (தேட்டமாயிருக்கை) என்றதுக்கு - (௧) "வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்" என்ற பாசுரத்திலே நோக்கு. விவரணம் (இன்றாக வித்யாதி). சப்தார்த்தம் (பாட்டையுமித்யாதி). கீழ் "ஆண்டார்" என்றபதம் அமைந்திருக்க, "முன்றாண்டவரே" என்று அநுவதிக்கைக்கு ப்ரயோஜந மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (முடிகுடிநானித்யாதி). "ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம் - ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே, "ஆண்டவர்தாம்" என்று விவக்ஷித்தது; ஆளுகைக்கு மாளுகை யுண்டானாப்போலே மாளுகைக்கு மாளுகை யில்லாமையாலே "மாண்டார்" என்கிற சொல் காலதத்வமுள்ளளவும் நிற்குமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி) அன்றிக்கே, "வந்தார்" என்கிற பஹுவசநத்தாலே - ஸர்வ ப்ரதேசத்திலும் இதுவே வார்த்தையாய்த்து என்கிறாராகவுமாம். இப்போது "முடிய" என்றது - தேசமெங்கு மென்றபடி. நித்யமான ஆத்மாவுக்கு மாளுகையாவ தென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தமேதத்யாதி).

இவரைப்போலே "அந்தோ!" என்று துக்கித்த பேருண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஈந்தந்தித்யாதி). ஆண்டவரே மாண்டார் என்று ஆயுஸ்ஸினுடைய அஸ்த்திரத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் கீழ், ஐஶ்வர்யத்தை "மாண்டார்" என்று அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ஆண்டார் மாண்டாரித்யாதி). அஸ்த்திரமான ஐஶ்வர்யத்தை உமக்கு ஸ்த்திரமாக்கினாலோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதி). ... ... (௬)

---

(௧) தி-பல்-௧-௩.

மூ.—கல்லா வைம்புலன்களவை கண்டவா றுசெய்பகில்லேன்
மல்லா மல்லமருள் மல்லர் மாள மல்லடர்த்த
மல்லா மல்லலஞ்சீர் மதிள் நீரிலங்கை யழித்த
வில்லா நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கல்லா	கல்வியில்லாத (சாஸ்த்ர மார்க்கத்திலே நடவாத)	அடர்த்த	நெருக்கி அழித்த
அவை	அதிக்ரூரமான	மல்லா	அல்ப வ்யாபாரத்தை யுடையவனே!
ஐம்புலன்கள்	பஞ்சேந்த்ரியங்களு[ம்	மல்லல்	ஸம்ருத்தமாய்
கண்ட	சப்தாதிகளை அநுபவிப்பிக்கப்பார்த்த	அம்	அழகியதான
		சீர்	ஸம்பத்தையும்
		மதிள்	ப்ராகாரங்களையும்
ஆறு	ப்ரகாரத்தை	நீர்	(சுற்றும் துர்க்கமாக நின்ற) ஸமுத்ரத்தையு முடைய
செய்பகில்லேன்	செய்கைக்கு யோக்யனுமிறிலேன்,		
மல்லா	பலிஷ்டனே!	இலங்கை	லங்காநகரத்தை
மல்அமருள்	மல்ல யுத்தத்தில்	அழித்த	நாசம்செய்த
மல்லர்	சாணூராதிகள்	வில்லா	தநுஸ்ஸை யுடையவ[னே!
மாள	முடியும்படி		நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்
மல்	(அவர்கள்) பலத்தை		மேயவனே! (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கல்லா) நீர்போய் கார்யஸ்த்யத்துக்கு எடுத்துப்போன இந்த்ரியங்களின் வழியே போய், அவை உகந்த விஷயங்களை உகந்து திரியமாட்டீரோ, இங்ஙனே என்செய்ய க்லேசப்படுகிறீரென்ன; அவை உன்னைக் காணவேணுமென்றும் கேட்கவேணுமென்றும் உடன்பட்டவன்றிறே எனக்குடலாய்த் திளவாவது, அவை இங்ஙனன்றிக்கே எல்லாம் கல்லா வைம்புலன்களாய்த்தே. ராவணனோடொக்கு மாய்த்து. மூலையடியே போக்கி முடிக்கப்பார்க்குமித்தனை யல்லது நல்வழி போகவொட்டாதாய்த்து. அவை பார்த்து வைத்த வழிபோக க்ஷமனுகிறிலேன். அதாகிறது - சப்தாதி விஷயங்களை அநுபவிக்கையிறே; அதுக்கு நான் க்ஷமனுகிறிலேன், மேல்வரும் அநர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தவாறே.

இந்த்ரியங்களானவை சிலரால் திரிய விடுவிக்கவொண்ணாதபடி மூலையடியே நடப்பன சிலஉண்டாகில் நம்மால் செய்யலாவதுண்டோவென்ன (மல்லா) இந்த்ரியவஸ்பதையைத் தவிர்க்கைக் கிடான

http://acharya.org

சக்தி உனக்கில்லையோ? இந்த்ரியங்களை நியமிக்கப்போகாதாகில் என் பக்கலிலே நெஞ்சை வை யென்றாயே. நம்சக்தி எங்கே வ்யாபரிக்கக் கண்டு நீர் இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறதென்ன (மல்லமரித்யாதி) மல்ல யுத்தத்திலே மல்லர் முடியும்படி அவர்கள் மிடுக்கையழித்த மல்தொழில் வல்லவனே!

(மல்லவித்யாதி) முன்கை மிடுக்காலே அழியச்செய்யவும் வல்லன்; செவ்வைப்பூசலிலே அழியச்செய்யவும் வல்லன். ஜநநி என்று வாசியறியாத ராவணனை அழியச்செய்த அருமையுண்டோ என்னுடைய இந்த்ரிய வர்க்கத்தைத் தவிர்க்கைக்கு? நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தான ஊரான மயும் ஐஶ்வர்யத்தையும் கண்டு, திருவடி, (௧) [மஹாவீர்ய மஹாதைர்ய மஹாஸத்வ மஹாத்யுதி:। மஹாராஜ்ய ஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா - அஹோவீர்ய மஹோதைர்ய மஹோஸத்வ மஹோத்யுதி:। அஹோராக்ஷஸ ராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா] (௨) [யத்யதர்மோ ந பலவாந் ஸ்யாதயம் ராக்ஷஸேஶ்வர:। ராகவ தர்மபத்நீ] ராவணன் தானும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைக்கண்டு, இவ்விருப்பைப் பெருமாளும் பிராட்டியும் சேரவிருக்க ஸம்வதித்தாகில் இவ்வைஶ்வர்யம்‡ குலையாதபடி யிருக்கலாய்த்துக் கிடீர். மதிளையும் அரணாகப் போரும்படியான கடலையு முடைய லங்கையை அழியச்செய்த வில்வலியையுடையவனே!

(நின்னித்யாதி) அந்த வில்கொண்டு வ்யாபரிக்க அங்கேவந்து முகங்காட்டப்பெற்றதில்லை என்ன; அந்த ப்ரதிபக்ஷத்தை யழியச்செய்து அங்ஙனே போனாயோ? போக்குக்காட்டி இங்கேயன்றோ வந்து புகுந்தது. ... ... (௬)

அரு — ஆறும்பாட்டு (கல்லாவித்யாதி)(௩) "மான வெண்குடைக்கீழ்" என்றும், (௪) "பார்மிசை அரசராகி" என்றும், (௫) "குடைநிழல் பொலிவர்" என்றும் திருமொழி கற்றார்க்கு முட்பட பகவத்பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு அடுத்த ஐஶ்வர்யத்தை அஸ்த்திரமாகிலும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லியிருந்தீரே, இப்போது அதின் அஸ்த்திரத்வத்தைச் சொல்லி "வேண்டேன்" என்பானென்னென்ன; (௬) *ஐஶ்வர்யாய நிவேதிதம் - ஐஶ்வர்யநிவேதிதமான இந்த்ரியங்களைத் தங்களை ப்ராப்தவிஷயத்திலே யாக்கிக்கொண்டு (௬) "பதிம்விஶ்வஸ்ய - பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிற விஷயத்தில் கார்-

(௧) ரா-ஸு-௪௯-௧௭. (௨) ரா-ஸு-௪௯-௭௨. (௩) ௪-௩-௧௦.
(௪) ௪-௬-௧௦. (௫) விஷ்ணுதத்வம். (௬) தை-நா-௧௧.
‡ (பா) அவஶ்யம்.

http://acharya.org

ஹஸ்த்யதர்மம் நடத்திக்கொண்டு வேண்டினபடி விநியோகம் கொள்ளு கிறார் என்றிருக்கமாட்டீரோ என்னும் ஸம்ப்ராயாயத்தைக் காட்டிக் கொண்டு ஸங்கதியை ஸம்பாதிப்பிக்கிறார் [illegible]. அன்றிக்கே, ராஜபோகத்தை வேண்டினால் [illegible] தர்மமான [illegible] (ஸாந்த்ர) தர்மத்தன்னை அனுஷ்டிக்கமாட்டீரோ, அது நரகாவஹமன்றோ என்னுமபிப்ராயத்தைக் காட்டி ஸங்கதி ஸம்பிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். (எடுத்துப்போன) படை எடுத்துப்போன. அதாவது - ததர்த்தமான வென்கை. (கல்லா வைம்புலன்களாய்த்தித) என்றது - கல்வியின்றிக்கே- சாஸ்த்ர மார்க்கத்திலே நடக்கையின்றிக்கே யிருக்கிற இந்த்ரியங்க ளென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இந்த்ரியங்க ளித்யாதி). நாம் இந்த்ரிய வஶ்ய தை தவிர்த்துத் தருகிறோமென்று சொன்னதுண்டோ நம்மை நீர் வளைக் கைக்கென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களை யித்யாதி). அர்ஜுந னோடு சொன்னதில்லையே என்று கருத்து. சார்யார்த்தம் ஒருவார்த்தை சொன்னமட்டிலே அதைக்கொண்டு வளைக்கிறீரோ "நம்சக்தி" என்று கூட்டிக்கொள்வது. (மல்தொழில்) அல்ப வ்யாபாரம்.

ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (முன்கை யித்யாதி). உட்கருத்து (ஜகதி யித்யாதி). "மல்லல்" என்று - ஸம்ருத்தியாய், அழகிய சீரென்று விசே ஷித்ததுக்கு பாவம் (திரவதி கேத்யாதி). ஶ்லேஷார்த்தம் (ராவணனித் யாதி). ... ... (ஈ)

மூ.—வேறு யானிரந்தேன் வெகுளாது மனக்கொளெந்தாய்
ஆறு வெந்நரகத் தடியேனை யிடக்கருதிக்
கூறு வைவர் வந்து குமைக்கக் குடிவிட்டவரைத்
தேறு துன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யான்	இந்நாள் விமுகனைப் போந்த நான்	ஆறு	ஒப்பில்லாத
வேறு	த்ரு(ஷ்)ப்தனைக்காட் டிலும்வ்யாவ்ருத்த னைக்கொண்டு	வெம்	அதிக்ரூரமான
		நரகத்து	ஸம்ஸாரமாகிற நரக
		அடியேனை	என்னை [த்திலே
		இட	பொகட்டுவைக்கும்
இரந்தேன்	(உன்னை)யாசித்தேன்,	கருதி	எண்ணி, [படி
எந்தாய்	என்ஸ்வாமியே!	கூறு	(என்னைத் தங்களுக் கு) பாக(பா)மாகக் கொண்டு
வெகுளாது	கோபியாமல்		
மனக்கொள்	(அத்தைத்) திருவுள்ள ம்பற்றவேணும்;		
ஐவர்	(அதாவது) பஞ்சேந் த்ரியங்களும்,	வந்து	என்னைக்கிட்டி
		குமைக்க	பாதி (பா)யாசிக்க,

http://acharya.org

குடிவிட்டவ ரை	(நீ என்னை நல்வழிப்படுத்துகைக்காகஎன்னிடத்தில்) வலிக்கப்பண்ணின அந்த இந்த்ரியங்களை	தேறாது உன்	நம்பாமல் உன்னை
		அடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே!	(௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வேறாயானிரந்தேன்) இரந்த கார்யம் க்ரமத்தாலே செய்யலாம்படியா யிருப்பனவும் சில இரப்புக்களுண்டு, அப்போதே செய்து தலைக்கட்ட வேண்டும்படியா யிருப்பனவும் சில இரப்புக்களுண்டு; க்ரமத்தாலே கார்யஞ்செய்து தலைக்கட்டு மளவும் இவன் பொறுக்கும் என்று தோற்றி யிருந்தவிடத்திலே அந்த க்ரமமும் பொறுக்குமிறே; அப்போதே செய்யாவிடில் இவனைக் கிடையாதென்று தோற்றினவிடத்தில் அப்போதே செய்து தலைக்கட்ட வேண்டும்படியா யிருக்குமிறே; அதில்செய்தே அறவேண்டும்படி ஆர்த்தித்வத்தை யுடையேனாய்க்கொண்டு இரந்தேன் வேறாக என்றபடி. (யானிரந்தேன்) அத்தலை இத்தலையானபடியைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். நீ *எதிர்சூழல் புக்கு இரந்துதிரிய, நானத்தை மறுத்து வைமுக்யம்பண்ணித் திரிந்தகாலத்தின் நீட்சியும் திருவுள்ளம் பற்றுகையுண்டே. நீ இரக்க மறுத்துத்திரிந்த நானன்றோ இப்போது இரக்கிறேன்.

(வெகுளாது) என்னுடைய பாசுரம் கேட்டால் தேவர் திருவுள்ளத்துக்கு சீறில் என்னவேண்டும்படி யாயிருக்கும்; இன்று அநந்யகதியாய் வந்து நிற்கிறவன், முன்பு "நாம் அநாதிகாலம் பிடிக்க மறுத்துப்போந்தவ னன்றோ" என்று, என்னுடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால் தேவர் சீறவேண்டும்படியா யிருக்கும். நான் ஸர்வதோஷயுக்தனாயிருந்தேன், நீ ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தாய், ஆனபின்பு, "நம்மையும் தன்னையும் பாராதே இவன் நிர்தோஷரைப்போலே நங்காலைப் பிடிப்பதே!" என்று சீறாதே. (மனக்கொள்) கார்யம் செய்யவேண்டுமளவிலே ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே அநாதரித்திருக்க வொண்ணாது; இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும். சீறுமைபோராது, இத்தைத் திருவுள்ளத்தே கொண்டருளவேணும். உம்மை ஸதோஷராகச் சொல்லிவைத்து, ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற என்னை "சீறாதே திருவுள்ளம் பற்றவேணும்" என்று நீர் சொல்லுகிறது என்னவேறது கொண்டென்ன;(எந்தாய்)என்னை லழித்துக்கொள்ள வொண்ணாதப்ரா

http://acharya.org

ப்தியைக்கொண்டு பொறுக்கை யொழிய, செய்த குற்றத்தைக் கணக்கிட்டுக் கைவிடலாம்படியோ தேவரோடுண்டான ப்ராப்தியிருப்பது? (க) "ஸகேவ ஸக்யு: - பிதேவ புத்ரஸ்ய" என்று நின்றதிறே.

பொறுப்பிக்கிற விடத்திலே வந்தவாறே, செய்த குற்றத்தைப் பார்த்துச் சீறுதே, ப்ராப்தியைப் பார்த்துக் கைக்கொள்ள வேண்டும்படி உமக்கு இப்போது வந்ததென்னென்ன, (ஆறுவெந்நரகம்) இந்த்ரியங்களினுடைய நினைவு சாலப் பொல்லாதாயிருந்தது. செய்த பாபம் அகஞ்சுரிப்பட்ட வளவிலே விட்டடிக்கவும் கூடுமிறே. யமனுடைய தண்டல் அங்ஙனொரளவல்ல, மாறுத நரகமாய்த்து ஸம்ஸாரம். (அடியேனை) கோமுற்றவர் படுக்கைப்பற்றிலே நலியக்கோலுமாபோலே. (உ) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்னுமா போலே அங்குத்தைக்கு எல்லா வடிமையும்செய்து வர்த்திக்கைக் கீடான ப்ராப்தியுடைய என்னை, அஹங்கார மமகாரங்களுக்குக் குடிமைசெய்யும் ஸம்ஸாரத்திலே போகத் தள்ளுவதாக நினையாநின்றது.

(கூறுவைவர்வந்து - குமைக்க) இது ஐவர்க்குப் பொதுவிறே என்றிருக்கிறனவில்லை; அஹமஹமிகயா பற்றி நலியாநின்றன. (ஐவர்) சைதந்ய ப்ரஸரத்வார மாத்ரமிறே என்றிருக்கிறிலர். சேதனரென்றே யிருக்கிறாராய்த்து பாதகத்வத்தி லுறைப்பாலே. (ஐவர்குமைக்க) ஒரு துர்பலனை ப்ரபலராயிருப்பார் ஐந்து சேவகர் ஐந்து திக்கிலே வலித்துக் கலங்கப்பண்ணி நெருக்குமாபோலே. (குடிவிட்டவரை) நீ குடிபுகர விட்டவர்களை. அதுக்கடி - இத்தைக்கொண்டு நம் கார்யிலே குனிந்து அவ்வழியாலே நம்மைப் பெறவேண்டாவோ என்னும் கருத்தாலே இத்தைத் தந்தாய்நீ, அது உன் நினைவையொழிய மற்றைப்படியே உன்பக்கல் நின்றும் அகற்றி விஷயங்களிலே மூட்டி முடிக்குமவையாயிராநின்றன.

(தேறுது) உன் நினைவின்படியே நடக்குமவை யன்றிக்கே யொழிகையாலே, அவற்றை விஸ்வஸிக்கப் போருகிறதில்லை. (உன்னித்யாதி) விஸ்வஸநீயனான நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்க, பயாவஹமான பதார்த்தங்களுக்குக் குடிமைசெய்து திரியவேணுமோ? ... (எ)

(க) கீ-கக-ஈச. (உ) ரா-அயோ-ருக-உகி.

http://acharya.org

அந —எழாம்பாட்டு. (வேறுவித்யாதி). கல்லா வைம்புலன்கள் உம்மை நமக்கு அடிபடி வெய்ஸ்மென்ன; அவற்றின் கொடுமையை யருளிச்செய்கிறுர் என்று ஸங்கதி.

(வேறுக) வ்யாவ்ருத்தமாக, அதாவது-த்ரு(ஷ்)ப்தனன்றிக்கே ஆர்த்தனுய் என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷிதர்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (இரந்த கார்யமித்யாதி). "யான்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அத்தலையித்யாதி). விவரணம் (நீயித்யாதி).

"வெருளுகை" சீறுதலாய், இதுக்கு ஹேது இரண்டு; அதாவது - அவன் தேடிவர வைமுக்யம் பண்ணினதும், ஸ்வதோஷம் பாராமல் கிட்டினதும்; முந்தினத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (என்னுடைய வித்யாதி). இரண்டாவது (நான் ஸர்வதோஷ யுக்தனித்யாதி). (ஆனைக்குப்பு) சதுரங்கம்.

(அகஞ்சுரிப்படுகை) குன்றுகை. (கோமுற்றவர்) மணியகாரர். (படுக்கைப்பற்று) அந்தஃபுரத்துக்கு விட்ட சீமை.

ஈச்வரன்மேல் குற்றமாக நீர் குடிவிட்டவர்கள் என்னப்போமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அதுக்கித்யாதி). (இத்தை) கரணங்களை. (எ)

மூ.—தீவாய் வல்வினையாருடனின்று சிறந்தவர்போல்
மேவா வெந்நரகத் திடருற்று விரைந்துவந்தார்
மூவா வானவர்தம் முதல்வா மதிகோள் விடுத்த
தேவா நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீவாய்	தீயை வாயில்நின்று முமிழாநின்ற(அதிக்ரூர பலப்ரதங்களாய்)	இடர்உற்று	(என்னை) இட்டுவைக்கையிலே முயன்று
வல்	அதிக்ரூரங்களான(ஒன்றாலும்போக்கவரிதான)	விரைந்து	அதிவேகத்துடன்
வினையார்	பாபங்கள்	வந்தார்	(பலப்ரதாநோந்முகங்களாக) வந்தன;
சிறந்தவர்போல்	பெட்டின பந்துக்களைப்போல்	மூவா	மூப்புமுதலிய விகாரங்களற்ற
உடன்நின்று	(என்னோடு) பிரியாமல் கலந்து நின்று,	வானவர்தம்	நித்யஸூரிகளுக்கு
மேவா	(ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குச்) சேராத	முதல்வா	நிர்வாஹகனே!
வெம்	அதிக்ரூரமான	மதி	சந்த்ரனுடைய
நரகத்து	நரகத்தில்	கோள்	க்ஷயரோகத்தை
		விடுத்த	போக்கின
		தேவா	தேவனே!

நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே! (அ)

http://acharya.org

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (தீவாய்) அநலாஸ்யராய்த்து. நெருப்பை உமிழாநின்றுள்ள வாயையுடைய. (வல்) ப்ராயஶ்சித்தத்தால் பரிஹரிக்கப் படுமவையல்ல; (க) "அவஶ்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்கிறபடியே-அநுபவித்தாலல்லது போக்கநசியாதவை யாய்த்து. (உடனின்று) ஸ்ருபாதிக பந்துக்களைப்போலே விடாதே நின்று கலந்து; (உ) "கலந்து நலியும் கடுந்துயர்" என்னக்கடவதிறே. (சிறந்தவர்போல்) ஒருகாலும் விடாத ப்ராதாக்கள், மற்றையாரைப் போலே.

(மேவாவெந்நரகத்து) (ஙு) "ஆநந்தமய:" என்கிற வஸ்துவை அநுபவிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்துவுக்குப் பொருந்தாத படியிருக்கிற நரகத்திலே தள்ளுவதாக வந்தன. இங்குள்ள து:க்கங்களை அநுபவித்தால், பின்னைப்போ யநுபவிக்கும் நரகமிறே அது; இப்போது "நரகம்" என்கிறது - இந்நரகந்தன்னையே. (விரைந்துவந்தார்) இத்தால்- இக்காலத்திலொரு ஸுக்ருதம் நுழைகைக்கு அவகாசமின்றிக்கே போந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. கர்மத்துக்கு ப்ரவாஹாநாதித்வ முண்டிறே.

இது நீர்பண்ணின கர்மத்தினுடைய பலமன்றோ? தாந்தாம் பண்ணின கர்மபலம் தந்தாமுக்கே அநுபவிக்கவேண்டாவோ? இப்போதாகச் செய்யலாவதுண்டோ வென்ன, (மூவாவானவர்) அகர்மவஶ்யராய் உன்னை அநுபவிக்கும்படி பண்ணிவைத்தாயே. ஒரு விபூதியாக எப்போது மொக்க பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராயிருப்பர்கள். புஜிபாநிற்கச் செய்தே, "இது நமக்குக் குலைகிறதோ?" என்றிருக்க வேண்டாவாய்த்து. (முதல்வா) அவர்களை அகர்மவஶ்யராக்கி, அவர்களுக்கு அநுபவிக்கைக்கு உன்னைக் கொடுத்து, அவ்வழியாலே அவர்கள் ஸத்தையை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போராநின்றாயே. (ச) "விண்ணுளார் பெருமானேயோ" என்றாப்போலே யாய்த்து.-ப்ராதாக்களிலே ஒருவன் முடிசூடி வாழாநிற்க ஒருவன் சிறைப்பட்டுக் கிடந்தாப்போலே தோற்றாநின்றதாய்த்து. (ரு)[ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண-ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண] இப்படிப்பட்ட அவர்க்கும் "இது மாயாம்ருகம் கிடீர்" என்று உணர்த்தி நோக்கும் இளையபெருமாளே! என்னும். [ஹா ஸீதே - ஹா

(க) (உ) பெரி-திருவ-கஙு. (ங) தை-ஆ-இ-உ.
(ச) தி-வாய்-எ-க-ரு. (ரு) ரா-ஸு-உ அ-அ.

http://acharya.org

ஸௌமித்ரே] அவர் தமக்கும், (௧) "సృష్టస్త్వం వనవాసాయ-ప్రమాదం మా కార్షీః - ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய - ப்ரமாதம் மாகார்ஷீ:" என்ற ஸௌமித்ரையாரைச் சொல்லும்.

அப்பரிமாற்றமுள்ளது அவ்விபூதியிலே காணும், இங்கில்லை என்று அவனுக்குச் சொல்லவொண்ணாதபடி (மதிகோள் விடுத்த தேவா) ஸ்வரூபலாபம் பெறவேணுமென்றிருப்பார்க்கு அத்தைப் பண்ணிக்கொடுப்பது, இஶ்ஶரீரத்தில் வைகல்யம் போகவேணுமென்றிருப்பார்க்கு அத்தைப் பண்ணிக்கொடுப்பது. (தேவா) ஆருடம்பில் க்ஷயந்தான் தீர்ந்ததாயிருக்கிறது. (நின்னித்யாதி) என்னுடைய க்ஷயத்தைப் போக்குகைக்காக நீவந்து ஸந்நிஹிதனாயிருக்க, நான் பிறர்க்குக் குடிமைசெய்து திரியவோ? ... ... (௮)

௮ந—எட்டாம்பாட்டு. (தீவாயித்யாதி) நம்காலில் குனிந்து வாழுகைக்கு நாமே குடிவிட்டவர் என்றறிந்தீராகில், அவை மற்றப்படியாய் நரகத்திலே இடக்கருதுகைக்குக் காரணமென்னென்னும் சங்கையிலே, வல்வினையார்கிடீர் அவற்றுக்கு மூலபலமென்கிறார் என்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவத்தை "விரைந்து" என் றத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநலாஸ்யராய்த்து) என்று. தே ம்பலில்லாமல் நெருப்பைச் சொரிந்துகொண்டு பிடிக்கவந்தார்களென்று கருத்து. (நிருபாதிக பந்துக்கள்) பெருமாளும் பிராட்டியும். சிறந்தவர்-தகுதியானவரென்றாய், அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலுமித்யாதி).

"வெம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இங்குள்ள வித்யாதி). (அது) யமதண்டகம். (இந்நரகம்) ஸம்ஸாரம். "விரைந்து" என்று - வேகம் சொன்னால் ஸ்த்தாயியானதுக் கொழிய வேகம் சொல்லவொண்ணாதே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கர்மத்துக்கித்யாதி); ஜலகண ஸமுதாயத்தில் வேகம்போலே பாபஸமுதாயத்தில் நைரந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

மூவாமை - ஷட்பாவ விகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், கர்மக்ருதமான விகாரமில்லாமையைச் சொல்லிற்றாய், இப்படி விசேஷித்தது - தம்மையும் அப்படி பண்ணவேணுமென்னும் கருத்தாலே என்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (அகர்மேத்யாதி). அன்றிக்கே, மூவாமை - முற்றாமையாய், அது பகவதநுபவத்தில் முற்றினமையாய், அத்தால் பலித்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புஜியாநிற்க வித்யாதி). கீழ்ச்சொன்ன தாத்பர்ய த்வயத்துக் கநுகுணமாகக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்

(௧) ரா-அயோ-௪௦-௫.

http://acharya.org

யாதி). தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (விண்ணுளாரித்யாதி). விவரணம் (ப்ராதாக்களிலே யித்யாதி). இத்தால் - வெறுப்புத் தோற்றச் சொன்னாரென்று கருத்து. மூன்றாம் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து த்ருஷ்டாந்தம் காட்டுகிறார் (ஹாராமேத்யாதி). ஸம்பந்தமுடையார் பேரைச்சொல்லி விஷாதப் பட்டாப்போலே விஷாதப் படுகிறாரென்று தாத்பர்யம்.

மேலுக்கவதாரிகை (அப்பரிமாற்ற மித்யாதி). மதி- சந்த்ரனுடைய, கோள் - க்ஷயத்தை, போக்கினாய் என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தை இப்போது சொல்லுகிறவர்க்கு, மதியினுடைய - ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தினுடைய, க்ஷயத்தை விடுத்தமையும் ஸூசிதமென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வரூபலாப மித்யாதி). (கொடுப்பது) என்ற வசுந்தரம், இரண்டும் உனக்குத் துல்யம் என்று சேஷம். ... ... (அ)

மூ.—போதார் தாமரையாள் புலவிக்குல வானவர்தம்
கோதா கோதில் செங்கோல் குடைமன்னரிடை நடந்த
தூதா தூமொழியாய் சுடர்போலென் மனத்திருந்த
வேதா நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
போதுஆர்	காலத்திலே யலர்ந்த (செவ்வி யழியாத)	மன்னர்	துர்யோதநாதிகளான ராஜாக்களுடைய
தாமரையாள்	தாமரைப்பூவை வாஸஸ்தாநமாக உடைய பெரியபிராட்டியாருடையவும்	இடை	ஸபாமத்யத்திலே
		நடந்த தூதா	தூதுபோனவனே!
		தூமொழியா ய்	பரிசுத்தமான (பாண்டவ பக்ஷபாதியான) சொற்களை யுடையவனே!
புலவி	பூமிப்பிராட்டி யுடையவும் [யுடைய		
குலம்	தொண்டக் குலத்தை		
வானவர்தம்	நித்ய ஸூரிகளுடையவும்	சுடர்போல்	விளக்குப்போலே உஜ்ஜ்வலனாய்க்கொண்டு
கோதா	ஸந்தோஷத்துக்கு விஷயமானவனே!	என்மனத்து	என் ஹ்ருதயத்தில்
கோதுஇல்	ப்ரதிஹதியாகிற தோஷமில்லாத [ராய்	இருந்த	வாஸம்பண்ணா நின்றவனே!
செங்கோல்	ஆஜ்ஞையை யுடைய	வேதா	வேதப்ரதிபாத்யனே!
குடை	முத்துக்குடையை யுடையரான	நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே!	(௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. பிராட்டிமாரும் நித்யஸூரிகளும் புருஷகாரமாகச் சரணம் புகுகிறார்.

http://acharya.org

(போதார் தாமரையாள்) காலத்திலே யலர்ந்த செவ்விப்பூவை இருப்பிடமாக வுடையவளென்னுதல்; அன்றிக்கே, செவ்விப்பூவை யுடைத்தான தாமரையை வாஸஸ்தாநமாக உடையவளென்னுதல். போதுஎன்று - காலமாதல், புஷ்பத்தைச் சொல்லிற்றுதல். (புலவி) என்று - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்குத் திருநாமமாகவுமாம்; அன்றிக்கே, போதார் தாமரையாள் புலவி யிடத்தில் குலவானவர்தம் கோதா என்றுகவுமாம்; அப்போது, ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஸம்ஶ்லேஷவர்த்தகமான விஶ்லேஷங்களுண்டானால், அப்போது(க) "ர்ரக்ஷ்ஶ - ரக்ஷ தர்மேண" என்கிறபடியே - இளையபெருமாள் ஆஶ்வஸிப்பிக்குமாபோலே, அவ்வூடலைத் தீர்த்து ஆஶ்வஸிப்பிக்கிற நித்யஸூரிகளுடைய ஔதார்யலத்துக்கு விஷயபூதனானவனே!.

(குலவானவர்) பகவதநுபவ வ்யபிசாரமில்லாதவர்கள். (உ)"வடிவுடைவானோர்" என்னுமாபோலே ‡(யாய்த்து). பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஊடல் இடையாட்டத்தில் அத்தைப் பரிஹரித்து ஆஶ்வஸிப்பிக்கிற நித்யஸூரிகளுடைய கொண்டாட்டத்துக்கு விஷயபூதனானவனே! "கோது குலம்" என்கிறவிடத்திலே "கோதா" என்கிறது. அங்ஙனன்றிக்கே, (புலவிக்குலவானவர்) என்று - நித்யஸூரிகளுக்கு விசேஷணமாய், அந்தப் பக்ஷத்தில், †பிராட்டியுடைய பின்பு கூடாதபடி பிரித்தபிரிவை யாய்த்துப் புலவியென்கிறது. அத்தாலே- நித்யவாஸம் பண்ணுகிறக்ச் செய்தேயும், இதுக்கு முன்பு ஒருகாலமும் அநுபவித்தறியாதாரைப் போலே உண்டாகிற அத்ருப்தியைப் பற்ற அவர்களைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். இப்படி ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்து வைத்து,ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத் தன்னை யழியமாறித் தூதுபோனபடியைச் சொல்லுகிறது.

(கோதில் செங்கோல் குடைமன்னர்) என்று - துர்யோதநாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்றும், பாண்டவர்களைச் சொல்லுகிறதென்றும் அருளிச்செய்வர். பாண்டவர்களுடைய சத்ரசாமராதிகளடையப் பறித்துக்கொண்டு, ஒருவரால் ப்ரதிஹதி பண்ணவொண்ணாத ஆஜ்ஞையை யுடையராய்க் கொண்டு, முத்தின்குடை நிழல்கீழே யிருந்து பூமிப்பரப்புக்கெல்லாம் தாங்களே ராஜாக்களாய் நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிற துர்யோதநாதிகள் நடுவே, கழுத்திலே ஓலையைக் கட்டிக்

(க) ரா-கிஷ்-க-௧௨அ. (உ) தி-வாய்-எ-௨-௧0. ‡ குண்டலிதம்க்வாசித்கம்.
† இந்தவாக்யம் அகங்விதம்.

http://acharya.org

கொடு தூதுபோனவனே! அன்றிக்கே, க்ருஷ்ணனுடைய அபிப்ரா யத்தாலே, (கோந்தில் செங்கோல் குடைமன்னர்) என்று - பாண்டவர் களையே சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(தூமொழியாய்) பாண்டவர்களும் நீங்களும் செய்யப்பார்த்தது என்? என்று கேட்க; "அவர்களுக்கு தர்மமும் தர்மபலமான ஸ்வர்க்கமு முண்டு; அவர்கள் ஐவர், நாங்கள் நூற்றுவர்; ஆகையாலே பூமிப் பரப்படைய எங்களுக்கே இடம்போரு மித்தனை, நாங்கள் ஒரு ஸூசி யக்ரமும் கொடுப்பதில்லை" என்று அவன் வார்த்தைசொல்ல; "உன் னபிப்ராயம் இதுவானபின்பு, உண்பன உண்டு உடுப்பன உடுத்துப் பூசுவன பூசி எல்லாவழியாலும் ஆஶ்வஸித்து ஒருப்பட்டிருக்கிற ராஜா வானவன் ஜயத்திலே த்வரிபாநின்றான்" என்று ஆஶ்ரித விஷயத்திலு ண்டான ஓரம் தோற்றச் சொன்னவார்த்தை யாகையாலே, மறுக்கவொ ண்ணுதபடி உஜ்ஜ்வலனுய்க் கொண்டு என் ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாசித் தவனே! (வேதா) இப்படி ப்ரகாசிக்கிறவன்றான் ஆரென்னில்; வேதைக ஸமதிகம்யன்.

(நின்னித்யாதி) ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப்போகை யன்றிக்கே, கண்ணாலே காணலாம்படி திருவிண்ணகரிலே வந்து ஸந்நிதி பண் ணின உன் திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தே னென்கிறார். ... (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (போதாரித்யாதி) எத்தனைசொன்னாலும் அவன் இவர் நினைவின்படி செய்யாதே ஈஶ்வரத்வப் பிடாரடித்திருக்கை யாலே புருஷகாரத்தை முன்னிடுகிறார் என்னும் ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கி றார் (பிராட்டிமாரு மித்யாதி).

(புலவியிடத்தில்) புலவியிலே. ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான பிரிவிலே என்கை. (பூதனைவனே) என்ற வநந்தரம், என்றபடி என்று சேஷம்.

குலவானவர் - தொண்டக்குலத்திலே வானவர் என்றாய், அருளிச் செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). "குலவானவர் கோதா" என்று இவர் இவர் களை கடக(ஃபட்ஸ்)ராகச் சொன்னப்போலே கண்டதுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வடிவுடை யித்யாதி). *கங்குலும் பகலில் கடகராக வெண்ணி, "வடிவுடைவானோர் தலைவனே" என்றாரிறே என்று கருத்து. இப்பாசுரத்தில் விவக்ஷிதமான ப்ரமேயத்தை இவ்விடத்துக்கு அநு குணமாகக் காட்டிக்கொடுக்கிறார் (பெரியவித்யாதி). இத்தால் - பிராட்டி தசையை ப்ராப்தரான ஆழ்வார், தம்மிடத்திலே ஈஶ்வரனுக்குண்டான ஊடலைத்தீர்த்துச் சேர்க்கவேணும் என்னும் கருத்தாலே இப்படி ஸம்போ

http://acharya.org

த்தார் என்றதாய்த்து. போதார் தாமரையாளென்ன, புலவியென்ன, குலவானவரென்ன, இவர்களுடைய கௌதூஹலத்துக்கு விஷயபூதனே! என்றும், தாமரையாளுடைய புலவியிலேயும் சேர்க்கும் குலவானவரென்றும், இரண்டுயோஜனை அருளிச்செய்தாராய், தாமரையாளுடைய புலவி போலேயான புலவியுடைய குலவானவரென்று மூன்றும்யோஜனை யருளிச்செய்தினர் (அங்ஙனன்றிக்கே யித்யாதி).

"கோதில்" என்றதினர்த்தம் (ஒருவராலித்யாதி). (ராஜா) தர்மபுத்ரன். (ஜயத்திலே) ஜய ஹேதுவான யுத்தத்திலே. ... ... (௯)

மூ.—தேனார் பூம்புறவில் திருவிண்ணகர் மேயவனை
வானாரும் மதிள்சூழ் வயல் மங்கையர்கோன் மருவார்
ஊனார் வேற்கலியன் ஒலிசெய் தமிழ்மாலை வல்லார்
கோனாய் வானவர்தம் கொடி மாநகர் கூடுவரே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேன் ஆர்	தேன்மிக்க	ஊன் ஆர்	சரீரங்களிலே புகக்க
பூ	பூக்களையுடைய		டவதான [யராய்
புறவில்	பர்யந்த ப்ரதேசங்க	வேல்	வேலாயுதத்தையுடை
	ளை யுடைத்தான	கலியன்	ஆழ்வார்
திருவிண்ண	திருவிண்ணகரென்	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
கர்	னும் திவ்யதேசத்	தமிழ்மாலை	த்ராவிடரூபமான இ
	திலே		ப்பத்துப்பாசுரங்க
மேயவனை	பொருந்தி வர்த்திக்		ளையும் [கள்
	கிற ஸர்வேஶ்வர	வல்லார்	அப்யஸிக்க வல்லவர்
	ன் விஷயமாக,	கோனாய்	ஸ்வாமியாய்(ஸ்வதந்த்
வான் ஆரும்	ஆகாசத்தை யளாவி		ரராய்)க்கொண்டு
	யிருக்கிற	வானவர்தம்	நித்யஸூரிகள் வாஸ
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்		ம்பண்ணுகிற
வயல்	கழனிகளாலும்	கொடி	கொடிகளாலே அல
சூழ்	சூழப்பட்ட [ளார்க்கு		ங்கரிக்கப்பட்ட
மங்கையர்	திருமங்கையி லுள்	மா	ஶ்லாக்யமான
கோன்	ஸ்வாமியாய்,	நகர்	ஶ்ரீ வைகுண்டத்தை
மருவார்	சத்ருக்களுடைய	கூடுவர்	சேரப்பெறுவர்கள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (தேனாரித்யாதி) தேன்மிக்கிருந்துள்ள பூக்களையுடைய பர்யந்தத்தை யுடைத்தான திருவிண்ணகரிலே நித்ய

http://acharya.org

வாஸம்பண்ணுகிறவனே. தேன் என்று - வண்டைச் சொல்லிற்றாகவு மாம். (வாணுரும் மதிள்சூழ் வயல்மங்கையர் கோன்) ஆகாசாவகாச மிடமடையும்படியான ஓக்கத்தை யுடைய மதிளாலே சூழப்பட்டி ருப்பதாய், வயலையுடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஓழ் வார். (மருவாரித்யாதி) திருமங்கையாழ்வார் கையில் வேலு... சத்ருசரீரங்களாய்த்து. சத்ரு சரீரங்களிலே குளித்த வேலையுடைய ரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த இப்பத்தும் வல்லார். (கோனுயித்யாதி) அங்கேபோய் சிலர்க்குப் பரதந்த்ரரா யிருக்கை யன்றிக்கே, (க) "ஆ ண்மின்கள்வானகம்" என்கிறபடியே தாங்கள் அங்குத்தைக்கு நிர்வா ஹகராய்க்கொண்டு ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை ப்ராபிக்கப் பெறுவர். (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (தேனுரித்யாதி) (சிலர்க்குப் பரதந்த்ரராயிருக் கை யன்றிக்கே) என்றது - இந்த்ரன் முதலானவர் இங்குநின்றும் போனு ரைத் தமக்குப் பரதந்த்ரரென்றிருக்குமாபோலே, அங்கும் நித்யஸூரி கள் அங்ஙன் நினைத்திரார்கள் என்றபடி. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்து மூன்ருந் திருமொழி

துறப்பேன் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—(உ) *வண்டுணுநறுமலரிலே- "வேண்டேன் மனைவாழ்க் கையை விண்ணகர் மேயவனே" என்று தாம் பலகாலும் விண்ணப் பம் செய்தவார்த்தை ஸஹ்ருதய மென்று அப்பன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியாக, (ங) * பொறுத்தேனிலே - அம்மனைவாழ்க்கையிலே

(க) தி-வாய்-கo-கூ-கூ. (உ) கூ-க. (ங) கூ-உ.

http://acharya.org

அந்வயித்து அவற்றால் தாம் மறுபாடுருவ க்லேசப்பட்ட படிகளை யும், தத்தேதுக்களையும் விண்ணப்பம் செய்து, இவ்வநிஷ்டமான வா க்கையைத் தவிர்த்து எனக்கு இஷ்டமான உன் தாளிணைக்கீழ் வா ச்சியை நான் பெறும்படி பண்ணித் தந்தருளவேணு மென்று தி வடிகளிலே சரணம் புகுகிறேன் என்றார்.

ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஒரு ஸ்வபாவமுண்டு; - அநாதிகாலம் ஸ ஸரித்துப்போந்தா னொருவன் ஸம்ஸாரத்தில் விரக்தி பிறந்து, இவை வேண்டேன் என்று இதில் தோஷங்களைச் சொல்லிக் காட்டுவது, இ தைத் தவிர்த்துத் தரவேணு மென்று சரணம் புகுவதானாலும், திரி வும் பூர்வ வாஸநைகளாலே அவற்றிலே சில பாசம் கிடக்க வடுக் மென்று, அவற்றில் தன்னு லாராயுமளவும் ஆராய்ந்து, தனக்கே அவற்றில் கடையற ப்பாசங்கள் விட்டார்க்கன்றிக் கார்யம் செய்யான் ஆகையாலே "பொறுத்தேன்" என்று தொடங்கிக்கீழிவர்சொன்னவா தைகளைத் தனித்தனியே ஆராய்ந்து, இவற்றில் அறவிடாதே "எத்தை இன்னமும் அநுஸந்திக்கப் பார்த்தீர்?" என்றாப்போலே கேட்க; அ ற்றில் தமக்கு அவிருத்தமாய் விடாதே யொழிய நினைத்தவற்றையும் விருத்தமாய் விட நினைத்தவற்றையும் விண்ணப்பஞ்செய்து, (க) "ஞா வானவர்தம் கோதா" என்று கீழ்ச்சொன்ன தேசவிசேஷ ப்ராப் யில் தமக்குள்ள த்வரையையும் அறிவித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். *பொ றுத் தேனில் முதற்பாட்டில் "பொருளின்பம்" என்றவற்றில் ப்ரதா மான இன்பத்தில் நீர் நின்ற எல்லை யென்னென்ன; சொல்லுகிறார்.

அநு — துறப்பேன் ப்ரவேசம். சரணம்புகுந்தால் கார்யம் செய்ய திருப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுக் கித்யாதி) ஸ்வபாவமாவது - கோவிந்தஸ்வாமிக்குக் கருத்தறிந்து விஷயாநுபவத்திலே மூட்டிவிட்டாப்போலே இவரையும் உகந்தருளின நிலங்களில் வாஸனை யாலே யுண்டான ருசியறிந்துவைத்து அதிலே மூட்டிவிடுகை. இத்தை விவரிக்கிறார் (அநாதீத்யாதி) (தனக்கேற) என்றது - விஷயாந்தரங்களி பாசம் ஸவாஸநமாகப் போகைக்கு அடையாளந்தன்னையும், இவ்விபூ யிலே அநுபவிக்கக் கொடுத்தாலும் விஷமிஶ்ரபோஜந மென்றாப்போலே விடும்படியான பாகம் பிறக்கை தன் திருவுள்ளத்தில் படுகை. (உ) "ம ளொழி நீ மடநெஞ்சே" என்றாரிறே ஆழ்வாரென்று கருத்து. (அறவிட தே) என்றது - மிகவும் விடாதே என்கை. இத்தால் - திருப்பேர் நகரிலு

(க) ரு-உ-ரு. (உ) தி-வாய்-கo-ரு-க.

http://acharya.org

திருநந்திபுரத்திலும் மண்டியிருக்குமவர், " மனைவாழ்க்கையை - வேண்டேன்" என்று அத்தனைசொல்லிச் சரணமடைந்து தேசவிசேஷத்திலே போகவேணுமென்றாலும், உகந்தருளின நிலங்களில் ஆசை பின்னாட்டுமென்று கருதி, கீழ்த்திருமொழியில் சொன்ன விபூதியில் பிறக்கும் இன்பமெல்லாம் வேண்டாவோ? என்று ப்ரச்நம் பண்ண, அதில் உன்னை மறவாதிருக்கை யாகிற இன்பத்தை மறந்தேனல்லேன் என்று கொண்டு, இதினுடைய அநித்யதைக்காக அவ்விபூதியில் த்வரை எனக்குப் பிறந்ததென்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாய்த்து. ... ... (*)

மூ.—துறப்பே னல்லே னின்பம் துறவாது நின்னுருவம்
மறப்பே னல்லே னென்றும் மறவாது யானுலகில்
பிறப்பேனாக வெண்ணேன் பிறவாமைப் பெற்றதுநின்
திறத்தேனாந் தன்மையால் திருவிண்ணகரானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருவிண்ணகரானே	திருவிண்ணகரென்னும் திவ்யதேசத்தில் ஸந்நிஹிதனானவனே!	மறவாது	மறவாமையாலே,
		யான்	நான்
		உலகில்	ஸம்ஸாரத்தில்
		பிறப்பேனாக	இனி பிறப்பேனென்று நினைக்கமாட்டேன்,
இன்பம்	உன்னுடைய அநுபவத்தினாலுண்டான ஸுகத்தை	எண்ணேன்	
		பிறவாமை	(அந்த) ஜந்மங்கழிக்கைமையையும்,
துறப்பேனல்லேன்	விடுகிறிலேன்,		
துறவாது	(அந்த ஸுகத்தை) விடாமையாவது	நின்	உன்னுடைய
நின்உருவம்	உன்வடிவழகை	திறத்தேன் ஆந் தன்மையால்	பக்ஷத்திலே(உனக்கு சேஷபூதனாக) ஆனபடியால்
என்றும்	ஸர்வகாலமும்		
மறப்பேனல்லேன்	மறக்கமாட்டேன் (என்றபடி).	பெற்றது	லபிக்கப்பெற்றேன்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (துறப்பேனல்லேனின்பம்) விஷயாநுபவ ஸுகத்தைத் துறக்கு மித்தனை யொழிய, நின் திறத்தேனாயிருக்கிற ப்ராதாநஸுகத்தை விடுவேனல்லேன். சப்தாதிவிஷயங்களை விட்டேரேயானால் இன்பத்தை இங்குத் துறவாதொழியும் விரகென்னென்ன, (துறவாதித்யாதி) ஸுகத்தைத் துறவாமையாவது - உன்னுடைய வடிவை மறவாதிருக்கை. (௧) "மறந்தேனுன்னை முன்னம்"

(௧) ௬-௨-௨.

http://acharya.org

௬௦௭௪ பெரியதிருமொழி, ௬-ப, ௩-தி, ௧-பா, துறப்பேனல்லேன்.

என்று கீழுள்ளகாலம் மறந்தேனேயாகிலும், இனி மேலுள்ள காலம் மறவாதே யொழியப்பார்த்தேன்.

இத்தால் பலித்த தென்னென்ன; மறந்தே னுன்னை முன்னம், அது ஹேதுவாகப் பிறந்தே யெய்த்தொழிந்தேன் என்றேன்; இனி, உன்னை மறவாதே நினைக்கப்பார்த்தால், பிறவாமையன்றோ இதுக்குப் பலம் (என்று மித்யாதி) அம்மறவாமையால் பெற்றது - ஸம்ஸாரத்தில் பிறப்பேன் என்னும் மநோரதமும் தவிர்த்தேன்.

அழகிது, தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதி உமக்குண்டாகை யாலே நமக்கு இனி ஜந்மம் வாராது என்று நினைத்திருக்கிறீரன்றோ வென்ன, (பிறவாமை யித்யாதி) அந்தப் பிறவாமையை நான் லபித்தது, உன் அபிமாநத்துக்குள்ளே யடங்கி "நீயே நிர்வாஹகன்" என்றிருக்கையாலே இத்தனையல்லது, நானநுஷ்ட்டித்த தொன்றாலல்ல. (திருவிண்ணகரானே) உன் திறத்தேனாகப் பெற்றதுதானும் நீ இங்கே ஸந்நிஹிதனானகை.

(துறப்பேனல்லே னின்பம்) ஸுகத்தை ஸந்யஸிப்பேனல்லேன். (துறவாது நின்னுருவம் மறப்பேனல்லேன்) ஸுகத்தைத் துறவாமையாவது-உன்னுடைய வடிவை மறவாதே யிருக்கை. (என்றும் மறவாது யானுலகில் பிறப்பேனாக வெண்ணேன்) மறவாமையால்பெற்றது பிறவாமை. (நின்திறத்தே னாதன்மையால் - பிறவாமைப் பெற்றது - திருவிண்ணகரானே) உன் திறத்தேனாகப் பெற்றது நீ ஸந்நிஹிதனானகை. ... ... (௧)

அ௫.—முதற்பாட்டு. (துறப்பேனின்யாதி) (க) "பொருளின்பமென விரண்டு மிறந்தேன்" என்று க்லேசித்தவர், இங்கே "துறப்பேனல்லேன் இன்பம்" என்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விஷயேத்யாதி) மேலுக்கவதாரிகை (சப்தாதீத்யாதி). (இன்பத்தை) ப்ரதாநஸுகத்தை இவ்விபூதியில் பகவதநுபவஸுகம் விஷயாந்தராநுபவத்தோடே கலசியிருக்குமே என்று கருத்து. நீர்தானே "மறந்தேன்" என்றீரே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறந்தேனித்யாதி).

அநாதிகாலம் மறந்தவர் இனி மறவாதிருக்கப்பார்த்தால் என்ன பலம், மீளவும் மறக்கைக்கூடுமே இவ்விபூதியில் பிறவியாலே என்னும் ப்ரஸங்கத்துக்கு ப்ரதிவசநரூபேண மேலுக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி).

(க) ௬-௨-௧-

http://acharya.org

மறவாமையால் பிறவாமை என்றுவைத்து, "நின்திறத்தேனுதன்மையால்" என்றால் இது சேரும்படி யென்னென்ன; பால்குடிக்க நோய் தீருமாபோலே விஷய ஸ்வபாவத்தால் போச்சு இத்தனையொழிய மறவாமையை உபாயமாக நினைக்கவில்லை என்னும் கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிறவாமையை யித்யாதி). "நின்திறத்தேன்" என்றதுதான் உம்மால் வந்ததோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உன்திறத்தே வித்யாதி).

கீழ்ப்பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, புத்திஸ்த்தமாகைக்காக பதாரூடமாகக் காட்டுகிறார் (மறப்பேனித்யாதி). இன்பம் - மறப்பேனல்லேன், மறவாமையாலே, நின்னுருவம் மறப்பேனல்லேன், என்னும் மறவாமையால் யானுலகில் பிறப்பேனாக வெண்ணேன், பிறவாமைநின்திறத்தே னு தன்மையால், நின்திறத்தேனாது திருவிண்ணகரானே கையால் என்றந்வயம்... ... ... (௧)

மூ.—துறந்தேனார்வச் செற்றச்சுற்றம் துறந்தமையால்
சிறந்தேன் நின்னடிக்கே யடிமை திருமாலே
அறந்தானாய்த் திரிவாயுன்னை யென்மனத்தகத்தே
திறம்பாமல் கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருவிண்ணகரானே!		துறந்தமையால்	விட்டபடியால்,
திருமாலே	ஶ்ரிய:பதியே!	நின் அடிக்கே	உன் திருவடிகளிலே
அறம்தானாய்	ஸாக்ஷாத் தர்மமாய்க் கொண்டு	அடிமை	கைங்கர்யம் செய்கைக்கு
திரிவாய்	(பலம்கொடுக்க ஸமயம் பார்த்துத்) திரியுமவனே!	சிறந்தேன்	யோக்யனானேன்;
சுற்றம்	(ஸம்ஸாரிகளுடன்) உறவையும்	உன்னை	இப்படியான உன்னை [முள்ளே
ஆர்வம்	ப்ரீதியையும்	என்மனத்தகத்தே	என் ஹ்ருதயத்துக்[யில்லாமல்)
செற்றம்	த்வேஷத்தையும்	திறம்பாமல்	தவறாமல் (விச்சேத
துறந்தேன்	விட்டேன்;	கொண்டேன்	வைத்துக் கொண்டேன். (௨)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (துறந்தேனித்யாதி) "உனக்குப் புறப்பே சில பற்றுண்டு" என்று தேவர்க்குப் பழியிட்டு விடவொண்ணுதபடி யானேன்; (௧) "பரித்யக்தா மயா லங்கா" என்னுமாபோலே. அநாதிகால வாஸனையாலே விஷயங்களிலே

(௧) ரா-யு-௧௯-௫.

ஸம்ருதி பிறந்து அதடியாக ஸ்நேஹம்பிறந்து, பின்பு அவ்விஷயத்தைப் பெறில் ஜீவித்தல் இல்லையாகில் முடியுமளவாய், அது கிடையாதொழிந்தவாறே, "இவனிறே இதுக்கு நிரோதகன்" என்று கண்டார் பேரெல்லாம் கோபம்பிறந்து, யுக்தாயுக்த நிரூபணக்ஷமனன்றிக்கே, தோற்றினபடி நடந்து திரியக்கடவனாய்; இவைதான் இத்தனைக்கும் அடி - புறம்பே சிலரை உறவுமுறை என்றிருக்கையிறே; அது தவிர்ந்தேன். பண்ணின ஸங்கம் தவிரவே, அதடியாக வரும் த்வேஷம் போமிறே. இவை இரண்டும் போமிறே புறம்பே சிலரை உறவுமுறை என்றிருக்குமது தவிரவே.

(துறந்தமை யித்யாதி) புறம்பே சிலரை உறவுமுறை என்றிருக்கையிறே - இழவு வருகைக்கடி, அது தவிர்ந்தால், இப்போதாக உறவு ஸம்பாதிக்க வேண்டுவதில்லை யிறே. இவன்பக்கல் ஸம்பந்தம் ஸ்வாபாவிகமே. பாஹ்யவிஷயங்களை விட்டபோதே தொடங்கி திருவிடையாட்டமிறே. ராவணபவநத்தை விட்டு ஆகாசஸ்த்தனானபோதே ஸ்ரீராமனுறவிறே. அப்ராப்த விஷயங்களை விட்ட வநந்தரம் ப்ராப்த விஷயத்திலுடைய ஸமாவதியிலே நின்றேன்; ப்ராப்தி பலமான கைங்கர்யத்துக்கு யோக்யனானேன்.

நாம் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தோம், நீர் அநாதிகாலம் புறம்பே சிலரை உறவுமுறை என்று இருந்தவராயிருந்தீர், இப்படி யிருக்க, இப்போது சிறந்தபடி எங்ஙனே யென்னில், (திருமாலே) ஸ்ரிய:பதி யாகையினாலே. இவன்றான் அகலநின்று பண்ணின குற்றத்தைக் கணக்கிட்டுக் கைவிடுமத்தனையோ? உம்மோடுண்டான குடல் துடக்கைப் பார்த்துக்கொள்ளுமத்தனையன்றோ? என்று ஆறவிடுவார் அருகே யுண்டாகையாலே, இவனுக்கு கர்ம பாரதந்த்ர்யம் ஔபாதிகமாய், ஈஶ்வர பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வாபாவிகமா யிருக்குமிறே. (க) "ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்பார் அருகே யுண்டானால், கிட்டுகைக்கு ஒரு குறையுண்டோ. பிராட்டியோட்டை ஸம்பந்தமும் ஒரு தலைதுலுக்குமாத்ரமாய், அவன்றான் ப்ரஜைகள் பக்கலிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. (உ) "என்னடியாரது செய்யார்" என்று அவளோடே மன்றாடிப் ஏற்றமுண்டிறே அவனுக்கு. பொறுக்கைக்கு ஒரு ஸாமக்ரி மாத்ரமாய். பொறுப்பிப்பார் வேறே சிலரா யிருக்கையன்றிக்கே,

(க) ரா-யு-ககரு-சச. (உ) பெரி-திரு-ச-கூ-உ.

பொறைதானு மிருக்கை. (இத்தால் - இதர தர்ம வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. கேவல தர்மமாகிறது தான், அசேதநமுமாய், செய்தபோதே நசித்துவிடுமிறே; ஆகையால், இவன்செய்த நறியாதே,பலம் பெறுகைக்கு வேறே ஒருவனைக் காற்கட்ட வேண்டும்படியா யிருக்குமிறே. அவன்றன்னையே பற்றிப் பெறுமிடத்து இவற்றைவிட்டே பெறவேண்டி யிருக்குமிறே; ஆகையாலிறே ஸாதந நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது. கூறுசெய்வான் ஒன்று கொடுக்கும்போது ராஜாநுஜ்ஞை வேணும்; ராஜா ஒன்று கொடுக்கும்போது கூறுசெய்வான் வேண்டாவிறே.

(அறம்தானாய்) (௧) "కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్ - க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" (௨) "లోకానాం త్వమ్ - லோகநாம் த்வம்" (௩) "రామో విగ్రహవాన్ - ராமோ விக்ரஹவாந்" (௪) "సాక్షాద్రామాద్వినిర్వృత్తః - ஸாக்ஷாத் ராமாத் விநிர்வ்ருத்தஃ." (திருமாலே அறந்தானாய்த் திரிவாய்) (௫) "சிறங்கரியன் செய்ய நெடுமலராள் மார்வன் அறம்பெரியன்" என்னுமாபோலே. [ஆரதறிவார்] அவன்படி இதுவாயிருக்க, உடம்பை ஒறுத்துக் கார்யம் பாராநிற்பர்கள். (திரிவாய்) பலம் கொடுக்கைக்கு அவஸரம் பார்த்துத்திரியும் தர்மமாய்த்து.

(உன்னை யென்மனத்தகத்தே திறம்பாமல் கொண்டேன்) உன்னுடைய தடுமாற்றத்தைத் தவிர்த்தேன். லக்ஷ்மீபதியாயிருந்த உன்னை, பிராட்டி புருஷகாரமாகவும், என்னுடைய அநந்யகதித்வத்தையும் முன்னிட்டு, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே இனி நீ கால்வாங்கில் காதக (ఘాతక)ரோபாதி யாம்படியாக வைத்துக்கொண்டேன். நீயே வந்து புகுருகிறவிடத்தில் நான் விலக்கிற்றிலேன் என்றபடி. அநந்யகதியைவிடில் நிர்க்க்ரு(ఘృ)ணனும்;பிராட்டிக்கு அநபிமதம் செய்யில் ப்ரணயியன்றிக்கே யொழியும். ஆக, ஸ்வரூபமும், ப்ரணயித்வமும், இரண்டும் இழவாம். நீர் கொள்ளவல்லீரானபடி என்னென்ன (திருவிண்ணகரானே) நீ ஸுலபனாகையாலே. நீ திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானபடியாலே. ... ... (௨)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (துறந்தேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் விஷயாந்தரத்தில் இன்பத்தைவிட்ட மாத்ரமொழிய ப்ராப்தமான இன்பத்தை

---

(௧) பா-ஆர-அ அ-௨௬. (௨) (௩) ரா-ஆர-௩௭-௧௩.
(௪) ரா-அயோ-௨-௨௬. (௫) ௨-திருவ-௫௨.

"துறப்பேனல்லேன்" என்றீர்; இது இன்பமாகத் தோற்றும்போது புறம்பு பற்றற வேறுங்காணும், அதில் "ஆர்வச்செற்றமவைதன்னை வெறுத்தேன்" என்றது மிஸ்ரிதமோ? என்றுகேட்க அருளிச்செய்கிருரென்றுஸங்கதி.

ஆர்வமென்ன-ராகமென்ன, செற்றமென்ன-த்வேஷமென்ன, இவற்றுக்குடலான சுற்றத்தைத் துறந்தேன் என்று சப்தார்த்தமாய், ப்ரஸக்திபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (உனக்கித்யாதி). பந்துக்களடியாக ராகத்வேஷமுண்டாமென்னுமத்தை (க) "సంగాత్సంజాయతే కామః - ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காமஃ" என்கிற ஶ்லோகத்தை உட்கொண்டருளிச்செய்கிருர் (அநாதித்யாதி). தவிர்ந்த க்ரமமெப்படி யென்ன வருளிச்செய்கிருர் (பண்ணினவித்யாதி).

"அடியேன்" என்றத்தாலே பாகவத பர்யந்தமாக விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிருர் (அப்ராப்தேத்யாதி).

(இப்போது) என்றவநந்தரம், "துறந்து" என்று கூட்டுவது. கர்மமடியான குற்றத்தைப் பாராமல் ஸம்பந்தமடியாக ரக்ஷிக்கைக்கு, கர்மத்தைப் பற்ற ஸம்பந்தத்துக்கேற்ற மேதென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இவனுக்கித்யாதி). "திரு" என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, "மால்" என்றதுக்கு - ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தனென்று அர்த்தம் விவக்ஷித்து, அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (பிராட்டியித்யாதி). (தலைதுலுக்கு) தலையசைக்கை. ஸம்மதியாகுமென்கை. ஏற்ற மெங்ஙனேயென்ன வருளிச் செய்கிருர் (பொறுக்கைக்கித்யாதி). (ஸாமக்ரி) ஸஹகாரி. பிராட்டி ஸஹகாரிமாத்ரமென்றபடி. (பொறைதானுயிருக்கை) பொறுப்பானுயிருக்கை. பிராட்டியில் வ்யாவ்ருத்தி மாத்ரமன்றிக்கே ஸாதநாந்தர வ்யாவ்ருத்தியும் பலித்ததென்று விவக்ஷித்து, பரக்க உபபாதிக்கிருர் (இத்தாலித்யாதி).

அறமாய் என்னுதே, "அறந்தானுய்" என்றத்தாலே - ஸாதநத்வாதிகள் விவக்ஷிதமென்று ப்ரமாணங்கள் காட்டுகிருர் (க்ருஷ்ணமித்யாதி). "సాక్షాద్రామాద్వినిర్వృత్తో ధర్మశ్చాపి శ్రియా సహ - ஸாக்ஷாத் ராமாத் விநிர்வ்ருத்தோ தர்மஶ்சாபி ஶ்ரியாஸஹ" என்றதுக்கு - பிராட்டியோடேகூட ஸாக்ஷாத்தர்மமான ஸித்தோபாயம் பெருமாளாலே நிறைவேற்றப்பட்டதென்று; அத்தாலே அவரே ஸாக்ஷாத் தர்மமானுரென்று கருத்து.

நீர்தான் அவற்றைக் கண்டீரோ வென்ன வருளிச்செய்கிருர் (நீயேயித்யாதி). வரில் பொகடேோம் என்றிருந்தீராகில் நாம் அகன்றுபோகிறேம் என்ன வருளிச்செய்கிருர் (அநந்யகதியை யித்யாதி). யத்வா, தானே வந்து புகுரவேண்டுவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அநந்யேத்யாதி). விலக்காமைதான் உமக்குப் பிறந்தது "நீர்கொள்ள வல்லீரானபடி" என்று கூட்டிக்கொள்வது. ... ... (உ)

(க) கீ-உ-சுஉ.

மூ.—மானேய் நோக்கு நல்லார் மதிபோல் முகத்துலவும்
ஊனேய் கண்வாளிக் குடைந்தோட்டந் துன்னடைந்தேன்
கோனே குறுங்குடியுள் குழகா திரு நறையூர்த்
தேனே வருபுனல் சூழ் திருவிண்ணகரானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோனே	ஸ்வாமியே!	நல்லார்	விலக்ஷணை (ஸுந்தரி) களான ஸ்த்ரீகளுடைய
குறுங்குடியுள்	திருக்குறுங்குடியிலே		
குழகா	ஸந்நிஹிதனானவனே!		
திருநறையூர்	திருநறையூரிலே எழுந்தருளி யிருக்கிற	மதிபோல்	சந்த்ரனோடொத்த
		முகத்து	முகத்தில்
		உலவும்	உலாவாநின்ற
தேனே	போக்யபூதனே!	ஊன்ஏய்	மாம்ஸ ப்ரசுரமான
வரு	பெருகிவாராநின்ற	கண்	கண்களாகிற
புனல்	ஜலத்தினால்	வாளிக்கு	பாணத்துக்கு
சூழ்	வ்யாப்தமான	உடைந்து	தளர்ந்து
திருவிண்ணகரானே!		ஓட்டந்து	ஓடிவந்து
மான்ஏய்	மானோடொத்த [ராய்	உன் அடைந்தேன்	உன்னைச்சரணமடைந்தேன். (௫)
நோக்கு	பார்வையை யுடைய		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானிந்பாதி) தப்பவொண்ணாதத்தைத் தப்பித் திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன், என்பக்கல் தயையைப்பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். (மானேய்நோக்கு நல்லார்) மானோடொத்த நோக்கையுடையராய், மற்ற வடிவழகுக் குறுப்பான நன்மைகளையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய, தர்சநீயமாய் தங்கள் பக்கலிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்குப் பரிகரமான முகத்திலே ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள மாம்ஸப்ரசுரமான கண்ணாகிற அம்புக்கு ஈடுபட்டு ஓடிவந்து உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தேன். கண்களாலே, கார்யப்பாடில்லாதாரைப் போலே நோக்கி இவனைத் தப்பாமல் அகப்படுத்தி, இவன் ஆழங்கால்பட்ட வாநந்தரம். தங்களைக்கொண்டு போநின்று இவனை நோவுபடுத்தாநிற்பர்களிறே; அத்தைத்தப்பித் திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன்.

(கோனே) அத்தைத்தப்பித் திருவடிகளிலே வந்து ஒதுங்கினவிடம், தாய்நிழலிலே ஒதுங்குவாரைப்போலே ப்ராப்தவிஷயமாயிருந்தது. (குறுங்குடியுள் குழகா) பரமபதம் கலவிருக்கையா யிருக்க, இவரோடே கலந்து சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்குறுங்

தூடியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானன். (திருநறையூர்த்தேனே) ப்ரஜை யினுடைய ஆர்த்திக்கு உதவுகைக்காக மாதாபிதாக்கள் சேரவிருக்கு மாபோலே, தமக்காகத் திருநறையூரிலே வந்துநிற்கிற நிலையை அநுஸந்தித்தவாறே இனிதாகா நின்றது. பட்டர் "திருநறையூர்ப் பெருக்குக்குச் சிறையாறு படுகிறது கிடாய்!" என்றருளிச் செய்வர். (வருபுனலித்யாதி) காட்சியிலே ஸகல தாபங்களும் ஆறும்படியான ஜல ஸம்ருத்தியையுடைய திருவிண்ணகரிலே நீ வந்து ஸந்நிஹிதனானகையாலே, அந்நோக்குக்குத் தப்பித் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டப்பெற்றேன். ... ... (௩)

அநு. — மூன்றாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ராகத்வேஷ ஹேதுவான சுற்றம் துறந்தேன் என்றீர்,(க) "வித்வாம்ஸமபி கர்ஷதி" என்னும்படியான கண்ணழகுகண்டு நிலைதப்பிறலன்றோ சுற்றம் துறந்திராவீர் என்ன வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவ மருளிச்செய்கிறார் (தப்பவித்யாதி). உடைந்ததுக்கு ஹேதுவைக் காட்டிக்கொண்டு விவரிக்கிறார் (கண்களாலே யித்யாதி).

"குழகா" என்றதினர்த்தம் (இவரோடே யித்யாதி)- ... (௩)

மூ.—சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்பவெள்ளத்
தாழ்ந்தே னருநரகத் தழுந்தும் பயன்படைத்தேன்
போந்தேன் புண்ணியனே உன்னையெய்தி யென்தீவினைகள்
தீர்ந்தேன் நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகரானே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	திருவிண்ணகரானே!	வெள்ளத்து	ஸமுத்ரத்தில்
புண்ணியனே	(என்னுடைய) ஸுக்ருதமானவனே!	ஆழ்ந்தேன்	(இந்நாள்வரையில்) மூழ்கினேன்,
சாந்து	குங்குமங்களை	அரு	க்ரூரமான
ஏந்தும்	தரியாநின்ற	நரகத்து	ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தில்
மெல்	ம்ருதுவான	அழுந்தும்	நித்யமாக அழுந்திக் கிடக்கிற
முலையார்	முலைகளையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய	பயன்	ப்ரயோஜநத்தை
தடம்	விசாலமான	படைத்தேன்	பெற்றேன், (இப்படியிருக்க)
தோள்	புஜங்களோடுண்டான	போந்தேன்	(அகாரணமாக உன் திருவடிகளை) உபாயமாகக் கிட்டினேன்,
புணர்	ஸம்ஶ்லேஷத்தில் பிறந்த		
இன்பம்	ஸுகமாகிற		

(க)

உன்னை எய்த உன்னைக்கிட்டி	தீர்க்தேன் தீரப்பெற்றேன்,(பின்
என் என்னுடைய	நின் அடைந் உன்னைப்ராபித் [ப)
தீவினைகள் கொடியபாபங்கள்	தேன் தேன். (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (சாந்தேந்துமித்யாதி) (க) "தடமுலைச் செய்யசாந்து" என்னக்கடவதிறே. குங்குமத்தைச் சொன்னபடி. 'விஷயங்களைவிட்டு இவ்வருகே போந்த இவர், விதாரர்க்கும் ஸப்ருஹை பிறக்கும்படி சொல்லுவானென்?" என்று பட்டர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய; "முரிக்குக் கிழக்கு என்னும்போதும் இங்ஙனல்லது இராது காண் திருமங்கையாழ்வார் நாவீறு" என்று அருளிச்செய்தார். கிடாம்பியம்மாள், சிறியாண்டான் பெருமாள் பணித்தானாகப் பலகாலும் சொல்லும்;"நான்சொல்லுகிற வாச்ய வாசகங்களே யன்றோ பட்டரும் வ்யவஹரிக்கிறது என்றிருக்கவொண்ணாது, அங்குத்தைக்கு ஏற்றமுண்டு;- முன்னேநின்ற தூணை நான் 'தூண்' என்றவாறே சிராயாய்த்தோற்றும்; அவர்சொன்னவாறே தளிரும் முறியுமாய்த்தோற்றும்" என்று.

(மென்முலையார்) விரஹம்பொறுத முலையையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய. (தடந்தோளித்யாதி) முலைகளாகிற மலைகளோடே, தோளாகிற பாசங்களாலே நெருக்கிக்கட்டி, கடலிலே புகத்தள்ளுவாரைப் போலே அவர்களுடைய தோள்களோடே அணைகையாலுண்டான ஆநந்த ஸாகரத்திலே தரைகாண வொண்ணுதபடி அவகாஹித்தேன்; உன்னுடைய க்ருபைக்கும் அவிஷயமானேன். (உ) "ஆநந்தமய:" என்கிற விஷயத்தை உள்ளபடி கண்ட இவர், இப்போது இங்கே இன்பவெள்ளம் என்கிறது - இவ்வளவும் வரக்காற்கட்டினபடியைக்கொண்டு. (௩) *அநந்தக்லேஶ பா(ஜ)ஜநமான இத்தை "இன்பவெள்ளம்" என்கிறது - நெடுநாள் துவக்கினபடியைக் கண்டிறே.

இத்தாலும் பலித்தது ஒரு பலமுண்டு (அருநரகத்தித்யாதி) காலமெல்லாம் இடைவிடாதே அவனுடைய கல்யாண குணங்களை அநுபவிக்கைக்கு இட்டுப்பிறந்த நான்,காலமெல்லாம் நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப்போகையாகிற ப்ரயோஜநத்தைப் பெற்றேன். "விஷயப்ராவண்யம் ஸம்ஸாரபீஜம்" என்றிருக்கிறார்.

(க) ஸ்ரீ-ச-உ. (உ) தை-ஆ-ஐ-உ. (௩) ஜி-ஸ்தோ-க-ச.

http://acharya.org

(போந்தேன்) ஒரு கர்மத்தை அநுஷ்டித்து அத்தாலே க்ஷீணபாபனாய், அநந்தரம் ஜ்ஞாநம்பிறந்து அத்தாலே "இது தீது, இது நன்று" என்கிற இனிமையாலே கிட்டுகையன்றிக்கே, நினைவின்றிக்கே யிருக்க ஸ்ரீமதுரையிலே உறங்குகிறவர்கள் ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே விழித்தாப்போலே திருவடிகளிலே வந்து கிட்டுக்கொடு சிறக்கக்கண்டேன். இந்நாள்வரை போந்தவிடத்து ஒரு ஸுக்ருதமும் பண்ணிற்றிலீராகில் இப்போது நம்மைவந்து கிட்டினபடி எங்ஙனே யென்னில், (புண்ணியனே) எனக்கு உன்னைக் கிட்டுகைக்கு மூலஸுக்ருதமும் நீயே என்கிறார். (உன்னை யெய்தி) ஸர்வாதிகனான உன்னைக் கிட்டி, என்னுடைய ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான பாபங்களை யடையப் போக்கினேன்.

நம்மைக்கிட்டின விரகுதானென்னென்னில் (திருவிண்ணகரானே) ராவணனாலே நெருக்குண்டு புகலிடமற்ற ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்குப் புகலாகக் கடவதாகக் கடற்கரை வெளியிலே எடுத்துவிட்டு நின்றாப்போலே, ஸம்ஸாரத்திலே விஷயங்களாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகிற எனக்குப் புகலாகத் திருவிண்ணகரிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானையாலே, அத்தைத் தப்பித் திருவடிகளிலே வந்துபுகுந்தேன். (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (சாந்நித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் கண்வலைக்குத் தப்பி ஓடிவந்தேன் என்றீர், அது ஸௌகப்ர(ஸ)ந்தி ஜநகமாயிருக்க, ஓடிவருகைக்கு மூலஸுக்ருதமொன்றுண்டாக வேணுமே, அதாவதென்? என்று கேட்க, அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நாவீறுடையார் வார்த்தைதான் வீதராகர்க்கும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணும்படியா யிருக்குமென்னுமிடத்துக்கு ஸம்வாதமாக ஓரைதிஹ்யம் காட்டுகிறார் (கிடாம்பிப்பம்மாளித்யாதி).

ஸ்ரீமத் த்வாரகையிலே விழிக்கையாவது - காலயவநன், ஜராஸந்தன், ஸ்ரீ மதுரையை அடைமதிள் படுத்த, அப்போது விஸ்வகர்மாவை அழைப்பித்து ஸ்ரீமத் த்வாரகையை யுண்டாக்கி மதுரையிலுள்ளாரை நித்ரையோடே ராத்ரியோடே கொண்டுபோய் வைக்கை என்கை. ... (௪)

மூ.—மற்றோர் தெய்வ மெண்ணேனுன்னை யென்மனத்து வைத்துப்
பெற்றேன் பெற்றதுவும் பிறவாமை யெம்பெருமான்
வற்றா நீள் கடல் சூழிலங்கை யிராவணனைச்
செற்றாய் கொற்றவனே திருவிண்ணகரானே. (௫)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வற்று	மாருத	எண்ணேன்	ஆஸ்ரயணீயமாக நி
நீர்	ஜலத்தையுடைய		னைக்கமாட்டேன்,
கடல்	ஸமுத்ரத்திலால்	எம்பெருமான்	ஸ்வாமியே!
சூழ்	சுற்றப்பட்ட		[னை
இலங்கை	லங்கைக்கு அரசனை	உன்னை	ஸர்வாதிகனான உன்
இராவணனை	ராவணனென்பவனை	என்மனத்து	என்மனஸ்ஸில்
செற்றாய்	அழியச்செய்தவனே!	வைத்து	இருத்தி [த்தேன்,
கொற்றவனே	ராஜனே!	பெற்றேன்	(ஓரலப்யத்தை) லபி
திருவிண்ணகரானே!		பெற்றதுவும்	லபித்தது தானேதென்னில்,
மற்று ஓர்தெய்வம்	வேறொரு தேவதையை	பிறவாமை	(ஸம்ஸாரத்தில்) ஜந்மமில்லாமையாம்.

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (மற்றோரித்யாதி) மனோரதத்திலும் வேறோராஸ்ரயணீய வஸ்து உண்டாக நினையேன். (உன்னை என்மனத்து வைத்து) ஸர்வாதிகனாயிருக்கிற உன்னை, விலக்காமை மாத்ரத்தாலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வைத்து, ஓரலப்ய லாபம் பெற்றேன். அப்பேறுதானேதென்னில், (பெற்றதுவும் பிறவாமை யெம்பெருமான்) இதர தேவதைகளை ஆஸ்ரயிக்கைக்கு யோக்யமான ஜந்மமும்கூடக் கழியப்பெற்றேன். அதுக்கு யோக்யதையே தொடங்கி யின்றிக்கே யிருந்தபடி.

(வற்றுவித்யாதி) ஒருவராலழிக்க வொண்ணாத அரணை முடித்துப்புக்கு, "நான் இவ்வூருக்கு நிர்வாஹகனல்லேனோ" என்று அபிமானித்திருக்கிற ராவணனைக் கிழங்கெடுத்தவனே! அரியன செய்யுமிடத்தில் வருத்தமறச்செய்ய வல்லவனன்றோ நீ. (கொற்றவனே) பெருமிடுக்கனான ராவணனை அழியச்செய்த வருத்தமுண்டோ என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்கிச் சேரவிட்டுக்கொள்ளுகைக்கு? நாம் லங்கையை யழியச்செய்தது கடற்கரை வெளியிலே எடுத்துவிட்டுநின்று, உம்முடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்கிற்று எங்கே வந்து நின்று என்ன, (திருவிண்ணகரானே) எனக்காகவந்து நிற்கிற இடம் திருவிண்ணகர் என்கிறார். ... ... (௫)

அ௫. — அஞ்சாம்பாட்டு. (மற்றித்யாதி) விஷயாந்தர வைராக்யமேயன்றிக்கே தேவதாந்தர வைராக்யமு மெனக்குண்டாக்கினை யென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

"எம்பெருமான்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (ஸர் வேத்யாதி).

லங்கையை இப்படி விசேஷித்ததுக்கு பாவ மருளிச்செய்கிறார் (அரி யன வித்யாதி). "கொற்றவனே" என்று ராஜாவேஎன்று ஸம்போதிக்கை யாலே ஒருவழியாலும் (க) "ந ந நமேயம்" என்ற ராவணனோ வாத்ஸல்யத்தாலே கொல்லமாட்டாதே யிருந்து,ஸ்ரீராமையால் கொல்ல வேண்டிற்றுப்போலே இங்கே செய்யவேணுமோ? நானிசைந்தேனே என் று தாத்பர்யம் விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (பெருவித்யாதி). ... (௫)

மூ.—மை யொண்கருங்கடலும் நிலனு மணிவரையும்
செய்யசுடரிரண்டு மிவையாய நின்னை நெஞ்சில்
உய்யும் வகையுணர்ந்தே னுண்மையா லினி யாதும் மற்றோர்
தெய்வம் பிறிதறியேன் திருவிண்ணகரானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	திருவிண்ணகரானே!	இவை	ஆகிய இவற்றை [ன
மை	அஞ்சனம்போல்	ஆய	சேஷமாகஉடையனு
ஒண்	அழகியதாய்	நின்னை	உன்னை [யாக),
கரு	கருநிறமுடையதான	உண்மையால்	யதார்த்தமாக(சேஷி
கடலும்	ஸமுத்ரமும்	உய்யும்வகை	(நான்) உஜ்ஜீவிக்கும்
நிலனும்	பூமியும்	நெஞ்சில்	மநஸ்ஸினால் [படி
அணி	பெருமைபொருந்திய	உணர்ந்தேன்	அறிந்தேன்;
வரையும்	பர்வதங்களும்	இனி	இப்படியானபின்பு,
செய்ய	ப்ரகாசமாகிறஅழகை யுடைய	மற்று	இதுக்குமேலே
		பிறிது ஓர்	உன்னைக் காட்டிலும் வேறானதொரு
இரண்டு சுடரும்	இரண்டு தேஜஃபதார்த்தங்களான சந்த்ர ஸூர்யர்களும்	யாதும்	எவ்விதமான வஸ்துவையும் [யாக
		தெய்வம்	ஆஸ்ரயணீய தேவதை
		அறியேன்	நினைக்கமாட்டேன்.

வியா.—ஆறும்பாட்டு. (மையித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனுடைய திரு மேனிக்குப் போலியாய் அஞ்ஜநம்போலே தர்ஶநீயமாயிருந்துள்ள ஸமுத்ரமும், அது வேலியாக உள்ளேகிடக்கிற பூமியும், அந்தப்பூமி க்கு ஆணியடித்தாப்போலே யிருக்கிற குலபர்வதங்களும், இப்படிப் பட்ட இதுக்கு இரண்டு விளக்கேற்றினாப்போலே யிருக்கிற சந்த்ர ஸூர்யர்களும். (இவையாய) இப்படி ஜகதாகாரனா யிருக்கிற உன்னை.

(க) ரா-யு-௩௬-௧௧.

(நெஞ்சிலித்யாதி) நெஞ்சாலே (௧) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்கிறபடியே அஸத்கல்பனாய் உருமாய்ந்துபோன நான் இப்போது உஜ்ஜீவிக்கும்படி தேவரை அநுவர்த்தித்தேன், "இவ்வாத்மாவுக்கு நீயே சேஷி, உன்னைக் குறித்து இவ்வாத்மவஸ்து அத்யந்த சேஷம்" என்கிறமுறையாலே.

(இனி யாதும் மற்றோரித்யாதி) தத்வமிருந்தபடி யல்லது ப்ரதிபத்தி பண்ணக்கடவதல்லாத படியான பின்பு, வேறு சிலரை ஆஶ்ரயணீயராக நினைத்திரேன். (திருவிண்ணகரானே) இப்படி திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனான உன்னையொழிய பரதத்வமறியேன்.

அரு.—ஆரும்பாட்டு. (மையித்யாதி) தேவதாந்தரங்களை நீ சொன்னமைக்கு மூலமென்னென்ன; உனக்கு சரீரதயா சேஷமாயிருக்க அதறியாதே (உ) "ஸர்வஸ்ய-ஸர்வகோ ஹி" என்கிற ப்ரா(மா)ந்தரை எண்ணா விருகுண்டோ வென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"உண்மையால்" என்றதுக் கர்த்தம் (இவ்வாத்மாவுக் கித்யாதி). *இனிக்கு அர்த்தம் (தத்வமித்யாதி),... ... ... (௬)

மூ.—வேறே கூறுவதுண்டடியேன் விரித்துரைக்கு
மாறே நீபணியா தடை நின் திருமனத்து
கூறேன் நெஞ்சுதன்னால் குணங்கொண்டு மற்றோர்தெய்வம்
தேறே னுன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	திருவிண்ணகரானே!	உன்னையல்லால்	உன்னையொழிய
அடியேன்	சேஷபூதனான நான்	மற்றுஓர் தெய்வம்	வேறொரு தேவதையை
வேறே	வ்யாவ்ருத்தமாக	கூறேன்	வாயிட்டுச்சொல்லேன்,
கூறுவதுஉண்டு	சொல்லுவதொருவார்த்தையுண்டு,	குணம்கொண்டு	(அவர்களிடத்தில்) குணவிசேஷத்தைக் கண்டாகிலும்
விரித்து	விஸ்தாரமாக	நெஞ்சுதன்னால்	மநஸ்ஸினால் (அவர்களை)
உரைக்குமாறு	(நான்) சொல்லும்படி	தேறேன்	(ஆஶ்ரயணீயராக) விஶ்வஸியேன். (எ)
நீ	நீ		
பணியாது	அருளிச்செய்யாமல்		
நின் திருமனத்து	உன் திருவுள்ளத்தில்		
அடை	(அடியேன் விண்ணப்பத்தைக்) கொண்டருளவேணும்,		

(௧) தை-ஆ-௬-௧.   (உ) ஜிதை-௧௬-௧௪.

http://acharya.org

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வேறேபித்யாதி) இது ஓலோலக்க வார்த்தையாக வன்றிக்கே, ப(ஃ)லத்தோடே வ்யாப்தமாகவேண்டும்படி திருவுள்ளத்திலே பட விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்; (க) "[illegible] ஸுக்ரீவ [illegible] - விசேஷணாது ஸுக்ரீவோ ஹநூமத்ப்ரமுக்தவாந்" என்னுமாபோலே முதலிகளெல்லாரையும் எல்லாத்திக்கிலும் விடாநிற்கச் செய்தே மஹாராஜர் திருவடியைப்பார்த்து அடையாளமும் சொல்லித் திருவாழிமோதிரமும் கொடுத்து விசேஷித்துவிட்டாப்போலே. (அடியேன் - கூறுவதுண்டு) சேஷபூதன் சேஷிசெய்தபடி செய்யக்கண்டிருக்கையிறே முறை; அப்படி ஆறியிருக்கவொண்ணாதே, என்னுடைய ஆற்றாமையாலே ஒருவார்த்தை விண்ணப்பம் செய்கிறேன்.

(விரித்துரைக்கு மித்யாதி) என்னுடைய வார்த்தை அர்ஜுநனுடைய ப்ரஶ்நப்போலே யாகவொண்ணாது; (உ) "[illegible] - பகவாநுவாச" என்று தலைக்கட்டவேணும். (ங) "[illegible] - கர்மண்யே வாZதிகாரஸ்தே" என்று சிலவற்றைப்பரக்கச்சொல்லவொண்ணாது, (ச) "[illegible] ஸ்த்திதோZஸ்மி" என்னுமிடம் ப(ஃ)லிக்கச்சொல்லவேணும். நான் பரக்கச் சிலவார்த்தைகளை விண்ணப்பம் செய்யும் ப்ரகார மருளிச்செய்யாதபடி திருவுள்ளம் பற்றவேணும்.

(கூறேனித்யாதி) நான் ஓரநந்யகதி என்கிறார் - இதர தேவதைகளை வாயால் பேசேன்; அவ்வளவேயன்றிக்கே, நெஞ்சால் அவற்றுக்கு ஓராதிக்யமுண்டாக நினையேன்; ஆபாத ப்ரதீதியில் அவற்றுக்கு ஓருத்கர்ஷ முண்டாய்த்தோற்றிற்றாகிலும், அத்தை விஶ்வஸியேன். (உன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே) ஸர்வாதிகனாயிருக்கிற நீ திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸந்நிஹிதனாய், நீயே ஆஶ்ரயணீயனென்று அறிவித்த பின்பு, இனி உனக்கு விபூதிபூதரானார் பக்கல் பாத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணேன். ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (வேறேயித்யாதி) தேவதாந்தரத்தை யறியாதவராயும் விஷயாந்தரங்களில் ஸங்கமற்றவராயும் பந்துக்களைவிட்டும் இவ்விபூதியிலிருந்து அநுபவிக்கும்படியான திருவிண்ணகரிலே இருக்கும்படி கண்டும் இருந்தீராகில், அநுபவித்துக்கொண்டு ஸுகமே இருமென்ன;

(க) ரா-கிஷ்-சச-க. (உ) கீ-கஅ-உ. (ங) கீ-உ-சஎ.
(ச) கீ-கஅ-எங.

அது அங்ஙனேயாகிலும் இன்ன மொரு வார்த்தையுண்டென்று திருவுள்ளம் பற்றும்படி யருளிச்செய்கிறரென்று ஸங்கதி.

"வேறே" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறர் (இதோரித்யாதி). விசேஷித்துச் சொல்லுவாருண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறர் (விசேஷேணேத்யாதி). இத்தை விவரிக்கிறர் (முதலிகளித்யாதி). (பார்த்து) என்ற வநந்தரம், "விசேஷித்து வார்த்தை சொல்ல, பெருமாள்" என்று கூட்டுவது. "அடியேன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (சேஷபூத வித்யாதி).

விரித்துரைக்குமாறு - நான் விஸ்த்ருதமாகச் சொல்லும்படியாக, நீ பணியாது - தேவரீரருளிச்செய்யாதே, நின் திருமனத்து அடை - திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேணுமென்று சப்தார்த்தமாய், அத்தால் ஸங்க்ரஹமாக மறுமாற்றம் சொல்லவேணு மென்றதாய், பரக்கச்சொன்ன துண்டோ இப்படி நீர் சொல்லுகைக்கு என்ன வருளிச்செய்கிறர் (என்னுடைய வித்யாதி). "பகவாநுவாச" என்றால், மீளவும் "அர்ஜுநஉவாச - அர்ஜுநஉவாச" என்னுமது வாராதபடி சரமஶ்லோகம் சொன்னால் "ஸ்த்திதோஸ்மி" என்றாப்போலே அருளிச்செய்யவேணு மென்றதாய்த்து. விவரணம் (கர்மண்யேவேத்யாதி). வாக்யார்த்தம் (ஶாணித்யாதி).

(க) "ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் - சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்ற அர்ஜுநனுக்கு விஶ்வரூபத்தைக்காட்டி, நாம் சரமஶ்லோகார்த்தம் சொன்னபின்பும், ஆபாத ப்ரதிதியாலே தேவதாந்தரங்களில் மினுக்கங்களைக் கண்டு மீண்டுபோனானிறே, உமக்கு எத்தனையானாலும் அந்தரங்கமான உத்தரம் சொல்லப்போமோ? என்னும் ப்ரஶ்நத்திலே, முக்காலைக்கும் எனக்கு தேவதாந்தர விஷயத்தில் ஸங்க லேசமில்லை யென்கிறரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி, வாக்யார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிறர் (இதரேத்யாதி). ... ... (எ)

மூ.—முளிந்தீய்ந்த வெங்கடத்து மூரிப்பெருங்களிற்றால்
விளிந்தீய்ந்த மாமரம்போல் வீழ்ந்தாரை நினையாதே
அளிந்தோர்ந்த சிந்தை நின்பாலடியேற்கு வானுலகம்
தெளிந்தேயென்றெய்துவது திருவிண்ணகரானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
முளிந்(து) தீய்ந்து	(தானே) உலர்ந்து எரிந்துபோன (மரங்களையுடைய)	கடத்து	காட்டிலே யுள்ளதாய்,
		மூரி	பலிஷ்டமான
		பெரும்	பெரிய
வெம்	அதிக்ரூரமான	களிற்றால்	யானையினால்

(க) கீ-உ-எ.

விளிந்தீய்ந்த	தள்ளப்பட்டதான	ஓர்ந்த	அநவரத பாவனையை
மா	பெரிய		யுடைய
மரம்போல்	மரத்தைப்போல	சிந்தை	மனஸ்ஸையுடையனான
வீழ்ந்தாரை	நசித்துப்போனவரை	அடியேற்கு	அடியேனுக்கு
நினையாதே	மநோரதியாமல்	வானுலகம்	பரமபதத்தை
நின்பால்	உன் விஷயத்தில்	என்று	எப்போது [றுய்.
தெளிந்த	த்ருடாத்யவஸாயத் தை யுடையனாய்	எய்துவது	கொடுக்கப் பார்க்கி
அளிந்து	ஸ்நேஹத்தை யுடைய னாய்		திருவிண்ணகரானே! (அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு.(முளிந்தீய்ந்தவித்யாதி) நிலத்துக்கடைத்த வாகை, வெண்டு என்கிறாப்போலே சொல்லுகிற சிறு மரங்களானவை, நிலவெம்மையாலே உலர்ந்து தீய்ந்துபோகிற பாலைநிலத்தில். (மூரிப் பெருங்களிற்றால்) அதன் நிலத்திலுள்ள தொன்றுகையாலே வளர்ந்து அப்ரதிஹதமாக ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள ஆனையாலே தள்ளுண்டு விழுந்த பெருமரம்போலே.

(வீழ்ந்தாரை நினையாதே) சில பதார்த்தங்கள் தோற்றி முடியும்; சிலர் நெடுநாளிருந்து கர்மக்ஷயத்தாலே முடிவர்கள். க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களுக்கு உத்பத்தியோடே விநாசமாயிருக்கும்; இந்த்ராதிகள்‡ (ப்ரஹ்மாதிகள்) நெடுநாள் ஜீவித்துப் பின்னை முடிவர்கள்; இதாய்த்து ஸம்ஸாரஸ்வபாவம். ஆக, இங்கேயிருந்து, "இன்னார் இன்னதனை நாள் ஜீவித்து முடிந்தார்கள், இன்னவை தோற்று நசித்தன" என்று இத்தை மநோரதியாதே.

(அளிந்தோர்ந்த வித்யாதி) உன்பக்கலிலே, தெளிவையுடையேனாய், ஸ்நேஹத்தை யுடையேனாய், அநவரதமுண்டான அவதாநத்தை யுடைத்தான மநோரதத்தையுடைய அநந்யகதியான எனக்கு, அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை என்று தருவது? (திருவிண்ணகரானே) அவ்வருகு படுத்துகைக்காக வந்திருக்கிற உனக்கு, தருமந்நாள் இந்நாளென்று தெரியுமிறே.

வெட்டிதான நிலத்திலே வலியதொரு பதார்த்தத்தாலே தள்ளுண்டு விழுந்துபோகிற மாமரம்போலே, ஸம்ஸாரத்திலே இருந்து ஜீவித்து முடிந்துபோவாரை மநோரதியாதே, தேவர்பக்கலிலே ஸ்நேஹித்து அவதாநத்தைப் பண்ணி அநவரதம் மநோரதிக்கும்படியான

‡ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

http://acharya.org

தெளிவையுடைய எனக்கு, புநராவ்ருத்தியில்லாத மோக்ஷத்தைத் தரப் பார்த்தது என்று? அத்தைத் தருகைக்காக வந்துநிற்கிற நீ. (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (முளிந்தீய்ந்தவித்யாதி) நீர் தேவதாந்தரங்களில் குணங்கொண்டு தேருமைக்கு ஹேதுவேதென்றும், நீர் தாம் கூறுவதென்னென்றும் கேட்க, அருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"முளிந்தீய்ந்த" என்றது-† இடைக்குறைத்தலா யிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, தானே உலர்ந்து தீய்ந்துபோன, வெம்- வெவ்வியதான, கடத்து - காட்டிடத்து என்ருய், அருளிச்செய்கிறுர் (நிலத்துக் கித்யாதி). (வெண்டு) குழல்மூங்கில். மூரி - மிடுக்காய், அதினர்த்தம் (அப்ரதிஹதமாக) என்றது.

(மநோரதியாதே) என்றது - பாலைநிலத்திலே சிறு மரங்களும் பெரிய மரங்களும் தீய்ந்தும் முறிந்தும் போமாபோலே, ஸம்ஸாரத்தில் கர்மதாரதம்யத்தாலே உடனே நவிந்துபோகிற மனிசரைப்பற்ற நெடுநாள் ஜீவித்து முடிகிற தேவர்களுடைய ஆயுஸ்ஸு நல்லதென்று, அதுக்கடியான ஸுக்ருதம்பண்ணி நாமும் ஸுகிக்கவேணுமென்று நினையாதே என்கை. இத்தால் - அந்த தேவதைகளிடத்தில் பெறத்தக்கது தமக்கு வேண்டுவதில்லை என்றதாய், அத்தாலே அவர்களை எண்ணேன் என்றதாய்த்து.

புத்தி ஸௌகர்யார்த்தமாக பாட்டடியே பிடித்து அர்த்தமருளிச் செய்கிறுர் (வெட்டிதான வித்யாதி). (நிற்கிறநீ) என்ற வார்த்தரம், அருளிச்செய்யவேணும் என்று சேஷம். முளிந்தீய்ந்த வித்யாதி, நினையாதே - தெளிந்தே - அளிந்தோர்ந்த சிந்தை நின்பாலுடைய அடியேற்கு, வானுலகம் - எய்துவது - என்று என்றந்வயம். ... ... (அ)

௯.—சொல்லாய்திருமார்பா உனக்காகித் தொண்டுபட்ட
நல்லேனை வினைகள் நலியாமை நம்பு நம்பீ
மல்லார் குடமாடி மதுசூதனே யுலகில்
செல்லா நல்லிசையாய் திருவிண்ணகரானே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மல்ஆர்	மிக்க பலிஷ்டனுய்	செல்லா	நடையாடாத (அபூர்வமான)
குடம்ஆடி	குடக்கூத் தாடினவனுய்	நல் இசையாய்	விலக்ஷணமானகீர்த்தியையுடையவனே!
மதுசூதனே	மதுவென்பவனை நிரஸித்தவனே!	நம்பீ	பூர்ணனே!
உலகில்	லோகத்தில்		திருவிண்ணகரானே!

† (பா) கடைக்குறைத்தலாய்.

http://acharya.org

திருமார்பா.	பெரிய பிராட்டியை வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலுடையவனே!	தொண்டுபட்ட	அடிமைபூண்ட [னே
சொல்லாய்	எனக்குப் பதிலுரைக்கவேணும்;	நல்லேனை	விலக்ஷணனான என்
உனக்காகி	உன்விஷயத்தில்	வினைகள்	பாபங்கள் [ரு
		நலியாமை	உபத்ரவியாமற் படிக
		நம்பு	விஸ்வஸித்து அங்கீகரித்தருளவேணும்

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சொல்லாயித்யாதி) தேவர் இதுக் கொரு போக்கடி சொல்லவேணும். லக்ஷ்மீபதியாயிருக்கிற நீ எனக் கொன்று சொல்லாதொழிய வொண்ணாது. "இவன்தான் பண்ணின பாபபலந்தான் அநுபவிக்கிறான்"என்று நீ ஆறியிருக்கைக்கு நானொரு ப்ராஹ்மசாரி எம்பெருமானையோ பற்றிற்று? (உனக்காகி யித்யாதி) ஸ்ரிய꞉பதியான உன் திருவடிகளில் நித்ய கைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய என்னை. எனக்கு அதிதூரத்திலே வர்த்திக்கிற கர்மங்கள் என்னை நெருக்காதபடி நீ அங்கீகரித்தருள வேணும். (நம்பீ) லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் மிகையாம்படியன்றோ தேவருடைய பூர்த்தி. (க) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமே லென்னடியா ரதுசெய்யார்" என்று அவளோடு மன்றுடும்படியான கல்யாண குணங்களால் பூர்ணனன்றோ நீ.

(மல்லார்குடமாடி) மிடுக்கால்மிக்கு, மன்றிலே குடக்கூத்தாடி, உன்வடிவழகை ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினவனே! ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகின்றால் ஒருவரால் திரிய†விடுகை அரிதாயிருக்கை. அன்றிக்கே, (மல்லாகுடமாடி) என்று பாடமாகில், செருக்கனே! செருக்குக்குப் போக்குவிட்டுக் குடக்கூத்தாடினவனே! என்றுகிறது. (பதுகூகனே) அஸுரவர்க்கத்தைப் பக்கவேரோடே வாங்கினவனே! (உலகில்செல்லா நல்லிசையாய்) லோகத்தில் பரிமாறுத புகழையுடையவனே! (திருவிண்ணகரானே) பராவஸ்தையில் குணம் பரிச்சின்னம்போலே. ஸம்ஸாரிகளைவிட்டு நித்யஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவனாகையாலே அங்கு குணம் பரிச்சின்னமாய்த்து இருப்பது; திருவிண்ணகரிலேவந்து ஸம்ஸாரிகளுக்கு முகங்கொடுத்தபின்பாய்த்து குணம் அபரிச்சின்னமாய்த்தது. (௯)

(க) பெரி-திரு-௯-௯-௨. † (பா) விடுவிக்க.

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சொல்லாயிந்யாதி). உகந்தருளின நிலங்களிலே பேராசையாலே "துறப்பேனல்லேன் இன்பம்" என்றார், "வாலுலகம்-என்னெய்துவது" என்றும் பதறினார், இவர்க்கு ஒன்றும்சொல்லி முடியாது என்றுப்போலே பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ஸ்தம் பண்ணியிருக்க; இதறியாமல் இன்னும் கைவிட நினைத்தாரோ என்னும் அதிசங்கையாலே அச்சேர்த்தியிலே "எனக்கோரவதி சொல்லித் தீரவேணும்" என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நம்பு" என்றதுக்கு லக்ஷணயா அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அங்கீகரித்தருளவேணும்) என்று.

"ஆர்" என்றதினர்த்தம் (மிக்கு) என்றது. "மல்" என்று - ஐம்ர்வர்யமாய், அத்தால் - செருக்கு பலிக்கும் என்றருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). உலகில் - பரமபதத்தில், செல்லாத - நடையாடாத, நல்லிசையாய் - நல்ல யஶஸ்ஸை-ஸௌலப்யாதிகளால் வந்த யஶஸ்ஸை உடையையாய் என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (லோகத்தி லித்யாதி). ... (௯)

மூ.—தாரார் மலர்க்கமலத் தடம்சூழ்ந்த தண்புறவில்
சீரார் நெடு மறுகில் திருவிண்ணகரானைக்
காரார் புயல் தடக்கைக் கலியனொலிமாலை
ஆராரிவை வல்லா ரவர்க்கல்லல் நில்லாவே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தார் ஆர்	இதழ்களையுடைய	ஆர்	ஜலத்தினால் நிறைந்த
மலர்	பூக்களை யுடைத்தான	புயல்	மேகம்போன்ற ஔதார்யத்தை யுடையதாய்
கமலம்	தாமரைகளை யுடைய		
தடம்	தடாகங்களினாலே		
சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட	தடம்	பரந்திருக்கிற
தண்	குளிர்ந்த	கை	ஹஸ்தங்களையுடைய
புறவில்	பர்யந்த ப்ரதேசங்களையுடையதாய்	கலியன்	ஆழ்வார்
		ஒலி	அருளிச்செய்த
சீர் ஆர்	செல்வம்மிக்க	மாலை	பாசுரரூபமான
நெடு	நீண்ட	இவை	இவற்றை
மறுகில்	வீதிகளையுடையதான	ஆரார்	யவரேயாகிலும் [ல்
திருவிண்ணகரானை	திருவிண்ணகரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அப்பன் விஷயமாக,	வல்லார்	அப்யஸித்தார்களாகி
		அவர்க்கு	அவர்களுக்கு
		அல்லல்	பாபமானது
		நில்லா	நில்லாது (நசித்துவிடும். (௧௦)
கார்	மழைகாலத்தில்		

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (தாராரித்யாதி) தாரென்கிறது - இதழ். இதழ்மிக்க பூவையுடைத்தான தாமரைகளையுடைய தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட. அன்றிக்கே, தாரென்று - ஒளியாய், ஒளியையுடைத்தான பூவையுடைய வென்னுதல். ஊரில் பர்யந்தமடங்கலும் தாமரைத்தடாகங்களாலே அலங்க்ருதமாயிருப்பது. (சீராரித்யாதி) ஐஶ்வர்ய ப்ரகாசகமாய், நெடிதான வீதிகளையுடைய திருவிண்ணகரிலே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனைக் கவிபாடிற்று.

(காராரித்யாதி) கார்காலத்தில், கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகின மேகம்போலே கொடுத்துவளர்ந்த கையையுடைய ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த தமிழ்த்தொடையை வல்லார், (க) "அஹம் வக்தா ப⁴வாந் ஶ்ரோதா வாசோ யோகோ³ விமுக்திதஃ" அஹம் வக்தா பவாந் ஶ்ரோதா வாச்யோ யோகோ விமுக்திதஃ" என்கிறபடியே இது கற்பார்க்கும் இந்நன்மைகள் வேணுமோவென்னில் (ஆராரித்யாதி) ஐச்வர்யாதிகள் ஏதேனுமொருபடியாக வமையும்,இத்தை அதிகரிக்கைக்கடியான ருசியில் கண்ணழிவற்றிருக்கு மத்தனையே வேண்டுவது. அவர்களுக்கு பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமானவை போகவேணுமென்று ‡(இவர்கள்) இரக்கவேண்டா, அவைதானே "நமக்கிவ்விட மிருப்பல்ல" என்று கால்வாங்கிப்போம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அ௫—பத்தாம்பாட்டு. (தாராரித்யாதி) "மறுகு" என்றதினர்த்தம் (வீதிகளை) என்றது.

வக்த்ரு வைலக்ஷண்யமும் ப்ரமேய வைலக்ஷண்யமும் சொன்னாப்போலே ஶ்ரோத்ருவைலக்ஷண்யமும் வேணுமோ வென்னும் சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அஹமித்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ‡ குண்டலிதம் அதிகம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து நாலாந்திருமொழி

கண்ணுஞ்சுழன்று ப்ரவேசம்.

வ்யா.—(க) "வினைகள் நலியாமை நம்புநம்பீ" என்றார்; அவனுமப்படிசெய்வானாக ஒருப்பட்டிருக்க, அத்தனைக்ரமம் பார்த்திருக்கவொண்ணாதபடி ஆற்றாமை விஞ்சிற்று; சேஷபூதன் சேஷி செய்தபடி செய்யக்கண்டிருக்குமதொழியக் காற்கட்டி நிர்ப்பந்திக்கக் கடவனல்லனிறே; அம்முறைபார்த்து நிற்கவொண்ணாதபடி ஆற்றாமை கரைபுரளுகையாலே "இனிச் செய்யுமதென்?" என்று பார்த்து, "சரீர விஶ்லேஷத்தளவு மிருந்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒரு தேசவிசேஷத்திலே கொடுபோய்த் தன்னைத் தந்தநுபவிப்பிக்குமளவும் செல்ல அவன் வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலிலே ஒதுங்குவோம்" என்று பார்த்தார்; அதாகிறது – (உ) "மநோ ஸ்ரீரங்க ஏவாஸ்து-அத்ரைவ ஶ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்கிறபடியே அத்தோடு போலியாகச் சொல்லலாயிருக்கிற உகந்தருளின நிலங்களிலே அநுபவிக்கையிறே; ப்ரஜையினுடைய ஆர்த்திக்கு உதவுகைக்காக மாதாபிதாக்கள் சேரவிருக்குமாபோலே, ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டியுங்கூட வந்து ஸந்நிதி பண்ணுகிற திருநறையூரிலே புக்கநுபவிக்கப் பார்த்தார்; அத்தையொழிய வேறே சிலவற்றை அநுபவிக்குமிடத்தில், அதுக்குப் பரிகாரம் சரீரமே, அதுதான் பரிணாமியாகையாலே ஒருநா ளிருந்தபடி இராதே க்ஷணந்தோறும் வேறுபடாநிற்குமிறே, அந்தச் சரீரந்தன்னைக் கொண்டநுவிக்கு மிடத்தில் அதுக்கு விஷயம் ஸ்த்ரீகளே, அவர்களாகிறார்-இவன்பக்கலேதேனும் சில உபாதியைப்பற்ற சிலநாள் ஸ்நேஹித்து அது போனவாறே அவனை அநாதரித்து உபேக்ஷாவாத(ரை)த்தைப் பண்ணிப் பரிபவிக்குமவர்களா யிருந்தார்களே, ஆனபின்பு, அவர்களைவிட்டு, ஸர்வாவஸ்த்தையிலும்சென்று பற்றலாம்படி ஸுலபனாய், தான் ஸந்நிஹிதனுமாய்க் கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் திருநறையூரிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான், மோக்ஷார்த்தமாக யத்நித்த நீ அதில் தோள் மாறுமளவும் செல்ல அத்தோடு போலியாகச் சொல்லலாயிருக்கிற திருநறையூரிலேபுக்கு ஆஶ்ரயிப்போம்வா என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... *

(க) ரு-ரு-க.   (உ) சரணாகதிகத்யம்.

http://acharya.org

அரு.—கண்ணும்சுழன்று ப்ரவேசம்.—"வானுலகம்-என்றெய்துவது?" என்று கேட்க, (க) "'மரணமானால் வைகுந்தம்' என்கிறபடியே செய்வோம்" என்றிருக்கையாலே; அவ்வளவும் திருநறையூரை அநுபவிக்க ஒருப்படுகிறாரென்று ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறார் (வினைகளித்யாதி); (உ) "துறப்பேனல்லேனின்பம்" என்றவரும் இவராகையாலும், தனக்கும் "இவரை இங்கேவைத்து சிலநாள் கைங்கர்யம் கொண்டருளவேணும்" என்னு மபிப்ராயத்தாலும், இப்படி க்ரமமாகச் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றினனென்று கருத்து. ஆற்றாமை விஞ்சினால் நிர்ப்பந்தித்துத் திருவாணையிடலாக வொண்ணாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சேஷபூத னித்யாதி). (அத்தோடு) பரமபதத்தோடு. அதில், கீழே (ங) "திருநறையூர்த் தேனே" என்று ப்ரஸ்துதமான திருநறையூரெம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்கிறாரென் றருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஜையினுடைய வித்யாதி). சரீராவஸாநத்திலே பேறு தப்பாதாகில் விஷயாநுபவத்தாலே காலத்தைக் கழிக்கவொண்ணாதோ? உகந்தருளின நிலங்களிலே புகுவா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அத்தை யித்யாதி). ... ... *

மூ.—கண்ணும்சுழன்று பீளையோடீளை வந்தேங்கினால்
பண்ணின்மொழியார் பைய நடமி னென்னாதமுன்
விண்ணும் மலையும் வேதமும் வேள்வியு மாயினான்
நண்ணு நறையூர் நாம் தொழுது மெழுநெஞ்சமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீளையோடு	நேத்ரமலத்தோடு கூட	மலையும்	பர்வதங்களையும்
கண்ணும்	கண்களும்	ஆயினான்	தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையனாய்
சுழன்று	சுழலமிட்டு (அதுக்கு மேலே)	வேதமுமாயினான்	வேதப்ரதிபாத்யனாய்
ஈளைவந்து	கோழைமேலிட்டு		
ஏங்கினால்	தளர்ந்தால், (அப்பொழுது)	வேள்வியுமாயினான்	கர்மாராத்யனு மான ஸர்வேஶ்வரன்
பண் இன்	பண்ணைக்காட்டிலும் இனிதான	நண்ணும்	விரும்பி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
மொழியார்	சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீகள்,		
பைய	"மெள்ள	நறையூர்	திருநறையூரை
நடமின்	நடந்துபோம்"	நெஞ்சமே	ஓ! மநஸ்ஸே!
என்னாதமுன்	என்று சொல்வதற்கு முன்னே,	நாம்	நாம்
		தொழுதும்	ஆஶ்ரயிப்போம்
விண்ணும்	ஆகாசத்தையும்	எழு	உத்யோகப்படு. (க)

(க) தி-வாய்-கூ-க0-ரு. (உ) கூ-ரு-க. (ங) கூ-ரு-ங.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கண்ணும்சுழன்றித்யாதி) யௌவநம் என்றொரு கைம்முதல்கொண்டு நாலுநாள் ஆலையடியே தோற்றின படி நடக்குமதுவும் போய், ஒன்றைப்பார்க்கப் புக்கால் இலக்கில் தையாதபடி மாம்ஸப்ரசுரமான கண்சுழன்று, ஆற்றுப்பெருக்கில் ருஜீஷாம்சம் ஓரிடத்திலே திரளுமாபோலே பீளைசேர்ந்து, அதுக்கு மேலே ஈளை கைக்கொண்டு, பின்னை சொல்லப்புக்க வார்த்தை முடியத் தலைக்கட்ட மாட்டாதபடி இளைத்நால்; பண்ணினினிய பேச்சையுடையவர்கள் "மெள்ள நடக்கலாகாதோ!" என்று ஸ்த்ரீகள் அநாதரிப்பதற்கு முன்பே.

(விண்ணுமித்யாதி) காரணமான பூதபஞ்சகத்திலும் முற்பட உண்டான ஆகாசமும், பிற்பட உண்டான ப்ருதிவீகார்யமான பர்வதமும். ஆகாசத்தைச் சொன்னவிடம், ‡காரண பதார்த்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகச் சொல்லிற்று; ப்ருதிவீகார்யமான பர்வதத்தைச் சொன்னவிடம், கார்யவர்க்கத்துக் கடைய உபலக்ஷணம்; ஆக, இரண்டாலும் - ஜகதாகாரனையிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது. (வேதமும்) இப்படி ஜகதாகாரனை வேதப்ரதி பாத்யனானவன். (க) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம - ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" என்றிறே சொல்லுகிறது. வேள்வியும்) அந்த வேதோக்தமான ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யனானவன், ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாகக் கிட்டி வர்த்திக்கிற திருநறையூரை நாமாஶ்ரயிப்போம், ஒருப்படு என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு (கண்ணித்யாதி) (உ) * ஸர்வேந்த்ரியாணாம் ப்ரதாந-ஸர்வேந்த்ரியாணாம் ப்ரதாநமான கண்ணும் என்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, சில விஷயங்களில் த்ருஷ்டிபந்தம் முந்துறவேணுமே, அதுக்குடலாகாதபடியாம் என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (யௌவநேத்யாதி). (ருஜீஷாம்சம்) அஸாராம்சம். ஈளை - இரப்பு. "எழு" என்றதினர்த்தம் (ஒருப்படு) என்றது. ... ... (க)

மூ.—கொங்குண் குழலார் கூடியிருந்து சிரித்து நீர்
இங்கென்னிருமி யெம்பால் வந்ததென்றி கழாதமுன்
திங்களெரிகால் செஞ்சுடராயவன் தேசுடை
நங்கள் நறையூர் நாம் தொழுது மெழுநெஞ்சமே. (உ)

(க) சாந்தோ-ங-கச-க. (உ) ‡ காரணபதார்த்தங்களுக் கெல்லாம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொங்குண்	பரிமளப்ரசுரமான	திங்கள்	சந்த்ரனையும்
குழலார்	கேசங்களையுடைய ஸ்த்ரீகள்	எரி	அக்நியையும்
கூடியிருந்து	கூட்டமாகக் கூடியிருந்து	கால்	காற்றையும்
சிரித்து	பரிஹாஸம்பண்ணி,	செம்	சிவந்த
நீர்	"நீர்	சுடர்	ஸூர்யனையும்
இருமி	இருமிக்கொண்டு	ஆயவன்	ப்ரகாரமாக வுடையவன் வர்த்திக்கிறதாய்
இங்கு	இவ்விடத்தில்	தேசுஉடை	உஜ்ஜ்வலமானதாய்
எம்பால்வந்து	எங்களிடத்தில்வந்தது	நங்கள்	நமக்கு ப்ராப்யமான
என்	எதுக்காக?"		நறையூர் நாம் தொழுது மெழு நெஞ்சமே! (உ)
என்று	என்று		
இகழாதமுன்	அநாதரிப்பதற்கு முன்னே,		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (கொங்குண் குழலார்) கொங்கு மதுவென்றுமாம்; அன்றிக்கே, பரிமளமாகவுமாம். மிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான குழலையுடைய ஸ்த்ரீகள். முன்பு இவன்பக்கல் அர்த்தமும் யௌவநமு முண்டானபோது ஒருவர்க்கொருவர் சீறுபாறுஎன்று சோதிருந்தவர்கள், அவை போனவாறே இவனை க்ஷேபிக்கைக் கூட்டமாகத் திரளவிருந்து சிரித்து. (நீரிங்கென்) உம்மை யறியோமோ, எங்களை யறியோமோ, நீர் இங்குஎன் செய்வதாக வந்தது? நீர் வருமிடமோ இவ்விடம்? என்று சொல்லுகிற அநாதரோக்திகள் செவிப்படுவதற்கு முன்னே. (திங்களித்யாதி) ஜகத்துக்கு உபகாரகமான பதார்த்தங்களை யுண்டாக்கின ரக்ஷகனை ஸர்வேஶ்வரன் பரிக்ரஹித்த தேசமைகையாலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (நங்கள் நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே) அவன் நமக்காக வந்துநிற்கிற தேசத்திலே நாமும் புக்கு ஆஶ்ரயிப்போம். ... ... (உ)

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "பைய நடமின்" என்றவிது (க) "போகுநம்பீ" என்றுப்போலே போக்ய ... மாயிராதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொங்குபதத்துக்கு அர்த்தத்வயத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (கொங்கித்யாதி). "கூடி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (முன்பித்யாதி). "நீர், என்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (உம்மையித்யாதி). "என் - வந்தது" என்று கூட்டி

(க) திருவாய்-௬-உ-உ.

http://acharya.org

யருளிச்செய்கிறார் (நீரிங்கெண்ணிற்யாதி). * இங்குக்கு அர்த்தம் (நீர்வரு மித்யாதி). ... ... (௨)

மூ.—கொங்கார் குழலார் கூடியிருந்து சிரித்தெம்மை
எங்கோலமையா என்னினிக்காண்ப தென்றதன்முன்
செங்கோல் வலவன் தான்பணிந்தேத்தித் திகழுமூர்
நங்கோன் நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொங்குஆர்	பரிமளப்ரசுரமான	வலவன்தான்	நடத்த வல்லவனாய் து
குழலார்	மயிர்முடியையுடைய		ரபிமாநியான
	ரான ஸ்த்ரீகள்		சோழன் (அவ்வபி
கூடி இருந்து	திரளவிருந்து		மானம் கழிந்து)
சிரித்து	பரிஹாஸம்பண்ணி,	பணிந்து	(எம்பெருமானை) ஆஸ்
ஐயா	"கிழவரே! [ன்பு		ரயித்து
இனி	இப்படி நீர் மூத்தபி	ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
எம்மை	எங்களையும்		(அபீஷ்டம்பெற்று)
எம்கோலம்	எங்களுடையஅலங்கா	திகழும்	விளங்காநின்ற
	ரத்தையும் (அழ	ஊர்	திவ்யதேசமாய்,
	கையும்) [றீர்"	நம்கோன்	நம்முடையஸ்வாமியா
என்காண்பது	ஏதுக்காகப் பார்க்கி		னவனெழுந்தருளி
என்றுதமுன்	என்று சொல்வதற்கு		யிருக்கிற
	முன்னே,		நறையூர் நாம்தொழுது மெழு
செங்கோல்	ஆஜ்ஞையை	நெஞ்சமே!	(௩)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (கொங்கார்த்யாதி) பரிமளத்தால் மிக்க குழலையுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் திரளவிருந்து சிரித்து. (எங்கோலமித்யாதி) உம்முடையபாக([illegible])மொன்றையும் புத்திபண்ணுகிறிலீரோ, எங்களுடைய ஒப்பனையை நீர் இனி எத்தைக்காண்பது? என்று இங்ஙனே பண்ணுகிற க்ஷேபோக்திகள் செவிப்படுவதற்கு முன்பே. (செங்கோலித்யாதி) துரபிமாநியான க்ஷத்ரியனானவன் பக்நா ([illegible])பிமாநியாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ராதிகளைப் பண்ணி ஆஸ்ரயித்து த்ருஷ்டத்தில் தனக்கு வேண்டுமவற்றைப் பெற்று உஜ்ஜ்வலனாகிற ஊர். (நங்கோன் நறையூர்) தளர்ந்தார் தாவளமாய்த்து. எல்லார்க்கும் தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதங்கள் பெற்றுப்போகலாம்படி அவன் வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசத்தை நாம்போய் ஆஸ்ரயிப்போம். ... ... (௩)

http://acharya.org

அந.—மூன்றாம்பாட்டு. (கொங்காரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே இகழ்ந்தாராகச் சொன்னாலும் (க)“ஒ ஹோ ஸத்ஸ ஸ்வ ஸ்ரீ-ஆலஸந தருணாயதே” என்கிறபடியே கண்ணைத்திறந்து பார்த்தாகிலும் போவோமென்று ஒருப்படுமே, அப்போது அவர்கள் சொல்லும்படியை அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

எம்மையும் எம் கோலத்தையும், இனி என்காண்பது - கண்டு ப்ரயோஜநமென்னென்றாய், அருளிச்செய்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதி). (பாகம்) என்றது - “ஐயா”! என்னும்படியான - †முற்றுதல். தாவளம் - ரக்ஷகன். ... ... (ந)

மூ.—கொம்பு மரவமும் வல்லியும் வென்ற நுண்ணேரிடை
வம்புண் குழலார் வாசலடைத் திகழாதமுன்
செம்பொன் கமுகினந்தான் கனியும் செழும் சோலைசூழ்
நம்பன் நறையூர் நாம் தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொம்பும்	வஞ்சிக்கொம்பையும்	இகழாதமுன்	அவமாநம் செய்வதற்கு முன்னே
அரவும்	ஸர்ப்பத்தையும்	கமுகு இனந்தான்	திரள்திரளாக இருக்கிற பாக்குமரங்கள்
வல்லியும்	கொடியையும்		
வென்ற	ஜயித்ததாய் (அவற்றிலும் மிக்க ஒசிவையும்) [உடையதாய்	செம்பொன்	சிவந்த பொன்போன்ற
நுண்	ஸூக்ஷ்மதையை(யும்)	கனியும்	பழங்களையுண்டாக்குமதாய் [தான
ஏர்	அழகியதான		
இடை	மத்யப்ரதேசத்தை யுடையராய்	செழும்	வளமையை யுடைய
வம்பு உண்	பரிமள ப்ரசுரமான	சோலைசூழ்	சோலைகளாலே சூழப்பட்டதாய்
குழலார்	மயிர்முடியை யுடையரான பெண்கள்	நம்பன்	விஶ்வஸநீயனான ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
வாசல் அடைத்து	(இவனை வெளியிலே தள்ளி) வாசற்கதவைச்சாத்தி		நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே! (ச)

வ்யா. — நாலாம்பாட்டு. (கொம்புமித்யாதி) வஞ்சிக்கொம்பையும் அரவையும் வல்லிக்கொடியையும் மற்றுள்ள வற்றையும் ‡தோற்பிக்கவற்றான இடையையுடையராய், பரிமளிதமான குழலையுடைய

(க) † முப்பு. ‡ (பா) தோற்பித்தஅறநேரிய.

http://acharya.org

ஸ்த்ரீகளானவர்கள். (வாசலித்யாதி) முற்காலம் இவனைவிரும்பி, பின்பு வெறுவியனானவாறே, புறம்பே தள்ளிக் கதவடைப்பர்கள்; இவன்றான் பின்னையும் சாபலத்தாலே போகாதே புறம்பே நிற்கும்; லஜ்ஜித்து இவன் அங்குநின்றும் கால்வாங்கிப் போகைக்காக, இவனுக்கு போக (யோக்ய)யோக்யதை யில்லாமையைச் சொல்லிப் பரிபவிப்பர்கள்; இப்படிப்பட்டவர்கள் பரிபவோக்தி செவிப்படுவதற்கு முன்னே. (செம்பொனித்யாதி) அங்குள்ளவை †யடைய எப்போதும் பக்வபலமா யிருக்குமாய்த்து. கமுகுகளானவை செம்பொன் போலே யிருக்கிற, கனிகளையுண்டாக்குகிற பொழிலாலே சூழப்பட்டிருக்கும். முக்தப்ராப்ய பூமி யென்னுமிடம் தோற்றியிருக்கும். (நம்பன்) ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பற்றலாம்படி விஸ்வஸநீயனானவன் வர்த்திக்கிற திருநறையூரை நாமாஸ்ரயிப்போம். ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (கொம்புமித்யாதி)"எங்கோலம் என்காண்பது" என்னச்செய்தேயும், இடையிலே தவக்குண்டு, போகவும்மாட்டாதே து(ஷ)ருக்திகளாலே கிட்டவும்மாட்டாதே இடையிலே கிடக்க, கதவடைக்கும்படி சொல்லிவிடுவர்களென்கிறானென்று ஸங்கதி.

மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லியும் போராதே "நண்" என்றதுக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) என்று சகார தாத்பர்யமாகவுமாம். (வெறுவியன்) தரித்ரன் வாசலடைத்தபின் இகழ ப்ரஸக்தி என்னென்ன; குழலில் பரிமளத்தை நச்சிப்போகானே, அத்தாலே என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இவன்றானித்யாதி). கமுகினர் தான்-க்ரமுக ஸமுதாயர்தான். "செம்பொன் - கனியும்" என்று அந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (கமுகித்யாதி). "செழும்" என்றதின் தாத்பர்யம் (முக்தப்ராப்யேத்யாதி). ... ... (௪)

மூ.—விலங்கும் கயலும் வேலும் ஒண் காவியும் வென்றகண்
சலங்கொண்ட சொல்லார் தாங்கள் சிரித்திகழாதமுன்
மலங்கும் வராலும் வாளையும் பாய் வயல் சூழ்தரு
நலங்கொள் நறையூர்நாம் தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விலங்கும்	(முக்த்த(ஸ்)மான) மானையும்	வேலும்	(கூர்மையான)வேலையும்
கயலும்	(துள்ளாநின்ற) கயல் மத்ஸ்யத்தையும்	ஒள் காவியும்	அழகிய (சிவந்த)[யும் செங்கழுநீர்ப் பூவை

† (பா) அடங்க.

வென்ற	ஜயித்த	வராலும்	வராலென்ற மீனும்
கண்	கண்களையுடையராய்	வாளையும்	வாளையென்ற மீனும்
சலம்கொண் (முன்பு ஆசரித்துப்			(களித்து)
ட சொல்லா போந்து,) இப்போ		பாய்	துள்ளாநின்ற
ர் தாங்	தாகக் கபடோக்தி	வயல்	கழனிகளாலே
கள்	களை யுடையரான	சூழ்தரு	சூழப்பட்டதாய்
	பெண்கள்	நலம்கொள்	அபீஷ்ட ப்ரதத்வமா
சிரித்து	பரிஹாஸம்பண்ணி		கிற நன்மையையு
இகழாதமுன்	அநாதரிப்பதற்கு		டையதான
	முன்னே, [மும்	நறையூர் நாம்தொழுது மெழு	
மலங்கும்	மலங்கென்னும் மத்ஸ்ய	நெஞ்சமே!	(௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (விலங்குமித்யாதி) கண்ணினுடைய மௌக்த்யத்துக்கு மானும், துள்ளுதலுக்குக் கயலும், கூர்மைக்கு வேலும், சிவப்புக்குக் காவியும் போலேயாய், பின்னையும் இவற்றைத் தோற்பித்த கண்ணையுடையராய், ஒருநாளும் அநுகூலவாதம் பண்ணக்கடவரன்றிக்கே ச(ஞ்)லோக்திகளைப்‡பண்ணக்கடவரான ஸ்த்ரீகள் அபஹஸித்து அநாதரிப்பதற்கு முன்னே. (மலங்குமித்யாதி) அங்குண்டான திர்யக்குக்களு மகப்பட "இன்னது பெற்றிலோம்" என்னும் சோகமின்றிக்கே அபிமதலாபத்தாலே களித்து வர்த்திக்கிற தேசமாய்த்து. ஆக, இன்னது பெற்றிலோம் என்னும் சோகமின்றிக்கே உத்தேஶ்யத்தைப் பெற்றுக் களித்து வர்த்திக்கலான நன்மையையுடைய தேசத்தை நாமாஶ்ரயிப்போம். ... ... (௫)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (விலங்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் வாசலடைத்திருந்து பரிபவிக்கச் செய்தேயும் கண்ணினழகைச் சொல்லித் தம் தோல்வி சொல்லி அவர்களைக் கொண்டாடாநிற்குமே, அப்படி கொண்டாடினும் நெஞ்சு நெகிழாதவரா யிருப்பர்களென்று சொல்லுகிறரென்று ஸங்கதி.

தன்னிடத்தில் முன்புண்டான அநுராகத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறுகையாலே "காவி" என்று - செங்கழுநீருக்குப் பேராய் பலித்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறர் (சிவப்புக்கித்யாதி). மலங்கு-மத்ஸ்யவிசேஷம்,... (௫)

மூ.—மின்னேரிடையார் வேட்கையை மாற்றியிருந்து
என்னீரிருமி யெம்பால் வந்ததென் றிகழாதமுன்
தொன்னீரிலங்கை மலங்க விலங்கெரியூட்டினான்
நன்னீர்நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (௬)

‡ (பா) பருஷோக்திகளை.

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்ஏர்	மின்னெடொத்த (அ திஸூக்ஷ்மமான)	இகழாதமுன்	பழிப்பதற்குமுன்னே,
இடையார்	இடையையுடைய ஸ்த்ரீகள்	தொல்நீர்	பழையதான ஸமுத்ரத் தினுல் சூழப்பட்ட
வேட்கையை	(முன்பு தன்னிடத்திலுண்டான) ப்ரீதியை [கொண்டு,	இலங்கை	லங்கையை [யாக
மாற்றியிருந்து	தவிர்ந்தவர்களாய்க்	மலங்க	வ்யாகுலப் படும்படி
நீர்	"மூப்பரான நீர்	விலங்கு	திருவடியைக் கொண்டு [டையதாய்
இருமி	இருமிக்கொண்டு	எரியூட்டினன்	தீமூட்டி விட்டவனு
என்பால்வந்	என்னிடத்திற்கு வந்த	நல்நீர்	நன்றான (தாபஹரமான) ஜலஸம்ருத்தியை யுடையதான
தது	து [துக்காக"		
என்	எந்த ப்ரயோஜநத்		நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே! (௬)
என்று	என்றுசொல்லி		

வ்யா.— ஆறும்பாட்டு. (மின்னேரித்யாதி) மின்னெடொத்த இடையையுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள், இவன்பக்கல் அபிநிவிஷ்டைகளா யிருக்கு மிருபபைத்தவிர்ந்து, நீ கங்கள்பக்கல் வருகைக்குக் கொடுவந்த பரிஹாரமேதாது, இருமிக்கொண்டு எங்கள்பக்கல் என்றிய வந்தீர் என்று இங்ஙனே அநாதரோக்திகளைப் பண்ணுவதற்கு முன்னே. (தொன்னீரித்யாதி) கடலை அகழாக வுடைத்தான லங்கை ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படி விலங்காலே எரியூட்டினு னென்னவுமாம். அன்றிக்கே, இலங்கெரி யூட்டினன் என்னவுமாம். விலங்கு என்றபோது திருவடியாலே என்கிறது; இலங்கு என்றபோது, முன்பு சோறுவேவப்பண்ணுகைக்கு வேண்டுமளவு புக்கு வெளுத்திருந்தது, பெருமாள் தோளை அண்டைகொண்டு அத்தாலே வயிறு நிறைய புஜித்துத் தன்னிறம்பெற்று உஜ்ஜ்வலமான படியைச்சொல்லுகிறது. (நன்னீரித்யாதி) ஸகலதாபமு மாறும்படியான ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூரை நாம் புக்கு ஆச்ரயிப்போம். பொருந்தாத ராவணனை அழியச்செய்து விபீஷணனுக்குப் புகலாய் நின்ற சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே, நம்முடைய விரோதியை வாஸனையோடே போக்குகைக் கீடான பெருமிடுக்கனவன் வந்து வர்த்திக்கிற திருநறையூரிலே போய்ப் புகுவோம். (௬)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (மின்னேரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே - "சலங்கொண்டசொல்லார்" என்று சொல்லப்போமோ, ஒருகாலல்லா ஒருகாலாகி

லும் ஸங்கம்பிறவாதோ? என்று புறத்திண்ணையிலே கிடக்கும் முன்புத்தையில் தன்னிடத்தில் உபஹாரம் கொண்டபோதையில அபிநிவேசத்தை நினைத்து என்று கருத்தாக, அந்த அபிநிவேசம் மாற்றிப் பரிபவிப்பர்களென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(பரிசில்) உபஹாரம். (இது) இருமல். ... ... (சு)

மூ.—வில்லேர் நுதலார் வேட்கையை மாற்றிச் சிரித்திவன்
பொல்லான் திரைந்தானென்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன்
சொல்லார் மறைநான்கோதி யுலகில் நிலாயவர்
நல்லார் நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்ஏர்	தநு(ர்) நுஸ்லோடொத்த (தநு(ர்) ஆகாரமாக வளர்ந்திருக்கிற)	கேட்பதன்முன்	செவிப்படுவதற்கு முன்னே,
நுதலார்	நெற்றியையுடைய பெண்கள்	சொல்ஆர்	சொற்செல்வியை யுடைத்தான(பதக்ரமாதிநியதமான)
வேட்கையை	(முன்பு தன்னிடத்திலுண்டான) அபிநிவேசத்தை	நான்குமறை ஓதி	நாலு வேதங்களையும் அத்யயநம்பண்ணி(அவற்றை)
மாற்றி	தவிர்ந்து	உலகில்	லோகத்தில்
சிரித்து	பரிஹாஸம்பண்ணி,	நிலாயவர்	ப்ரதிஷ்டிக்கச்செய்யுமவராய் (ஸ்தாபிக்குமவராய்)
இவன்	“இந்தக்கிழவன் லன்)		
பொல்லான்	துஷ்டன் (ஸ்த்ரீலோ		
திரைந்தான்	ஒடுங்க (சிதிலமான) சரீரத்தை யுடையவன்”	நல்லார்	விலக்ஷணமான ஆசாரத்தை யுடையரான ப்ராஹ்மணர் வஸிக்கிற
என்னும்	என்றுசொல்லுகிற		
புறன்உரை	ஆதரமற்றசொல்		

நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே! (எ)

வ்யா. — ஏழாம்பாட்டு. (வில்லேரித்யாதி) வில்லோடொத்த நுதலையுடைய ஸ்த்ரீகளானவர்கள், இவனைப் பெருவிடில் பிழையாதாரைப்போலே ஆசைப்பட்டார்களாயிருக்கு மிருப்பைத் தவிர்ந்து, அது தவிர்ந்தாலும், அது தன்னை மறைத்திருக்கை யன்றிக்கே சிரித்து. (பொல்லானித்யாதி) முன்பு இவனுடைய வடிவழகையும் அதினுடைய ஏகரூபதையையும் சொல்லிக்கொண்டாடிப் போந்தவர்கள், “இவன்பொல்லான், திரைந்தான்” என்று அவர்களுடைய புல்லிய

http://acharya.org

சொல்லு செவிப்படுவதற்குமுன்னே. (சொல்லாரித்யாதி) பதத்தில் வர்ணக்ரமநியதத்வம்போலே யாப்புக்கு வாக்யத்தில் பதக்ரமநியதத்வமிருக்கும்படி. (ஓதி) பூர்வ பூர்வோச்சாரண க்ரமத்தைப் பற்ற உத்தரோத்தரோச் சார்யமாணத்வமாகிற க்ரமத்திலே அப்யஸித்து; இதுதான் காதாசித்கமாயிருக்கையன்றிக்கே, (உலகில் நிலாயவர்) வேதத்துக்கு ஸ்தாபகராய்ப் போருமிதுவே ஸ்வபாவமாகவுடையராயிருக்கை. வேதத்தில் வாஸனைபோய் ஆசாரத்தில் ஏதேனும் வைகல்யமுண்டாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஆசாரப்ரதானரானவர்கள் வர்த்திக்கிற தேசத்தை நாமும்போய் ஆஸ்ரயிப்போம். ... ... (எ)

அ௩.—எழாம்பாட்டு. (வில்லேரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - புறத்திண்ணையில் கிடக்க, வருவார்க்கு விரோதியாக இருக்கவொண்ணாது என்று, போனாரோ என்று வாசல்திறந்து எட்டிப்பார்க்க, தன்மேல் அபிநிவேசத்தாலே பார்த்தார்களாகக்கொண்டு முதலிலழகிலே ஈடுபட, அத்தைக்கண்டு, தங்கள் நைராஸ்யமெல்லாம் தோற்றப் பொல்லாங்கையெல்லாம் வர்ணித்துப் புறம்பாக்கி வார்த்தை சொல்லுவர்களென்று சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதி.

"நிலாயவர்" என்றதினர்த்தம் (ஸ்தாபகராய்) என்றது. ... (எ)

மூ.—வாளொண்கண் நல்லார்தாங்கள் மதனனென்றார் தம்மைக்
கேண்மின்களீளையோடெங்கு கிழவனென்னாதமுன்
வேள்வும் விழவும் வீதியிலென்று மறுதவூர்
நாளுநறையூர் நாம் தொழுது மெழு நெஞ்சமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாள்	வாளாயுதம்போல் அதிதீக்ஷ்ணமாய்	ஈளையோடு	"கோழையோடு கூட
ஒள்	அழகியதான	எங்கு	தளராநின்ற [(இருமி)
கண்	கண்களை யுடையராய்	கிழவன்	(இந்தக்) கிழவனை
நல்லார்	ஸுந்தரிகளான ஸ்த்ரீகள்	கேண்மின்கள்	(எங்கே வந்தானென்று) கேளுங்கள்"
தாங்கள்	(இப்போது இகழ்கிற) தாங்களே	என்னாதமுன்	என்று (தம்மருகிற் பெண்களைப்பார்த்துச்)சொல்வதற்கு முன்னே,
மதனன்	(இவன்) மன்மதன்		
என்றார் தம்மை	என்று (முன்பு) சொன்ன புருஷர்களையே (பார்த்து),	வேள்வும்	யாகாதியான ஆராதநமும்
		விழவும்	உத்ஸவமும்

http://acharya.org

வீதியில்	வீதிகளில்	நாளும்	ப்ரதிதிநமும்
என்றும்	ஸர்வகாலமும்	நாம்தொழுது எழு நெஞ்ச	
அருதவூர்	மாருதவூரான	மே!	(அ)
நறையூர்,			

வ்யா. — எட்டாம்பாட்டு. (வாளொண்கணித்யாதி) ஓராளு மொரு நோக்கும் நோய் மற்றும் கண்ணழகுக்கு வேண்டும் நன்மைகளையுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள், தாங்கள் முன்பு இவன்பக்கல் யௌவநமும் த்ரவ்யமுமுண்டான வன்று "இவன் காமன்" என்று கொண்டாடிப் போந்தவர்கள், அருகிருந்தாரைப் பார்த்து "கேண்மின்கள், ஈளையோடேங்கு கிழவன்" என்பதற்கு முன்னே யென்னுதல்; (ஈளையோடேங்கு கிழவன் - உங்கள் - கேள்) முன்பு, "என்னுடையவன்" என்று ஆதரித்தவர்கள், இப்போது ஒருவர்க்கொருவர் "உங்களுடைய கேள், உங்களுடைய கேள்" என்னாநிற்பர்கள். (வேள்வும் விழவுமித்யாதி) நித்யோத்ஸவமும் வைதிக ஸமாராதநமும் என்றும் மாருத வூர். (நாளுமித்யாதி) பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம் பண்ணுமளவும் செல்ல, இப்ப்ரக்ருதியோடே, அத்தோடு போலியான திருநறையூரிலே புக்கநுபவிப்போம். ... ... (அ)

அந.—எட்டாம்பாட்டு. (வாளித்யாதி) "இவன் பொல்லான்" என்றவாறே, அவர்களைக்குறித்து, நீங்கள்தானே என்னைக் கண்ணாலே அகப்படுத்தி என்னை மந்மதனைக் கொண்டாடியிருக்க இப்போது இங்ஙனே சொல்லுவீர்களோ? என்று அந்யாயப்பட, இவன் முகம் பாராதே அருகிருந்த தன் பருவத்தோடொத்த பெண்பிள்ளைகளைப் பார்த்து இவனுக்குத் தங்களிடத்தில் வைராஸ்யம் பிறக்கும்படி இவன் செவிப்படச் சொல்லுகிறார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதி. ... ... (அ)

மூ.—கனிசேர்ந்திலங்கு நல்வாயவர் காதன்மை விட்டிட
குனிசேர்ந்துடலம் கோலில் தளர்ந்திளையாதமுன்
பனிசேர்விசும்பில் பான்மதிகோள் விடுத்தானிடம்
நனிசேர் நறையூர் நாம்தொழுது எழு நெஞ்சமே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கனிசேர்ந்து	கோவைப்பழத்தோடொத்து	வாயவர்	அதரத்தையுடையரான பெண்கள்
இலங்கு	விளங்காநின்ற	காதன்மை	(தன்னிடத்தில்) ஆசையை
நல்	அழகிய		

http://acharya.org

விட்டிட	தவிர்ந்திருக்க, (அதுக்குமேலே)	பனிசேர்	குளிர்ந்தகிரணங்களையுடையனாய்
குனிசேர்ந்து	கூனையுடைத்தான	பால்மதி	பால்போல் விளங்காநின்ற சந்த்ரனுடைய
உடலம்	சரீரமானது		
தளர்ந்து	சிதிலமாய்,		
கோலில்	(தனக்குத் துணையாகப் பற்றின) கோலிலே (கோலைப்பிடிக்கவும் திறமையற்றவனாய்)	கோள்	க்ஷயரோகத்தை
		விடுத்தான்	போக்கின ஸர்வேஶ்வரனுடைய
		இடம்	ஸ்தாநமாய்
		நனிசேர்	பெருமைபொருந்திய
இளையாதமுன்	தளருவதற்கு முன்னே,		நறையூர் நாம்தொழுது மெழு நெஞ்சமே! (௯)
விசும்பில்	ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரியாநின்றவனாய்		

வ்யா. — ஒன்பதாம்பாட்டு. (கனியித்யாதி) கோவைப்பழம் போலேயாய் விளங்காநின்றுள்ள அதரத்தையுடைய ஸ்த்ரீகள், இவன் பக்கல் தாங்கள் பண்ணிவைக்கும் †ஸ்நேஹத்தைத் தவிர்த்து. (குனிசேர்ந்தித்யாதி) முன்பு இறுமாந்திறேயிருப்பது; இப்போது வளைவு தானே ஸ்வபாவமாய், நிமிர்ந்து வ்யாபரிக்க வொண்ணாதபடியா யிருக்குமாய்த்து. அநந்தரம், ஒருகோலை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றும்; அந்தைத் தரிக்கப் பிடிக்கமாட்டாமையாலே அது தனக்கு அபாஶ்ரயமாகமாட்டாது, தானதுக்கு அபாஶ்ரயமாக மாட்டாதே இப்படி இளைப்பதற்கு முன்னே. (பனிசேரித்யாதி) ஆகாசப்பரப்புக்கடைய தானே ப்ரகாசகனாயிருக்கிற சந்த்ரனுக்கு வந்தக்ஷயத்தைப் போக்கினவன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசம். (நனியித்யாதி) பிராட்டிக்காகப் பரிக்ரஹித்தான் என்கிற பெருமையையுடைய திருநறையூரை, அவள் பரிகரபூதரான நாம்போய் ஆஶ்ரயிப்போம். நனி-பெருமை... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கனியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இவன்முகம் பாராதே பரஸ்பரம் சொல்லிப் பரிஹஸிக்க, வாயில் பழுப்புக்குத் தோற்றுக் கிட்டப்போவதாக ஒருப்பட்டு எழுந்திருக்க, அதிலே கால்நடைதாராமையாலே கோலைக் கைப்பற்றி நாலாநிற்கு மத்தனைபோக்கி அடியிட்டுக் கிட்டவும்மாட்டாதே, அத்தோடே இவனும் சரமகாலம் என்று அஞ்சும்படியாய் விகிமித்தனை யாகையாலே, லோகஸ்த்திதி இதுவான பின்பு, அத்தையெல்லா மெண்ணி, நறையூரிலேபோய் ஸுகமேயிருப்போமென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

---

† (பா) ஸங்கத்தை.

http://acharya.org

"விசும்பில்-பனிசேர்-பான்மதி" என்றன்வயமாய், "விசும்பு" என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (ஆகாசேத்யாதி). ... (கூ)

மூ.—பிறைசேர் நுதலார் பேணுதல் நம்மை யிலாதமுன்
நறைசேர் பொழில் சூழ் நறையூர் தொழுநெஞ்சமே யென்ற
கறையார் நெடுவேல் மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல்
மறவாதுரைப்பவர் வானவர்க் கின்னரசாவரே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
பிறைசேர்	(சந்த்ரனுடைய)பிறையோடொத்த	கறைஆர்	கறைமிக்கதாய்
நுதலார்	நெற்றியை யுடையரான பெண்கள்	நெடுவேல்	நீண்டிருக்கின்ற வேலையுடையராய்,
நம்மை	நம்விஷயத்தில்	மங்கையர்	திருமங்கையி லுள்ளார்க்கு
பேணுதல் இலாதமுன்	ஆதரத்தைத் தவிர்ந்து (இகழ்வதற்கு) முன்னே, [நின்ற	கோன்	ஸ்வாமியான
நறைசேர்	தேன்வெள்ள மிடா	கலிகன்றி	ஆழ்வாருடைய
பொழில்சூழ்	சோலைகளாலேசூழப் பட்ட	சொல்	ப்ரீதிபூர்வமான இப் பத்துப் பாசுரத்தையும் [கொண்டு
நறையூர்	திருநறையூரென்னும் திவ்யதேசத்தை	மறவாது	பராக்கில்லாதவராய்க்
நெஞ்சமே	ஓ! மநஸ்ஸே!	உரைப்பவர்	அப்ப்யஸிக்கு மவர்கள்
தொழு	ஆஶ்ரயிக்கப்பாராய்	வானவர்க்கு	நித்யஸூரிகள் வஸிக்கும் தேசத்துக்கு
என்ற	என்றருளிச் செய்தவராய்,	இன்அரசு	அழகிய (அப்ரதிஹதரான) ராஜாவாக
		ஆவர்	ஆகப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. — பத்தாம்பாட்டு. (பிறைசேரித்யாதி) பிறையொத்த நுதலையுடையரான ஸ்த்ரீசளானவர்கள், நம்பக்கல் பேணுதல் தவிருவதற்கு முன்னே. (நறைசேர்)மதுமிக்க பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருநறையூரிலே புக்கு ஆஶ்ரயிப்போமென்று தம் திருவுள்ளத்தோடே கூடி. (கறையாரித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷத்தை யழியச்செய்து கறை கழற்ற அவஸரமில்லாதபடி யிருக்கிற நெடுவேலைக் கையிலேயுடையராய் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த.(மறவாது) ஸ்த்ரீகளும் கண்ணுக்கிலக்காய் யௌவநமுமுண்டான போ

http://acharya.org

தாக இத்தைமறவாதே அப்ப்யஸிக்கவல்லவர்கள், என்றுமொக்க பஞ்ச விம்சதி வார்ஷிகரான நித்யஸூரிகளுடைய தேசத்துக்கு நியாமகராகப் பெறுவர். என்று மொக்க ஏகரூபராயிருக்குமவர்களிறே அவர்கள், அவன் ஸாம்யாபத்தி கொடுத்துவைக்கையாலே. ... (கo)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு —பத்தாம்பாட்டு. (பிறைமிக்யாதி) மறக்கப்ரஸக்தி ஏதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுமித்யாதி). இத்திருமொழியில் ப்ரமேயத்துக்குச் சேர விசேஷிக்கிறார் (என்றுமொக்க வித்யாதி). ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்,

ஆறும்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி

கலங்க முந்நீர் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ஸ்த்ரீகளுடைய பரிபவத்துக்குப் பரிஹாரமாகத் திருநறையூரிலே புக்கு ஒதுங்குகையன்றிக்கே, அங்கேபோய்ப் புகவே, அம்ருதமதநம் தொடக்கமான அபதாநங்களைப் பண்ணி தேவஜாதிக்கு உபகாரகனாய், ஆஸ்ரிதர்க்கு உதவும் ஸ்வபாவனாய், உதவுமிடத்துப் பிராட்டிமாரோடு ஆஸ்ரிதரோடு வாசியற உதவும் ஸ்வபாவனானவன் வந்து நிற்கையாலே, அவ்வருகே யுள்ளவையெல்லாம் அவன்றானே தலைக்கட்டித் தருமா, அவன்வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமாகையாலே முக்தப்ராப்யமான பூமியோடு போலியான தேசமென்று அத்தேசத்தைப் பேசி அநுபவிக்கிறார். ... ... *

அரு. — கலங்கமுந்நீர் ப்ரவேசம் —கீழ்த்திருமொழியில் - திருவுள்ளத்தைக்குறித்து விஷயாநுபவத்துக் குறுப்பாகாத கோழைத்தனத்தாலேவந்த பரிபவங்களையெல்லாம் சொல்லித் திருநறையூரைத் தொழுவோ

http://acharya.org

மென்னவே, திருவுள்ளமானது, இவ்விபூதியிலே நாமிருந்து திருநறை யூரைப்பற்றி யிருந்தோமாகில் சரீரம் பரிணாமி த்ரவ்யமாகையாலே நா மிந்தபகவத்விஷயத்துக்கும் ஆளாகாதே போய்விடுவோமே, ஆகையா லே, என்றும் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராணுரோடு ஒரு கோவையாயிருந்தன் றோ அநுபவிக்க ஆசைப்படுவதென்று, சரீராவஸாநத்தளவும் ஆறியிருக்கப் போமோ? என்று த்வரிக்க; நாம் ஸ்த்ரீகளுடைய பரிபவ பரிஹாரார்த்த மாக வன்றிக்கே கேவலம் ஸ்வரூபாநுகுணமாக ஆஶ்ரயிக்கவே ஆஶ்ர யண விரோதி தொடங்கிப் போய் சித்யகைங்கர்யாந்தமான அவ்வருகுள்ள வை யெல்லாம் தானே தலைக்கட்டும், பதறுதேகொள்ளென்று, அதுக்கீடாக ஈஶ்வரன் குணவிசேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு திருநறையூரை அநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்த்ரீகளுடைய வித்யாதி).... .. .. *

மூ.—கலங்க முந்நீர் கடைந்தமுதங் கொண்டிமையோர்
துளங்கல் தீர நல்கு சோதிச் சுடராய
வலங்கையாழி யிடங்கைச்சங்க முடையானூர்
நலங்கொள் வாய்மை யந்தணர்வாழும் நறையூரே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முந்நீர்	ஸமுத்ரத்தை [ம்படி	சங்கம்	பாஞ்சஜந்யத்தையும்
கலங்க	க்ஷோப (ஶு)முண்டா	உடையான்	உடையவனுமான ஸர்
கடைந்து	மத(ஞ)நம்பண்ணி,		வேஶ்வரனுடைய
அமுதம்கொ	(அதில் நின்றும்) அம்	ஊர்	திவ்யதேசமானது,
ண்டு	ருதத்தையெடுத்து,	நலம்கொள்	ஸத்யமாகிற நன்மை
இமையோர்	தேவர்களுடைய		யையுடைய
துளங்கல்	கலக்கமா (ஆபத்சா)	வாய்மை	வாகிந்த்ரிய வ்யாபா
தீர	போம்படியாக [னது		ரமான சொற்களை
நல்கு	(அவர்களுக்குக்)கொ		யுடையரான
	டாகின்றவனாய்	அந்தணர்	ப்ராஹ்மணர் [நிற
சோதி சுடர்	(அத்தாலே) அத்யுஜ்	வாழும்	நித்யவாஸம் பண்ணு
ஆய	ஜ்வலனாய்,	நறையூர்	திருநறையூரென்னும்
வலங்கை	வலதுகையில்		திவ்யதேசமாயிரு
ஆழி	ஸுதர்சநத்தையும்		க்கும். (க)
இடங்கை	இடதுகையில்		

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கலங்கவித்யாதி) ஜலராசியானது கீழ்மண் கொண்டு மேல்மண்ணெறியும்படி கடைந்து, அம்ருதத்தைவாங்கி, அஸுரவர்க்கத்தாலே நோவுபடுகிற தேவஜாதிக்குக் கொடுத்து, இப்ப

http://acharya.org

டிசெய்தது அந்தஃபுரத்துக்காதல், அந்தஃபுர பரிகரத்துக் காதலன்றிக்கே, இது பெற்றவநந்தரம் (க)“க்ஷீராப்தி-மதநம்”என்றிருக்கும் தேவர்களுக்காக வாய்த்து. இவற்றின் சேர்த்தியடையத் தன்னதாய், அம்ருதபாநம் பண்ணுகையிலே அவர்களுக்கு அந்வயமாம்படி கொடுத்து, அவர்கள் புஜிக்கப்பெற்றது தன் பேறென்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றவிருக்கிறவன். (வலங்கையித்யாதி) அம்ருதத்தை புஜிக்கிற இவர்களுடைய விரோதியைப் போக்குகைக்குக் கையிலே திவ்யாயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிற தேசம். (நலங்கொளித்யாதி) யதாபூதவாதியான வேதம் கைப்பட்டிருக்கிறவர்களென்னுதல்; யதாபூதவாதிகளான ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற வூரென்னுதல். ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (கலங்கவித்யாதி) “அமுதங்கொண்டு - நல்கு” என்றபோதே “இமையோர்க்கு” என்கை ஸித்தமாயிருக்க, “இமையோர்” என்கையாலே-அஹங்காரிகளுக்கும் அரியனசெய்து கார்யம்செய்தவன் பரதந்த்ரரான நமக்குச்செய்யானோ? என்னுமிடம் தோற்றுமென்று உட்கருத் தருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதி). வாய்மை - வாக்வ்யாபாரமாய், வேதமாதல், கேவல வசநமாதல், ஆக இரண்டுயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (யதாபூதேத்யாதி). ... ... (க)

மூ.—முனையார் சீயமாகி யவுணன் முரண் மார்வம்
புனை வாளுகிரால் போழ்பட வீர்ந்த புனிதனூர்
சினையார் தேமாம் செந்தளிர் கோதிக் குயில்கூவும்
நனையார் சோலைசூழ்ந்தழகாய நறையூரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனை	யுத்தத்திலே	போழ்பட	இருகூறும்படி
ஆர்	பொருத்தமுடைய	ஈர்ந்த	பிளந்த
சீயமாகி	நரஸிம்ஹமாய்க் கொண்டு [டைய	புனிதன்	பரிசுத்தனுடைய
		ஊர்,	
அவுணன்	ஹிரண்யாஸுரனு	குயில்	குயில்களானவை
முரண்	பலிஷ்டமான	சினைஆர்	கருவடைந்த (தழைத்திருந்துள்ள)
மார்வம்	மார்பை,		
புனை	சேர்ந்திருக்கிற	தேமாம்	தேமாமரங்களுடைய
வாள்	ஒளியையுடைய	செம்தளிர்	சிவந்த தளிர்களை
உகிரால்	நகங்களினால்	கோதி	கொத்தி

(க) கீ-கரு-கச.

கூவும்	கூவாநின்றதாய்,	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு [ள
நனை ஆர்	அப்போதலர்ந்த பூக்கள் நிறைந்ததான	அழகாய	தர்ஶநீயமாயிருந்துள்
		நறையூர்	(உ)
சோலை	பொழில்களாலே		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (முனையாரித்யாதி) பூசலென்னப் பணைக்கும் நரஸிம்ஹமாய், முனையில் அநபிபவநீயனான ஹிரண்யனுடைய வரபலத்தாலே பூண்கட்டின திண்ணியமார்வை, அழகுக்குச் சேர்ந்தாப்போலே, ஒளியையுடைத்தாய் தர்ஶநீயமாயிருக்கிற திருவுகிராலே இரண்டு கூறும்படி கீண்டு பொகட்டு, ஆஶ்ரிதனுக்கு ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே உதவினுனென்கிற சுத்தியையுடையவன் வர்த்திக்கிறதேசம், ஆளிட்டந்தி தொழுகையன்றிக்கே தானே கைதொட்டுப் போக்கினசுத்தியை யுடையவன். (சினையாரித்யாதி) தழைத்திருந்துள்ள தேமாக்களிலே மதுபானத்தைப்பண்ணின குயில்களானவை, ரஸாந்தரத்தை யிட்டு அத்தை மாற்றுகைக்காக அதினுடைய தளிர்களைக்கோதி,முக்தர்ஸாமகாநம் பண்ணுமாபோலேயிருந்து கூவாநிற்கும். (நனையாரித்யாதி). செவ்விப்பூமாருதே என்றும் நித்யவஸந்தமான பொழிலாலே சூழப்பட்டு தர்ஶநீயமான திருநறையூர். நனை - பூமொட்டு. ... ... —(உ)

அநு —இரண்டாம்பாட்டு. (முனையாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்- காதாசித்கமாக அஹங்கரிக்கும் தேவப்ரக்ருதிகளானவர்களுக்கு உதவினமையருளிச்செய்து, அதிலுங் காட்டில்கொண்டாடும்படி கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதி வயிற்றிலே பிறந்தவன்தன் பேர் சொன்னமாத்ரத்திலே ஸமயத்திலே இரண்டுபடியாலே வந்து உதவினன்என்கிற குணத்தை யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"முனையார்" என்றத்தை * அவுணபதத்திலும் அநுஷங்கித் தருளிச்செய்கிறுர் (பூசலித்யாதி). புனை - தொடையாய், சேர்ந்திருக்கிற, வாள் - காந்தியாதல், அழகாதல் சப்தார்த்தமாக்கி யருளிச்செய்கிறுர் (அழகுக்கித்யாதி). அழகுக்கு என்றது - உபலக்ஷணமாய், ஒளிக்கும் அழகுக்கும் என்றபடி. ஒளி- காந்தி. தர்ஶநீயம் - அழகாயிருக்கை. "புனிதன்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (ஆஶ்ரிதனுக்கித்யாதி). (உ)

மூ.—ஆனைப் புரவித் தேரொடு காலாளணிகொண்ட
சேனைத் தொகையைச் சாடி யிலங்கை செற்றுனூர்
மீனைத்தழுவி வீழ்ந்தெழும் மள்ளர்க் கலமர்ந்து
நானப்புதலி லாமை யொளிக்கும் நறையூரே (ங)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆனை	யானைகளும்	வீழ்ந்து	(பின்பு அதினுள் தள்ளுண்டவர்களாய்க்) கீழேவிழுந்து
புரவி	குதிரைகளும்	எழும்	(பின்னும் அதைப்பிடிக்க வாஸையினால்) எழுந்திராநின்ற
தேரொடு	ரதங்களோடுகூட	மள்ளர்க்கு	உழவர்களுக்கு
காலாள்	காலாள்களுமாக	அலமர்ந்து	பயந்து
அணிகொண்ட	விந்யாஸ விசேஷத்தையுடைத்தான	நாளம்	மஞ்சளினுடைய
சேனைத்தொகையை	ஸேநாஸமூஹத்தை	புதலில்	தூற்றில்
சாடி	துகைத்து (அழித்து)	ஆமை	ஆமையானது
இலங்கை	லங்காநகரத்தை	ஒளிக்கும்	மறையாநின்ற
செற்றானூர்,	அழித்தவனுடைய	நறையூர்.	(௩)
மீனை	மத்ஸ்யத்தை		
தழுவி	(பிடிப்பதற்காக இரண்டு கைகளாலும்) அணைத்து,		

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (ஆனையித்யாதி) ராவணனுடைய படையெழுச்சியை அந்தக்ரமத்திலே பேசுகிறார். மலைகள் நடந்தாப் போலே யானைகளைப் புறப்படவிட்டு, அநந்தரம் குதிரைகளைவிட்டு, அநந்தரம் தேர்களாலே அலங்கரித்து, இவை இத்தனைக்கும் காவலாகக் காலாளைப் புறப்படவிட்டு. இப்படிப்பட்ட ஸேநாஸமூஹத்தைத் துகைத்துக் கழித்து லங்கையை அழியச்செய்த தசரதாத்மஜன் வர்த்திக்கிறவூர். (மீனையித்யாதி) நிலப்பண்பாலே சில மலைகள்போலே யாய்த்து மத்ஸ்யங்கள் வளர்ந்திருக்கும்படி; அத்தைப்பிடிக்கிறவர்கள், இரண்டுகையாலுமாகத் தழுவுவர்கள்; அவை பின்னையும் இவனைத்தள்ளா உதறிப்போம்; அதிலேவிழுந்த இவன் திரியவும் சாபலத்தாலே பிடிக்கக் கணிசிக்கும்; இத்தைக்கண்ட ஆமையானது தானஞ்சி வரம்பிலேநின்ற மஞ்சள் பற்றையிலே புக்கு மறையும். நானம்-மஞ்சள். அன்றியே கருமுகையும் பிச்சியுமாய் நின்ற செடியிலேபுக்கு மறையும். மள்ளர் என்று-உழவர். ... ... (௩)

அநு.—மூன்றாம்பாட்டு. (ஆனையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்-ஆஸ்ரிதனுக்கு உதவினமை யருளிச்செய்தார்; இப்பாட்டில்-உதவினதும் பிராட்டிக்கு உதவினாப்போலே யிடீர் என்கைக்காக, பிராட்டிக் குதவினபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"சேனை" என்றபோதே, ஆனைமுதலானவை இராதோ, விசேஷிப்

http://acharya.org

பாபென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ராவணனித்யாதி). க்ரமந்தன்னைக் காட்டுகிறார் (மலைகளித்யாதி). "சாடி" என்றதினர்த்தம் (துகைத்து) என்றது. "அலமர்ந்து" என்றதினர்த்தம் (அஞ்சி) என்றது. "புதலில்" என்றதினர்த்தம் (பற்றையிலே) என்றது; தூற்றிலேயென்கை. ... (௩)

மூ.—உறியார் வெண்ணெயுண் டுரலோடும் கட்டுண்டு
வெறியார் கூந்தல் பின்னை பொருட்டான் வென்றானூர்
பொறியார் மஞ்ஞை பூம்பொழில் தோறும் நடமாட
நறுநாண்மலர்மேல் வண்டிசைபாடும் நறையூரே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறி	உறிகளிலே [த்த	பொறிஆர்	புள்ளிகளை யுடைத்தான (நாநாவர்ணமான)
ஆர்	நிறைய சேமித்துவை		
வெண்ணெய்	நவநீதத்தை		
உண்டு	அமுதுசெய்தும்,	மஞ்ஞை	மயில்களானவை
உரலோடு	உரலோடு சேர்த்து	பூ பொழில்	பூக்களை யுடைத்தான
கட்டுண்டும்	(யசோதையினால்) கட்டப்பட்டும்,	தோறும்	சோலைகளெங்கும்
		நடமாட	கூத்தாடா நிற்பதாய்,
வெறிஆர்	பரிமள ப்ரசுரமான	வண்டு	வண்டுகளானவை
கூந்தல்	குழற்கற்றையை யுடைய	நறு	பரிமள ப்ரசுரமாய்
		நாள்	அப்போதலர்ந்த
பின்னைபொருட்டு	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக	மலர்மேல்	தாமரைப்பூக்களிலே
		இசைபாடும்	(அவற்றினுடைய கர்த்தாநத்துக்குஒத்ததான) காநத்தைப்பாடாநிற்கும்
ஆன்	(ஏழு) ருஷபங்களை		
வென்றான் ஊர்,	ஜயித்து அழித்தவனுடைய [டைய		
			நறையூர். (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (உறியாரித்யாதி). உறியிலே கள்ளக் கயிறு உருவிச் சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை "தெய்வம் கொண்டதோ?" என்னும்படியாய்த்து அமுதுசெய்தது; "இது இவனை பொழியப்போகாது" என்று உரலோடே சேர்த்துக்கட்டுவர்கள்; அநுகூல ஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்ய மொழியச்செல்லாமையாலே கட்டுண்டிருக்கும்; இரண்டுக்கும் †வாசியற்றிருக்கிறபடி. (வெறியாரித்யாதி) பரிமளம் மிக்குள்ள திருக்குழலையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக ருஷபங்களேழையும் அழியச்செய்தவன் வர்த்திக்கிறதேசம். (பொறியாரித்யாதி) பரப்பு மாறப்பூத்த பொழில்களின்மேலே நாநாவர்ணமான மயில்களானவை ஆலியாநிற்கும். (நறுநாணித்யாதி) செவ்வித்

† "அத்தோடு இவ்வொடு" என்று சிலகோசங்கள்.

தாமரைப்பூவிலே மதுபாநார்த்தமாக இழிந்த வண்டுகளானவை, அவ
ற்றினுடைய காலுக்கு இசையப் பாடாநிற்கும். ... ... (௪)

அரு.—நாலாம்பாட்டு (உறியித்யாதி) கீழ் மூன்றுபாட்டிலும் - இஷ்ட
ப்ராவண்யமும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்தாராய், இப்பாட்டில்,
அதுக்கநுகுணமான ஆஸ்ரிதகரஸ்பர்ஶமல்லாமல் செல்லாதபடியான ஸௌ
ஶீல்யத்தை அநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதி.

உறியானது, ஆர் - பூர்ணமாக, முன்புபோர விருக்கும்படியாக என்
ருக்கி யருளிச்செய்கிருர் (உறியிலே யித்யாதி). "உண்டு" என்று இரண்
டிடத்தில் போக்ய(ஸ்ரீ)தையைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநு
கூலேத்யாதி). (வாசியற்றிருக்கிறபடி) என்றது-வெண்ணெயுண்கையோடு
கட்டுண்கையோடு வாசியில்லை என்கை.(ஆவியாநிற்கும்)கூத்தாடாநிற்கும்.

௫.—விடையேழ் வென்று மென்றோளாய்ச்சிக் கன்பனாய்
நடையால் நின்ற மருதம் சாய்த்த நாதனூர்
பெடையோடன்னம் பெய்வளையார் தம் பின்சென்று
நடையோடியலி நாணி யொளிக்கும் நறையூரே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏழ்விடை	ஏழுவ்ருஷபங்களையும்	பெடையோடு (தன்)	பேடையோடு
வென்று	ஸம்ஹரித்து,	பெய்	செறிந்த [கூடி
மென்தோள்	ம்ருதுவான புஜங்களை யுடைய [திறத்தில்	வளையார் தம்	வளைகளையணிந்த பெண்களுடைய
ஆய்ச்சிக்கு	நப்பின்னைப்பிராட்டி	பின்சென்று	பின்னேபோய்
அன்பனாய்	அன்பையுடையனு	நடையோடு	(அவர்கள்) நடையை அநுஸரித்து
நின்ற	வழியிலேநின்ற[மாய்,	இயலி	ஸஞ்சரித்து,(அப்படி நடக்கப் போகா மையாலே)
மருதம்	மருதமரத்தை [லே		
நடையால்	தவழ்கிற நடையினு		
சாய்த்த	விழத் தள்ளினவனு		
நாதன்	ரக்ஷகனுடைய [மான ஊர்,	நாணி	லஜ்ஜித்து
		ஒளிக்கும்	மறையாநின்ற
அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை	நறையூர்.	(௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (விடையித்யாதி) ம்ருதுஸ்வபாவ
மான தோளழகையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக ருஷபங்களே
ழையு மழியச்செய்தானுய்த்து அவளுடைய பக்கல் ப்ரேமத்தாலே.
(நடை யித்யாதி) தவழுகிற நடையாலே அஸாராவேசத்தாலே போரா
தேநின்ற மருதுகளை வேரோடே பறிந்துவிழும்படி சாய்த்த ஸர்வ

ரக்ஷரன் வர்த்திக்கிறதேசம். (பெடையித்யாதி) அன்னமானது பேடையோடேகூட, அங்குத்தை ஸ்த்ரீகளுடைய நடை யழகைக் கண்டு, தானுமப்படியே நடக்கைக்காகப் பின் செல்லும்; அந்நடை யழகு தனக்கு வாராமையாலே லஜ்ஜித்து அருகே ஒதுங்காநிற் கும். ... ... (ரு)

அரு. — அஞ்சாம்பாட்டு (விடையித்யாதி). நப்பின்னைக்காக ஆன் வென்றதுக்கு மேலாகதநமூகே, உரலோடு கட்டுண்டபின்பு மருதங்களை முறித்தாளுகையாலே, ஆம்ஸிதர் கயிற்றாலே கட்டுண்டிருக்கச்செய்தேயும் விரோதிநிரஸநம் செய்தானென்கைக்காக அத்தை யநுஸந்திக்கிறரென் று ஸங்கதி.

"பெய்வளையார்தம் - நடையோடியலி - பின்சென்று - நாணி" என்று அந்வயமாய், "இயலி" என்றது - இசலி என்றாய், தாத்பர்ய மரு ளிச்செய்கிறார் (அன்ன மித்யாதி). ... ... (ரு)

௬.—பகுவாய் வன்பேய் கொங்கை சுவைத்தாரு யிருண்டு
புகுவாய் நின்ற போதகம் வீழப் பொருதானூர்
நெகுவாய் நெய்தல் பூமது மாந்திக் கமலத்தின்
நகுவாய் மலர்மேலன்ன முறங்கும் நறையூரே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பகுவாய்	பெரியவாயை யுடையளாய்	வீழ	நசித்துவிழும்படி
வன்	க்ரூர ஹ்ருதயத்தை யுடையளான	பொருதான்	யுத்தம்பண்ணினவனு மானவனுடைய
		ஊர்;	[ய
பேய்	பேயான பூதனையு	நெகுவாய்	அலர்ந்தவாயையுடை
கொங்கை	ஸ்தநத்தை [டைய	நெய்தல்	கருநெய்தல் பூக்க
சுவைத்து	உண்டு	மது	தேனை [ளிலே
ஆருயிர்	அருமையான (அவ ளுடைய) ப்ராண	மாந்தி	பானம்பண்ணி,
		நகுவாய்	விகஸியாநின்ற வாயையுடைய
உண்டு	க்ரஸித்தும், [னே	கமலத்தின்	தாமரையினுடைய
புகுவாய்	(உள்ளே) ப்ரவேசிக் கத்தக்க வழியிலே	மலர்மேல்	பூக்களிலே
		அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
நின்ற	இருந்த	உறங்கும்	கண்வளராநின்ற
போதகம்	குவலயாபீடமானது		நறையூர். (௬)

வ்யா.—ஆறாம்பாட்டு. (பகுவாயித்யாதி) வடிவில் பெருமைக் குத் தகுதியான பெரியவாயையுடையளாய், இவன் கிட்டிவரச்செய்

http://acharya.org

தேயு மிரங்காதபடியான நெஞ்சில் வன்மையை யுடையளா யிருக்கிற பூதனையினுடைய முலையையுண்டு, அவ்வழியாலே அவளுடைய ப்ராணனைமுடித்து. (புகுவாயித்யாதி) புகுகிறவழியிலே நிறுத்தி னுைய்த்து குவலயாபீடத்தை; - ப்ராபாதந்தாலே விளைந்ததாய், தான் மாதுலனைக் கண்ணாகோ விழவிட்டு துக்கங்கொண்டாடுவானாக, மலை முறிந்து விழுந்தாப்போலே அது விழும்படி பொருத ஆண் பிள்ளை வர்த்திக்கிறதேசம். (நெருவாயித்யாதி) கட்டவிழ்கிற நெய் தற்பூவிலே மதுபானத்தைப் பண்ணிக் கழிபவலர்ந்த தாமரைப்பூ வைப் படுக்கையாகக் கொண்டு அதிலேபோய்ச் சாயுமாய்த்து. (௬)

அந.—ஆறாம்பாட்டு. (பருவாயித்யாதி) கீழ் மரங்களை முறித்தவள வன்றிக்கே திருவாய்ப்பாடியிலும் திரு மதுரையிலும் முந்துறச்செய்த அதி மாநுஷ சேஷ்டிதங்களை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இத்தால், சைசவதசையோடு கௌமாரதசையோடு வாசியில்லை இவ னுடைய விரோதி நிரஸநசீலதை யென்கை. பகு-ப ஸ ஹ, அதாவது-பெரு மையாய், இவன் ஸ்வாபாவிகாகாரத்தைப் பற்றவன்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் வடிவிலித்யாதி). நகுகை - சிரிக்கையாய், அலருகை யாய், அருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்கிறவித்யாதி). "மாந்தி" என்றதி னர்த்தம் (பானத்தைப் பண்ணி) என்றபடி. ... ... (௬)

மூ.—முந்துநூலும் முப்புரிநூலும் முன்னீந்த
அந்தணாளன் பிள்ளையை யந்நான்றளித்தானூர்
பொந்தில்வாழும் பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி
நந்துவாரும் பைம்புனல் வாவி நறையூரே. (எ)

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
முந்து	பழையதான (அபௌருஷேயமான)		ஊர்,
		புள்	பக்ஷிகளானவை
நூலும்	வேத சாஸ்த்ரத்தையும் [யும்	பொந்தில்	மரத்தின் பொந்துகளில்
		வாழும்	வஸியாநின்ற
முப்புரிநூலும்	யஜ்ஞோபவீதத்தை	பிள்ளைக்காகி	குட்டிகளின் ஆஹாரத்துக்காக
முன் ஈந்த	முன்னேகொடுத்த	ஓடி	நெடுந்தூரம்சென்று
அந்தணாளன்	ஸாந்தீபநியினுடைய	நந்து	நத்தைகளை
பிள்ளையை	புத்ரனை [லத்தில்	வாரும்	திரட்டாநின்றதாய்
அந்நான்று	கடல்கொண்ட அக்கா	பைபுனல்	தெளிந்தநீரையுடைய
அளித்தான்	மீட்டுக்கொடுத்தவனுடைய	வாவி	தடாகங்களையுடையதான
		நறையூர்.	

(எ)

http://acharya.org

வ்யா. — ஏழாம்பாட்டு. (முந்து நாலித்யாதி) முன்பே பழக அபௌருஷேயமாய்ப் போருகிற வேதாக்ஷராசியையும் வேதாத்யயநத்துக்கு அதிகாரத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கிற உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரத்தையும் பண்ணிக்கொடுத்த, அந்தணனுண்டு - ஸாந்தீபநி, ‡(அவனுடைய)புத்ரனைக் கடல்கொள்ள, அவனை மீட்டுக்கொடுத்தவன் வர்த்திக்கிறதேசம். இழந்தாரிழவுகள் தீர்க்குமவன் வர்த்திக்கிறதேசம். (பொந்தில்வாழுமித்யாதி) மரத்தின் பொதும்பிலே வர்த்திக்கிற பிள்ளைக்கு பக்ஷபட்டுத்தேடிப் புள்ளானது கழியப்போய்ச் சங்குகளை வாருபாய்த்து அதுக் களவானவற்றைத் தேடிக்கொடுக்கிறதென்று. நந்துஎன்று - நத்தைக்குப்பேர். ... ... (எ)

அந — ஏழாம்பாட்டு. (முந்தித்யாதி) திருமதுரையில் புகுந்து ஆனையைவென்ற வளவேயோ? செத்தவனை உடம்போடே கொடுத்த அகடிதகட(ந)ாஸமர்த்தன் என்று ஸர்வசக்தித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(ஸாந்தீபநி) என்ற வநந்தரம், அவன், என்று கூட்டுவது. அந்நான்று - அக்காலத்திலே என்ருய், பலித மருளிச்செய்கிருர் (கடலித்யாதி).

மூ. — வெள்ளைப் புரவித் தேர்விசயற்காய் விறல் வியூகம்
விள்ளச் சிந்துக் கோன்விழ வூர்ந்த விமலனூர்
கொள்ளைக் கொழு மீனுண் குருகோடிப் பெடையோடும்
நள்ளக் கமலத் தேறலுகுக்கும் நறையூரே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெள்ளைபுரவி	வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டின	கொள்ளை	ஸம்ருத்தமாய்
		கொழு	வளர்த்தியையுடைய
தேர்	தேரையுடைய	மீன்	மத்ஸ்யங்களை
விசயற்காய்	அர்ஜுநனுக்காக,	உண்	புஜியாநின்ற
விறல்	பலிஷ்ட்டமான	குருகு	நாரையானது
வியூகம்	ஸேநாஸமூஹமானது	ஓடி	சென்று
விள்ள	சிந்நபிந்நமாம்படியாகவும்	பெடையோடும்	(தன்) பேடையோடு கூட
சிந்துக்கோன்	ஸிந்து தேசாதிபதியான ஜயத்ரதன்	நள்ளம்	செறிந்த (இதழையுடைய)
விழ	நசிக்கும்படியாகவும்	கமலம்	தாமரைப்பூவில்
ஊர்ந்த	(தேரை) நடத்தின	தேறல்	தேனை
விமலன்	பரிசுத்தனுடைய	உகுக்கும்	பானம்பண்ணுநின்ற
ஊர்,		நறையூர்.	(அ)

---

‡ குண்டலிதபதம் அரும்பதத்துக்குச் சேராது.

http://acharya.org

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு. (வெள்ளைப்புரவி யித்யாதி) வெள்ளைக் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய, விசயனுக்காய் - அர்ஜுநனுக்காக, பெரிய மிடுக்கையுடைத்தான கையு மணியுமாக வருந்துக் கொடுவருகிற ஸேநாஸமூஹமானது முடிந்து போம்படியாகவும், ஜயத்ரதன் தலை அறுப்புண்ணும்படியாகவும், ஆச்ரிதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலேவந்து உதவின ஓரத்தை யுடையவன் வர்த்திக்கிறதேசம். (கொள்ளைக்கொழுமீனித்யாதி) அதுதான் ஸம்ருத்தமாய்ப் பெரிய வளர்த்தியை யுடைத்தாயிருக்கிற மத்ஸ்யத்தை புஜித்த குருகு பேடையோடேகூடச் செருக்குக்குப் போக்குவிட்டுப்போய், செறிந்த இதழையுடைத்தாயிருக்கிற தாமரைப்பூவிலே நிறைந்திருக்கிற தேனை உகுக்குமாய்த்து. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (வெள்ளையித்யாதி) கீழ் - ஸர்வசக்தித்வத்தை அருளிச்செய்து, இப்படி சக்தனானவன் ஆச்ரிதனுக்குக் கையாளான ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"வியூகம்" வ்யூஹமாய், அருளிச்செய்கிறார் (கையுமித்யாதி). "வீள" என்றதினர்த்தம் (முடிந்து) என்றது. "சிந்து" - ஸிந்து தேசத்துக்கு, "கோன்" ராஜாவென்றாய், அதினர்த்தம் (ஜயத்ரதன்)என்றது. (அதுதான்) அந்தக் குருகுதான். ... ... (அ)

மூ.—பாரையூரும் பாரந்தீரப் பார்த்தன்றன்
தேரையூரும் தேவதேவன் சேருமூர்
தாரையூரும் தண்டளிர் வேலி புடைசூழ
நாரையூரும் நல்வயல்சூழ்ந்த நறையூரே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாரை	பூமியிலே	தண் தளிர்	குளிர்ந்த தளிர்களையுடையதுமான
ஊரும்	நடமாடாநின்ற	வேலி	(அரணாக இட்ட) வேலியாலே
பாரம்	பா(ர)ரமானது	புடைசூழ	சுற்றும் சூழப்பட்டதாய்,
தீர	கழியும்படியாக	நாரை ஊரும்	நாரைகள் ஸஞ்சரியாநின்றவேலே
பார்த்தன் தன்	அர்ஜுநனுடைய	நல்வயல்	அழகிய கழனிகளா
தேரை ஊரும்	ரதத்தைநடத்தாநின்ற	சூழ்ந்த	சூழப்பட்டதுமான
தேவதேவன்	தேவாதிதேவன்	நறையூர்.	(௯)
சேரும்	சேர்ந்து நித்யவாஸம் பண்ணுநின்ற		
ஊர்,			
தாரை ஊரும்	(தேனின்)தா(ா)ரை வழியாநின்றதாய்,		

http://acharya.org

வ்யா. — ஒன்பதாம்பாட்டு. (பாரையூரு மித்யாதி) பொறுக்க மாட்டாதபடியா யிருக்கிற பூமியினுடைய பா(ர)ரமானது போம்படியாக, அர்ஜுநனுடைய தேரை நடத்தி,(௧) "தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் - தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம்" என்கிற தன் மேன்மை கிடக்கச்செய்தே, ஆஶ்ரிதனுக்காகத் தாழநின்று ஸாரத்யம் பண்ணினவன் வந்து வர்த்திக்கிறதேசம். (தாரையூரு மித்யாதி) பூவைத் தோற்பிக்கும்படியான தளிரையுடைத்தான வேலியாலே சூழப்பட்டென்னுதல்; தாரை யென்று நினைக்கிறது-தா(ரா)ரையாய், அத்தாலே - தேனொழுகாநின்றுள்ள வேலி என்னவுமாம். (நாரையூருமித்யாதி) நாரைகளினுடைய ஸஞ்சாரத்தை யுடைத்தாய் அழகிய வயலாலே சூழப்பட்ட திருநறையூர். ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பாரையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஜயத்ரத வதம் சொன்னராய், அநந்தரத்தில் நடந்ததாய் க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ரதாந ப்ரயோஜநமான பூபா(ரா)ர நிரஸநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பாரை - பாரிலே, ஊராநிற்கிற, பாரம் - ஸ்வாமித்ரோஹிகளான பாரம் தீர என்றாய், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பொறுக்கவித்யாதி). தாரை-பூவை, ஊரும்- தளிரும் என்றும், தாரை-தா(ரா)ரை, ஊரும்-ஒழுகு மென்றும் இரண்டர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பூவையித்யாதி). ... (௯)

மூ.—தாமத்துளப நீண்முடி மாயன் தான்நின்ற
நாமத்திரள் மாமாளிகை சூழ்ந்த நறையூர்மேல்
காமக்கதிர்வேல் வல்லான் கலிய னொலிமாலை
சேமத்துணையாம் செப்புமவர்க்குத் திருமாலே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—oo❀oo—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துளபம்	திருத்துழாயினாலே கட்டப்பட்ட	நின்ற	நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய்,
தாமம்	மாலையினா லலங்கரிக்கப்பட்டும்	நாமம்	ப்ரஸித்தமாய்
		திரள்	நெருங்கியிருக்கிற
நீள்	நீண்டிருக்கிற	மா மாளிகை	பெரிய க்ருஹங்களினாலே
முடி	கிரீடத்தையுடைய		
மாயன்	ஆஶ்சர்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரன்	சூழ்ந்த	வ்யாப்தமான [மாக,
		நறையூர்மேல்	திருநறையூர் விஷய

(௧) ஶ்வேதாஶ்வ-௬.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமம் கதிர்	மிக்க ஒளியையுடைய	செப்புமவர்க்கு	அப்ப்யஸிக்குமவர்களுக்கு
வேல்	வேலாயுதத்தை	திருமால்	ஸ்ரிய:பதியானவன்
வல்லான்	பிடிக்கவல்லரான	சேமம்	எப்போதும் ரக்ஷகனை
கலியன்	ஆழ்வார்	துணையாம்	ஸஹாயபூதனாக ஆவான். (௧௦)
ஒலி	அருளிச்செய்த		
மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பமான இப்பத்துப் பாசுரங்களையும்		

வ்யா.— பத்தாம்பாட்டு. (தாமத்துளபமித்யாதி) திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதமாய், ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தை யுடையனாய், ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையனானவன் வந்து வர்த்திக்கிறதேசம். (நாமந்திரளித்யாதி) "இன்ன மாளிகை" "இன்னமாளிகை"என்கிற ப்ரஸித்தியையுடைத்தான நெருங்கின ஓக்கத்தை யுடைத்தான மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட திருநறையூரிலே அருளிச்செய்தது. (காமக்கதிரித்யாதி) அழகிய புகரையுடைத்தான. காமம் என்று - ப்ரகாமமாய், அத்தால் நினைக்கிறது - மிகுதியாய், மிக்க புகரையுடைய வேலைக் கையிலே யுடைய திருமங்கையாழ்வார் ஒலியுடைத்தாகச் சொன்னமாலை செப்பவல்லார்க்கு, (திருமால்- சேமத்துணையாம்) இவனை அடைகொடு பாழ்போக்குகை யன்றிக்கே, இவனுடைய ரக்ஷணத்தை முடிபத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும்படியான துணையாம். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (தாமமித்யாதி) துணையாம் என்ன அமைந்திருக்க, "சேமம்" என்று விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனை யித்யாதி). அதாவது - பாணுஸுராதிகள் கையிலே உபஹாரங்களைக்கொண்டு, "துணையாகிறேன்" என்று சொல்லி, முதுகுகாட்டி விட்டோடி, கரம் கழியவிட்ட கபாலியைப்போலன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதனை நழுவவிடாதவ னென்கை. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் அஞ்சாந்திருமொழி முடிந்தது.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஆறுந்திருமொழி

அம்பரம்ப்ரவேசம்.

வ்யா. — ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநசீலனானவன் வந்து நிற்கிற தேசம் திருநறையூரென்று அநுஸந்தித்தார்; நமக்கு அந்தஸ்நேஹமுமின்றிக்கே, தாந்த(ா ந்)ருமன்றிக்கே யிருக்கிற நாம் ஆஶ்ரயிக்கும்படி எங்ஙனே! என்கிற, திருவுள்ளத்தைக்குறித்து, தான் துர்மாநியுமாய் ஸ்நேஹமு மின்றிக்கே யிருக்கிற ராஜாதான், ஶ்ரீ மார்க்கண்டேய பகவானைப்போலே தேவதாந்தர பஜநம்பண்ணி அங்கு தன்னுடைய அபிமதம் தலைக்கட்டிக்கொள்ளப் பெறாமையாலே இங்கேவந்து பக்நா(பி ா)பிமாநனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்தாஶ்ரயித்து ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களிரண்டையும் பெற்றுப்போனான்; ஆனபின்பு திருநறையூரை ஆஶ்ரயிஎன்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்து பரோபதேச ப்ரவ்ருத்தராகிறார். நம்பி ஒரு வாள்கொடுத்தருள, அத்தைக்கொண்டு பூமியையடையத் தன் காலின்கீழே இட்டுக்கொண்டா னென்றொரு ப்ரஸித்தி யுண்டாய்த்து. ... ... *

அரு. — அம்பரத்தின்ப்ரவேசம். — கீழ் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்தவர் இப்போது கேவல பரோபதேசம் பண்ணுகைக்கு ஸங்கதி காணாமையாலே, பரோபதேச முகத்தாலே திருவுள்ளத்துக் கருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). .. *

மூ. — அம்பரமும் பெருநிலனும் திசைகளெட்டும்
அலைகடலும் குலவரையு முண்டகண்டன்
கொம்பமரும் வடமரத்தி னிலைமேல் பள்ளி
கூடினான் திருவடியே கூடகிற்பீர்
வம்பவிழும் செண்பகத்தின் வாசமுண்டு
மணிவண்டு வகுளத்தின் மலர்மேல்வைகு
செம்பியன்கோச் செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (க)

பதம்.	உரை.
அம்பரமும்	ஆகாசத்தையும்
பெரு	பரந்த
நிலனும்	பூமியையும்
எட்டுத்திசைகளும்	எட்டுத் திக்குக்களை[யும்
அலை	அலைமோதாநின்ற
கடலும்	ஸமுத்ரத்தையும்
குலவரையும்	குலபர்வதங்களையும்
உண்ட	அமுதுசெய்த
கண்டன்	கண்ட(ஸ்த)த்தை யுடையனாய்,
அமரும்	ஸம்ருத்தமான
கொம்பு	கிளைகளையுடைய
வடமரத்தின்	ஆலமரத்தினுடைய
இலைமேல்	தளிரின்மேலே(ப்ரளயகாலத்தில்)
பள்ளி கூடினான்	கண்வளர்ந்தருளின வனான ஸர்வேச்வரனுடைய
திருவடி	ஸ்ரீபாதங்களை
கூடகிற்பீர்	பெறவேணுமென்றிருப்பவர்களே!
மணி	அழகிய

பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகளானவை
வம்பு	பரிமளத்தை
அவிழும்	புறப்பட விடாநின்ற
செண்பகத்தின்	செண்பகப்பூவி லுண்டான
வாசம்	பரிமளத்தை
உண்டு	அநுபவித்து(பின்பு)
வகுளத்தின் மலர்மேல்	மகிழம்பூவின்மேலே
வைகு	தங்காநிற்பதாய்,
செங்கணான்	சிவந்தகண்களையுடையனாய்
செம்பியன்	செம்பியனென்ற பெயரையுடையனான
கோ	(சோழ)ராஜா
சேர்ந்த	வாஸம்பண்ணுமதாய்,
மணி	ரத்நங்களிழைத்த
மாடம்	க்ருஹங்களை யுடையதான
திருநறையூர் கோயில்	திருநறையூரென்னும் திவ்யதேசத்தை
சேர்மின்கள்	அடைந்து நித்யவாஸம் பண்ணுங்கள்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (அம்பரமுமித்யாதி). ஆகாசத்தையும், பரப்பையுடைத்தான பூமியையும், திக்குக்களெட்டும், க்ஷோபத்தை யுடைத்தான கடலையும், பூமிக்காணி யடித்தாப்போலே யிருக்கிற குல பர்வதங்களையும் அமுதுசெய்த கண்ட(ஸ்த)த்தையுடையவன். (கொம் பமரு மித்யாதி) தழைத்த கொம்பையுடைத்தான ஆலமரத்தி னிலை யிலே கண்வளர்ந்தருளின அக(ஃ)டிதகடநா ஸாமர்த்த்யத்தை யுடை யவன் திருவடிகளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்! (வம்பவிழு மித்யாதி) பரிமளத்தைப் புறப்படவிடுகிற செண்பகத்தி லுண்டான பரிமளத் தை புஜித்து, அத்தாலே நரைதிரைமாறி, அச்செண்பகத்தி லுண் டான வெக்கையை மாற்றுமாய்த்து மகிழம்பூவிலே படிந்து. செம் பியன்கோச் செங்கணானென்று — அவன்றனக்குப் பேர். இத்தால்

http://acharya.org

சொல்லிற்றுய்த்தென் னென்னில்; அவனுடைய அகடிதகட(ன)நா ஸாமர்த்யத்தோடு இந்த வண்டுகள் மகிழம்பூவிலே படிந்த இத் தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமா யிருக்கிறதாய்த்திவர்க்கு அவ்வூரி லுள்ளதாகையாலே. ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி) "மணி" என்று - அழகாய், அதினர்த்தம் (நரைதிரைமாறி) என்றது; கிழத்தனம் தீர்ந்தென்றபடி. செம்பியன்கோ - சோழராஜா. செங்கணன் - சிவந்த கண்ணையுடைய. செண்பகத்தில் போன வண்டு மரித்துப் போமித்தனை போக்கி நரைதிரை மாறி வரக்கூடுமோ என்னும் சங்கையிலே, வண்டுகளாவார் - அவ்வூரி லவர்களாய், அவர்கள் வர்ஜநீயமான ப்ராக்ருத போக(ங்க)ங்களை புஜித் தும் ஸ்வரூபநாசம் பிறவாதே பகவத் போகத்தாலே அத்தால் வந்த வெக் கையை யாற்றி யிருப்பர்களென்னும் ஸ்வாபதேசத்திலே கருத்தாக்கி, ஆ ஞல் அது இவர்க்கு உத்தேஶ்யமோவென்னும் சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). (இந்த வண்டுகள்) செண்பகத்தில் படிந்த வண்டுகள். (இத்தால்) திவ்யதேசவாஸத்தாலே, நம்பெருமாள் (க) " செய்தாரேல் நன்று செய்தார்" என்றிருக்கு மவராகையாலே, அவர்களுக்கு ஸ்வரூபநா சம் வாராமையால் இவர்க்கு உத்தேஶ்யராகத் தட்டில்லை என்கை. (க)

மூ.—கொழுங்கயலாய் நெடுவெள்ளங் கொண்ட காலம்
குலவரையின் மீதோடி யண்டத்தப்பால்
எழுந்தினிது விளையாடு மீசனெந்தை
இணையடிக் கீழினிதிருப்பீ ரினவண்டாலும்
உழும்செறுவில் மணிகொணர்ந்து கரைமேல் சிந்தி
உலகெல்லாம் சந்தநமு மகிலும் கொள்ள
செழும்பொன்னி வளம் கொடுக்கும் சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெடு	பெருகிவாராநின்ற	குலவரையின்	குலபர்வதங்களுடைய
வெள்ளம்	ப்ரளயார்ணவ மானது [(மூழ்த்தின)	மீது ஓடி	மேலேபோய் ஸஞ்சரித்து,
கொண்ட	(பூமியை) ஆக்ரமித்த	அப்பால்	அதுக்குமேலே
காலம்	காலத்தில்	அண்டத்து	அண்டபித்தியளவும்
கொழு	பருத்த (புஷ்)லிஷ்ட்டமான)[கொண்டு	எழுந்து	கிளம்பி (துள்ளி)
		இனிது	ஸுகமாக
கயலாய்	மத்ஸ்ய ரூபியாய்க்		

(க) பெரி-திரு-ச-கூ-உ,

http://acharya.org

விளையாடும்	ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுகின்ற	உழும்	உழாநின்ற
		செறுவில்	கழனிகளுடைய
ஈசன்	ஸ்வதந்த்ரனாய் [டைய	கரைமேல்	வரம்புகளின்மேலே
எந்தை	எம்ஸ்வாமியானவனு	மணி	ரத்நங்களை [து
இணை	ஒன்றோடொன்று ஸத்ருசமான	கொணர்ந்து	திரட்டிக்கொண்டுவந்
		சிந்தி	சிதறத்தள்ளியும்,
அடிக்கீழ்	திருவடிகளின்கீழே	உலகெல்லாம்	ஸகல ஜநங்களும்
இனிது	ஸுகமாக	சந்தனமும்	சந்தநமரங்களையும்
இருப்பீர்	இருக்க விருப்பமுள்ளவர்களே!	அகிலும்	அகில் கட்டைகளையும் [படியாக
இனம்	கூட்டமாகத் திரண்ட	கொள்ள	எடுத்துக்கொள்ளும்
வண்டு	வண்டுகளானவை	வளம்	ஸம்ருத்தியை
ஆலும்	நர்த்தநம் பண்ணுகிற்ப [தாய்,	கொடுக்கும்	தருமதுமாய்,
செழு	அழகிய	சோழன்	சோழநாட்டரசன்
பொன்னி	திருக்காவேரியானது,	சேர்ந்தகோயில் திருநறையூர். (௨)	

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (கொழுங்கயலித்யாதி) மிக்க ஜலமானது பூமியையடையக்கொண்ட காலம்; கொழுவிதான - த்ருடமான கயலாய், குலவரைக்குமேலே போய் அண்டபித்தியளவும் செல்லத்† துள்ளி ஸ்வைரமாக லீலாரஸமநுபவிக்கும் ஸ்வதந்த்ரன். (எந்தையித்யாதி) வகுத்த ஸ்வாமியானவன் திருவடிகளை யாச்ரயித்து ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருக்க வேண்டியிருப்பீர்! இனவண்டு - திரண்ட வண்டுகளானவை, ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம்பண்ணு நிற்பதாய், உழுகிற செய்களில் வரம்பிலே மணிகளைக்கொடுவந்து சிதறுநிற்பதாய், லோகமடங்கலும் அகிலையும் சந்தநத்தையும் கொள்ளை கொள்ளும்படியாக, தார்ஸ்டீயமான பொன்னியானது ஸம்ருத்திகளைக் கொடுவந்து கொடுக்கிற திருநறையூரென்று ஊருக்கு விசேஷணமாதல்; அன்றிக்கே, சோழன்றனக்கு விசேஷணமாதல். அவனுடைய விலாஸ சேஷ்டிதத்தோடு, காவிரியினுடைய ஸ்வைர ஸஞ்சாரத்தோடு வாசியற இவர்க்கு உத்தேச்யமா யிருக்கிறது காணும் அங்குள்ள தாகையாலே.

அரு—இரண்டாம்பாட்டு. (கொழுங்கயலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்- ப்ரளயத்திலே வடதளத்திலே கண்வளர்ந்ததத்தை அநுஸந்தித்தாராய், இதில்- அந்த ப்ரளய ஜலத்திலே துள்ளி விளையாடும் மத்ஸ்யாவதாரத்தை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

† (பா) கிளம்பி.

http://acharya.org

(சோழன்றனக்கு) என்றது - சோழமண்டலத்தை யுடைய ராஜா வுக்கென்றபடி. (அவனுடைய) மத்ஸ்யாவதாரத்தினுடைய. ... (௨)

௩.—பவ்வநீருடையாடை யாகச் சுற்றிப்
பாரகலம் திருவடியாப் பவனம் மெய்யா
செவ்வி மாதிரமெட்டும் தோளா வண்டம்
திருமுடியா நின்றுன்பால் செல்லகிற்பீர்
கவ்வைமா களிறுந்தி விண்ணியேற்றக்
கழல் மன்னர் மணிமுடிமேல் காகமேறத்
தெய்வவாள் வலங்கொண்ட சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுற்றி	(பூமியைச்) சூழ்ந்திருக்கிற	செல்லகிற்பீர்	கிட்டவேண்டியிருப்பவர்களே! [தாய்
பவ்வம்	ஸமுத்ரத்தினுடைய	கவ்வை	ஆரவாரத்தையுடைய
நீர்	ஜலமானது [க்க	மா	பெரிதான
உடை	உடுத்திக்கொள்ளத்த	களிறு	யானைகளை [து)
ஆடையாக	திருப்பீதாம்பரமாகவும்,	உந்தி	தள்ளி (அழியச்செய்
		விண்ணி	யுத்தத்திலே
பார் அகலம்	பூமிப்பரப்பெல்லாம்	ஏற்ற	எதிர்த்துவந்த [ரான
திருவடியா	திருவடியாகவும், [அ	கழல்	வீரக்கழலை யுடைய
பவனம்	வாயு (ஸமூஹ)மான	மன்னர்	ராஜாக்களுடைய
மெய்யா	திருமேனியாகவும்,	மணி	மணிமய கிரீடங்களணிந்த
செவ்வி	அழகிய		
எட்டுமாதிரமும்	எட்டுத்திக்குக்களும்	முடிமேல்	தலைகளின்மேலே
		காகம்	காக்கைகளானவை
தோளா	புஜங்களாகவும்	ஏற	ஏறி (மாம்ஸத்தை புஜிக்கும்படியாக)
அண்டம்	அண்டபித்தியானது		
திருமுடியா	திருவபிஷேகமாகவும்	தெய்வம்	ஶ்லாக்யமான
	(ஆகும்படி ஜகத்ரூ	வாள்	வாளாயுதத்தை
	பியாய்) [ரனை	வலம்	வலது (கையில்)
நின்றுன்பால்	இருக்கிற ஸர்வேச்வ	கொண்ட	பிடித்தவனான
			சோழன்சேர்ந்த திருநறையூர். (க)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (பவ்வநீரித்யாதி) கடலில் நீரானது திருப்பீதாம்பரமாய், பூமிப்பரப்படைய திருவடிகளாய், வாயுஸ்கந்த (ஸமூஹ)மானது திருமேனியாகவும், அழகிய திக்குக்களெட்டும் திருத்

http://acharya.org

தோள்களாகவும், அண்ட பித்தியானது திரு வபிஷேகமாகவும், இப்படி ஜகதாகாரனு யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர். (கவ்வையித்யாதி) பெரியமிடுக்கை யுடைத்தாய்க் கதறிக்கொடுவருகிற ஆனையைத் தள்ளி. (விண்ணியித்யாதி) விண்ணி என்று - யுத்தத்துக்கும், படை வீட்டுக்கும் பேர். யுத்தத்தில் வந்தெதிர்ப்பாராய் வீரக்கழலை யுடையரா யிருக்கிற ராஜாக்கள் முடிகளிலே காகமானது படியும்படியாக, ஆயுதத்தைக்கொண்டு வ்யாபரித்தானுய்த்து. அவன் ஜகதாகாரனுய் நிற்கிற நிலையோடு, இவன் யுத்தத்தில் பராக்ரமித்தத்தோடு வாசியற இவர்க்கு உத்தேஶ்யமா யிருக்கிறது காணும் அவ்வூரை ஆஶ்ரயித்து வந்த ஸம்பத்தாகையாலே.

அ௩.—மூன்றாம்பாட்டு. (பவ்வமித்யாதி) ஒரு பெரியமீனைத் துள்ளி விளையாடின வளவன்றிக்கே, பெருப் பெருத்தவை யெல்லாம் திருமேனியாம்படி யிருப்பானொருவ னென்றநுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

(ஸ்கந்தம்) ஸமூஹம். கவ்வை - ஆரவாரமாய், கதறுகையைச் சொல்லுகிறது.... ... ... (௩)

௴.—பைங்கணாளரியுருவாய் வெருவ நோக்கிப்
பருவரத்தோ ளிரணியனைப் பற்றி வாங்கி
அங்கை வாளுகிர் நுதியாலவனதாகம்
அங்குருதி பொங்குவித்தா னடிக்கீழ் நிற்பீர்
வெங்கண் மா களிறுந்தி விண்ணியேற்ற
விறல்மன்னர் திறலழிய வெம்மாவுய்த்த
செங்கணான் கோச் சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பை	பசுமையான	இரணியனை	ஹிரண்யாஸுரனை
கண்	திருக்கண்களையுடைய	பற்றி	பிடித்து
ஆளரி உரு	நரஸிம்ஹ ரூபியாய்க்	வாங்கி	இழுத்து [ளுள்ள
வாய்	கொண்டு,	அம்கை	அழகிய திருக்கையி
வெருவ	(சத்ருக்கள்) பயப்படும்படியாக	வாள்	ஒளியையுடைய [ளுல்
		உகிர் நுதியால்	நகங்களின் நுனியி
நோக்கி	பார்த்து,	அவனது	அந்த ஹிரண்யனுடை
		ஆகம்	சரீரத்தில் நின்றும் [ய்
வர	வர(பல)த்தாலே	அம் குருதி	அழகிய ரக்தத்தை
பரு	பெருத்த	பொங்குவித்	வெள்ளமிடச் செய்த
தோள்	புஜங்களையுடைய	தான்	வனுடைய

http://acharya.org

அடிக்கீழ்	திருவடிகளின் கீழே	விறல்	மிடுக்கரான
நிற்பீர்	இருக்க ஆசையுற்றவர்களே! [ய	மன்னர்	அரசர்களுடைய
		திறல்	பலமானது
வெம்கண்	சிவந்த கண்களையுடை	அழிய	அழியும்படியாக
மா களிறு	பெரிய யானைகளை	வெம்	கடுநடையுடைய
உந்தி	தள்ளி (நிரஸித்து)	மா	குதிரைகளை
விண்ணி	யுத்தத்திலே	உய்த்த	நடத்தாநின்ற
ஏற்ற	எதிர்த்துவந்த	செங்கணான் கோச் சோழன் சேர்ந்த கோயில் திருநறையூர். (ச)	

வ்யா. — நாலாம்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ஜாத்யுசிதமான கண்ணில் பசுமையை யுடைத்தாயிருக்கிற நரஸிம்ஹமாய், பார்த்த பார்வையிலே அஞ்சும்படியாக நோக்கி, வரபலத்தாலே திண்ணிதான தோளையுடைய ஹிரண்யன் பக்கலிலே பிற்காலியாதே சென்று கிட்டி மடியைப் பிடித்திழுத்து. (அங்கையித்யாதி) வெறும் புறத்திலே அழகியதாய், ஒளியை யுடைத்தாயிருக்கிற திருவுகிரில் ஏகதேசத்தாலே ஹிரண்யன் சரீரமானது ருதிரவெள்ளம் கொழிக்கும்படியாகப் பண்ணினவன் திருவடிகளைப் பெறவேண்டி யிருப்பீர்! (வெங்கணித்யாதி) வெவ்விய கண்ணை யுடைத்தாயிருக்கிற ஆனையைத்தள்ளி, யுத்தத்திலே வந்தெதிர்ந்த ராஜாக்களுடைய திறலழியும்படியாக, வெம்மாவுய்த்த - குதிரையை நடத்தினவன் வர்த்திக்கிறதேசம். அவன் ஆஶ்ரித விரோதிகளைப் போக்கினத்தோடு இவன் யுத்தத்தில் வ்யாபரித்தத்தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமா யிருக்கிறது காணும் இவர்க்கு. ... ... (ச)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) கீழ் - ஜகதாகாரதையை யநுஸந்தித்தார்; அதுக்கு உபயுக்தமாக எங்கும் வ்யாபித்தபடிக்கு ஜ்ஞாபகமான நரஸிம்ஹாவதாரத்தை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"ஏற்ற" என்றதினர்த்தம் (எதிர்ந்த) என்றது. ... ... (ச)

மூ.—அன்றுலக மூன்றினையு மளந்து வேறோ
ரரியுருவா யிரணியனதாகம் கீண்டு
வென்றவனை விண்ணுலகில் செலவுய்த்தாற்கு
விருந்தாவீர் மேலெழுந்து விலங்கல் பாய்ந்து

பொன்சிதறி மணிகொணர்ந்து கரைமேல் சிந்திப்
புலம்பரந்து நிலம்பரக்கும் பொன்னிநாடன்
தென் தமிழன் வடபுலக்கோன் சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	வாமநாவதார காலத்தில்	பொன்	ஸுவர்ணங்களை
உலகமூன்றினையும்	(த்ரிவிக்ரமனாய்) மூன்று லோகங்களை	சிதறி	(சுற்றும்) இறைத்து (அதுக்குமேலே)
அளந்து	ஆக்ரமித்தும், [யும்	மணிகொணர்ந்து	ரத்நங்களைத் திரட்டிக்கொண்டுவந்து
வேறு	விலக்ஷணமாய்	கரைமேல்	கரைகளிலே
ஓர்	(பராக்ரமத்தில்) அத்விதீயமான	சிந்தி	சிதறிக்கொண்டு [கும்
அரி உருவாய்	நரஸிம்ஹ ரூபியாய்க்கொண்டு	புலம்	வெளி நிலங்களிலெங்
இரணியனது	ஹிரண்யனுடைய	பரந்து	வ்யாபித்து (இப்படி)
ஆகம்	சரீரத்தை	நிலம்	பூமியெங்கும்
கீண்டு	இருகூறுகப் பிளந்து	பரக்கும்	பரவாநின்ற
வென்று	ஜயித்து	பொன்னி	திருக்காவேரிப்ரவஹியாநின்ற
அவனை	அந்த ஹிரண்யனை	நாடன்	நாட்டை யுடையனாய்
விண்ணுலகில்	வீரஸ்வர்க்கத்தில்	தென் தமிழன்	தென்திக்கிலுள்ள தமிழ்நாட்டுக்கரச
செல உய்த்தாற்கு	செல்ல நடத்தினவனுமான ஸர்வேப்வரனுக்கு	வடபுலம்	வடநாட்டுக்கும் [னுய்
விருந்தாவீர்	அதிதிகளாக வேண்டுமவர்களே! [தாய்	கோன்	ராஜாவாய்
மேல் எழுந்து	கிளர்த்தியை யுடைத்	சோழன்	(மத்யதேசமான) சோழநாட்டுக்கும் அதிபதியானவன்
விலங்கல்	மலைகளை	சேர்ந்த	திருநறையூர். (ரு)
பாய்ந்து	உடைத்துக்கொண்டு தாண்டிவந்து		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அன்றுலகமித்யாதி) த்ரைலோக்யத்தையும் தன் காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டு, நாட்டில் நடையாடாததொரு நரஸிம்ஹமாய், ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தைக் கிழித்து வென்று, (விண்ணுலகித்யாதி) "ஸ்வஹஸ்த வத(ஃ)த்தாலே வீரஸ்வர்க்கம் பெற்றான்" என்னக் கடவதிறே. (விருந்தாவீர்)அவனுக்கு அதிதி

வர்க்கமாய்ப் புக்கு அர்வயிப்பீர்! (மேலெழுந்தித்யாதி) கிளர்ந்து கொண்டு, நடுவே தகைந்துகொண்டு கிடக்கிற மலைகளை முறித்து, அந்த மலைகளிலும் ஸஹ்யத்திலு முண்டான பொன்களையும் மணிகளையும் கரையிலே கொடுவந்து சிந்துமாய்த்து. (புலமித்யாதி) வெளி நிலமுள்ள இடமெங்கும் பரந்து, பூமிப்பரப்படங்கலும் தானே கைக்கொள்ளுமாய்த்து. பொன்னிநாடன் பொன்னி நாட்டை யுடையவன். (தென்தமிழனித்யாதி)† ஆக, மூன்று ராஜ்யத்தையும் தானே ஆண்டானாய்த்து. அவன் பூமியை யடைய அளந்து கொண்டத்தோடு இவன் பூமியை யடையத்தானே நெருக்கி ஆண்டத்தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதுகாணுமிவர்க்கு அவனை ஆஶ்ரயித்துவந்த ஸம்பத்தாகையாலே. ... ... (ரு)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அன்றித்யாதி) கீழ் வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக த்ரிவிக்ரமாபதாநமாகையாலே இத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு நரஸிம்ஹாவதாரம் பின்னாட்டி அநுப்விக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(அதிதிவர்க்கமாய்) என்றத்தாலே - ப்ரியராவீர் என்கை. (மூன்று ராஜ்யம்) என்றது-பாண்டியதேசம் - சோழமண்டலம் ‡என்கை.... (ரு)

மூ.—தன்னுலே தன்னுருவம் பயந்த தானாய்த்
    தயங்கொளிசேர் மூவுலகும் தானாய் வானாய்
தன்னுலே தன்னுருவில் மூர்த்திமூன்றாய்
    தானாய னாயினான் சரணென்றுய்வீர்
மின்னாடு வேலேந்து விளைந்த வேளை
    விண்ணேறத் தனிவேலுய்த் துலகமாண்ட
தென்னாடன் குடகொங்கன் சோழன் சேர்ந்த
    திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தன்னாலே	ஸ்வேச்சையாலே	பயந்த	ஸ்ருஷ்டித்த
தன்உருவம்	தன் திவ்ய விக்ரஹத்தை	தானாய்	திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை யுடையனாய்,

† "தென்தமிழன் - தென்மண்டலத்தில் ராஜா; வடபுலக்கோன் - வடதேசத்தில் ராஜா; புலம் - பூமியாய், தேசபரம். சோழன் - சோழமண்டலத்தில் ராஜா. ஆக, மூன்றுதேசம்" என்று அரும்பதாந்தரம்.
‡ இங்கு ஒரு தேசவாசகபதம் லேகக ப்ரமாதத்தினுல் விட்டுப்போச்சுது.

http://acharya.org

தயங்கு ஒளி சேர்	மிக்க ஒளியை யுடைத்தான
மூவுலகும்	மூன்று லோகங்களை[யும்
தானாய்	தனக்கு நிர்வாஹ்யமாக வுடையனாய்,
வானாய்	பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகனாய்,
தன்னாலே	தன் ஸங்கல்பத்தாலே
தன் உருவில்	தன் ஸ்வரூபத்தில் நின்றும்
மூன்று மூர்த்தியாய்	ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ரரூபியான த்ரிமூர்த்திகளை யுண்டாக்கினவனாய்,
தான்	தானே (அகர்மவஶ்[யனாய்)
ஆயனாயினான்	க்ருஷ்ணனு மானவ[னை
சரண் என்று	உபாயமாக எண்ணி
உய்வீர்	உஜ்ஜீவிப்பவர்களே!
மின் ஆடு	ஒளிநடையாடாநின்ற
வேல் ஏந்து	வேலைத்தரித்த
விளைந்தவேளை	விளைந்த வேளென்பவனை
விண் ஏற	வீரஸ்வர்க்கத்தை யடையும்படியாக
தனி	ஒருகால்
வேல்	வேலாயுதத்தை
உய்த்து	ப்ரயோகித்து.
உலகம் ஆண்ட	லோகங்களைப் பரிபாலநம் செய்தவனாய்,
தென் நாடன்	தென்தேசத்துக்கு ரா[ஜாவாய்,
குடகோங்கன்	மேற்குதேசத்திலுள்ள கொங்கு நாட்டுக்கு அரசனை

சோழன்சேர்ந்த திருநறையூர். (சு)

வ்யா. — ஆரும்பாட்டு. (தன்னாலே தன்னுருவமித்யாதி) (க) "ஸர்வஸ்யாதிபதி:" என்கிறபடியே தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸ்வாதீநமாக வுடையனாகையாலே இதர விஸஜாதீயனா யுள்ளவன். தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் தானிட்ட வழக்காம்படி யிருக்குமவனாய்த்து ஈஶ்வரனானவன். (தயங்கொளியித்யாதி) க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம் என்று மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்படுகிற லீலாவிபூதி யடையத்தானிட்ட வழக்காக வுடையனாய்; தன்னதென்னுமத்தாலே, மிக்க ஒளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு அசைந்து வருகிற-பளபளத்து வருகிற, மூவுலகு மென்னுதல்; அன்றிக்கே, தயங்கொளிசேர் மூர்த்தியென்று - வடிவுக்கு விசேஷணமாதல். (தன்னாலே யித்யாதி) அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கு அநுரூபமான மூன்று வடிவையுடையனாய். ஸ்வேந ரூபேண நின்று பாலநத்தைப் பண்ணியும், ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை நடத்தியும், இப்படி மூன்று கார்யத்துக்கு மீடான மூன்று வடிவையு முடையனாய். (தானையனித்யாதி) இப்படிப்பட்ட தான், லீலாவிபூதியிலே தன்னுடைய விபூதி பூதரிலே சிலர் "இவனெனக்கு மகன்" என்றபிமாநிக்கும்

(க)

படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவன் நமக்குப் புகலென்று உஜ்ஜீவிக்க வேண்டி யிருப்பீர்! (௧) "ஸௌலப்ய-மாமேகம்" என்றவன் திருவடிகளையே பற்றி உஜ்ஜீவிக்கப் பார்ப்பீர்! (மின்னுமெயித்யாதி) ஒளிவர்த்தியாநின்றுள்ள வேலைக் கையிலேயுடைய விளைந்த வேளாகிற குறும்பனை வீரஸ்வர்க்கந்தேறப் போம்படி ஏகப்ரயோகத்திலே வேலை நடத்தி, ஜகத்தை யடையத் தானிட்ட வழக்காம்படி நிர்வஹித்த ராஜாவானவன் கிட்டி ஆஶ்ரயித்த திருநறையூர். (தென்னாட னித்யாதி) பாண்டியநாட்டையும் மேல்கொங்கையும் கொண்ட சோழன் சேர்ந்த. ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஜகதாகாரதையோடு இவன் மூன்று ராஜ்யத்தையும் நிர்வஹித்தத்தோடு வாசியற உத்தேஶ்யமா யிருக்கிறதாய்த்து அவ்வூரை ஆஶ்ரயித்து வந்ததாகையாலே. ... ... (௬)

அரு.—ஆரும்பாட்டு. (தன்னாலே யித்யாதி) கீழ் - மூன்று லோகத்தையும் காற்கீழிட்டுக்கொண்டபடி சொல்லி, அத்தாலே மூன்று லோகமும் தானானான் என்னும்படி வ்யாப்தி புதுக்கணித்தமை அநுஸந்தித்திருக்கக்கோலி, உபய விபூதி நிர்வாஹகன் க்ருஷ்ணன் என்றே நின்றுகொண்டு அவனை யநுபவிக்கிறேனென்று ஸங்கதி.

விவரணம் (தன்னுடைய வித்யாதி). (உடையனாய்) என்ற வநந்தரம், "வானாய் - நித்ய விபூதியை யுடையனாய்" என்று சேஷம். தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, சப்தார்த்தம் (தன்னதென்னு மித்யாதி). "குடக்கு" என்றது-குடதிசையாய், அதினர்த்தம் (மேல்) என்றது. .. ... (௬)

மூ.—முலைத்தடத்த நஞ்சுண்டு துஞ்சப் பேய்ச்சி
முதுதுவரைக் குலபதியாக் காலிப்பின்னே
இலைத்தடத்த குழலூதி யாயர்மாதர்
இனவளை கொண்டானடிக் கீழெய்த கிற்பீர்
மலைத்தடத்த மணிகொணர்ந்து வையமுய்ய
வளங்கொடுக்கும் வருபுனலம் பொன்னிநாடன்
சிலைத்தடக்கைக் குலச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேய்ச்சி	பூதனையானவள்	தடம்	பெருத்த
துஞ்ச	முடியும்படியாக	முலை	(அவள்) முலையிலுள்
		நஞ்சு	விஷத்தை [ள

(௧) கீதை-௧அ-௬௬. ௧௧௨அ - வதுபக்கத்தில் அரும்பதத்தில் "வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக" இத்யாதிபங்க்தி; "வ்யாப்திக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகம் த்ரிவிக்ரமாவதாரமுமாகையாலே" என்றிருக்கவேணும்.

http://acharya.org

உண்டு	அமுது செய்தவனாய்,
முது	ப்ராசீநமான
துவரை	த்வாரகைக்கு
குலபதியாய்	நிர்வாஹகனாய்,
காலிப்பின்னே	பசுக்களின் பின்னே
தடம்	பெரிய
இலைக்குழல்	இலையாலே செய்யப்பட்ட குழலை
ஊதி	ஊதிக்கொண்டு போனவனாய், [டைய
ஆயர் மாதர்	இடைப்பெண்களு
வளை இனம்	வளைமுதலிய ஆபரணங்களை
கொண்டான்	(லீலார்த்தமாக) அபஹரித்தவனுடைய
அடிக்கீழ்	திருவடிகளின் கீழே
எய்தகிற்பீர்	கிட்டி ஆஸ்ரயிக்க விரும்புமவர்களே!

மலைத்தடத்த	மலைகளின் தாழ்வரைகளிலே யுண்டான
மணிகொணர்ந்து	மணிகளைத் திரட்டிக் கொண்டுவந்து
வையம் உய்ய	லோகமெல்லா முஜ்ஜீவிக்கும்படி
வளம் கொடுக்கும்	ஸம்ருத்தியைக் கொடாநின்றுள்ள தாய்,
வரு	பெருகி வாராநின்ற
புனல்	ஜலத்தை யுடையதாய்
அம்	ஸௌந்தரமான [டைய
பொன்னி	திருக்காவேரியை யு
நாடன்	நாட்டுக்கு அதிபதி
சிலை	வில்லை [யாய்,
தடம் கை	பரந்த கையிலே ஏந்தினவனாய்,
குலம்	க்ஷத்ரிய வம்ஸ்யனான

சோழன்சேர்ந்த கோயில். (௭)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (முலைத்தடத்த வித்யாதி) பூதனை முடியும்படி அவளுடைய வடிவுக்குத் தக்க பெரியமுலையை யுண்டு. (முது துவரை யித்யாதி) ஸ்ரீமத் த்வாரகைக்கு நிர்வாஹகனாய், பசுக்களின் பின்னே பெருத்த இலைக்குழலை ஊதிக்கொடுபோய் அவற்றை மேய்த்து, மீண்டு திருவாய்ப்பாடியிலே புகுந்து, இடைப்பெண்களுடைய வளைதுடக்கமானவற்றைக் கொண்டவன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டி யிருப்பீர்! (மலைத்தடத்த மணியித்யாதி) மலைத் தாழ்வரைகளி லுண்டான ரத்நங்களைக் கொடுவந்து பூமியடைய உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸம்ருத்தியைத் தள்ளாநின்றுள்ள, ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் தர்ஸநீயமான பொன்னிநாட்டை யுடையவன். (சிலைத் தடக்கை யித்யாதி) பெரிய ஆண்பிள்ளையானவன் அவ்வாண்பிள்ளைத் தனத்தை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கைக்காக ஆஸ்ரயிக்கிற தேசம். ...(௭)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (முலையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஆயன் ப்ரஸ்துதனாகையாலே, அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை அநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

"பேய்ச்சி - துஞ்ச - தடம் - முலைத்ததான நஞ்சையுண்டு" என்று அந்வயித் தருளிச்செய்கிறார் (பூதனை யித்யாதி). முதுமை - பழமையாய்; ப்ரஸித்வாரகையை வ்யாவர்த்திக்கிற தென்று விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதித்யாதி). ... ... (எ)

மூ.—முருக்கிலங்கு கனித்துவர்வாய் பின்னை கேள்வன்
மன்னெல்லாம் முன்னவியச் சென்று வென்றிச்
செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றவேந்தன்
சிரந்துணித்தான் திருவடி நும் சென்னி வைப்பீர்
இருக்கிலங்கு திருமொழி வாயெண்டோ ளீசற்கு
எழில்மாட மெழுபது செய்துலக மாண்ட
திருக்குலத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முருக்கு	முருக்கம்பூப்போலே	நும்சென்னி	உங்கள் தலைகளிலே
இலங்கு	விளங்காநிற்பதாய்	வைப்பீர்	வைத்துக்கொள்ள ஆ-
கனி	கோவைப்பழம்		சையுற்றவர்களே!
	போலே	இருக்கு	ருக்குக்களாலே
துவர்	சிவந்திருப்பதான	இலங்கு	விளங்காநின்ற
வாய்	அதரத்தையுடைய	திருமொழி	சிறந்த சொல்லான பு
பின்னை	நப்பின்னைப் பிராட்		ருஷஸூக்தத்தை
கேள்வன்	வல்லபனாய், [டிக்கு	வாய்	வாயிலே யுடையனாய்
முன்	முற் (பரசுராமாவதா		(ஸதா(ஸ) ஜபியா
	ர) காலத்தில்		நின்ற) [யனான
மன்எல்லாம்	ராஜாக்களெல்லாரும்	எண்தோள்	எட்டு புஜங்களையுடை-
அவிய	நசிக்கும்படியாக	ஈசற்கு	ருத்ரனுக்கு
வென்றி	ஜயப்ரதமான	எழில்	அழகுபூண்ட
செருக்களத்து	யுத்தரங்கத்தில்	எழுபதுமாட	எழுபது ஆலயங்களை
சென்று	போய்	ம்	[ணி
செற்ற	சத்ருவான [னுடைய	செய்து	ப்ரதிஷ்டை பண்
வேந்தன்	கார்த்த வீர்யார்ஜுந	உலகம் ஆண்	லோகத்தைப் பரிபா
திறல்	பலத்தை	ட	லநம் பண்ணினவ
அழிய	அழியச்செய்து		னாய், [ந்தவனாய்,
சிரம்	(அவன்) தலையை	திருக்குலத்து	உயர்ந்தகுலத்தில் பிற
துணித்தான்	வெட்டினவனுமான	வளம்	ஸம்ருத்தியை யுடைய
	வனுடைய		னான
திருவடி	ஶ்ரீபாதங்களை	சோழன் சேர்ந்த கோயில்.	(அ)

http://acharya.org

வ்யா. — எட்டாம்பாட்டு. (முருக்கிலங்கித்யாதி) முருக்கம் பூப்போலேயும் விளங்காநின்றுள்ள கனிபோலேயு மிருக்கிற அதரத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபன். (மன்னெல்லா மித்யாதி) ராஜலோகமடங்க வழிபோக்கிலே முடியும்படி யுத்தபூமியிலே சென்று கிட்டி.(செற்றவேந்தன் சிரம்துணித்தான்)இந்த ப்ராதிகூல்யத்துக்கு ஹேதுபூதனான ஸஹஸ்ர பாஹுவர்ஜுநனுடைய மிடுக்கெல்லாம் போய் அவன் முடிந்துபோம்படிக் கீடாகத் தலைகளைத் துணித்த ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளை உங்கள் தலைமேலே வைக்க வேண்டி யிருப்பீர்! (இருக்கிலங்கித்யாதி)வேதத்தில் ஸ்ரீபுருஷ ஸூக்தாதிகளை உச்சரியா நின்றுள்ள வாயையுடையராய் எட்டுத் தோள்களையு முடையராயிருக்கிற தேவர்க்கு; தர்சநீயமான மாடங்களை எழுபதும் சமைத்துப், பின்னையும் தன்னுடைய அபிமதம் கிடையாமை பாலே அவ்வபிமத விசித்யர்த்தமாக அவன் வந்தாச்ரயிக்கிற தேசம். ரத்நாதிகளைக் கொழித்துக்கொடுவருகிற ஆற்றுவரவோடு, க்ருஷ்ணன் இடைப்பெண்களுடைய துகில்களையும் வளைகளையும் வாரிக்கொடு வருகிற வரவோடு வாசிபற உத்தேச்யமா யிருக்கிறபடி. சொல்லிற்று-கீழ்ப்பாட்டில்; இப்பாட்டில் நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனுயிருக்கிற இருப்போடு, ஆச்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த செயலோடு வாசியற உத்தேச்யமா யிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. (அ)

அரு. — எட்டாம்பாட்டு. (முருக்கித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்கும் ஸங்கதியை மேலே இப்பாட்டிலே தாமே யருளிச்செய்கிருர்.

“மன்னெல்லாம்” என்ற பதத்தாலே - ஜாதியாகப் பகை தோற்றுகை பாலே, க்ருஷ்ணவதார விஷயமன்றென்று ஸ்ரீ பரசுராமாவதாராபதாநமாக வருளிச்செய்கிருர் (ராஜேத்யாதி). செற்ற - த்வேஷியான, வேந்தனுடைய திறலழிய என்று சப்தார்த்தமா யருளிச்செய்கிருர் (இந்த வித்யாதி). தலைகள் - ராஜாக்களுடையவும் தலைகள். (தேவர்க்கு) என்றது-ருத்ரனுக்கு என்றபடி. ராஜாவினுடைய அப்பொழுதையில் பூஜ்யதா புத்தி ஸ்ப்புரிக்கைக்காக பஹுவசந ப்ரயோகமென்று கருத்து. திருக்குலத்து - க்ஷத்ரியகுல மாகையால் வந்த ஆபிஜாத்ய முடையனானவன். ஸம்பந்நனை சோழனென்றபடி. ... ... (அ)

மூ.—தாராளன் தண்ணரங்க வாளன் பூமேல்
தனியாளன் முனியாள ரேத்தநின்ற
பேராளனுயிரம் பேருடைய வாளன்
பின்னைக்கு மணவாளன் பெருமை கேட்பீர்

http://acharya.org

பாராளரவ ரிவரென்றழுந்தை யேற்றப்
படைமன்ன ருடல்துணியப் பரிமாவுய்த்த
தேராளன் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தார் ஆளன்	திருமாலையினால் அல	பின்னைக்கு	நப்பின்னைப் பிராட்
	ங்க்ருதனாய்		டிக்கு
தண்	ப்ரமஹரமான	மணவாளன்	நாயகனானவனுடைய
அரங்கவாளன்	திருவரங்கத்தில்நித்ய	பெருமை	அதிசயத்தை [ளே!
	வாஸம் செய்யுமவ	கேட்டீர்	கேட்க விரும்புமவர்க
	னாய்,	அவர் இவர்	இன்னாரின்னாரென்று
·பூமேல்	தாமரைப்பூமேல் வா	என்று	ப்ரஸித்தராய்
	ஸம் செய்யாநின்ற	பார் ஆளர்	பூமிக்கு நிர்வாஹகரா
தனியாளன்	(ஸ்த்ரீத்வத்தில்) அத்		ன ராஜாக்கள்
	விதீயையானபிரா	அழுந்தை	திருவழுந்தூரிலே (வ
	ட்டிக்கு வல்லப		ந்து)
	னாய், [கள்	ஏற்ற	எதிர்க்க,
முனியாளர்	ருஷிகளான ஸநகாதி	படை	(அந்த) யுத்தத்திலே
ஏத்துகின்ற	ஸ்தோத்ரம் பண்ணு	மன்னர்	(அந்த) ராஜாக்களு
	ம்படியாக வெழுந்	உடல்	சரீரமானது [டைய
	தருளி யிருக்கிற	துணிய	துண்டு துண்டாம்படி
பேராளன்	பெருமையை யுடைய	பரிமா	குதிரைகள்
	னாய்	உய்த்த	கட்டப்பட்ட [னாய
ஆயிரம்பேர்	ஆயிரம் திருநாமத்தை	தேராளன்	தேரை நடத்தினவ
உடையவா	யுடையனாய்,	கோ	ராஜாவான
ளன்		சோழன் சேர்ந்த கோயில்.	(கூ)

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாராளனித்யாதி) உபயவிபூதியினுடைய ரக்ஷணத்துக்குத் தனிமாலை யிட்டிருக்கிறவன். (தண்ணரங்கவுராளன்) ஜகத்ரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகக் கோயிலை வாஸஸ்தானமாகக்கொண்டிருக்கிறவன். (பூமேலித்யாதி) தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடையளாய், அத்விதீயமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரிய பிராட்டியார்க்கு வல்லபன். (முனியாளரித்யாதி) கேவலம் ப்ரஹ்மபாவ (பூர்வ)னையே யாயிருக்கிற ஸநகாதிகள் ஏத்துகையால்வந்த பெருமையை யுடையவன். (ஆயிரமித்யாதி) அநுபவிப்பார்க்கு இழிந்தவிடமெங்கும் துறையாம்படியாக ஆயிரம் திருநாமங்களை யுடைய

http://acharya.org

வன். (பின்னைக் கித்யாதி) நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனுடைய பெருமையைக் கேட்கவேண்டி யிருப்பீர்! (பாராள ரித்யாதி) பூமிப்பரப்புக்கடைய நிர்வாஹகராய், இன்னார் இன்னார் என்று ப்ரஸித்தரா யிருக்கிற ராஜாக்கள் ஸபரிகரராய்க் கொண்டு திரு வழுந்தூரிலே வந்து எதிரிட, அவர்களுடைய உடல் துணியும்படிக் கிடாக. (பரிமாவுய்த்த தேராளன்) குதிரைபூண்ட தேரை யுடையவன். (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாராள னித்யாதி) கீழே சில விபவங்களை அநுஸந்தித்தவர், ப்ரீத்யதிசயத்தாலே பரத்வாதி பஞ்சாவஸ்த்தைகளையும் ஸாதாரண ஸூசகங்களாலே அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி யாதல்; அன்றிக்கே, "முரிக்கிலங்கு கனித்துவர்வாய் பின்னை கேள்வன்" என்ற க்ருஷ்ணாவதாரத்தையே ஸ்வாபாவிகாகாரத்தாலே கொண்டாடுகிறரென்று ஸங்கதி யாதல்.

பஞ்சாவஸ்த்தையில் என்ற பக்ஷத்திலே, "முனியாளர்" இத்யாதியாலே வ்யூஹம் ஸூசிதம்; ஸநகாதிகளுக்கிறே முகம்கொடுப்பது; "ஆயிரம்பேர்" இத்யாதியாலே ஸர்வ சப்த வாச்யத்வத்தாலே ஸூசிதம் அந்தர்யாமித்வம் என்று கண்டுகொள்வது. ... ... (கூ)

மூ.—செம்மொழிவாய் நால்வேத வாணர் வாழும்
திருநறையூர் மணிமாடச் செங்கண்மாலைப்
பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்
புலமங்கைக் குலவேந்தன் புலமையார்ந்த
அம்மொழிவாய்க் கலிகன்றி யின்பப்பாடல்
பாடுவார் வியனுலகில் நமனார்பாடி
வெம்மொழி கேட்டஞ்சாதே மெய்ம்மை சொல்லில்
விண்ணவர்க்கு விருந்தாகும் பெரும் தக்கோரே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்மொழி	யதார்த்த மாகிற செம்மையையுடை	வாழும்	நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றதாய்,
வாய்	சொற்களையுடைய [யராய்	மணிமாடம்	மணிமயமான மாடங்களை யுடையதான
நால்வேத வாணர்	நாலுவேதங்களையும் வல்லரான ப்ராஹ்மணர்	திருநறையூர்	திருநறையூரென்னும் திவ்யதேசத்தில்

http://acharya.org

செங்கண்மாலை	சிவந்த கண்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமாக,
பொய்ம்மொழி	அஸத்ய வசநமானது
ஒன்றுஇல்லாத	சிறிதும் கலசாத
மெய்ம்மையாளன்	ஸத்ய வசநத்தை யுடையராய்,
புலம்	தர்சநீயமான
மங்கைக்குலம்	திருமங்கையி லுள்ளவர்களுக்கு
வேந்தன்	ராஜாவாய்,
புலமைஆர்ந்த	ஜ்ஞாநபூர்த்தியை யுடையதாய்
அம்மொழி	அப்படிப்பட்ட சொற்களையுடைய
வாய்	திருமுகத்தை யுடையரான
கலிகன்றி	ஆழ்வாருடைய
இன்பம்	அநுபவ ஜநிதப்ரீதியினாலுண்டான
பாடல்	(இந்தப்) பாசுரங்களை
வியன்	பெருமைபொருந்திய
உலகில்	லோகத்தில்
பாடுவார்	அப்யஸிக்குமவர்கள்,
நமனார்	யமனுடைய
பாடி	தூதர்சொல்லுகிற
வெம்மொழி	க்ரூரமானசொற்களை
கேட்டு	கேட்டுக்கொண்டு
அஞ்சாதே	பயப்படாதவர்களாய்
மெய்ம்மை	(மேல்வரப்போகிற பலத்தின்) உண்மையை
சொல்லில்	சொன்னால் (அந்த பலம்,)
விண்ணவர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
விருந்துஆகும்	ஆதரணீயரான
பெருந்தக்கோர்	பெரிய ஜ்ஞாநாதிகராவர்கள். (௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (செம்மொழியித்யாதி) யதாபூதவாதிகளாய்† வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம்செலுத்தவல்லராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற, தர்சநீயமான மாடங்களையுடைய திருநறையூரிலே வர்த்திக்கிற புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனைக் கவிபாடிற்று. (பொய்ம்மொழி யித்யாதி) அவ்வேதசப்தம்போலே யிருக்கிற சப்தத்தை யுடையவர். (புலமங்கையித்யாதி) தர்சநீயமான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், அறிவு நிறைவெல்லாம் பேச்சிலே தோற்றும்படியான, அப்படிப்பட்ட பேச்சையுடைய ஆழ்வாருடைய, இன்பப்பாடலுண்டு - அநுபவத்துக்குப் போக்குவிட்டுச் சொன்ன பாசுரம், அத்தை (வியனுலகில் பாடுவார்) புறம்பே உண்டுடுத்துப் போதுபோக்குகிற ஸம்ஸார விபூதியிலே வ்யாவ்ருத்தராய்க் கொண்டு அதிகரிப்பார், யமபடருடைய க்ரூரமான சப்தம் கேட்டஞ்சாதே. (மெய்ம்மைசொல்லில்) மேல் பெறும்பேறிருந்தபடி சொல்லில், பரமபதத்திலேபோய், (௧) "பதியினில் பாங்கினில்" என்கிற

(௧) தி-வாய்-௧௦-௯-௧௦. † (பா) யதாபூதவாதியான வேதத்துக்கு.

http://acharya.org

படியே - நித்யஸூரிகள் எதிரேவந்து தந்தாமிருப்பிடங்களிலே கொண்டு புக்கு உயரவைத்துத் தாங்கள் தாழவிருந்து ஸ்ரீபாதம் விளக்கிக் கொண்டாடும்படியான பெருமையை யுடையராவர்கள். (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு.(செம்மொழியித்யாதி)"மெய்ம்மை" என்றது-ஸத்யவசநமா யிருக்கவும், "பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத" என்கையால் பலித (ஃலித) மருளிச்செய்கிறார் (அவ்வேதசப்த மித்யாதி); பொய்யும் கலந்த மெய்யன்றென்கை. புலப்படும் மங்கை என்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (தர்சநீயமான) என்று. "விருந்தாகும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பதியினிலித்யாதி). ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஆறுந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஏழாந்திருமொழி

ஆளும்ப்ரவேசம்.

வ்யா.—ராஜ்யலாபத்துக்காக ஆஸ்ரயிக்கையன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக் கொண்டானென்னை, ஆனபின்பு, ஆபந்நராணர்க்கெல்லாம் புகல் அவனல்லதில்லை, இப்படி இருந்தபின்பு, எல்லாரும் அத்தேசத்திலே போய்ப்புக்கு அவனை அநுபவிக்கப்பாருங்கோ ளென்கிறார். புநஸ்ச, நான்சொன்ன ஹிதத்தில் நாட்டார்க்கு அபேக்ஷையில்லையேயாகிலும், எனக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து அதுக்கு விரோதியையும் போக்கின அவனல்லது ஆபந்நராணர்க்குப் புகலில்லை, ஆனபின்பு அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசமே ஆஸ்ரயணீயஸ்த்தலமென்கிறார். *

அரு.—ஆளும்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிற வ்யாஜேந பரோபதேசப்ரவ்ருத்தரானபடியாலே, அவர்கள் இவ்வாழ்வாரைக் குறித்து"தேவரீர் சோழன் பணிந்தத்தை

http://acharya.org

யே பலகாலு மருளிச்செய்தீர், அவன் த்ருஷ்டார்த்தியன்றோ, ஸம்ஸார பய பீதர்க்கு ஆஶ்ரயித்து அநுபவிக்கக்கூடுமோ?" என்னும் கருத்தாலே, கேவல பரோபதேசத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றும்; தம் திருவுள்ளமானது நான் கேட்டதுக்கு நம்மைக்குறித்தருளிச் செய்யாதே ஸாமாந்யமாக பரோபதேசம் பண்ணுகைக்கு அவர்கள்வந்து புகுகிறார்களோ? என்ன; மீளவும் தம் திருவுள்ளத்துக்கே அருளிச்செய்கிறாரென்றும் இரண்டு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யேத்யாதி). இப்பாட்டுக்களிலே உபயஸங்கதிக்கு மநுகுணமாக, "ஆஶ்ரயணீயன்" என்று க்ரியையை அத்யாஹரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... ... *

மூ.—

ஆளும்பணியு மடியேனைக் கொண்டான் விண்ட நிசாசரரைத்
தோளுந்தலையும் துணிவெய்த சுடுவெஞ்சிலைவாய்ச் சரந்துரந்தான்
வேளும் சேயு மனையாரும் வேற்கணாரும் பயில் வீதி
நாளும் விழவி னொலியோவா நறையூர்நின்ற நம்பியே. (க)

பதம்	உரை.
விண்ட	ப்ரதிகூலரான
நிசாசரரை	ராக்ஷஸர்களை
தோளும்	புஜங்களும்
தலையும்	தலைகளும்
துணிவுஎய்த	துண்டு துண்டாம்படி யாகச் செய்து, (பின்னும்)
சுடு	கொளுத்தாநின்ற
வெம்	அதிக்ரூரமான
சிலைவாய்	தநுஸ்ஸில்நின்றும்
சரம்	பாணங்களை
துரந்தான்	ப்ரயோகித்தவனாய்,
வேளும்	மந்மதனோடும் [ம்
சேயும்	குமாரஸ்வாமியோடு
அனையாரும்	ஸத்ருசரான அழகிய புருஷர்களும்
வேல்	வேல்போன்ற
கணாரும்	கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளும்

பதம்.	உரை.
பயில்	வாஸம் பண்ணுகின்ற
வீதி	தெருக்களில்
நாளும்	நித்யோத்ஸவமும்
விழவின்	நைமித்தி கோத்ஸவங்களுடைய
ஒலி	ஆரவாரமும்
ஓவா	மாறுமலிருக்கிற
நறையூர்	திருநறையூரில்
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற
நம்பி	பூர்ணனை ஸர்வேஶ்வரன், [என்னை
அடியேனை	ஸ்வதஃ தாஸபூதனை
ஆளும்	தாஸபூதனென்கிற புத்தியை யுடையேனும்படி பண்ணி
பணியும்	கைங்கர்யத்தையும்
கொண்டான்	ஸ்வீகரித்தான் (ஆகையால்)

அவனே ஆஶ்ரயணீயன். (க)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (ஆளுமித்யாதி) தன் திருவடிகளுக்கு அர்ஹமான வஸ்து †தனக்குரித்தென்றிராதபடி ஆளாக ஸ்வீகரித்து,

† (பா) தனக்கரிதென்றிராதபடி.

அந்த ஆளானதினுடைய பல(ஃபல)ரூபமான கைங்கர்யத்தையும் கொண்டான். (அடியேனை ஆளும்பணியும் கொண்டான்) முதல் தன்னிலே யோக்யமான வஸ்துவையும், அயோக்யதையேயாய், தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக புத்திபண்ணி வைக்கையன்றிக்கே, பாரசேஷமென்னும் புத்தியைப் பிறப்பித்தானென்கையும், அந்த சேஷத்வத்தினுடைய பல (ஃபல)மான தாஸ்யத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்தானென்கையும். (விண்டவித்யாதி) இவ்வடிமையில் பொருந்தாதபடியான ஜந்மத்தையுடைய துஷ்ப்ரக்ருதிகளை அழியச்செய்யும்படி சொல்லுகிறது. இவர்களுக்கு இன்னும் இதிலே ருசி பிறக்கக்கூடுமோ? என்று ஆந்தனையும் அவஸரம்பார்த்து நின்று (க) "ద్విధా భజ్యేయ మప్యేవం న నమేయంతు కస్యచిత్ - த்விதா பஜ்யேய மப்யேவம் ந நமேயந்து கஸ்யசித்" என்று அவர்கள் பொருந்தாமையிலே நிலைநின்றால், பின்னைக் கண்பாராதே அழியச்செய்யும். தோளைக் கழிப்பது, தாளைமுறிப்பது, தலையை அறுப்பதாய்க்கொண்டு சிறிதுபோது காலயாபநம் பண்ணி, பின்னை அம்பிலே அழிக்கைக்காக, காணவே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியான வில்லில்நின்றும், (உ) "దీప్తపావక సంకాశైః - தீப்தபாவக ஸங்காசை:" என்கிறபடியே-தொடுத்துவிடுகிறபோது அம்பாய், சத்ருசரீரங்களிலே அக்நியாய் ப்ரவேசிக்கும் அம்புகளை நடத்தினான்.

(வேளும் சேயுமித்யாதி) அத்தேசத்திலே வர்த்திப்பாரெல்லாம் போ(ஃபோ)க்தாக்களும் போக்யை(ஃபோக்ய)களுமான ஸ்த்ரீகளுமேயாய்த்து. வடிவழகுக்குக் காமவேளையும் ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் போலேயிருக்கும் புருஷர்களும், அவர்கள் தங்களையும் ஒரு நோக்காலே அநங்யார்ஹராம்படி பண்ணவல்ல ஸ்த்ரீகளும் வர்த்தியாநின்றுள்ள; (நாளும் விழவினொலியோவா) (௩) "திங்களும் நாளும் விழாவறாத" என்கிறபடியே-நாள் திருநாளும் திங்கள் திருநாளும் மாறாதேயிருக்கிற திருநறையூரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற நம்பி-ஆளும் பணியுமடியேனைக் கொண்டான். ... ... (௧)

அரு. — முதற்பாட்டு. (ஆளுமித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறார் (முதலித்யாதி). இத்தால் - ஆட்கொள்ளுகைக்கும் பணிகொள்ளுகைக்கும் பேதம் சொல்லிற்றாய்த்து; தாத்பர்யாந்தரமாகவுமாம். ஆளாக

(க) ரா-யு-௩௬-௧௧. (உ) ரா-யு-௧௬-௨௨.
(௩) தி-வா-எ-௯-௩.

http://acharya.org

அபிமாநித்துப் பணியைக்கொண்ட தன்றிக்கே ஜ்ஞாநவிசேஷங்களை யுண்டாக்கினானென்று கருத்து. ... ... (௧)

மூ.—

முனியாய்வந்து மூவெழுகால் முடிசேர் மன்னருடல்துணியத்
தனிவாய் மழுவின் படையாண்ட தாரார் தோளான் வார்புறவில்
பனிசேர்முல்லை பல்லரும்பப்பான லொருபால் கண்காட்ட
நனிசேர் கமல முகங்காட்டும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (௨)

பதம்.	உரை.
முனியாய்	பரசுராமாழ்வானாய்
வந்து	வந்தவதரித்து,
மூவெழுகால்	இருபத்தொரு கால்
முடிசேர்	கிரீடங்களை யுடையரா[ன
மன்னர்	ராஜாக்களுடைய
உடல்	சரீரமானது
துணிய	துணியும்படியாக
தனி	அஸத்ருசமான
வாய்	முகத்தை (நுனியை) யுடைய
மழு	மழுவென்கிற
படை	ஆயுதத்தை [வனாய்;
ஆண்ட	நிர்வஹித்த (உடைய)
தார் ஆர்	மாலை யினால் அலங்க்ருதமான [ய்,
தோளான்	புஜங்களை யுடையனு
வார்	நீண்ட (விசாலமான)
புறவில்	பர்யந்த ப்ரதேசங்களில் [யிருக்கிற
பனிசேர்	குளிர்ந்து அழகியதா
முல்லை	முல்லைப்பூவானது
பல்	(அவ்வூரில் ஸ்த்ரீகளுடைய) பற்களைப் போல்
அரும்ப	மொட்டுவிடாநிற்க,
பானல்	பானலென்னும்பூ
ஒருபால்	ஒருவகை
கண்காட்ட	(அவர்கள்) கண்களைக்காண்பியாநிற்க,
நனிசேர்	பெருமையை யுடைய
கமலம்	தாமரைப்பூவானது
முகம்காட்டும்	முகத்தைக் காட்டாநிற்பதான
நறையூர்நின்ற	திருநறையூரில் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை [யன்
நம்பி	நம்பியே (ஆஶ்ரயண

முல்லை முதலியவை ஸ்த்ரீகளுடைய பற்கள் முதலியவற்றைப்போல் விளங்குகின்றன வென்றபடி. (௨

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (முனியாயித்யாதி) ஆந்ருசம்ஸ்ய வ்ரதப்ரதாநனான ருஷியாய்வந்து. அவ்வாந்ருசம்ஸ்ய வ்ரதர்க்கு வைதஹிம்ஸையில் கைகூச வொண்ணாதிறே. (மூவெழுகாலித்யாதி இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரிய வம்சத்தை அறுத்துத் தூவும்படி அத்விதீயமான வாயை யுடைத்தான மழுவை ஆயுதமாக நிர்வஹித்; (தாரார்தோளான்) ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குத் தனிமாலை யிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவன். (வார்புறவி லித்யாதி) நீண்ட புறவில் - பரந்த பர்ய

தத்தில், தர்சநீயமான முல்லையானது, அங்குத்தை ஸ்த்ரீகளுடைய தந்தபங்க்தியைக் காட்ட, நெய்தலில் அவாந்தர ஜாதியான பானலானது, கண்களைக்காட்ட. (நனிசேர் வயலுள் முத்தலைக்கும்) கடல்போலே பரந்த வயலிலே முத்தானது அலைபாநின்றுள்ள. அன்றிக்கே, ரீதிபேதம் பிறவாமைக்காக, (கமலம்) என்றதாகில், அவ்விரண்டுக்கும் ஆஶ்ரயமான முகத்தை, பெருத்த தாமரையானது காட்டும்.

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (முனியாயித்யாதி) நிசாசரரை வென்றவளவன்றிக்கே, ராஜாக்கள் சிறிதும் அதிமாத்ரமாகக் கைவிஞ்சினால் கொல்லவல்லனென்று ஶ்ரீ பரசுராமனை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

ஆந்ருசம்ஸ்யத்துக்கு ஹிம்ஸை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வாந்ருசம்ஸ்யேத்யாதி). "நனிசேர் கமலமுகங் காட்டும்" என்று பாடாந்தரமென்று அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). (௨)

மூ.—

தெள்ளார் கடல்வாய் விடவாயச் சின வாளரவில் துயிலமர்ந்து
துள்ளாவருமான் வீழ வாளி துரந்தானிரந்தான் மாவலிமண்
புள்ளார் புறவில் பூங்காவி புலன்கொள் மாதர் கண்காட்ட
நள்ளார் கமலமுகங்காட்டும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தெள் ஆர்	தெளிவை யுடைத்தான (ஸ்வச்சமான)	துரந்தான்	ப்ரயோகித்தவனாய்,
கடல்வாய்	திருப்பாற் கடலில்	மாவலி	மஹாபலியிடத்தில்
விடவாய	விஷத்தை யுமிழாநின்ற வாயையுடையனாய்,	மண்	பூமியை
சினம்	(ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல்) கோபத்தையுடையனாய்,	இரந்தான்	யாசித்தவனாய்,
வாள்	ஒளியையுடையனான	புள் ஆர்	பக்ஷிகள் நிறைந்த
அரவில்	திருவநந்தாழ்வான் மேலே	புறவில்	பர்யந்தங்களில்
துயில் அமர்ந்து	கண்வளர்ந்தருளி,(அநந்தரம்)	பூ காவி	அழகிய செங்கழுநீர்ப் பூவானது
துள்ளாவரு	துள்ளிக்கொண்டு வாராநின்ற	புலன்கொள்	தர்சநீயமான ஆபரணங்களணிந்த
மான்வீழ	மாயா ம்ருகம் நசிக்கும்படியாக	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வாளி	பாணத்தை	கண்	நேத்ரங்களை
		காட்ட	காட்டாநிற்பதாய்,
		நள் ஆர்	(இதழ்) செறிவை யுடைய
		கமலம்	தாமரையானது

முகம்காட்டும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (௩)

http://acharya.org

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (தெள்ளாரித்யாதி) தெண்மையார்ந்து திரைகொழித் தெறட்டாநின்ற கடலிலே; செங்தெங்குக்கு முள்கட்டினைப்போலே வஸ்துவின் நீர்மைக்குத் தக்கபடி ப்ரதிபக்ஷத்தின் மேலே விஷத்தை உமிழாநின்றுள்ள வாயையுடையனாய், அவர்கள்மேலே மிக்க சினத்தை யுடையனுமாய், நிரந்தர பகவதநுபவத்தால் வந்த ஒளியையுடையனுமா யிருந்துள்ள திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக் கொண்டு, அவன்மேலே சாய்ந்து, ராவணாதி கண்டகர் வந்து தோற்றினவாறே அப்படுக்கையை விட்டுப் போந்து அவதரித்து, அங்கே இங்கே துள்ளிவருகிற மாயாம்ருகமானது இலக்குப் பட்டு விழும்படி அம்பை நடத்தினவன். (இரந்தானித்யாதி) அவ்வம்பு கையிலே யிருக்கச்செய்தே, ஓர் இயற்றி யில்லாதாரைப்போலே, மஹாபலி பக்கலிலே சென்று மண்ணை இரந்தான். ஸாமத்துக்குச் செல்லாத விடத்திலே யாய்த்து பேதத்தி லிழிவது. (புள்ளாரித்யாதி) அன்னம் தொடக்கமான பக்ஷிகளாலே நெருங்கி யிருந்துள்ள பர்யந்தத்திலே, தர்சநீயமான செங்கழுநீரானது, ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதைகளா யிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகள் கண்ணைக்காட்ட, செறிந்த இதழையுடைய தாமரைப் பூவானது அக்கண்களுக்கு ஆஶ்ரயமான முகத்தைக் காட்டாநின்றுள்ள திருநறையூர். ... ... (௩

அ௩.—மூன்றும்பாட்டு. (தெள்ளாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஶ்ரீ பரசுராமாழ்வானை அநுபவித்தவர், இரண்டிடத்திலு முண்டான ராமாவதாரத்திலும் ஶ்ரீ வாமநாவதாரத்திலும் திருவுள்ளமோடி, இவற்றுக்கெல்லாம் நாற்றங்காலான க்ஷீராப்தி நாதனை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(தெண்மை) தெளிவு. கடல் பதவாஸனை (திரையித்யாதி). (செங்தெங்கு) செவ்விளநீர் மரம். (நீர்மைக்கு) *'ரிபூணமபிவத்ஸலா' என்னும்படியான வாத்ஸல்யத்துக்கு. (இயற்றி) அதிசயம். புலன்என்று - இந்த்ரியமாய், அத்தால் - அதுக்கு விஷயங்களான ஆபரணங்களைச் சொல்லுகிறது. ... ... (௩)

மூ.—

ஒளியா வெண்ணெயுண்டா னென்றுரலோ டாய்ச்சியொண் கயிற்றால்
விளியா வார்க்க வாப்புண்டு விம்மியழுதான் மென்மலர்மேல்
களியாவண்டு கள்ளுண்ணக் காமர்தென்ற லலர்தூற்ற
நளிர்வாய் முல்லை முறுவலிக்கும் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (௪)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒளியா	ஒளித்துநின்று	கள்	தேனை (நிஷித்த த்ர வ்யத்தை)
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை		
உண்டான் என்று	விழுங்கினனென்று	உண்ண	பாநம்பண்ண,
		காமர்	அழகிய
ஆய்ச்சி	யசோதையானவள்	தென்றல்	தென்றல் காற்றானது
விளியா	கோபித்து	அலர் தூற்ற	புஷ்பங்களை இறையாநிற்க (அவ்வண்டுகளுக்குப் பழிசொல்லாநிற்க),
ஒள்	அழகிய		
கயிற்றால்	தாம்பினால்		
உரலோடு	உரலோடுசேர்த்து		
ஆர்க்க	கட்ட [கொண்டு	நவிர்	பெருமை பொருந்திய
ஆப்புண்டு	கட்டுண்டவனாய்க்	வாய்	முகத்தையுடைய
விம்மி	ஏங்கி	முல்லை	முல்லைப்பூவானது
அழுதான்	அழுதவனாய்	முறுவலிக்கும்	அலராநிற்பதான (மந்தஸ்மிதம் பண்ணுகின்றதான)
மெல்	ம்ருதுவான		
மலர்மேல்	பூக்களிலே		
வண்டு	வண்டுகளானவை		நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ச)
களியா	உகப்புடனே		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஒளியாவெண்ணெ யித்யாதி) மறைய நின்று சேமித்து வைத்த வெண்ணெயை "தைவங்கொண்டது" என்னும்படியாக அமுதுசெய்து. அன்றிக்கே, மறைக்க வரிதான வெண்ணெயை அமுதுசெய்தான் என்று யசோதைப் பிராட்டியானவள் சீறி உரலோடே சேர்த்துத் திருமேனியிலே அழுந்தும்படியாகக் கயிற்றாலே நெருக்கிக்கட்ட. அன்றிக்கே, திருமேனியை ஸ்பர்சிக்கப் பெற்றது என்று "ஒண்கயிறு" என்றாராகவுமாம். (ஆப்புண்டு) அநுகூல ஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமொழியச் செல்லாமையாலே அப்படி கட்டுண்டு. நாகபாசாதிகளை யிட்டுக் கட்டிலிறே அறுத்துக் கொடுபோக வல்லனாவது; அன்றிக்கே துர்யோதநாதிகள் கட்டிலாதல்; அநுகூலர் கட்டினால் போகமாட்டான்; (க) "ஶக்தோ$\dot{}$பி - யதிசக்ரோஷி" என்றாரிறே. வங்கிபுரத்து நம்பி, பலகாலும் "திருவாராதநக்ரம மருளிச்செய்யவேணும்" என்று போருமாய், அவஸரஹாநியாலே அருளிச்செய்யாதே போந்தாராய், திருமலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, ஆழ்வானுக்கும் நம்பி ஸ்ரீஹநுமத்தாஸர்க்கும் அதுதன்னை அருளிச்செய்தாராய்ச், சமைகிறவளவிலே நம்பிதோற்ற,

(க) வி-பு-டு-ங-கடு.

திருவுள்ளம் துணுக்கென்றஞ்சி, அப்போ தருளிச்செய்தவார்த்தை;- "என்றுமுள்ள இவ்ஸம்சயந்தீரப் பெற்ருேமாகிறது - நியாமகன்நியாம்யங்களிலே சிலர்க்கஞ்சிக் கட்டுண்டு அடியுண்டு அழுது நின்முன் என்ருல் இது கூடுமோ என்றிருந்தோம், இரண்டு இழவுக்கும் நம்முடைய ஹ்ருதயம் அஞ்சி நொந்தபடியால் அதுவும் கூடும்" என்று. (விம்மியழுதான்) அகவாயி லோட்டத்துக்கு ஓசொல்லையில்லை யிறே. அதெல்லாம் தோற்றும்படி அதுக்குப் போக்குவிட்டு அழுதபடி வாய்விட்டழ வொண்ணுதபடி. "வாய், வாய்" என்னுமே.

(மென்மலரித்யாதி) கண்டவிடமெங்கும் பரப்புமாறப் பூத்துக் கிடக்குமிறே; அதிலே மதுபாநார்த்தமாகக் கிட்டின வண்டுகள், அத்தைக் கிட்டப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே களித்து, நிஷித்த ஸேவை பண்ணுவாரைப்போலே மதுபாநத்தைப் பண்ணிற்றின. அத்தைக் கண்ட ஸ்ப்ருஹணீயமான தென்றல், நாட்டிலே பழியைத் தூற்றிற்று; அத்தைக்கண்ட முல்லை, புகுந்த ப்ரமாதத்தை அநுஸந்தித்து, அது தானப்படி செய்கிறது, இதுதானிப்படி செய்யக்கடவதோ?என்று வாய்விட்டுச் சிரிக்கமாட்டாமை ஸ்மிதம் பண்ணிற்று. ... (ச)

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (ஒளியாவித்யாதி) கீழே-க்ஷீரார்ணவ சாயித்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய், (க) "ఏష నారాయణ శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవ నికేతనః। నాగపర్యఙ్క ముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயண ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" என்கிறபடியே - க்ருஷ்ணனைப் பிறந்து நியாம்யனை குணத்தில் தாம் ஆப்புண்டபடியை யருளிச்செய்கிருரென்று ஸங்கதி.

"விளியா" என்றதினர்த்தம் (சிறி) என்றது. அழுந்தும்படி நேரிதாயிருக்கை - ஒண்மை என்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (அன்றிக்கே யித்யாதி). நியாமகன் நியாம்யர்க்கஞ்சினமைக்கு ஒரு ஸம்வாத மருளிச்செய்கிருர் (வங்கிபுரத் தித்யாதி). (திருமலையிலே) என்கிறதுக்கு முன்னே, எம்பெருமானர் என்று கூட்டுவது; (உ) "స్వర్వా మన కీర్తయేత్ - குரோர்நாம ந கீர்த்தயேத்" என்கிற கூச்சத்தாலே அருளிச்செய்யாதொழிந்தது. (இரண்டிழவுக்கும்) என்றது - அவரபேக்ஷித்தபோது சொல்லக் கூடாமையாலும், இப்போது தானு மிவர்களோடே கூடச் சொல்லக்கூடாமையாலு முண்டான இழவுக்கு மென்கை. (அதுவும்) க்ருஷ்ணனஞ்சினதுவும். இத்தால் - நியாமகரான எம்பெருமானர், நியாம்யரான வங்கிபுரத்து நம்பியைக்கண்டு, துணுக்கென்றபோதே

(க) ஹரிவம்சம். (உ)

http://acharya.org

யசோதைப் பிராட்டிக்கும் க்ருஷ்ணன் தனக்கென்னக் கூடுமென்றபடி.

"களியா" என்றதினர்த்தம் (களித்து) என்றது. வண்டு மதுபானம் பண்ணுகிறத்தையும் தென்றல் வீசுகிறதையும் முல்லை அலருகிறத்தையும் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்யுமிடத்தில், "கள்" என்றது — தேனேயாகிலும், "அலர் தூற்ற" என்றதுக்கு-பூக்களை இறைக்கை சப்தார்த்தமாகிலும், முறுவலிக்கைக்கு விகாஸமே சப்தார்த்தமாலும் இவற்றுக்கு ப்ரஸித்தியால் தோற்றும் த்வந்யர்த்தங்களை யருளிச்செய்கிறார் (கண்டவிடமெங்கு மித்யாதி). (அதுதான்) அந்த வண்டுதான். (இதுதான்) இந்தக் காற்றுத்தான்.

மூ.—

வில்லார்விழவில் வடமதுரை விரும்பி விரும்பா மல்லடர்த்துக்
கல்லார் திரடோள் கஞ்சனைக்காய்ந்தான் பாய்ந்தான் காளியன்மேல்
சொல்லார் சுருதி முறையோதிச் சோமுச்செய்யும் தொழிலினோர்
நல்லார் மறையோர் பலர்வாழும் நறையூர்நின்ற நம்பியே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வடமதுரை	வடதிக்கிலுள்ள ஸ்ரீ மதுரையில்	சொல்ஆர்	(கீர்த்துஷ்டமான) சொற்களை யுடை
வில்ஆர்	வில்லை யுடைத்தான [யதான	சுருதி	வேதங்களை
விழவில்	தநுர்யாகத்திலே	முறை	க்ரமத்திலே
விரும்பி	(போக) ஆசைப்பட்டு (அங்கே)	ஓதி	அத்யயநம்பண்ணி,
		சோமு	ஸோமயாகம் முதலியவற்றை!
விரும்பா	(தன்னை) உகவாத		
மல்	சாணூராதி மல்லர்களை [பு]	செய்யும்	அநுஷ்டிக்கின்ற
		தொழிலினோர்	கர்மட (ஃ) ராய்
அடர்த்து	பொடியாக்கி, (பின்		
கல் ஆர்	கல்லோடொத்த (த்ருடமான) தாய்	நல்லார்	விலக்ஷணரான (அநந்ய ப்ரயோஜநரான) [ர்கள்
திரள்	திரண்டிருக்கிற [ன		
தோள்	புஜங்களை யுடையனு	பலர் மறையோர்	அநேகம் ப்ராஹ்மண [நின்ற
கஞ்சனை	கம்ஸனை		
காய்ந்தான்	சீறிக்கொன்றவனுய்,	வாழும்	நித்யவாஸம் பண்ணு
காளியன்மேல்	காளியன் தலைமேலே		நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ரு)
பாய்ந்தான்	குதித்தவனுய்,		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (வில்லாரித்யாதி) கம்ஸன் மாதுலனுய், "வில்விழவு" என்றொரு வ்யாஜத்தைபிட்டு அழைப்பித்து, வாசலிலே ஆனையைநிறுத்தி, அது கொன்றதென்று கண்ணாநீர் விழவிட்டு

http://acharya.org

துஃக்கங்கொண்டாடி யிருப்பானுகக் கோலி; அத்தை அறியாதானு யிருக்கை யன்றிக்கே, அடியே தொடங்கி அவன் பண்ணிப்போருகிற ப்ராதிகூல்யத்தை அறியச்செய்தேயும், அத்தை மதியாதே, "வில் விழவுக்கு" என்று அவ்விடத்தை உகந்து புகுந்தானுய்த்து. (விரும்பாமல் லடர்த்து) உகவாத மல்லவர்க்கத்தை அழியச்செய்து. (கல்லாரித்யாதி) திண்ணிய தோளுடைய கம்ஸன் கோலின கோலுதலை அவன் றன்னேடேபோம்படி பண்ணி அவனைமுடித்து. (காளியன் மேல் பாய்ந்தான்) கம்ஸன் முதுகில் பாய்ந்தாப்போலே, காளியன் தலையில் பாய்ந்தபடி.

(சொல்லாரித்யாதி) புருஷ புத்த்யதீந மல்லாமையாலே நிர்த்தோஷமாயிருக்கிற ஶ்ருதிகளைப் பதங்யமங்களோடே அதிகரித்து; கேவலாத்யயநம் பண்ணுகையன்றிக்கே அதினுடைய அநுஷ்ட்டாநத்தளவும் போருமவர்கள்; அதுதான் காதாசித்கமாயிருக்கை யன்றிக்கே அதுதானே யாத்ரையாயிருக்குமவர்கள்; அது தன்னை ஒரு பல (ஃல)த்துக்காக அநுஷ்ட்டிக்கையன்றிக்கே அநந்ய ப்ரயோஜநராய் அநுஷ்ட்டிக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவர்கள். ...(ரு)

அரு. — அஞ்சாம்பாட்டு. (வில்லித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஆஶ்ரித்பவ்யனு யிருந்தபடியை அநுஸந்தித்தாராய், ஆஶ்ரித விரோதிகள்மேல் தானேபோய் வெல்லவல்லனென்று க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே தானே ஆழங்கால் படுகிருரென்று ஸங்கதி.

"முறை" என்றதினர்த்தம் (பதங்யமேத்யாதி). (சோமு) ஸோமயாகமாய், அதுதான் உபலக்ஷணமென் றருளிச்செய்கிருர் (கேவலேத்யாதி). "செய்யும்" என்ற வர்த்தமாநார்த்தம் (அதுதானித்யாதி). "தொழிலினேர்" என்று நிரூபகமாகச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (அது தன்னை யித்யாதி). ... ... (ரு)

மூ. —

வள்ளி கொழுநன் முதலாய மக்களோடு முக்கணுன் [தான்]
வெள்கியோட விறல்வாணன் வியன் தோள் வனத்தைத் துணித்துகந்
பள்ளி கமலத்திடைப்பட்ட பகுவாயலவன் முகம் நோக்கி
நள்ளி யூடும் வயல் சூழ்ந்த நறையூர் நின்ற நம்பியே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வள்ளி	வள்ளியென்றசண்டாள ஸ்த்ரீக்கு	கொழுநன்	வல்லபனான ஸு்ப்ரஹ்மண்யனை

http://acharya.org

முதலாய	ப்ரதாநனாக வுடைய	கமலத்து இடை	தாமரைப்பூவின் நடுவே [ய்)
மக்களோடு	புத்ரர்களோடு கூட	பள்ளி	படுக்கைக்கு(ப் போ
முக்கணான்	த்ரிநேத்ரனான ருத்ரன் (தோற்று)	பட்ட	(அங்கே) அகப்பட்டுக் கிடந்த [தான
வெள்கி	வெட்கப்பட்டு	பகுவாய்	பெரியவாயை யுடைய
ஓட	ஓடிப்போக,	அலவன்	ஆண் நண்டினுடைய (புஷ்பதூளி படி
விறல்	மிடுக்கனான		
வாணன்	பாணாஸுரனுடைய	முகம்	முகத்தை [ந்த
வியன்	பெருத்திருந்துள்ள	நோக்கி	பார்த்து
தோள் வநம்	புஜங்களாகிற பெரும் காட்டை	நள்ளி	பெண் நண்டானது
		ஊடும்	ப்ரணயகலஹம் பண்ணுகின்ற
துணித்து	சே (ச்)தித்து	வயல்	கழனிகளாலே
உகந்தான்	ஸந்தோஷித்தவனாய்,	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட

நறையூர்நின்ற நம்பியே. (சு).

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (வள்ளிகொழுந னித்யாதி) "வள்ளி" என்று- ஒரு சண்டாள ஸ்த்ரீக்குப்பேர்; அவளுடைய கொழுனனாய்த் த - ஸுப்ரஹ்மண்யன்; அவன் துடக்கமான புத்ராதிகளோடே. கூட, (க) "अविनीतभृत्यवर्गः - அவிநீதப்ருத்யவர்க்கः" என்னுமித்தனையிறே இங்கு. (உ) [முண்டன் நீறன் இத்யாதி] தலையைச்சிரைத்து சாம்பலைப்பூசி யிருப்பானொருவனும், அவனுடைய புத்ரர்களும், ஜ்வரங்களும், பிடாரியும், அக்நியும், இவையடைய முதுகுகாட்டி ஓட; அத்தைக்கண்டு, † "ஸ்த்ரீப்ரதாந ரானவர்களோடே யாகாதே நாம்பொரவிழிந்தது" என்று லஜ்ஜித்து. [வாணனுக் கிரங்கினான்] "ஆஶ்ரயணீய ரல்லாதாரை ஆஶ்ரயித்துவந்தானத்தனை" என்று அவனுடைய தசையை யநுஸந்தித்து க்ருபை பண்ணினானாய்த்து. (முக்கணான் வெள்கியோட) ருத்ரன்தான் நோக்குவதாக ஏறிட்டுக்கொடுவந்து வாணனைக் காட்டிக்கொடுத்து, பரிகரத்தோடே லஜ்ஜித்தோட, பெருமிடுக்கனான வாணனுடைய பாஹுவநத்தை சேதித்து ஹ்ருஷ்டனானான். தேவதாந்தர பஜநத்துக்குப் பரிகரமான தோள்களைத் துணித்தான். ஒருகையாலே அஞ்ஜலிபண்ணினால் கைகளைத் தெறிப்பதாகச் சொல்லாநின்றதிறே.

(க) (உ) தி-ச-வி-எக. † (பா) ஸ்த்ரீப்ராயரான.

(பள்ளி கமலமித்யாதி) "பட்ட ரருளிச்செய்யக் குறிப்பாகக் கேட்டிருப்பதொரு பாட்டு" என்றருளிச்செய்வர்;—"பகுவாயலவன் கமலத்திடைப் பள்ளிபட்டது, நள்ளியானது கர்ப்பதாரணத்தாலே கேதி(கீ) ந்திருக்க, 'அதுக்கு இனியது இடவேணும்' என்று, மது வுக்காகப் போந்த அலவனானது தாமரைப்பூவிலே வந்திழியக் கொள் ள, போது அஸ்தமிக்கையாலே, உடம்பைக்கொண்டு அங்கே யிங்கே புரண்டு ராத்ரி அதிலே தங்கி, அதில் தாதும் சுண்ணமும் உடம்பி லே நிழலிட்டுத் தோற்ற, போது விடிந்தவாறே வந்தது; இது போன போதே தொடங்கி, கதவைத்திறந்து வரவு பார்த்துக்கொடுநின்ற நள்ளி யானது, இத்தைக்கண்டு, ராத்ரி தங்கினபடியாலும் உடம்பில் சுவடி ருந்தபடியாலும் 'இது வெறுமனல்ல' என்று முகம்மாறிக் கதவை யடைத்து உள்ளேபோய்ப் புக்கது." இத்தை பட்டர் அருளிச்செ ய்த வனந்தரம், பிள்ளை திருநறையூரரையர் "ஆராய்ந்து குற்றம் நிரம் பினால் பின்னை யன்றோ தண்டிப்பது" என்ன; "என்செய்வோம்! கே ள்வியில்லாதபடி பெண்ணரசு நாடாய்த்து"என் றருளிச்செய்வர்.(சு)

அந.—ஆரும்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஆஸுரப்ர க்ருதிகளான கம்ஸ காளியங்களை வென்றபடி சொல்லி, அவ்வளவன்றிக் கே, தேவஜாதியானை ருத்ரனையும் எதிர்த்தால் முதுகுகாட்டும்படி பண்ணி னான் என்று அதி மாநுஷ சேஷ்டிதங்களை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மக்களோடு" என்ற திருநீலை - ப்ராதாந்யத்திலேயாய், மக்களை ப்ரதாநராகச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவிகீதேத் யாதி). எடுத்த ஸம்வாதத்துக்கு அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (தலையை யித் யாதி). "மோடி" என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்த்ரீ ப்ரதாநரானவர்களோடே) என்றது இரங்கக்காரண மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணீய ரித்யாதி) தேவதாந்தர பஜநம் பண்ணினால் கையைத் தெறிக்கவேணுமோ வென்ன; பகவத்விஷயத்திலும் ஏக ஹஸ்தத்தாலே அஞ்ஜலிபண்ணினால் தெறிக்கவேணுமென்று சொல்லாநிற்க இதர விஷயத்தில் அஞ்ஜலிபண்ணி னால் கேட்கவேணுமோ? என்று விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (ஒரு கை யாலே யித்யாதி).

குறிப்பாகக் கேட்டிருந்தபடி ஏதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பகுவா யித்யாதி). பகு - விஸ்த்ருதமான, வாயையுடைய, அலவன்-புருஷ நண்டு. நள்ளி - பெண்நண்டு. போது - ஸூர்யன். பரஸ்பரம் ப்ரியத்தையே நடத்து மிவற்றுக்குப் பிரிவுவர ஹேது வேறின்றியிலே யிருக்கையாலே அதுக்கு உசிதமான ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (கர்ப்பேத்யாதி).

http://acharya.org

நீலோத்பலத்திலிருந்த நள்ளியென்று கருதி, போது விடிந்து அது வந்தால் இது முகுளிதமாய் (அத்தாலே சதவையடைந்து) என்றது. (பெண்ணரசு நாடாய்த்தே!) என்றது -நாய்ச்சியார் கோயில் பற்றுகையாலே, நள்ளிக்கு செலிகை விஞ்சியிருக்குமே யென்கை. .. .. (௬)

மூ.—மிடையா வந்த வேல்மன்னர் வீய விசயன் தேர் கடவிக்
குடையா வரை யொன்றெடுத் தாயர் கோவாய்நின்றான் கூராழிப்
படையான் வேத நான்கைந்து வேள்வி யங்க மாறிசை யேழ்
நடையாவல்ல வந்தணர் வாழ் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மிடையா	நெருங்கி (கூட்டமாகக்கூடி)	நின்றான்	ஆனவனும், [ழியை
வந்த	(யுத்தத்துக்கு) வந்த	கூர் ஆழி	கூர்மைமிக்க திருவா
வேல்	வேலாயுதத்தை யு	படையான்	ஆயுதமாக வுடையவனும்,
மன்னர்	ராஜாக்கள் [டைய	நான்குவேதம்	நாலுவேதங்களையும்
வீய	நசிக்கும்படி	ஐந்து வேள்வி	பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்களையும் [கங்களையும்
விசயன்	அர்ஜுநனுடைய	ஆறு அங்கம்	சிக்ஷாமுதலிய ஆறங்
தேர்	தேரை	ஏழ்இசை	ஸப்தஸ்வரங்களையும்
கடவி	நடத்தினவனும்,	நடையாவல்ல	எப்போதும் நடத்த வல்லரான
ஒன்றுவரை	கைப்பட்ட தொருமலையை	அந்தணர்	ப்ராஹ்மணர் [நின்ற
எடுத்து	(கோகுலத்தை ரக்ஷித்து)	வாழ்	நித்யவாஸம் பண்ணு
குடையாக	குடையாகத் தூக்கி		நறையூர்நின்ற நம்பியே. (எ)
ஆயர் கோவா	(அத்தாலே) இடையர்க்கு ஸ்வாமியாக		
ய்			

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மிடையாவித்யாதி) துர்வர்க்கமடைய அப்பக்ஷத்தைத் திரண்டுவந்ததாய்த்து. பூமிப்பரப்படங்கலும் நெளியும்படி நெருங்கி ஸாயுதராய் வந்த ராஜாக்கள் முடிய, கையில் ஆயுதங்கொண்டு வ்யாபரிக்க அவகாசமறும்படி அர்ஜுநனுடைய தேரை நடத்தி, இந்த்ரனுடைய கல்வர்ஷத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காக கைக்கெட்டிற்றொருமலையை வர்ஷத்துக்குப் பரிஹாரமான குடையாக எடுத்து. ஒருமலையை யெடுத்தானு யிருக்கையன்றிக்கே அநாயாஸமாயிருந்தபடி. (ஆயர்கோ) அந்த இந்த்ரன் தானேவந்து கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணும்படி இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய் நின்றான். (கூராழிப் படையான்) கையிலே திருவாழியு மிருக்கச்

செய்தேயாய்த்து மலையை யெடுத்தது. "பசியிலே நலிந்தோயாகில் தானே தவிருகிருன், அவ்வளவும் நாம் நம்பரிகரத்தை நோக்குவோம்" என்று பார்த்தான்.

(வேதநான்கித்யாதி) இவையே யாத்ரையாம்படி கைவந்திருக்கிற ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற. தங்களை நோக்குகைக்காகத் தங்களுடைய வித்யாவ்ருத்தங்களாலே அவன் றன்னையும் நோக்க வல்லவர்களாய்த்து.

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (மிடையாவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் - படையெடுத்துப்போய் வாணன் தோள்துணித்து முக்கண்ணனை முதுகுகாட்டின செயலைச் சொல்லிற்றுய், அவ்வளவன்றிக்கே, துர்வர்க்கமடைய எதிரிட்டவளவிலும் கையி லாயுதமின்றிக்கே வென்ற சதிரையும் மலையையெடுத்து இந்த்ரனைவென்ற படியையு மநுபவிக்கிருரென்று ஸங்கதி.

தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிருர் (பூமியித்யாதி). "ஒன்று" என்ற விசேஷணத்தாலே தோற்றின லகுத்வத்தையை விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (ஒருவித்யாதி). "(க) *கருதுமிடம் பொருதுவருகிற திருவாழியாழ்வான் அழகுக்குடலா யிருக்கப் போமோ? மலை சுமக்கப்பண்ணி" என்னும் ப்ரஸ்தத்திலே உத்தரமாகத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (பசியிலே யித்யாதி). (நலிந்தோம்) அவனுலே நலிவுபட்டோம். (பரிகரம்) திருவாழி. (நோக்குகை) இந்த்ரன் மேல் போகாமல் பிடிக்கை. (உ) "வாழாள்பட்டு" என்கிறவிடத்திற்போலேயான வாழ்ச்சி என்று விவக்ஷித்து, "வாழ்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (தங்களை யித்யாதி). (தங்களை நோக்குகை) தங்கள் சேஷத்வ ஸ்வரூபத்தை நோக்குகை. (அவன்றன்னையும் நோக்குகை) மங்களாசாஸநத்தால் நோக்குகை. ... ... (எ)

அ.—பந்தார்விரலாள் பாஞ்சாலி கூந்தல்முடிக்கப் பாரதத்துக்
கந்தார்களிற்றுக் கழல்மன்னர் கலங்கச் சங்கம் வாய்வைத்தான்
செந்தாமரைமே லயனோடு சிவனுமனைய பெருமையோர்
நந்தா வண்கை மறையோர்வாழ் நறையூர் நின்ற நம்பியே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பந்து ஆர்	பந்தை (லீலார்த்தமாக) உடைய	பாஞ்சாலி	த்ரௌபதியானவள்
		கூந்தல்	(தன்) தலைமயிரை
விரலாள்	கை விரல்களை யுடையளான	முடிக்க	முடித்துக் கொள்ளுகைக்காக,

(க) தி-வாய்-கo-௬-அ. (உ) தி-பல்-ரு.

http://acharya.org

பாரதத்து	பாரதயுத்தத்திலே	செந்தாமரை மேல்	சிவந்த (திருநாபி)கமலத்தின்மேலே யுண்டான
கந்து ஆர்	(மதஜலத்தின்) கந்த(ஃந்)த்தாலே பூர்ணமான	அயனோடு	ப்ரஹ்மாவோடும்
களிறு	யானைகளின் மேலே ஏறி வாராநின்ற	சிவனும் அனைய	ருத்ரனோடுமொத்த
கழல்	வீரக்கழலை யுடையரான	பெருமையோர்	ஸாமர்த்த்யத்தை யுடையராய்
மன்னர்	(துர்யோதநாதிகளான) ராஜாக்கள்	நந்தா	அழியாத [ய
கலங்க	மதிமயங்கும்படி	வண்	ஔதார்யத்தையுடை
சங்கம்	ஶ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை	கை	கைகளை யுடையரான
வாய்வைத்தான்	திருப் பவளத்திலே வைத்து ஊதினவனாய்,	மறையோர்	ப்ராஹ்மணர்
			வாழ்கறையூர்நின்ற நம்பியே.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (பந்தாரித்யாதி) பந்துகொண்டு லீலாநோதம் பண்ணுமழிதாழிய, பரிபவத்துக்கு யோக்யையல்லாத ரௌபதி பரிபூ(ஃஈ)தையாய்க் குழலைவிரித்து, "இது, என்னுடைய த்ருக்களை யழியச்செய்து அவர்கள் தலைமேலே யிருந்தல்லது முடிபதில்லை" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ண; (பாரதத்தித்யாதி) ராஜாக்கள் ரசியேறின யுத்தத்திலே, கம்பத்தை முறித்துக்கொண்டு திரிகிற ந்த கஜங்களை மேற்கொள்ளவல்லரான வீரக்கழலை யுடைய ராஜாக்ள் முழுக்காயாக அவியும்படி ஶ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை வாயிலேவைத்து ணைத்து.

(செந்தாமரை யித்யாதி) தனித்தனியே ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரத்ரக்கு க்ஷமராய், ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களிற்காட்டில் ஏற்றமான ஔதார்த்தை யுடையரான ப்ராஹ்மணர் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற. (அ)

அரு. — எட்டாம்பாட்டு. (பந்தாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னரத ஸமரத்துக்குக் காரண மென்னென்ன வருளிச்செய்துகொண்டு, த்தாரம்ப ஸம்ப்ரமத்தை அநுஸந்திக்கிருறென்று ஸங்கதி.

கந்து - கந்தமாய், மதகந்த (ஃந்)த்தாலே பூர்ணமான களிறென்ருய், துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (கம்பத்தை யித்யாதி).

நந்தாத - நசியாமலிருக்கிற என்ருய், அருளிச்செய்கிருர். (ஏற்றன) என்று. ... ... (அ)

மூ.—ஆறும்பிறையு மரவமு மடம்பும் சடைமே லணிந்துடலம்
நீறும் பூசி யேறூருமிறையோன் சென்று குறை யிரப்ப
மாறொன்றில்லா வாசநீர் வரை மார்வகலத் தளித்துகந்தான்
நாறும் பொழில் சூழ்ந் தழகாய நறையூர் நின்ற நம்பியே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆறும்	கங்கையையும்	இரப்ப	(போக்கும்படி) யாசிக்க, (அப்போது)
பிறையும்	சந்த்ரகலையையும்		
அரவமும்	ஸர்ப்பத்தையும்	வரை	மலைபோன்ற
அடம்பும்	அடப்பம்பூவையும்	அகலம்	பரந்த
சடைமேல்	ஜடையின்மேலே	மார்வத்து	(தன்) திருமார்பிலுண்டான
அணிந்து	தரித்து,		
உடலம்	சரீரத்தில்	ஒன்றுமாறு	ஒரு ப்ரதியில்லாத
நீறு	சாம்பலையும்	இல்லா	(அஸத்ருசமான)
பூசியும்	பூசிக்கொண்டு	வாசநீர்	பரிமளம்மிக்கஸ்வேத [ஜலத்தை
ஏறு ஊரும்	ருஷபத்தை நடத்தாநின்ற [ருத்ரன்	அளித்து	கொடுத்து
		உகந்தான்	ஸந்தோஷித்தவனாய்,
இறையோன்	ஈஶ்வராபிமாநியான	நாறும்	பரிமள ப்ரசுரமான
சென்று	கிட்டி	பொழில்	சோலைகளாலே
குறை	(தன்னுடையப்ரஹ்மஹத்யை யாகிற) குறையை	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
		அழகாய	தர்சநீயமாயிருக்கி
			நறையூர்நின்ற நம்பியே.

வ்யா. — ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஆறும்பிறையு மித்யாதி) "என்னுடைய ரக்ஷணம் நானே பண்ணிக்கொள்ள வல்லேன்" என்று அபிமாநத்தைப் பண்ணி, அதுக்கீடான †அடையாளங்களை யுடையனாயிருக்கிற தன் ஜடையில் ஏகதேசத்திலே கங்கையைத்தரித்து, போக (ப்ரதாந)னென்று தோற்ற சந்த்ரனைத்தரித்து, ஸர்ப்பத்தையும் ‡அடப்பம்பூவையும் ஜடையிலே அணிந்து, உடம்பிலே பஸ்மத்தையுமணிந்து, ருஷபத்தை நிர்வஹியாநின்றுள்ள, இறையோனுண்டு - ஈஶ்வராபிமாநியானவன், லோககுருவுமாய்த் தனக்குப்பிதாவுமாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவினுடைய தலையைச்சேதித்து அத்தாலே பாதகியாய்க்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே தன்குறையை அறிவிக்க. (மாறித்யாதி) (க) "ஸர்வகந்த: - ஸர்வகந்த:" என்கிற திருமேனியில்

(க) சாந்தோ-ங-கச-ஐ.

† (பா) அதுதோற்றும்படி. ‡ "அடம்பப்பூ" என்றும் காண்கிறது.

http://acharya.org

ல்வேதஜலத்தைக் கொடுத்து, "மதிப்பனைத் திரிகிற இவனுடைய துறைதீரப் பெற்றோம்" என்று அத்தாலே தானுகந்தானாய்த்து.

(நாறும்பொழில்) (௧) "ஸர்வகந்த:-ஸர்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவையும் துவக்கவற்றான பரிமளத்தையுடைத்தான பொழிலாலே சூழப்பட்டு தர்சநீயமாயிருக்கிற திருநறையூர். ... ... (௯)

௯ —ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஆறும்பிறையாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "கோவிந்தா" என்றவள் குழல்முடிக்க மஹாபாரதத்தை நடத்தினென்றதிலும் ஏற்றமாம்படி, தரமி(றீ)மாசியாய் தம: ப்ரசுரனான காபாலிக்கும் உதவினனென்று குணதிக்யத்தை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

(அடப்பம்பூ) என்றது - கடம்பமரத்தில் விசேஷமான மரத்திற்பூவென்றபடி. ... ... (௯)

மூ.—நன்மையுடைய மறையோர் வாழ் நறையூர் நின்றநம்பியைக்
கன்னிமதிள்சூழ் வயல்மங்கை கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை
பன்னி யுலகில் பாடுவார் பாடுசாரா பழவினைகள்.
மன்னி யுலக மாண்டு போய் வானோர்வணங்க வாழ்வாரே. (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ன்மைஉடைய	அநந்யப்ரயோஜநதையாகிற நன்மையையுடைய	தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடையான இப்பத்துப் பாசு
மறையோர்	ப்ராஹ்மணர்	பன்னி	பரிசீலித்து [ரங்களை
வாழ்	வர்த்தியாநின்ற	உலகில்	(இந்த) லோகத்தில்
நறையூர்நின்ற	திருநறையூரி லெழுந்தருளி யிருக்கிற	பாடுவார்பாடு	பாடுவர்களுடைய ஸமீபத்திலும்
ம்பியை	நம்பிவிஷயமாக,	பழவினைகள்	ப்ராசீந கர்மங்கள் [துக்குமேலே)
ன்னி	அழிவில்லாத	சாரா	அணையமாட்டா; (அ
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்	மன்னி	(அவர்கள்) நெடுநாளிருந்து
வயல்	கழனிகளாலும்		
சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற	உலகம்	இந்த லோகத்தை
மங்கை	திருமங்கைக்கு நிர்வா	ஆண்டு	பரிபாலநம் பண்ணி
கலியன்	ஆழ்வார் [ஹகரான	போய்	(அநந்தரம் பரமபதத்
ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த		துக்குப்) போய்

(௧) சாந்தோ-௩-௧௪-௪.

வானோர்	(அங்கு) நித்யஸூரிகள்	வாழ்வார்	பகவதநுபவம் பண்ணப்பெறுவர்கள்.
வணங்க	ஆதரிக்கும்படியாக		

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (நன்மையித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர் வர்த்திக்கிற திருநறையூரிலேவந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கல்யாணகுண பூர்ணனானவனை. (கன்னியித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான மதிளாலே சூழப்பட்ட திருமங்கைக்கு ராஜாவான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி யருளிச்செய்த தமிழ்த்தொடையை லோகத்திலே ஆராய்ந்து சொல்லுமவர்களுடைய அருகு பாபங்களானவை கிட்டாது. பாபங்கள்வரப் போக்கவேணுமென்று அர்த்திக்கும்படி யிருக்கையன்றிக்கே, "இவ்விடம் நமக்கு இருப்பிடமன்று" என்று ப்ராக்தநமான பாபங்கள்தானே விட்டுப்போம். (மன்னியுலகமாண்டு) ஸம்ஸாரத்திலே நெடுநாளிருந்து ஐஹிகபோகங்களையும் புஜித்து, பின்னை பரமபதத்தேபோய் நித்யஸூரிகள் ஆதரிக்க நித்யாநுப்வம் பண்ணப்பெறுவர்கள். ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (நன்மையித்யாதி) கன்னி - அழிவில்லாமையாய், அத்தால் பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அரணித்யாதி). "விண்ணக சாரா" என்றுஅவற்றின்மேலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆரோபித்துச் சொன்னதுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களித்யாதி). ... (கo

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து எட்டாந்திருமொழி
மான்கொண்ட ப்ரவேசம்.

வ்யா.—இந்த்ராதிதேவதைகள் தன்னைக்கொண்டு ஒருகார்யமின்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரங்களை அபேக்ஷிக்க, அவர்களுக்காகத் தன்னைப் பேணாதே இரப்பாளனுக்கியும், கடல் கடைந்தும், இப்படி அபேக்ஷித

http://acharya.org

ஸம்விதாநம்பண்ணுமவனை நான் உத்தேச்யபனைப்பற்றி, அவன் வந்துநித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருநறையூரிலே நான் சென்றுகாணப் பெற்றேன், அத்தேசமே உத்தேச்ய மென்கிறார். ... ... *

அரு. — மான்கொண்ட ப்ரவேசம்.—கீழெல்லாம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசிக்க, அத்தால் பிறந்த அநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே, ஸந்நிஹிதமாகைக்காக அவன் இங்கே நித்யவாஸம்பண்ண, அவனைத்திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேனென்று களிக்கிறரென்னும் ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இத்ராதீத்யாதி). ... ... *

மூ.—மான்கொண்டதோல் மார்வில் மாணியாய் மாவலிமண்
தான்கொண்டு தாளாலளந்த பெருமானைத்
தேன்கொண்ட சாரல் திருவேங்கடத்தானை
நான் சென்றுநாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மான்கொண்ட	மானுடையதான [த்தை]	அளந்த	ஆக்ரமித்த
தோல்	தோலை (க்ருஷ்ணாஜிந	பெருமானை	ஸர்வ சேஷியாய்,
மார்வில்	மார்விலே த(்ரு)ரித்த	தேன்கொண்ட	தேனையுடைத்தான [ய
மாணியாய்	(வாமந) ப்ரஹ்மசாரியாய்க் கொண்டு	சாரல்	தாழ்வரைகளையுடை
மாவலி	மஹாபலியிடத்தில் நின்றும்	திருவேங்கடத்தானை	திருவேங்கட மலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனை
மண்	பூமியை [னதான்	நான்	இந்நாள் விமுகனைப் போந்த நான் [ய்
தான்	(அதுக்கு) ஸ்வாமியா	நாடி	சென்று தேடிக்கொண்டுபோ
கொண்டு	(தாநம் வாங்கித்) தன்னதாக்கிக்கொண்டு [லே	நறையூரில்	திருநறையூரில்
தாளால்	(பின்பு) திருவடிகளா	கண்டேன்	காணப்பெற்றேன்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (மான்கொண்ட வித்யாதி) மானுடைத்தானதோலை மார்விலேயுடைய மாணியாய், தன்னுடைய விநீதவேஷத்தைக் காட்டிஅவன் நெஞ்சை நெகிழ்த்து, பின்னையாய்த்து பூமியை வாங்கிற்று. (மாணியாய்) "பூர்வஜந்மமும் இரந்தேயோ ஜீவித்தது" என்று தோற்றவிருக்கை. "கொண்டல்லது போகேன்" என்று இரப்பிலே தகணேறினபடி. (மாவலிமண்ணித்யாதி) கிடந்தானைகண்டேறின மஹாபலியதான பூமியைத் தான் அவன்பக்கலிலே இரந்து பெற்றானாயிருக்கை, அவனதல்லாதத்தை அவனதாக்கி, உடைய தான்

http://acharya.org

தன்னதல்லாதது ஒன்று அவன் பக்கலிலே பெற்றானாயிருக்கை. "நமக்கேதேனுமாகப் பெறுமித்தனையே யன்றோ வேண்டுவது" என்றிருந்தான். (தாளாலித்யாதி) கையிலே நீர் விழுந்தஅநந்தரம் அவன் மறுமநஸ்ஸு படுவதுக்குமுன்னே, எல்லைநடந்து கொண்டானாய்த்து பிராட்டி திருமுலைத்தடத்திலும் கண்ணிலும் வைத்துக்கொள்ளுகைக்கு ஆர்த்திக்கும்படி ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலேயாய்த்து காடுமேடையு மளந்து கொண்டது. (பெருமானை) ஸர்வசேஷியாய் ஸர்வாதிகனாயிருக்கிறவன் இப்படி தன்னைத் தாழவிட்ட விடத்திலும் தாழ்ந்தது தோற்றாமையிறே தாழவிடவல்லனாய்த்து.

(தேன்கொண்ட வித்யாதி) தேன்மிக்க பர்யந்தத்தை யுடைத்தான திருமலையிலே வந்துநிற்கிறவனை. தாளாலளந்தபோது தப்பினார்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி திருமலையிலேவந்து நின்றானாய்த்து. (நான் சென்றுநாடி) அவன் நாடித்திரிகிறபோது வைமுக்யம்பண்ணி இறாய்த்துத்திரிந்த நான், தேடிச்சென்று (நறையூரில்) அறுகாதப்பயணம்போய் பரமபதத்திலே காண்கையன்றிக்கே, விடாய்த்தவிடத்திலே தண்ணீர்குடிக்கப் பெறுவாரைப்போலே திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேன். ... ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (மாணித்யாதி) (மாணுடைத்தான) மாணுடையதான. விசேஷணப(ஐ)லத்தாலே ப்ரஹ்மசர்யம் ஸித்திக்கிருக்கவும், "மாணி" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (பூர்வஜந்மமித்யாதி). "தான் கொண்டு" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கிடந்தானை யித்யாதி). விவரணம் (அவனதல்லாதத்தை யித்யாதி). "கொண்டு" என்றது - இரந்துகொண்டு என்றாய், இரக்கவேணுமோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி). "தாளால்" என்று விசேஷித்தது ஈடுபாட்டிலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டி யித்யாதி). ... ... (க)

மூ.—முந்நீரை முன்னாள் கடைந்தானை மூழ்த்தநாள்
அந்நீரை மீனாயமைத்த பெருமானைத்
தென்னாலிமேய திருமாலை யெம்மானை
நன்னீர்வயல்சூழ் நறையூரில் கண்டேனே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மூந்நீரை	ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்டநீரையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை	பெருமானை	ஸ்வாமியாய்
முன்நாள்	முற்காலத்தில் [னுய்	தென் ஆலி	தர்சநீயமான திருவாலியிலே [நின்ற
கடைந்தானை	மதநம் பண்ணினவ	மேய	நித்யவாஸம் பண்ணு
மூழ்த்தநாள்	(அந்தஸமுத்ரமேலோகங்களை)க்ரஸித்த ப்ரளயகாலத்திலே [கொண்டு	திருமாலை	பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடின ஸர்வாதிகனுய்
நீருய்	மத்ஸ்யரூபியாய்க்	எம்மானை	எனக்கு சேஷியுமானவனை,
அந்நீரை	அந்தஸமுத்ரத்தை	நல்நீர்	ஸம்ருத்தியாகிற நன்மையையுடைய ஜலத்தை யுடைத்தான [பட்ட
அமைத்த	(தன் கீழ்வயிற்றில்) அடக்கிக்கொண்ட	வயல்சூழ்	கழனிகளாலே சூழப்
		நறையூரில் கண்டேனே.	(உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (மூந்நீரித்யாதி) மூன்று வகைப்பட்ட நீர்திரண்ட கடலை க்ருதயுகத்திலே கடைந்தவனை. தேவர்கள் அஸுரர்கள் கையிலேயகப்பட்டுக் கிடக்கப் புக்கவாறே, அவர்களை ஜீவிப்பிக்கைக்காகக் கடலை நெருக்கிக் கடைந்தானுய்த்து. (மூழ்த்த நாள்) லோகத்தை ப்ரளயங்கொண்டகாலத்து. (அந்நீரை) அந்நீர் தானே, பாடிகாப்பாரே களவு காணுமாபோலே ஜகத்தையடையக் கோக்க, ஒரு மத்ஸ்யமாய் அத்தைத் தன்னுடைய செலுவில் ஏக தேசத்திலே அடக்கினுனுய்த்து. கடல் கடைகைக்கு தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் கூட்டித் தானுன மேன்மைகுறையாதே நிற்க வேண்டிற்று; ஜகத்துக்காக வந்தப்ரளயத்தைப் பரிஹரிக்கிற விடத்தில் அங்ஙனெரு ஸஹாயமுமின்றிக்கே தானும்தன்னைக் குறையவிட்டு நிற்கிறவளவிலே யாய்த்து; ஒன்று செய்யுமிடத்தில் அநேகம்பேரைக்கூட்டிக்கொண்டு செய்யவும் வல்லனுய், தனியேயும் செய்யவல்லனுயிருக்கிற பெருமானை. ஸர்வாதிகனுடைய செயலிறே.

தேவர்களுக்குக் கடல்கடைந்தாப் போலேயும், ஜகத்துக்கு ப்ரளயத்தைப் பரிஹரித்தாப் போலேயும், என்னுடைய ஸம்ஸாரப்ரளயத்தைப் பரிஹரிக்கைக்காகப் பிராட்டியோடுங்கூடத் திருவாலியிலே நிற்கிற ஸர்வேச்வரனை. அன்றிக்கே, தேவர்களோடு லௌகிகரோடு என்னோடு வாசியற அபேக்ஷிதம் செய்யும்படியான ஸர்வேச்வரனை; ப்ராப்தியுடையவனை. (நன்னீரித்யாதி) கெட்ட நீரன்றிக்கே மிகுதி

http://acharya.org

குறைவற்று வேண்டுமளவான நீரையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட திருநறையூர். ... ... (௨)

அநு.—இரண்டாம்பாட்டு. (முந்நீரித்யாதி) இந்த்ரனுக்காக இரந்து கார்யம்செய்த அபதாநத்தை யநுஸந்தித்தார்; இதில், அந்த இந்த்ராதிகளுக்காக அம்ருதமளிக்கவேண்டி உடம்புநோவக் கடல் கடைந்தபடியும் அதிலும் ஆஶ்சர்யாவஹமாக, மீனாய் ப்ரளயாபத்ரக்ஷகனானபடியும் அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(அந்நீர்தானே) பூமிக்கு அரணாகவைத்த ஸமுத்ரந்தானே; இதுக்கு "நோக்க" என்றதோடு அந்வயம். அமைக்கையாவது - ஜலத்தையெல்லாம் கீழ்வயிற்றிலே அடக்கி லோகத்தை முதுகிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவித்யாதி). (செலுவில்) கீழ் வயிற்றுப் பார்ஶ்வத்தில். பெருமையாவதென்னென்ன; அத்தைக் கீழே கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே).

"எம்மானை - திருமாலை - தென்னாலிமேயானை" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கித்யாதி). "எம்மானை" என்றது - ஸர்வேஶ்வரனென்றாய், அதுக்குத் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). பலிதம் (ப்ராப்தியித்யாதி).(௨)

மூ.—தூவாய புள்ளூர்ந்து வந்து துறை வேழம்
மூவாமை நல்கி முதலை துணித்தானைத்
தேவாதிதேவனைச் செங்கமலக் கண்ணனை
நாவாயுளானை நறையூரில் கண்டேனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூ ஆய	நிர்த்துஷ்டமான	தேவாதி தேவனை	நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனாய்,
புள்	பெரிய திருவடியை	செம்கமலம்	செந்தாமரைப் பூப்போன்ற
ஊர்ந்து	நடத்திக்கொண்டு	கண்ணனை	திருக்கண்களை யுடையனாய்,
துறை	(மடுவின்) கரையிலே	நாவாய்	திருநாவா யென்னும் திவ்யதேசத்தில்
வந்து	சென்று	உளானை	எழுந்தருளி யிருக்குமவனை
வேழம்	ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வான்		நறையூரில் கண்டேனே. (௩)
மூவாமை	நலிவுபடாதபடி		
நல்கி	க்ருபைபண்ணி யருளி,		
முதலை	(அவனுக்கு சத்ருவான) முதலையை		
துணித்தானை	இருதுண்டமாக்கினவனாய்,		

http://acharya.org

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (தூவாய வித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரன் திருவடியை மேற்கொண்டு தன் திருவடிகளாலே தாக்கி நடத்தப்புக்கால், அந்த ஸ்பர்ச ஸுகத்தாலே திமிர்த்து, "எங்களம்மை நாயனாருடைய ஸ்பர்ஶ ஸுகமிருந்தபடி யென்!" என்று ஏத்தும் வாயையுடையவாதல்; அன்றிக்கே, நிர்த்தோஷமான சப்தத்தை வடிவாகவுடைய வென்னுதல்;(௧)"வேதாத்மா-வேதாத்மா" என்னக்கடவதிறே. (புள்ளூர்ந்து வந்து துறை) அவனுடைய ஸ்வாபாவிகவேக(ர)ம் போராமை நடத்திக்கொண்டு, அவனிடர்பட்ட பொய்கைக் கரையிலேவந்து. (வேழம் மூவாமைநல்கி) அது முடியாதபடி அதின்பக்கலிலே ஓரத்தைப்பண்ணினாய்த்து. அதாவது-பூவில் செவ்வி மாறுவதற்கு முன்னே திருவடிகளிலே இடுவித்துக் கொண்டானாய்த்து. (முதலையித்யாதி) தானும் மூவாமை பெற்றானாய்த்து; அவன் ஆபந்நனானபின்பு அரைக்ஷணம் தாழ்த்தானாகில் தன்குணங்களை இழந்து போனானுமிறே; இடர்பட்ட பொய்கையிலேபோய்ப்புக்குப்பெரிய அவதா(ரா)நத்தோடே இரண்டையும் கூடக் கரையிலே கொடுபோய்வைத்து, ஆனைக்கு இடரின்றிக்கே முதலைக்கே இடராம்படி பண்ணினானாய்த்து. "ராஜபுத்ரர்களைப் பிணைத்தால் கைக்கூட்டனுக்கும் பாலும் சோறும் இடக்கடவது காண்" என்றருளிச் செய்தார்பட்டர். (துணித்தானை) பீஷ்மாதிகள்மேலே கிளருமாபோலே, எதிரிகள் பக்கல் சீறுமாபோலே, நீர்ப்புழு என்று பாராதே சீறினானாய்த்து ஆஶ்ரிதவிரோதி என்னுமாகாரத்தாலே கனத்துத் தோற்றுகையாலே.

ஆனை இடர்பட்ட மடுவின்கரையிலே பெரிய சீற்றத்தோடே தன்னைப்பேணாதே வந்து விழுந்தவன்றானாரென்னில்; (தேவாதிதேவனை) *அயர்வறுமமரர் களதிபதியாய்த்து. (செங்கமலக்கண்ணனை) புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனை. (நாவாயுளானை) பரமபதம் கலவிருக்கையாயிருக்க, என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்காகத் திருநாவாயிலே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை. அந்தத்திருநாவாய் தான் பரமபதத்தோபாதியாம்படி அடுத்தணித்தாகத் திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேன். ... ... (௩)

௮௩.—மூன்றும்பாட்டு. (தூவாயவித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கும், மேல்வரும் நோயறியாதே லோகத்துக்கும் உபகரித்தபடியை யருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்யப்ரயோஜநராய்ப் பூவிடப்பெறாத இழவுதீரப்பெரிய

---

(௧) சதுஶ்ஶ்லோகீ-௧.

http://acharya.org

திருவடிமேற் கொண்டுவந்து சேர்க்கினபடியை அநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

ஏறிவந்து என்றுதே "ஊர்ந்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய வித்யாதி). (ஓரத்தை) பக்ஷபாதத்தை. முதலை துணித்தபின் தேவாதி தேவனுறன் என்று விவக்ஷித்து, அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (தானுமித்யாதி). மூவாமை - குணமிழுக்கை யென்று விவரிக்கிறுர் (அவனித்யாதி). †(கையிலான்) அசக்தனென்றபடி. முதலையை விடுவிக்க வொண்ணுதோ, துணிப்பானென்னென்ன; அதுக்கு இஷ்டமான சாப விமோசநத்துக்கு உடலாகையாலே செய்தானென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறுர் (ராஜபுத்ரர்களை யித்யாதி). முடித்தானை என்றுதே, பாரிப்புத் தோற்ற "துணித்தானை" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (பீஷ்மேத்யாதி). அதுக்கு நியாமகம் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி).

மேலுக் கவதாரிகை (ஆனையித்யாதி). ... ... (௩)

மூ.—ஓடாவரியா யிரணியனை யூனிடந்த
சேடார்பொழில் சூழ் திருநீர் மலையானை
வாடாமலர்த்துழாய் மாலை முடியானை
நாடோறும் நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஓடா	(சத்ருமுன்பே) பிற்காலியாத [ண்டு	வாடா	செவ்வியழியாத
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்க் கொ	மலர்	புஷ்பத்தையுடைய
இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய	துழாய்	திருத்துழாயினுல்கட்
ஊனை	சரீரத்தை [வனுய்,	மாலை	மாலையை [டப்பட்ட
இடந்த	கிழித்துப் பொகட்ட	முடியானை	திரு வபிஷேகத்தி லணிந்தவனுனவனை
சேடு ஆர்	இளமைமிக்க		
பொழில்	சோலைகளாலே		
சூழ்	வ்யாப்தமான	நாள்தோறும்	ப்ரதிதிநமும்
திருநீர் மலை யானை	திருநீர்மலையிலே எழுந்தருளி யிருக்கும வனுய்,	நாடி	தேடித்திரிந்து
			நறையூரில் கண்டேனே. (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (ஓடாவித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலைக்கண்டால் பிற்காலியாத நரஸிம்ஹமாயென்னுதல்; அன்றிக்கே, நாட்டில்நடையாடாத நரஸிம்ஹமாய், வரபலத்தாலே பூண்கட்டின ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலைப்பிளந்து, "இன்னும் இங்ஙனே யிருந்துள்ள விரோதிகள் ஆஶ்ரிதர்க்கு அடர்த்துவரில் செய்வதென்!" என்று, அவற்றைப் போக்குகைக்காக, இளமை மிக்க பொழில் சூழ்ந்திருந்துள்ள திருநீர் மலையிலே ஸந்நிஹிதனுனவனை.

† "கையிலான்" என்னும் பதம் வ்யாக்க்யாநத்தில் காணவில்லை

http://acharya.org

ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு முடிகவித்து மாலையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனை, நாடோறும் நித்யஸூரிகளுடைய ஆசையே யாத்ரையாக உடையனை யக்கொண்டு இங்கே காணப்பெற்றேன். ... ... (௪)

அரு —நாலாம்பாட்டு. (ஓடாவித்யாதி) ஆனைக்கு உதவப்புள்ளூர்ந்து வந்த படியை அருளிச்செய்தார் - கீழ்ப்பாட்டில்; அங்ஙனே தேசாந்தரத்தில் வரவேண்டாதே நினைத்தவிடந் தன்னிலே ஸந்நிஹிதனாய் ஆஶ்ரிதனுக்கு உதவினமையை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"சேடு" என்றதினர்த்தம் (இளமை) என்றது. ... ... (௪)

மூ.—கல்லார்மதிள் சூழ் கடியிலங்கைக் காரரக்கன்
வல்லாகம் கீள வரி வெஞ்சரம் துரந்த
வில்லானைச் செல்வ விபீடணற்கு வேறாக
நல்லானை நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கல்ஆர்	கல்லினால் கட்டப் பட்ட	வரி	அழகியதாய்
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலே	வெம்	அக்நிகல்பமான
சூழ்	சூழப்பட்டும்	சரம்	பாணத்தை
கடி	(அகழ்முதலிய) கட்டுடையதுமான	துரந்த	ப்ரயோகித்த [ய்,
இலங்கை	லங்கைக்கரசனும்	வில்லானை	தநுஸ்ஸை யுடையனு
கார்	தண்ணியனான	செல்வம்	ஸ்ரீமானான [டத்தில்
அரக்கன்	ராவணாஸுரனுடைய	விபீடணற்கு	ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானி
வல்ஆகம்	பலிஷ்ட்டமான சரீரமானது	வேறாக	விலக்ஷணமாக
கீள	பிளக்கும்படியாக	நல்லானை	ஸ்நேஹத்தையுடையனானவனை
			நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (கல்லாரித்யாதி) கல்லார் மதிள்சூழ்ந்து அரண்மிக்கிருந்துள்ள லங்கையில் கறுத்த நிறத்தையுடையனை ராவணனென்னுதல்; அன்றிக்கே தண்ணியனென்னுதல். கறுப்பு - தண்மைக்கும், நிறத்துக்கும் இரண்டுக்கும் பேரிறே. (வல்லாகம்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்கும் சிதையாதபடி வரப(ல)லத்தாலே திண்ணிதான உடல் கிழியும்படிக் கீடாக, தர்சநீயமாய் (க) "दीप्तपावकसङ्काशैः-தீப்தபாவக ஸங்காஶை:" என்கிறபடியே தொடுத்துவிடும்போது

(க) ரா-யு-௧௫-௨௨.

அம்பாய், சத்ருக்கள் சரீரங்களிலே அக்நியாய் ப்ரவேசிக்கும் அம்பை நடத்தின வில்வலியை யுடையவனை.

(செல்வவிபீடணற்கு) ராவணபரிக்ரஹத்தை விட்டு ஆகாசஸ்தனான போதே (க) "மந்த்ரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந் - அந்தரிக்ஷ கதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்கிறபடியே ராமஸம்பந்தத்தால் வந்த ஐஸ்வர்யம் குடிகொண்டதாய்த்து. (வேறாக நல்லானை) "வருகிற விபீஷணன் புகுரக்கடவனல்லன்" என்று மஹாராஜருள்ளிட்டார் நிரோதிக்க; "அவனைக் கைக்கொள்கை தவிரோம்" என்று பெருமாளும் நிர்ப்பந்திக்க; "ஆகில் கிஷ்கிந்தையில் பரிகரமிங்ஙனே விடைகொள்ளுகிறது" என்ன; "வேணுமாகில் அது செய்கிறது, இது ஒருபடியாலும் தவிரோம்" என்று அவன் பக்கலிலே விசேஷித்து ஸங்கத்தைப் பண்ணினவனை. (நாடி நறையூரில் கண்டேன்) நான் அவனைத்தேடித் திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேன். ... ... (௫)

அரு. — அஞ்சாம்பாட்டு. (கல்லாரித்யாதி) தமப்பன் பகையாகப் பிள்ளைக்கு உதவினபடி சொல்லிற்று - கீழ்; தமயன் பகையாக உதவினபடியை அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கடி. - கட்டாய், துர்க்க (ஸ்ர்)ச்சவரணையைச் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து, "கல்" இத்யாதியாலே விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (கல்லித்யாதி). லக்ஷணயா தண்மை சொல்லுமென்கிறார் (கறுப்பித்யாதி).

"வேறாக" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வருகிற வித்யாதி). (உ) "நத்யஜேயம் கதஞ்சந - நத்யஜேயம் கதஞ்சந" என்றத்தை உட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலித்யாதி). ... ... (௫)

மூ. — உம்பருலகோடுயிரெல்லா முந்தியில்
வம்பு மலர்மேல் படைத்தானை மாயோனை
அம்பன்ன கண்ணாளசோதைதன் சிங்கத்தை
நம்பனைநாடி நறையூரில் கண்டேனே. ... (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உம்பர் உலகோடு	தேவலோகத்தோடு கூட	உந்தியில்	(தன்) திருநாபியிலுள்ள
உயிரெல்லாம்	ஸகல ப்ராணிகளையும்	வம்பு	பரிமள ப்ரசுரமான

(க) ரா-யு-க௬-கள. (உ) ரா-யு-க௮-௩

http://acharya.org

மலர்மேல்	கமலப் பூவின்மேலே	அசோதை	யசோதையுடைய
படைத்தானை	ஸ்ருஷ்டித்த [ரைய்	தன்	[ள்ளையாய்
மாயோனை	ஆஶ்சர்ய சக்தியுக்த	சிங்கத்தை	ஸிம்ஹம்போன்றபி
அம்பன்ன	அம்போடொத்த [ன	நம்பனை	விஶ்வஸநீயனு மான
கண்ணாள்	கண்களை யுடையளா		வனை
		நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௬)	

வ்யா. — ஆறும்பாட்டு. (உம்பருலகித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்போடே கூட மற்றுமுள்ள மநுஷ்யாதிகளையு மடையந் தன் திருவுந்தியிலே செவ்விப்பூவின்மேலே தன்னுடைய ஸங்கல்பந் தாலே யுண்டாக்கின ஆஶ்சர்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை.

தன் ஸங்கல்பத்தாலே எல்லாவற்றையு முண்டாக்குமவன்றான் மெய்யே வந்தவதரித்தானாய்த்து. (அம்பன்ன கண்ணாளித்யாதி) பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் "பிள்ளைக்குத் தாய்வழியாகாதே கண்" என்றருளிச்செய்வர். (நம்பனை) தன்னை யணுகினவர்க்குத் தன் கை யிலே ஸமர்ப்பிக்கலாம்படி விஶ்வஸநீயனானவனை. (நாடி நறையூரில்) ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தே அவனை விஶ்வஸித்து பற்றப்பெற் றேன். ... ... (௬)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (உம்பரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்களில் - பிள்ளைக் கும் தம்பிக்கும் தாமே உதவினவளவு சொல்லிற்று; அவ்வளவன்றியே, சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவுக்கு உத்பாதகனாயிருந்தவன் தன்மேன்மை பா ராதே ஓரிடைச்சிக்கு மகனாயிருந்தபடியால் வந்து உதவின ஆஶ்ரித பார தந்த்ர்யம் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

சதுர்முகனை மலர்மேல் படைத்ததாலே "ஸ்ருஜ்யங்களெல்லாம் மல ர்மேல் படைத்தான்" என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக ளித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (தன்னித்யாதி). (௧) "ಧನ್ಯೋ ಮಾತೃ ಮುಖಸ್ಯ..." தர்யோ மாத்ரு முகஸ்ஸ தஃ" என்றதை யுட்கொண்டு அசோதையின் கண்ணழகை அருளிச்செய்ததுக்கு உட்கருத்தை ஸம்வாதமும்கொ வருளிச் செய்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி). ... ... (௬)

௭.—கட்டேறு நீள் சோலைக் காண்டவத்தைத் தீமூட்டி
விட்டானை மெய்யமமர்ந்த பெருமானை
மட்டேறு கற்பகத்தை மாதர்க்காய் வண்டுவரை
நட்டானை நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௭)

(௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கட்டு ஏறு	காவல்மிக்கிருந்ததாய்	பெருமானை	ஸர்வாதிகனாய்,
நீள்சோலை	பரந்தபொழிலையுடையதான	மட்டு ஏறு	தேன்மிக்கிருந்துள்ள
காண்டவத்தை	காண்டவவநத்தை [க)	கற்பகத்தை	கல்பக வ்ருக்ஷத்தை
தீ	அக்நிக்கு (ஆஹாரமா	மாதர்க்காய்	ஸத்யபாமைக்காக
மூட்டிவிட்டானை	அநுமதிபண்ணி ஏவிவிட்டவனாய்	வண்துவரை	அழகிய த்வாரகாபுரியில் (ஸத்யபாமையகத்தில்)
மெய்யம்	திருமெய்யத்தில் [ற	நட்டானை	ஸ்த்தாபித்தவனுமானவனை
அமர்ந்த	பொருந்தி வர்த்திக்கி	நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௭)	

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கட்டேறு நீள்சோலை) இந்த்ரனுடைய காவற்காடென்கிற மதிப்பாலே மிக்க அரணை யுடைத்தாயிருக்கிற. (காண்டவத்தைத் தீமூட்டி விட்டானை) அர்ஜுநனும் தானுமாய் யமுநாதீரத்திலே பூம்பந்து இறட்டு விளையாடாநிற்க, அக்நி ஒரு ப்ராஹ்மணவேஷத்தைக்கொண்டுவந்து நிற்க, "நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டை புஜி" என்று விட்டான். (மூட்டிவிட்டானை) துஷ்ட ம்ருகங்களின்மேலே விட்டானாய், தான் கிட்டுகைக்கு ப(ய)யப்படுமாபோலே, ப்ரவேசிப்பிக்கையிலுண்டான அருமை சொன்னபடி. (மெய்யமமர்ந்த பெருமானை) "இன்னும் ஆரேனும் அர்த்தித்து வரில் செய்வதென்!" என்று திருமெய்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவனை.

(மட்டேறித்யாதி) பரிமளம் மிக்குவாரா நின்றுள்ள கல்பகவ்ருக்ஷத்தை. (மாதர்க்காய்) ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப் பிராட்டிபக்கல் தாதர்த்ய(ஸ்ய)த்தை முடிய நடத்தினபடி. (வண்டுவரை நட்டானை) இந்த்ரனுக்கு நரகாஸுரனோடே விரோதம் விளைய, அவனுக்காக எடுத்துவிட்டு, அவனை யழித்து மீண்டுவந்து ஸ்வர்க்கத்தைக் குடியேற்றுகிற வளவிலே, இந்த்ராணியானவள், கல்பகவ்ருக்ஷத்தின் பூவர, "உங்களுக்கிது பொருதிறே, உடம்பு வேர்க்குமிறே, தரையிலல்லது கால்பாவாதே" என்று இங்ஙனே தன்னுடைய தேவத்வத்தையும் இவளுடைய மநுஷ்யத்வத்தையும் சொல்லி க்ஷேபித்துச் சூடினாள்; அவளும், க்ருஷ்ணன் தோளைப்பற்றி "இத்தை என் புழைக்கடையிலே நடவேணும்" என்ன; அத்தைப் பிடுங்கிக் கொடுபோந்து ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலே நட்டு, பின்னையாய்த்து திருமஞ்ஜநம் பண்ணிற்று. "தான் சொப்பனக் குடியேறுவதற்கு முன்னே தன்னைக் குடியிருத்தின

வன், தன் புழைக்கடையிலே ஒரு குப்பைமேனியைப் பிடுங்கினு னென்று வஜ்ரத்தைக்கொண்டு தடவுவதே!" என்று பிள்ளை யமுதனார் பணிக்கும்படி, என்னுடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்காகத் திருநறையூரிலே வந்து நின்றவனைக் காணப்பெற்றேன். ... (எ)

அரு.—எழாம்பாட்டு. (கட்டேறித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - யசோதை தன்மையை ப்ரஸ்தாவித்தாராய், அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களையும் அவதார ப்ரதா(தா)நப்ரயோஜநத்தையும் இரண்டுபாட்டாலு மருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

அக்நிதானே மூளமாட்டாதே, மூட்டிவிட வேண்டுவானொன்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (துஷ்டேத்யாதி). (தான்) என்றது - அக்நிதானென்றபடி.

(சொப்பன) நன்றாக. ... ... (எ)

மூ.—மண்ணின் மீபாரங் கெடுப்பான் மறமன்னர்
பண்ணின்மேல் வந்த படையெல்லாம் பாரதத்து
விண்ணின் மீதேற விசயன் தேரூர்ந்தானை
நண்ணி நான் நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்ணின்மீ	பூமியின்மேலே (அஸுர வர்க்கத்திலுல்) உண்டான	வந்த	எதிர்த்துவந்த
		படைஎல்லாம்	எல்லாச்சேனையையும்
		விண்ணின்மீது	வீரஸ்வர்க்கத்தில்
பாரம்	பா(ரா)ரத்தை		[யாக
கெடுப்பான்	அழிக்கைக்காக,	ஏற	போய்ச் சேரும்படி
மறம்	கோபத்தையுடையரான	பாரதத்து	பாரதயுத்தத்தில்
		விசயன்	அர்ஜுநனுடைய
மன்னர்	ராஜாக்களுடைய	தேர்ஊர்ந்தானை	தேரைநடத்தினவனை
பண்ணின் மேல்	ஸேநாவிந்யாஸத்தோடு கூடி		
		நண்ணி	ஆசைப்பட்டு
		நான்நாடி நறையூரில் கண்டேனே.	

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (மண்ணின் மீபாரமித்யாதி) எல்லாவற்றையும் பொறுக்கக்கடவ பூமி, "பொறுக்கப்போகிறதில்லை" என்ன; அதினுடைய பா(ர)ரத்தைப் போக்குகைக்காக, மறத்தையுடைய கர்ண துர்யோதநாதிகள் கையுமணியும் வகுத்து மேலிட்டுவந்த பரிகரமடைய மீளவும் அவ்வூரில் போகாதே வீரஸ்வர்க்கத்தை ப்ராபிக்கும்படி, அர்ஜுநனுடைய தேரை நடத்தினவனை. (நண்ணி நான்

நாடி) ஆசையுடையேனுக்குக் கிட்டி; அவ்வாசைக்கு அநுரூபமாகத் திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேன். ... ... (அ)

அ௩—எட்டாம்பாட்டு. (மண்ணித்யாதி) (௧) †“నకిఞ్చిత్పర్వతాభారం నాభారం సప్తసాగరమ్। స్వామిద్రోహ మిదంభారం భారం విశ్వాసఘాతకమ్ - நகிஞ்சித் பர்வதாபாரம் நாபாரம் ஸப்தஸாகரம் । ஸ்வாமித்ரோஹ மிதம் பாரம் பாரம் விஶ்வாஸபாதகம்” என்றதைத் உட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றையு மித்யாதி). மண்ணின்மேலே யுத்தப்பண்போடே என்று சப்தார்த்தமா யருளிச் செய்கிறார் (கையுமணியும் வருத்து) என்று.

௯—பொங்கேறு நீள் சோதிப் பொன்னாழி தன்னோடும்
சங்கேறு கோலத்தடக்கைப் பெருமானைக்
கொங்கேறு சோலைக் குடந்தைக் கிடந்தானை
நங்கோனை நாடி நறையூரில் கண்டேனே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொங்கு ஏறு	மேன்மேலும் ஸம்ருத்தி அதிசயித்து வாராகின்ற	தடம் கை	பரந்திருந்துள்ள திருக்கைகளையுடைய
		பெருமானை	ஸர்வேஶ்வரனை,
நீள் சோதி	அபரிச்சின்னமான தேஜஸ்ஸையுடைய	கொங்கு ஏறு	தேன் மிகுத்திருக்கிற
		சோலை	பொழில்சூழ்ந்த
பொன்	ஸுந்தரமான	குடந்தை	திருக்குடந்தையில்
ஆழிதன்னோடும்	ஸுதர்சநாழ்வானோடு கூட	கிடந்தானை	கண்வளர்ந்தருளுமவனை,
சங்கு	ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமான	நம்கோனை	நமக்கு ஸ்வாமியானவனை
ஏறு	குடிகொண்டிருக்கிற	நாடி	நறையூரில் கண்டேனே. (௯)
கோலம்	அழகியதாய்		

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொங்கேறு நீள் சோதியித்யாதி) மிகைத்து ஆற்றுப் பெருக்குபோலே ஏறிவாராநின்றுள்ள நிரவதிக தேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற திருவாழியோடே கூட, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கும் குடியிருப்பான அழகிய திருத்தோள்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். ஆழ்வார்களை யொழியவே வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்க வேண்டும்படியாய்த்து திருத்தோள்களழகிருக்கும்படி. ஆபரணத்துக்கும் ஆபரணம்போலே.

(கொங்கேறு சோலையித்யாதி) பரிமளமாதல், தேனாதல், பரம்பதத்திலிருப்பு நித்யஸூரிகளுக்காயிருக்குமாபோலே நமக்குஸ்வாமி

(௧) † இந்தஶ்லோகத்தை ப்ரத்யந்தரங்களைக்கொண்டு ஶுத்தமாக்கிக்கொள்ளவேணும்.

யானவனை, நடக்காகவந்து நிற்கிற திருநறையூரிலே காணப்பெற்றேன். ... ... (௯)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொங்கேத்யாதி) (க) "கொடாதென்கோவலன்" என்கிறபடியே - ஆழ்வார்க்கு க்ருஷ்ணாவதாரமாக அநுஸந்திக்கலாம்படி யிருந்தபடியாலே, கீழ் ப்ரஸ்துதமான க்ருஷ்ணாவதாரத்தை அநுஸந்தித்தவுடனே ஆராவமுதமூற அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நங்கோனை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பரமபதத்தி லித்யாதி). (௯)

மூ.—மன்னுமதுரை வசுதேவர் வாழ்முதலை
நன்னறையூர் நின்றநம்பியை வம்பவிழ் தார்க்
கன்னவிலும் தோளான் கலியனொலி வல்லார்
பொன்னுலகில் வானவர்க்குப் புத்தேளிராகுவரே. (௰)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்னு	பகவத்ஸம்பந்தம் மாறாதே பொருந்தியிருக்கிற	கல்நவிலும்	கல்லென்றுசொல்லப்படுகிற (த்ருடமான)
மதுரை	ஸ்ரீ மதுரையில்	தோளான்	புஜங்களையுடைய
வசுதேவர்	வஸுதேவருடைய	கலியன்	ஆழ்வார் [ரான
வாழ்	ஜீவநமாகிற வாழ்ச்சிக்கு	ஒலி	அருளிச்செய்த இப்பத்துப் பாசுரங்களை [கள்
முதலை	காரணபூதனை,	வல்லார்	அப்யஸிக்க வல்லவர்
நல் நறையூர்	விலக்ஷணமான திருநறையூரிலே	பொன் உலகில்	அழகியதான பரமபதத்தில் (போய்)
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற		
நம்பியை	கல்யாணகுணபூர்ணனானவன் விஷயமாக,	வானவர்க்கு	(அங்குள்ள) நித்யஸூரிகளுக்கு [ராக)
வம்பு அவிழ் . தார்	பரிமள மலராநின்ற மாலையையுடையராய்	புத்தேளிர் ஆகுவர்	தேவர்களாக (பூஜ்ய ஆகப்பெறுவர்கள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (மன்னுமதுரை யித்யாதி) விச்வாமித்ராச்ரமமாய் ஸ்ரீவாமநனிருந்து தபஸ்ஸுபண்ணி, ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வான் வன்னியமறுத்துப் படைவீடுசெய்து, ஸர்வேச்வரன் தானுகந்து வந்தவத

http://acharya.org

ரித்து, ஆனைபடும் அடவிபோலே பகவத்ஸம்பந்தம் மாறுததேசம். (வசுதேவரித்யாதி) ஸ்ரீவஸுதேவருடைய ஸத்தைக்கு நிமித்த பூதனை யுள்ளவனே. இவனைக்கண்டு அத்தாலே உளராயாய்த்துத் திரிவது. (நன்னறையூரித்யாதி) ஸ்ரீ மதுரையிற்காட்டிலும் மிக்க நன்மையை யுடைத்தான திருநறையூரிலே நிற்கிற கல்யாணகுண பூர்ணனை.

(வம்பவிழ்தாரித்யாதி) செவ்விமாலையையும் அதுக்காஸ்ரயமாய் கல்லென்றுசொல்லப்படும் திண்ணிய தோளையுமுடையரான திருமங் கையாழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி யருளிச்செய்த தமிழ்த்தொடை வல்லவர்கள், பரமபதத்திலே அங்குள்ள நித்யஸூரிகளுக்குத் தை வங்களாவர்கள். (க) "வைகுந்தன் தமரெமர்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது; அவர்களுக்கு ஆஸ்ரயணீய ராவர்கள். ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (மன்னித்யாதி) மன்னுதல் - பொருந்துதலாய்; பகவானுல் பொருத்தமுடைமையை யருளிச்செய்கிறார் (ஷித்தேத்யாதி). (படுகை) உண்டாகை. வாழ்ச்சிக் குறுப்பானபிள்ளை யென்றுட் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ வஸுதேவரித்யாதி).

"புத்தேளிர்" என்றதினர்த்தம் (தைவங்களாவர்கள்) என்றது. (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து ஒன்பதாந் திருமொழி
பெடையடர்த்தப்ரவேசம்.

வ்யா.—"நான் சென்றுநாடி நறையூரில் கண்டேன்" என்று ஆஸ் ரயணீயவஸ்துவை ஒரு தேசவிசேஷத்தில் போய்க்காண்கை யன்றிக் கே ஸம்ஸாரபூமியிலே திருநறையூரிலே காணப்பெறுகையால் வந்த அலப்ய(ஜீ)லாபத்தாலே ஹ்ருஷ்டரானார்; "அவனைக்காணப்பெற்ற

(க) தி-வாய்-கo-கூ-கூ.

http://acharya.org

பின்பு அவன் ஸ்வரூபத்துக்கும் நம் ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமான வ்ருத்தி விசேஷத்தைப் பண்ணப்பார் கிடாய் நெஞ்சே!" என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். திருநறையூரில் திர்யக்குக்களும் மகப்படப் பேடைப்ரதாநமாயாய்த்திருப்பது; ஆகையாலே அங்கு நிற்கிற நம்பிக்கும் பிராட்டி ப்ராதாந்யமுண்டாகக்கடவதே; ஆகையாலே ஆஶ்ரயணீயதை குறைவற்ற தேசமாய்த்து. க்ஷணந்தோறும் ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் முகத்திலே நீர் எறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே ப்ராப்தியளவும் ப்ரபத்தி பண்ணுகிற்பராய்த்து. (௧)*ஸக்ருதே(த்)வவுக்கு "ஸஹமைவ" என்று ஆழ்வான் நிர்வஹிப்ப தொரு பொருளுண்டிறே; "ஒரு ஜந்மமாக ப்ரபத்தி பண்ணுமது சாலவும் அஸக்ருத்தாயிருந்ததோ? பெறுகிற பேற்றைப் பார்த்தால்" என்றருளிச்செய்தார் எம்பார். பக(ஃக)வல்லாப மொழியப் புறம்பு த(ஃ)ரிக்க வல்லரல்லர், இதொழிய வேறேயு மொரு உபாயமுண்டென்றிருக்குமவரல்லர்; வேறேயு மொரு உபாயமுண்டென்றிருக்கும்படியன்றிறே இதிலுண்டான நிலை. ... ... *

அந. — பெடையடர்த்த ப்ரவேசம்.—(அநுரூபமான வ்ருத்தி விசேஷத்தை) என்றது- அநந்யபோக்ய(ஃக)த்வாநுகுணமான ப்ரபத்தியை என்றபடி. "பெடையடர்த்த" இத்யாதியாலே ஸ்த்ரீ ப்ராதாந்யத்தையிட்டு விசேஷித்ததுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநறையூரிலேயித்யாதி). (௨) *ஏழையேதலனிலே ப்ராப்திக்காக பூர்ணப்ரபத்தி பண்ணினபின்பு, எம்பெருமான் தம்முடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் இவருடைய உகந்தருளின நிலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலும் இங்கே இன்னும் வைத்துக்கொண்டு அநுபவிக்கத்தேட, அப்படி யநுபவித்துக்கொண்டுவருகிற இவர், ப்ரபத்திக்குக் குறைவற்ற தேசமான மட்டிலே மீளவும் சரணமடைவானென்னென்ன; அந்த ப்ரபத்திதானும் பரமபோக்ய(ஃக)மாகையாலே விடமாட்டாமல் பண்ணுகிறாரென்று பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணந்தோறுமித்யாதி). ஆர்த்த்யதிசயத்தாலே இவ்வாழ்வார் கீழே பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தி பண்ணினாராய்த்து; இப்போது போக்யதையாலும் விடமாட்டாதே பலகாலும் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறாராய்த்து. ஆனால் "ஸக்ருதேவ இத்யாதி வசநத்துக்கு விரோதியாதோ?" என்னும் ப்ரஶ்நத்திலே, விளம்ப நிஷேதபரமாயித்தனையொழிய இவ்வதிகாரிக்கு ஆவ்ருத்தி நிஷேதமன்றென்றும், ஆவ்ருத்தி நிஷேதபரமானாலும் பக்தி (ஃக்தி)க்கு வேண்டினாப்போலே அநேகஜந்மாவ்ருத்தி வேண்டாமை யாகலாமென்றும் பரிஹ

---

(௧) ரா-யு-௧அ-௩௩. (௨) ௫-அ.

ரித்த புடைகளுண்டென்று அருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ருதேவவுக்தித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). (அஸக்ருத்தாயிருந்ததோ) ஸக்ருத் தென்னலாயிருக்குமன்றோ ப்ரபத்தி என்றபடி. (௧) "ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதி இதுக்கு வேண்டாவிறே. திருநறையூரில் கண்ட மட்டிலே அங்கே நினைத்தபடி அநுபவிக்கக்கோலி, ததர்த்தமாக மீளவும் ப்ரபத்தியை யொழிய அறியாமையாலே ப்ரபத்தி பண்ணுகிறாரென்று யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). ... *

மூ.—பெடையடர்த்த மடவன்னம் பிரியாது மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்து மதுநுகரும் வயலுடுத்த திருநறையூர்
முடையடர்த்த சிரமேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன்
இடர்கெடுத்த திருவாளனிணை யடியே யடைநெஞ்சே. (௧)

பதம்.	உரை.
பெடை	பேடையினுலே
அடர்த்த	ப்ரணய கலஹத்தில் நெருக்கப்பட்டதாய் (அத்தாலே)
மடம்	(அப்பேடைக்கு) பவ்யப்பட்டதான
அன்னம்	ஹம்ஸ பக்ஷியானது
பிரியாது	(அப்பேடையோடு) விஶ்லேஷியாமல் (எப்போதும்கூடியிருந்து),
கமலமலர்	தாமரைப்பூவில்
மடல்எடுத்து	இதழ்களைக் கழற்றிப்
மது	தேனை [பொகட்டு
நுகரும்	பாநம்பண்ணுகின்ற
வயல்	கழனிகளாலே
உடுத்த	சூழப்பட்ட
திருநறையூர்	திருநறையூரி லெழுந்தருளி யிருப்பவனாய்,
முடைஅடர்த்த	துர்க்கந்தம் மிக்க
சிரம்	ப்ரஹ்ம கபாலத்தை
ஏந்தி	கையில்கொண்டு
மூவுலகும்	மூன்று லோகங்களிலும்
பலி	பி(ஹி)க்ஷார்த்தமாக
திரிவோன்	ஸஞ்சரியாநின்றருத்ர
இடர்	சாபத்தை [னுடைய
கெடுத்த	போக்கின [டைய
திருவாளன்	ஶ்ரிய:பதி யானவனு
இணை	ஒன்றோடொன்று ஸத்ருசமான
அடி	திருவடிகளை
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே!
அடை	ஆஶ்ரயிக்கப்பார்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (பெடையடர்த்த மடவன்னம்) பூவிலே ஸஞ்சரிக்கையாலே பேடைக்குச் சேவலின்பக்கலிலே எப்போதுமொக்க அதிசங்கை வர்த்தியாநிற்குமாய்த்து. பேடையாலே அடர்க்கப்பட்ட மடவன்னமானது. மடவன்னம்போய், அத்தலையித்தலையானபடி; - பல் காட்டுவது, காலைப்பிடிப்பது, இரப்பதாகாநிற்கும்.

(௧) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி-

(பிரியாது) ஒருக்ஷணம் இத்தைவிட்டுப் புறம்புபோகாதே. "இதுக்கு இனியது கொடுவந்து இடவேணும்" என்று மதுபானார்த்தமாகவும் போகாதே. (மலர்க்கமலம் மடலெடுத்து) வேறொருபூவிற்போயன்றிக்கே அந்தப்பூத் தன்னிலேயிருந்து, மது நிரம்பின பூவில்நின்றும், மடலை வாங்கித்தான் ஸேவிப்பது, பேடையை ஸேவிப்பிப்பதாகாநிற்கும்.

இதுவாய்த்து இவ்வூரில் வயலிருக்கும்படி. உள்ளுநிற்கிறவன் எத்தனையேனும் அபிமாநிகளுக்கும் புகலாம்படி யிருக்குமவன். (முடையிதயாதி) லோககுருவுமாய் தனக்குப் பிதாவுமாயிருந்தவனுடைய தலையையறுத்து அத்தாலே பாதகியாய், முடைமிக்கிருந்துள்ள - துர்க்கந்தம் மிக்கிருந்துள்ள, ப்ரஹ்மசிரஸ்ஸைத் தரித்து, கூறுசெய்த ஊரிலே கையும் கைத்தளையுமாய்த் திரியும் கூறுசெய்வானைப்போலே, ஈச்வராபிமாநியாய் தான் செலுத்திப்போந்த பூமிப்பரப்பெங்கும் பிக்ஷுபுக்குத் திரிந்தானாய்த்து. (இடர்கெடுத்த திருவாளன்) "அருமந்தானொரு மதிப்பன் இப்படி எளிவரவு படுவதே!" என்று திருவுள்ளம் புண்பட்டு, அவனுடைய சாபத்தைப் போக்கினானாய்த்து. அதுக்கடியென்னென்னில்,(திருவாளன்)(க)"ஶ்ரிய꞉ நாராயண ꞉ - தத்ர நாராயண ப்ரஶ்ரீமாந்" என்கிறபடியே ஶ்ரிய꞉பதியாகையாலே. அவனுடைய (இணையடியே யடைநெஞ்சே) அபிமாநிகளும் ஆபந்நரானவன்று பற்றும் திருவடிகளை நீ பற்றப்பார். ... (க)

அரு.—முதற்பாட்டு. (பெடையித்யாதி) ஸ்த்ரீதர்மமன்றோ மடப்பமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பேடை யித்யாதி). (மடவன்னம் போய்) என்றது - மடவன்னமாயிருக்கைபோய் என்றபடி. இப்படிபவ்யமான சேவல் பிரிய ப்ரஸக்தி ஏதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கித்யாதி). பிரியாதேநுகரும் என்கையாலே போக்த்ரு (ஸ்த்ரீ) ஸாஹித்யத்தை விவக்ஷித்துத், தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (வேறொரு வித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இதுவாய்த்தித்யாதி). இத்தால் - புருஷவஶ்யதையும் ஸ்வயமேவ வத்ஸலனுமிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. (ஆய்த்து) என்றவநந்தரம், ருத்ரன்என்று சேஷம். ... ... (க)

மூ.—கழியாரும் கனசங்கம் கலந்தெங்கும் நிறைந்தேறி
வழியார முத்தீன்று வளங்கொடுக்கும் திருநறையூர்
பழியாரும் விறலரக்கன் பருமுடிகளவை சிதற
அழலாரும் சரந்துரந்தா னடியிணையேயடைநெஞ்சே. (உ)

(க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கழி	உவர்க்கழிகள்	வளம்கொடுக்கும்	(இப்படி) ஸம்ருத்தியைக்கொடாநின்ற திருநறையூர்,
ஆரும்	நிறையும்படியாக	பழிஆரும்	மிக்க அபவாதத்தையுடையனாய்
கனம்	பெருமைபொருந்திய	விறல்	மிடுக்கனான
சங்கம்	சங்குகளானவை	அரக்கன்	ராவணாஸுரனுடைய
எங்கும்	எல்லாவிடங்களிலும்	பரு	பெருத்த
கலந்து	வந்துசேர்ந்து	அலைமுடிகள்	அந்த (பத்துத்) தலைகளும் [யாக
நிறைந்து	வரிசை வரிசையாக விருந்து	சிதற	அறுந்து விழும்படி
ஏறி	(பின்பு அக்கழிகளில் நின்றும்) மேலே வந்து	அழல் ஆரும்	நெருப்புப்போன்ற
வழிஆர	வீதிகள் நிறையும்படி	சரம்	பாணங்களை [ய
முத்து	முத்துக்களை	தாரந்தான்	ப்ரயோகித்தவனுடை
ஈன்று	சுரந்து		அடி இணையே அடைநெஞ்சே! (௨)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (கழியாருமித்யாதி) ஸமுத்ரத்தில் நின்றும் சங்குகளானவை கழிநிறையும்படியாக வந்து புகுருமாய்த்து உப்புநீரில் நின்றும் ரஸித்த ஜலத்துக்காக. (கனசங்கம் கலந்தெங்கும் நிறைந்தேறி) கர்ப்ப கேத(஖ேத)த்தாலே ஐப்பசித் திருநாளுக்கு ப்ராணிகள் ஸர்வதோ திக்(கி)க்கமாக வந்து புகுருமாபோலே, எங்குமொக்கக் கலந்து ஒழுகுமாறுதேவந்து புகுந்து. (வழியார முத்தீன்று) ஊரேற்றின தார்மிகர் அவகாச முண்டாம்படி குறுந்தெருவும் நெடுந்தெருவுமுண்டாக்கினார்கள்; இவை ஸஞ்சாரயோக்யதை யில்லாதபடி வழிகளிலே முத்தை மலையாகச் சுரவாநிற்கு மாய்த்து.

(பழியாரும்) ஜநநி என்று வாசிபார்க்க மாட்டாமையாலே மிக்க பழியைத் தரித்திருப்பானாய், முன்கை மிடுக்காலே தோன்றினபடி நடந்து திரிகிற ராவணனுடைய தலைகள் சிதறும்படியாக, எதிரிகளை அம்பாய் நலிகையன்றிக்கே நெருப்பாகச் சுடுகிற அம்புகளை நடத்தினவனுடைய. ... ... (௨)

அந —இரண்டாம்பாட்டு. (கழியாரு மித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - தலையறுத்துத் திரிந்தபாதகியையும் அருள்செய்தபடி சொல்லிற்று; அப்படிப்பட்ட குணாதி(தி)களுங்கூட ஸர்வதா (ஏ) (க) "நநமேயம்" என்றால் தலையறுத்து விடுமாகையாலே "நநமேயம்" என்னப்பாராமே, அடைநெஞ்சே

(க) ரா-யு-௩௬-கக.

http://acharya.org

ன்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நிறைந்து" என்றதினர்த்தம் (ஒழுகுமாறுதே) என்றது. ... (௨)

மூ.—சுளைகொண்ட பலங்கனிகள் தேன்பாயக் கதலிகளின்
திளைகொண்ட பழம் கெழுமி திகழ் சோலைத் திருநறையூர்
வளைகொண்ட வண்ணத்தன் பின்தோன்றல் மூவுலகோடு
அளைவெண்ணெயுண்டான் தனடியிணையே யடைநெஞ்சே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுளைகொண்ட	சுளைகளையுடைத்தான	வண்ணத்தன்	வர்ணத்தையுடைய பலராமனுக்கு
பலங்கனிகள்	பலாப்பழங்களில் நின்றும்	பின்தோன்றல்	பின்பு (தம்பியாக) அவதரித்தவனாய்,
தேன்பாய	தேன் வெள்ளமிடாநிற்பதாய்,	மூவுலகோடு	மூன்று லோகங்களோடுகூட
கதலிகளின்	வாழைமரங்களில்	அளை	கடையப்பட்ட தயிரையும்
திளைகொண்ட	பருத்திருந்துள்ளன	வெண்ணெய்	வெண்ணெயையும்
பழம்	பழங்களானவை	உண்டான் தன்	அமுது செய்தவனுடைய
கெழுமி	நெருங்கின		அடியிணையே அடைநெஞ்சே!
திகழ்	விளங்காநின்றதான		
சோலை	சோலைகளையுடைய		
	திருநறையூர்,		
வளைகொண்ட	சங்கு வர்ணம்போன்ற		

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (சுளைகொண்ட வித்யாதி) சுளைமிக்கிருந்துள்ள பலாப்பழமானது தேனொழுக, வாழைகளில் பருத்த பழங்களானவை நெருங்கி விளங்காநின்றுள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட திருநறையூர்.

(வளைகொண்ட வண்ணத்தன்) நம்பி மூத்தபிரானுக்குப் பின் பிறந்தவன். (மூவுலகித்யாதி) பூமிப்பரப்போடே கூட, தயிரையும் வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்தவனுடைய திருவடிகளை அடை.

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (சுளையித்யாதி) ஸர்வாத்மநா "நநமேயம்" என்பாரைத் தலையறுப்பானாயிருந்தவனென்றார் - கீழ்ப்பாட்டில்; அது கூலர் விஷயத்திலே கரஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமல்லது செல்லாதானாயிருப்பானாகையாலே அவனை அடையென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"திளை" என்றதின் பலிதார்த்தம் (பருத்த) என்றது.

"அளை" என்றது - அளையப்பட்டது என்றாய், அதினர்த்தம் (தயிரையும்) என்றது. ... ... (௩)

http://acharya.org

மூ.—துன்றோளித் துகில்படலம் துன்னி யெங்கும் மாளிகைமேல்
நின்றார வான் மூடும் நீள்செல்வத் திருநறையூர்
மன்றாரக் குடமாடி வரையெடுத்து மழை தடுத்த
குன்றாரும் திரடோளன் குரைகழலே யடைநெஞ்சே. (௪

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
துன்று	நெருங்கி யிருக்கும் படி [பட்ட		திருநறையூர்,
ஒளி	வரிசையாகக் கட்டப்	மன்று ஆர	வெளிநிலமெங்கும்
துகில்படலம்	வஸ்த்ரங்களினால் செய்த கொடிகளின் ஸமூஹமானவை	குடம்ஆடி	குடக்கூத்தாடியும்
		வரை எடுத்து	கோவர்த்தந மலையை யெடுத்து
மாளிகைமேல்	க்ருஹங்களின் மேலே	மழை தடுத்த	மழையைப் பரிஹரித்த]ய
எங்கும்	எல்லாவிடங்களிலும்	குன்று ஆரும்	மலையோடொத்ததா
துன்னி	நிபிடமாய்	திரள்	திரண்டிருந்துள்ள
ஆரநின்று	பரம்பியிருந்து	தோளன்	புஜங்களை யுடையவனுமானவனுடைய
வான்	ஆகாசத்தை	குரை	சப்தியாநின்ற வீரக்கழலையுடைய
மூடும்	மறையாநின்றதாய்		
நீள்	அபரிச்சின்னமான	கழல்	திருவடிகளை
செல்வம்	ஸம்பத்தை யுடையதான	அடைநெஞ்சே!	(ச

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (துன்றோளி) நெருங்கி ஒழுங்காயிரு
துள்ள துகில்களாலே சமைந்த கொடிகளானவை, மாளிகைகளெங்
மாகப் பரம்பி நெருங்கி, ஆகாசம் தோற்றாதபடி மறைக்கிற நிரவதி
ஸம்பத்தையுடைய திருநறையூர்.

(மன்றாரவித்யாதி) மன்றில் பரப்படையப் பாழ்தீரும்படி
குடக்கூத்தாடி. (வரையெடுத்து) இந்த்ரன் வர்ஷிப்பிக்க மலையை
யெடுத்து வர்ஷத்தைப் பரிஹரித்த. (குன்றாரும் திரடோளன்) மலை
யாலே மலையை யெடுத்தாப்போலே திரண்ட தோளையுடையவன்.

அரு. — நாலாம்பாட்டு. (துன்றித்யாதி) ஆஶ்ரித கரஸ்பர்சமுள்ள
த்ரவ்யமல்லது செல்லாதவனென்றார் - கீழ்ப்பாட்டில்; அவ்வாஶ்ரிதரிலே
விரோதமுண்டானால் தான் மலையெடுத்தாகிலும் விரோதத்தைப் பரிஹரி;
தவன்கிடாய், அடை, என்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஒளி" என்றதினர்த்தம் (ஒழுங்கு) என்றது. துகில்களுடைய, பட
லத்தாலே - ஸமூஹத்தாலே என்று உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிற

http://acharya.org

(தகில்களாலே) என்று.

ஆர்தல் - பொருந்துதலாய், குன்றேடொத்த என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (மலையாலே யித்யாதி) ... ... (௪)

மூ.—அகில்குறடும் சந்தனமுமம் பொன்னுமணி முத்தும்
மிகக்கொணர்ந்து திரையுந்தும் வியன் பொன்னித்திருநறையூர்
பகல் கரந்த சுடராழிப் படையா னிவ்வுலகேழும்
புகக் கரந்த திருவயிற்றன் பொன்னடியே யடைநெஞ்சே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அகில்குறடும்	தேவதாருக்கட்டைக ளையும்	கரந்த	மறைத்த
		சுடர்	உஜ்ஜ்வலமான
சந்தனமும்	சந்தனக் கட்டைகளை யும்	ஆழி	சக்ரத்தை [ய்,
அம்பொன் னும்	அழகிய ஸுவர்ணங் களையும்	படையான்	ஆயுதமாக வுடையனு
அணிமுத்தும்	அழகிய முத்துக்களை	இவ்வுலகு ஏழும்	இந்த ஸப்தலோகங்க ளையும்
மிக கொணர் ந்து	அதிகமாகத் திரட்டிக் கொண்டுவந்து	புக	உள்ளே ப்ரவேசிக் கச் செய்து
திரை	அலைகளானவை	கரந்த	(ஒருவரு மறியாதப டி) ஒளித்த
உந்தும்	தள்ளாநின்ற		
வியன்	ஆஶ்சர்யகரமான	திருவயிற்றன்	திருவுதரத்தை யுடை யவனு மானவனு டைய
பொன்னி	திருக்காவேரியை யு டைய		
	திருநறையூர்,	பொன்	ஸுந்தரமான
பகல்	(பாரதயுத்தத்தில்) ஸூர்யனை		அடியே அடைநெஞ்சே! (௫)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அகிலித்யாதி) அகிற்குறடும், சந்தனமும், அம்பொன்னும், அழகிய முத்தையும், போ(ஜ்ய)க்தாக்களளவல்லாதபடி கனக்கக் கொடுவந்து தள்ளாநின்றுள்ள ஆஶ்சர்யமான பொன்னியை யுடைய திருநறையூர்.

(பகற்கரந்த சுடராழிப் படையான்) நிரவதிக தேஜஸ்ஸாலே தேஜஃ பதார்த்தத்தை மறைத்தானுய்த்து. ஆதித்யனுடைய தேஜஸ்ஸு கண்ணாலே முகக்கலாம்; திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு கண்கொண்டு முகக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கையாலே இருண்டு காட்டிற்றுய்த்து. (இவ்வுலகேழும்) லோகங்களேழையும் வயிற்றிலே வைத்து, ப்ரளயம் தேடிவந்தால் "இங்குண்டோ" என்று பண்டையிலு மிளைத்துக்காட்டும் திருவயிற்றை யுடையவன். (பொன்னடியே

http://acharya.org

படை) தன்னைப்பற்றினாரை உள்ளேயிட்டுத் தன்னை ப்ரளயத்துக்கு இலக்காக்கி நோக்குமவன் திருவடிகளிலே அடையப்பார். ... (௫)

அரு— அஞ்சாம்பாட்டு. (அதிலிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே - ஒரு ஊருக்காக வந்த வர்ஷப்ரளயத்தைப் போக்கினபடி சொல்லிற்று; இதில் - லோகத்துக்காகவந்த ப்ரளயத்துக்கு உட்படாதபடி வயிற்றிலே வைத்திருந்தவனென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

"வியன்" என்றதினர்த்தம் (ஆஸ்சர்யமான) என்றது.

"பகல்" என்றதினர்த்தம் (ஆதித்யன்) என்றது. தேஜஃபதார்த்தத்தைக்கொண்டு மறைக்கும்போது இருள்வருவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆதித்யனுடைய வித்யாதி). பொன் - ஸ்ப்ருஹணீயதையாய், அதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). ... ... (௫)

மூ.—பொன்முத்து மரியுகிரும் புழைக்கைம் மா கரிக்கோடும்
மின்னத்தண்டிரை யுந்தும் வியன்பொன்னித் திருநறையூர்
மின்னொத்த நுண்மருங்குல் மெல்லியலைத் திருமார்பில்
மன்னந்தான் வைத்துகந்தான் மலரடியே யடைநெஞ்சே. (௬)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
பொன்	பொன்னையும்	மின்ஒத்த	மின்னோடு ஸத்ருசமாய்
முத்தும்	முத்துகளையும்	நுண்	அதிஸூக்ஷ்மமான [ய்
அரி	ஸிம்ஹத்தினுடைய	மருங்குல்	இடையையுடையளா
உகிரும்	நகங்களையும்	மெல் இயலை	ஸௌகுமார்யத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையளான பெரியபிராட்டியை
புழை	த்வாரத்தையுடைய		
கை	துதிக்கையை யுடைய		
மா	பெரிய [தான		
கரி	ஆனையினுடைய	திருமார்பில்	அழகிய மார்பிலே
கோடும்	கொம்புகளையும்,	மன்ன	பொருந்தும்படியாக
மின்ன	(மேற்கே) மின்னல் கண்டவளவிலே	தான்	தானே [டு
		வைத்து	ஸ்தாபித்துக்கொண்
தண்	குளிர்ந்த ஜலத்தினுடைய	உகந்தான்	ஸந்தோஷித்தவனுடைய
திரை	அலைகளானவை	மலர்	புஷ்பம்போல் ஸுகுமாரமான
உந்தும்	(திரட்டிக்கொண்டுவந்து) ஒதுக்காநின்ற வியன்பொன்னித் திருநறையூர்,		அடியே அடைநெஞ்சே! (௬)

http://acharya.org

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (பொன்முத்தும்) ஸிம்ஹங்கள் ஆனைகளோடேகூடப் பொருது அதின் மஸ்தகத்தைக் கிழித்து அது உதிர்த்த முத்துக்களையும், மலைகளிலுண்டான பொன்னையும், ஸிம்ஹங்களுடைய உகிரையும், ஆனைக்கொம்புகளையும், ஆற்றுத்தலையிலே மேற்கே மின்ன, தண் திரைகளானது - நீர்வரவானது, கொடுபோந்து தள்ளாநிற்குமாய்த்து.

(மின்னொத்தவித்யாதி) மின்போலே நுண்ணிய இடையையுடையளாய், ஸௌகுமார்யத்துக்குத் தானும் ஒப்பாகாதபடியிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாரை, திருமார்வில். (மன்ன)நாம் சென்று திருவடிகளைக் கிட்டினால் அவன் நம்முடைய தோஷங்களைக் கணக்கிடுவானானால் (௧) "ந கஶ்சிந் நாபராத்யதி - நகஶ்சிந்நா பராத்யதி" என்று அத்தைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டியை உகந்து எப்போதும் திருமார்விலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய ஸுகுமாரமான திருவடிகளை அடை. மதுப்பில் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ... யிருக்கு

ய [ங்க

அ௩.—ஆறும்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) கீழெல்லாம் ஆபத்ஸ)தைமிகளைச் சொல்லும் புடையாலே நாராயண சப்தார்த்தத்தை அநுஸந்தாராய், இதில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தாநுஸந்தாநம் செய்தருளுகிறு (அ ஸங்கதி.

முத்துக்களுக்கு ப்ரஸக்தி யருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹங்க ளி லைமிக்கி "புழை" என்று - துளையாய், அப்படிப்பட்ட கையையுடைத்தா மாவஸ்த் மஹத்தான, கரிஎன்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செ லாம்படி (ஆனையித்யாதி). ... ... றந்திருந்

மூ.—சீர்தழைத்த கதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத் திடையிடை
பார்தழைத்துக் கரும்போங்கிப் பயன்விளைக்கும் திருநறுமணிமா
கார்தழைத்த திருவுருவன் கண்ணபிரான் விண்ணவர்கோ தியாதே
தார்தழைத்த துழாய்முடியன் தளிரடியே யடைநெஞ்சே, "இவனி ல் செய்வ

பதம்	உரை.	பதம்.	
தழைத்த	ஸம்ருத்தமான	செங்கமலம்	செந்தாமரையா யிருக்
சீர்	அழகையுடைய [ன	இடை இடையில்	நடுநடுவே டய மணி
கதிர்	கதிர்களை யுடையதா		ந்தின்றான்.
செந்நெல்	செந்நெல் பயிரினுடையவும் (அதினிடையில் முளைத்த)	பார்	க்ரமமாக
		தழைத்த	வளராநின்
		கரும்பு	கரும்பான

(௧) "ஸம்ஶ்ரித் ... வந்தித்தாராய்

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪,

௧௪அ

http://acharya.org

ஓங்கி	உயரவெழுந்து	விண்ணவர்	தேவர்களுக்கு
பயன்	பலங்களை	கோன்	ஸ்வாமியாய்,
விளைக்கும்	கொடாநின்ற	தழைத்த	ஸம்ருத்தமான
திருகறையூர்,		தார்	பூந்தாரையுடைய
தழைத்த	(ஆகாசமெங்கும்)படிந்திருக்கிற	துழாய்	திருத்துழாய் சூடின
		முடியன்	திருவபிஷேகத்தை யுடையவனுமான
கார்	மேகம்போன்ற		
திருஉருவன்	அழகிய ரூபத்தை யுடையனாய்,	கண்ணன்	க்ருஷ்ணனுடைய
		தளிர்	தளிர்போன்ற
பிரான்	உபகாரகனாய்,	அடியே அடைநெஞ்சே!	(எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (சீர்தழைத்த கதிர்) அழகுமிக்க கதிரையுடைய செந்நெல் - வைத்த கண்மாறுதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டிங் தர்சநீயமான கதிரையுடைய செந்நெல், அப்படியிருக்கிற (பார்தழைத்துக் கரும்போங்கி) முதல் தன்னிலே கரும் பத்திலே யாய்த்து செந்நெலே நடுவது; அதுக்குக் களையாக லே தாமரையெழும்; முன்பு வெட்டிப்பொகட்ட கரும்பங் பழைய வாஸனை கொண்டெழும்; அது பலிக்க வேணுமெ பிலஸந்திபண்ணி க்ருஷிபண்ணின செந்நெலுக்கு முன்னே த்தைக் கொடுக்கும்.

கார்தழைத்த வித்யாதி) கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பரு ரசாவகாசம் இடமடையும்படியான வடிவை யுடைத்தாய் ரக்கொடுவந்து தோற்றுகிற மேகம்போன்ற வடிவழகையுடை (கண்ணபிரான்) உபகாரசீலனான க்ருஷ்ணன். (விண்ணவர் *அயர்வறு மமரர்களதிபதி. (தார்தழைத்த துழாய் முடி யவிபூதி நாயக னென்னுமிடம் தோற்ற வைத்த வளயத்தை யன். ... ... (எ)

—ஏழாம்பாட்டு. (சீரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ஸ்ரீமத் பதார் அநுஸந்தித்தாராய், * ச(ஞ)ரண சப்தத்தாலே உபலக்ஷிதமான லக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து, அப்படியாலே, நித்யரோடு டு வாசியற உஜ்ஜீவித்து, அத்தால் க்ருதார்த்தனாய்த் தனிமாலே மவனடியை அடையென்கிறரென்று ஸங்கதி.

ழைத்த" என்றது - *செந்நெல் பதத்துக்கும் *கமலப்பதத்துக் ணமென்றருளிச்செய்கிறர் (அப்படி யித்யாதி). ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும்
தலையார்ந்த விளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத் திருநறையூர்
மலையார்ந்த கோலஞ்சேர் மணிமாடம் மிகமன்னி
நிலையார நின்றான்றன் நீள்கழலே யடைநெஞ்சே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குலைஆர்ந்த	குலைகளிலே நிறைந்து	சோலை	சோலைகளை யுடைய
பழுக்காயும்	பழுத்திருந்துள்ள கா		திருநறையூர், [தான
	ய்களும்	மலைஆர்ந்த	மலைபோன்றதாய்,
பசுங்காயும்	பழுக்கப்போகிற கா	கோலம்சேர்	அழகியதாய் [லிலே
	ய்களும் [டான	மணிமாடம்	மணிமயமான கோயி
பாளை	பாளைகளிலே யுண்	மிக மன்னி	மிகவும் மனப்பொருத்
முத்தும்	முத்துக்களும்		தமுடையவனாய்
தலை	(இளம்) குலைகளும்(ஆ	நிலைஆர	நிலையையுடையனாக
	கிய இவைகளினால்)		(ஸ்திரமாக)
ஆர்ந்த	நிறைந்திருக்கிற		
இளம் கமுகி	இளம்பருவமான பா	நின்றான்தன்	எழுந்தருளி யிருக்கு
ன்	க்கு மரங்களை யு		மவனுடைய [க்க
	டையதாய்	நீள்	போக்ய([illegible])தைமி
தடம்	விசாலமான	கழல்	திருவடிகளை

அடைநெஞ்சே! (அ

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (குலையார்ந்த வித்யாதி). குலைமிக்கிருந்துள்ள பழுக்காயும், (பசுங்காயும் பாளைமுத்தும்) ப்ரதமாவஸ்த்தையும் சரமாவஸ்த்தையும் ஒருகாலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படியிருக்குமாய்த்து. (தலையார்ந்த விளங்கமுகு) தலைநிறைந்திருந்துள்ள.

(மலையார்ந்த கோலம்) மலைபோலே தர்சநீயமான திருமணிமாடக் கோயிலினுள்ளே, அவதாரம்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நிலையார நின்றானாய்த்து. நிற்கிறபோதை அழகைக்கண்டு, "இவனிருத்தல் சாய்ந்தருளுதல் செய்து இவ்வழகை இழக்கவரில் செய்வதென்" என்று தானுக்குத் தானுக்கென்ன வேண்டும்படியா யிருக்கும். மலையொத்த ஒக்கத்தை யுடைத்தாய், அழகையுடைய மணிமாடங்கள் மிகவுடைய திருநறையூரிலே மன்னி நிலையாரநின்றான்.

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (குலையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே - (க) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ" என்று நின்றநிலையை அநுஸந்தித்தாராய்

(க) கீ-கஅ-௬௬.

http://acharya.org

அதிலும் வ்யாவ்ருத்தமான நிலையென்று சரணத்வத்துக்கு உடலானபடியை அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

பசுங்காயும் பழுக்காயும் என்னவேண்டியிருக்க, "பழுக்காயும் பசுங்காயும்" என்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கிறர் (ப்ரதமேத்யாதி). (தலை) கீழ்ச்சொன்ன குலைகள்.

கீழே தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, சப்தார்த்தம் காட்டுகிறர் (மலையொத்த வித்யாதி). ... ... (அ)

மூ.—

மறையாரும் பெருவேள்விக் கொழும்புகைபோய் வளர்ந்தெங்கும்
நிறையார வான்மூடும் நீள்செல்வத் திருநறையூர்
பிறையாரும் சடையானும் பிரமனு முன் தொழுதேத்த
இறையாகி நின்றான் றன்னிணையடியே யடைநெஞ்சே. (க)

பதம்.	உரை.
மறைஆரும்	வேதப்ரதிபாத்யமான
பெருவேள்வி	மஹாயஜ்ஞங்களி லுண்டான
கொழும்புகை	ஸம்ருத்தமான புகையானது
வளர்ந்துபோய்	மேலே கிளம்பிப்போய்
எங்கும்	எல்லாவிடங்களிலும்
நிறைஆர	நிறைந்திருந்து
வான்	ஆகாசத்தை
மூடும்	மறையாநின்றதாய்
நீள் செல்வம்	நிரவதிக ஸம்பத்தையுடையதான
திருநறையூர்,	[த்தான
பிறைஆரும்	சந்த்ரகலையை யுடைய
சடையானும்	ஜடையையுடைய ருத்ரனும்
பிரமனும்	ப்ரஹ்மாவும்
முன்	முன்னேநின்று
தொழுது	ஆச்ரயித்து
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ண
இறையாகி	ஸர்வாதிகனாய்க்கொண்டு
நின்றான்தன்	நின்றவனுடைய
இணையடியே அடைநெஞ்சே! (க)	

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மறையாரு மித்யாதி) வேதோக்தமான மஹாயஜ்ஞங்களை அநபி(பி)ஸம்ஹிதப(ஃ)லமாக அநுஷ்டியாநின்றுள்ள ப்ராஹ்மணருடைய ஹோமத்திலுண்டான கொழுவிய புகையானது பரப்புள்ள விடமெங்கும்போய், ஆகாசாவகாசத்தை மறைக்கையாலே ஆகாசம் தோற்றாதபடியிருக்கிற நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தான.

(பிறையாரும்) ஸாதநவேஷம் தோற்றும்படி ஜடையையும் போக(ஃ)ப்ராதாந்யம் தோற்ற சந்த்ரனையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற

http://acharya.org

ருத்ரனும், அவனுக்கு ஜநகனான சதுர்முகனும், ஸ்தோத்ராதிகளைப் பண்ணி ஆஶ்ரயிக்க. (இறையாகி நின்றான்) லோகத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயரா யிருப்பார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனா யிருக்கையாலே ஸர்வாதிகன்; அவன் திருவடிகளையே ஆஶ்ரயிக்கப்பார். ... ... (கூ)

அநு. — ஒன்பதாம்பாட்டு. (மறையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - "நிலையாரநின்றான்" என்று அநுஸந்தித்தார்; அந்நிலையிலே வந்து, ஆஶ்ரயணீயரென்று ப்ரமிக்கத்தக்க ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களும் வந்தாஶ்ரயியாநின்றார்களாகையாலே, வேறு ஆஶ்ரயணீயரில்லை யென்று நெஞ்சுக்கு அறிவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

எங்கும் நிறைந்து, ஆர - பொருந்த என்று சப்தார்த்தமாய், பவிதார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (பரப்பித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ·—திண்களகமதிள் புடைசூழ் திருநறையூர் நின்றானை
வண்களக நிலவெறிக்கும் வயல்மங்கை நகராளன்
பண்களகம் பயின்ற சீர்ப்பாட லிவைபத்தும் வல்லார்
விண்களகத் திமையவராய் வீற்றிருந்து வாழ்வாரே. (கய)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திண்	த்ருடமாய்	ஆளன்	ஸ்வாமியானஆழ்வார்
களகம்	சந்தநப்பூச்சை யுடைத்தான	பண்கள்	காநங்களில்
மதிள்	ப்ராகாரங்களினால்	அகம்	உள்ளேயிருக்கிற(ஸாரமான) காநத்தி
புடை	சுற்றும்	பயின்ற	அருளிச்செய்த [லே
சூழ்	சூழப்பட்ட	சீர்	அழகிய
திருநறையூர்	திருநறையூரில்	இவைபத்துப்	இப்பத்துப் பாசுரங்க
நின்றானை	எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரன் வி	பாடலும்	ளையும்
வண்	அழகிய [ஷயமாக	வல்லார்	அப்யஸிக்குமவர்கள்
களகம்	ஹம்ஸங்களாகிற	விண்கள்	ஸ்வர்க்காதி மேலுலகங்களில்
நிலவு	நிலாவினால்	அகத்து	ஶ்ரேஷ்டமான பரமபதத்தில் (போய்)
எறிக்கும்	ப்ரகாசியாநின்ற [ன		
வயல்	கழனிகளையுடைத்தா		
மங்கைநகர்	திருமங்கையென்னும் நகரத்துக்கு	இமையவராய்	நித்யஸூரிகளுடன் கலந்தவர்களாய்

http://acharya.org

வீற்றிருந்து வேறுபாடுதோற்ற விருந்து	வாழ்வார் பகவதநுபவம் பண்ணிஸுகிப்பர்கள்.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (திண்களக மதிள்புடை) திண்ணிய தாய், சாந்திட்ட மதிள்களாலே சூழப்பட்டிருந்துள்ள திருநறையூரிலே நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. வஸ்துவின் சீர்மைக்குத்தக்க அரண் போரு மாய்த்து. அழகியதான அன்னங்களினுடைய ஸஞ்சாரத்தை யாதல், அன்றிக்கே, செங்கெறற்கதிர்களினுடைய ஒளியாதல். களக மென்று - அன்னத்துக்குப் பேராய், அவையாகிற நிலையுடைத்தான வயலாலே சூழப்பட்ட திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார். (பண்களகம்) பண்களினுடைய அகமான பண்ணிலே சொன்ன இப்பாடல் பத்தும் வல்லார். (விண்களகத்திமையவராய்) போக (பூ³X)பூமிகளில் ப்ரதாநமான பரமபதத்திலேபோய் நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாய், அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (திண்ணித்யாதி) "களகம்" என்றதினர்த்தம் (சாந்து) என்றது. "அகம்" என்று - உள்ளுக்குப்பேராய், பண்களில் ரஸமான பண்ணுடைய என்றாய், அருளிச்செய்கிறார் (பண்களினித்யாதி). விண்களில்- ஸ்வர்க்காதிகளில், அகம்- ஸாரமாய், அத்தால் ப்ரதாநவிடத்து என்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (போகேத்யாதி).... ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்துபத்தாந் திருமொழி

கிடந்த நம்பி ப்ரவேசம்.

வ்யா. — திருவுள்ளத்தைக்குறித்து "திருவடிகளிலே சரணம் புகு" என்றார்; சரணம்புகுகைக்கீடாக இங்கெல்லாம் சரண்யதை குறைவற்றதோவென்ன; "அவனுடைய திருநாமம் கேட்டறிவதில்லையோ?" என்கிறார். ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யனாய், அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை யுடையனாய், விரோதி நிரஸநசீலனாய், உபயவிபூதி யுக்தனாயிருக்கிற இருப்புக்கு வாசகமான †திருநாமத்தோடே, ஸ்ரிய:பதித்வத்தையும் சேர்த்து அநுபவிக்கிறார். ... ... *

அரு. — கிடந்த நம்பியின் ப்ரவேசம் — கீழ்த்திருமொழிக்கும் இதுக்கும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தை யித்யாதி). அஜ்ஞரைப்போலேயும் அசக்தரைப்போலேயு மிருக்கும் இந்தத் திருநறையூர் நம்பியிடத்தில் சரண்யதை குறைவறச்சொல்லாநின்றீர், இதுக்கு ப்ரமாணமென்னென்னும் ப்ரஸ்நத்திலே, ப்ரதமத்திலே (௧) "நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்ற திருநாமத்தை மறந்தாயோ என்று அத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறாரென்று கருத்து. இத்திருமொழியில் ப்ரமேயத்தைச் சேரப் பிடித்தருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). ஒன்பதாம்பாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). ... *

மூ—கிடந்தநம்பி குடந்தைமேவிக் கேழலாயுலகை
இடந்தநம்பி யெங்கள் நம்பி யெறிஞராணழியக்
கடந்தநம்பி கடியாரிலங்கை யுலகை யீரடியால்
நடந்தநம்பி நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. ... (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குடந்தை	திருக்குடந்தையிலே	உலகை	லோகங்களை
மேவி	பொருந்தி [நிற	இடந்த	(அண்டபித்தியில் நின்றும்) குத்தியெடுத்த
கிடந்த	பள்ளிகொண்டிருக்		
நம்பி	(அழகினால்) பூர்ணனாய்,		
கேழலாய்	வராஹ ரூபியாய்க் கொண்டு	நம்பி	(ஸாமர்த்யத்தினால்) பூர்ணனாய்,

† (பா)திருமந்த்ரத்தோடே. (௧) ௧-௧-௧-

எங்கள்	ஸம்ஸாரிகளான எங்களுக்கு	நம்பி	(வீர்யத்தினால்)பூர்ண
நம்பி	(குறையைத்தீர்க்க வல்ல)பூர்ணனாய்,	உலகை	லோகங்களை [னாய்,
எறிஞர்	சத்ருக்களுடைய	ஈரடியால்	இரண்டடியாலே
அரண்	கோட்டையானது	நடந்த	அளந்துகொண்ட
அழிய	அழியும்படியாக	நம்பி	(அத்புதகர்மத்தால்) பூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய
கடியார்	க்ரூரமான ராக்ஷஸர்களுடைய	நாமம்	திருநாமத்தை
இலங்கை	லங்கையை	சொல்லில்	சொல்லப்புகில்(அது)
கடந்த	ஆக்ரமித்த (அழியச் செய்த)	நமோநாராய ணமே	நமோ நாராயண மென்றிருக்கும். (௧)

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கிடந்தநம்பி யித்யாதி) பரமபதத்திற் காட்டிலும் திருப்பாற்கடலிற் காட்டிலும் திருக்குடந்தையிலே பொருந்திச் சாய்ந்தருளினபோதை அழகை, "கிற்றல் இருத்தல்செய்து இழக்கவரில் செய்வதென்?" என்று அஞ்சவேண்டாதபடி கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை அழகாலே பூர்ணனானவன்; அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியை இடந்தெடுத்துக் கொண்டேறி, அதுக்கடியான ஸாமர்த்யத்தால் குறைவற்றவன். (எங்கள்நம்பி) ஸம்ஸாரிகளாய்க் குறைவே நிரூபகமாம்படி யிருக்கிற நம்முடைய குறைவு தீர்க்கைக் கடியான பௌஷ்கல்யத்தை யுடையவன்.

(எறிஞரித்யாதி) சத்ருக்களிட்ட அரணழியும்படி க்ரூரரான ராக்ஷஸர் திரண்ட லங்கையை யழியச்செய்து, அத்தால்வந்த வீரஶ்ரீயால் குறைவற்றவன். பரப்புடைத்தான பூமியையடைய இரண்டடியாலே அளந்த அத்புதகர்மத்தால் குறைவற்றவன்; அவனுடைய பேர்சொல்லில், நமோநாராயணமே. ... ... (௧)

அரு. — முதற்பாட்டு. (கிடந்தவித்யாதி) "குடந்தைமேவி - கிடந்த நம்பி" என்றந்வயித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமேத்யாதி). (பௌஷ்கல்யத்தை) குணபௌஷ்கல்யத்தை.

"எறிஞராணழிய - கடியாரிலங்கை - கடந்தநம்பி" என்றந்வயித்து அர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்க ளித்யாதி). ... ... (௧)

மூ.—விடந்தானுடைய வரவம் வெருவச் செருவில் முனநாள் முன்
தடந்தாமரைநீர்ப் பொய்கைபுக்கு மிக்க தாடாளன்
இடந்தான் வையம் கேழலாகி யுலகை யீரடியால்
நடந்தானுடைய நாமம் சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௨)

http://acharya.org

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விடம்உடைய	விஷத்தையுடைய	தாளாளன்	திருவடிகளை யுடைய
அரவம்	காளியனென்னும் ஸர்		னாய், [கொண்டு
	பமானது	கேழலாகி	மஹா வராஹமாய்க்
வெருவ	பயப்படும்படி,	வையம்	லோகத்தை
முனநாள்	முற் (க்ருஷ்ணாவதார)	இடந்தான்	(பாதாளத்தில் நின்று
	காலத்தில்		ம்) குத்தியெடுத்த
செருவில்	யுத்தத்திலே [ன்னே,		வனாய்
முன்	இடைப்பிள்ளைகள் மு	உலகை	(வாமநாவதாரத்தில்)
தடம்	பரந்திருந்துள்ள		லோகங்களை
தாமரை	தாமரைப் பூக்களையும்	ஈரடியால்	இரண்டடியினாலே
நீர்	ஜலத்தையு முடைத்தா	நடந்தானு	அளந்துகொண்டவனு
	ன	டைய	மானவனுடைய
பொய்கை	மடுவிலே [துறத்தி)	நாமம்சொல்லில்	நமோநாராய
புக்கு	ப்ரவேசித்து (அவனைத்		ணமே. (உ)
மிக்க	மேன்மைபெற்ற		

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (விடந்தானுடைய வித்யாதி) கீழ்ச் சொன்னவை திரியட்டும் பின்னாட்டினபடி. விஷத்தையுடைய காளியன் அஞ்சும்படியாக, யுத்தத்திலே முன்பொருநாளிலே, (க)* தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளுக்குமுன்னே, பரப்புமாறப்பூத்த தாமரைகளையும், நினைத்த வகைகளெல்லாம் விநியோகம்கொள்ளலாம்படியான ஜலஸம்ருத்தியையுமுடைய பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு அவனைத்துறத்தின ஏற்றத்தையுடையவன். (தாளாளன்) திருவடிகளையுடையவன்.

நீருக்கும் சேற்றுக்குமிருயாத வடிவைக்கொண்டு ப்ரளயங்கதை (X௩) யானபூமியை எடுத்துக்கொண்டேறினான். லோகத்தை இரண்டடியாலே அளந்துகொண்டவனுடைய நாமம். ... (உ)

அ௫.—இரண்டாம்பாட்டு. (விடந்தானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன விரோதி நிரஸநசீலதையை முகாந்தரேண உபபாதித்துக்கொண்டு, கீழ்ச்சொன்ன ஸாமர்த்த்யத்தையும் அத்புத கர்மத்தையும் மீள வநுஸந்திக்கிறார் ஈடுபாட்டாலே என்னும் ஸங்கதி தாமே தர்சிப்பிக்கிறார் (ஞீழித்யாதி). "முனநாள்" என்றத்தோடு "முன்" என்றது புநருக்தமாகாமை, புரப்ரதேசமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (தன்னேரித்யாதி). ... ... (உ)

(க) பெரி-திரு-௩-க-௧.

மூ —பூணுகனலும் தறுகண்வேழம் மறுக வளைமருப்பைப்
பேணான்வாங்கி யமுதங்கொண்ட பெருமான் திருமார்வன்
பாணுவண்டு முரலுங் கூந்தலாய்ச்சி தயிர்வெண்ணெய்
நாணுதுண்டான் நாமஞ்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
பூணு	(கட்டுக்குறியிலேசேர்க்கும்) சேராத சாட்டைகொண்டு	கொண்ட	(க்ஷீராப்தியில் நின்றும்) கடைந்தெடுத்தவனுமான
அனலும்	நொப்பயுமிழாநின்ற(பெருமூச்சை யுடையதாய்),	பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரனை,
		திருமார்வன்	பிராட்டியை மார்பிலே யுடையவனை,
தறு	வட்டமான [ன	பாணு	பாட்டையுடைத்தான
கண்	கண்களை யுடையதா	வண்டு	வண்டுகளானவை
வேழம்	குவலயாபீடமென்னும் யானையானது	முரலும்	சப்தியாநின்ற
		கூந்தல்	மயிர்முடியையுடைய
மறுக	வ்யாகுலப் படும்படியாக	ஆய்ச்சி	யசோதை (சேமித்து வைத்த)
பேணான்	(அதை) மதியாதே	தயிர்	தயிரையும்
வளை	(அதினுடைய) வளைந்திருக்கிற	வெண்ணெய்	வெண்ணெயையும்
		நாணுது	(அவளை) மதியாமல்
மருப்பை	கொம்பை	உண்டான்	அமுது செய்தவனுமானவனுடைய
வாங்கி	பறித்தும்,		
அமுதம்	அம்ருதத்தை		நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (ரு)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (பூணுகனலும் தறுகண்) தறியோடே சேரக்கடவதன்றிக்கே, சேர்க்க நினைத்தார் பக்கலிலே நெருப்பை யுமிழும்படியாய், ஜாதிப்ரயுக்தமான வட்டணித்த கண்ணையுடைத்தாயிருக்கிற குவலயாபீடமானது கலங்கும்படி, அதினுடைய வளைந்த குவடுகளை, பெரிய பலத்தையுடையதொரு பதார்த்தமென்று பாராதே அநாதரித்து, வைத்ததை வாங்குவாரைப்போலே பறித்தான்; அதுக்குமேலே, கடலைக்கடைந்து அம்ருதத்தை வாங்கி, அது புஜிக்கைக்கு வரக்கடவ ப்ரீதி யானார்க்குண்டாம்படி யிருந்தான். அதுக்கடி யென்னென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனாகையாலே. (திருமார்வன்) (க)"பத்நீ

(க) வி-பு-க-கூ-கoரு.

ஸர்வதேவாநாம்-பஶ்பதாம் ஸர்வதேவாநாம்" என்கிறபடியே - பிராட்டியைத் திருமார்விலே யுடையனாயிருக்கிறவன்.

(பாலுறுவன்டித்யாதி) நிகதாபமுலந்நாலே மறுபாகமத்தயாய், பாடும்போது பண்ணிலே ஆர்த்தியையுடையரான வண்டுகளையுடைத்தான மயிர்முடியையுடைய. (ஆய்ச்சிதயிர்) யசோதைப்பிராட்டி வைத்ததயிரையும் வெண்ணெயையும் களவுகண்டு அமுதுசெய்யப் புக்கால், அவள் கண்டுபிடித்துக் கட்டுவது அடிப்பதாக நிற்குமிறே; அப்போது "வெண்ணெயைக் களவுகண்டோமென்றால் வருவதோர் ரெளிவாருண்டோ." என்றிருக்குமாய்த்து. ... ... (௩)

அரு — மூன்றும்பாட்டு. (ஆணித்யாதி) முதற்பாட்டில் விவக்ஷித மான விரோதி நிரஸநசீலதையும் அத்புத சாரித்ரத்தையும் ஆஶ்ரித ஸுலபத்வத்தையும் ப்ரகாராந்தரேண அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அனலூதை-ஸிவலிக்கையாய், அருளிச்செய்கிறார் (சேர்க்க வித்யாதி) பேரன் - பேரனாதே - மதியாதே என்றாய், அருளிச்செய்கிறார் (பெரிய வித்யாதி). ஈத்த வன்றத்த, "கொண்ட" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (அதுக்கேத்யாதி). பெண்ணமுதம் முண்டதும் ஒரு அத்புத சாரித்ரமென்று விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார (பஶ்பதாமித்யாதி).... (௩)

மூ.—கல்லார்மதிள்சூழ் கச்சிநகருள் நச்சிப் பாடகத்துள்
எல்லாவுலகும் வணங்கவிருந்த வம்மானிலங்கைக்கோன்
வல்லாளாகம் வில்லால் முனிந்தவெந்தை விபீடணற்கு
நல்லானுடைய நாமம் சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கல்ஆர்	கல்லாலே கட்டப்பட்	அம்மான்	ஸர்வேஶ்வரனாய்,
மதிள்	ப்ராகாரங்கள் [ட	இலங்கை	லங்கைக்கு ராஜாவா
சூழ்	சூழ்ந்த [ஸத்தை)	கோன்	ன ராவணனு
கச்சிநகருள்	காஞ்சீநகரத்தில் (வா		டைய
நச்சி	ஆசைப்பட்டு	வல்ஆள்	அதி பலிஷ்டமான
எல்லாஉலகும்	ஸகல ப்ராணிகளும்	ஆகம்	சரீரத்தை
		வில்லால்	தநுஸ்ஸினாலே
வணங்க	ஆஶ்ரயிக்கும்படி	முனிந்த	கோபித்து அழித்த
பாடகத்துள்	(அங்கே) திருப்பாடகமென்னும் திவ்ய தேசத்தில்	எந்தை	என் ஸ்வாமியாய்,
		விபீடணற்கு	ஶ்ரீ விபீஷணாழ்வான் விஷயத்தில்
இருந்த	மூர்த்தருளியிருக்கிற		

http://acharya.org

நல்லானுடைய	ப்ரீதியாகிற நன்மையையுடையவனவனுடைய	நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு (கல்லார் மதிளித்யாதி) அரணாகப்போருப்படியான மதிளையுடைத்தான திருக்கச்சியை ஆசைப்பட்டுத் திருப்பாடகத்திலே ஸர்வலோகமும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்.

(இலங்கையித்யாதி) "இவ்வூர்க்கு நான் நியாமகனல்லேனோ" என்று துர்மாநத்தையுடைய ராவணனுடைய வல்லாண்மையுடைய சரீரத்தை வில்லாலே வேண்டோமென்ற என்னையன். (விபீடணற்கு நல்லான்) தமையன் பக்கல் த்வேஷம் மிக்கிருக்குமாபோலேயாய்த்து இவன் பக்கல் ராக(X)ம்மிக்கிருக்கும்படி. முதலிகளெல்லார்பக்கல் பண்ணும் பரிவை இவனொருவன் பக்கலிலும் பண்ணினவனுடையநாமம் சொல்லில். (நமோநாராயணமே) வாத்ஸல்யத்துக்கும் வாசகமிறே.

அரு.—நாலாம்பாட்டு. (கல்லாரித்யாதி) முதற்பாட்டில் சொன்ன ஆஶ்ரித ஸௌலப்யத்தை பங்க்யந்தரேண (भङ्ग्यन्तरेण) அருளிச்செய்து கொண்டு, அங்குச்சொன்ன விரோதி நிரஸநத்தை விசேஷித்தருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ராகம் மிக்கிருக்கும் ப்ரகாரமெங்ஙனே யென்ன; (௧) "மித்ரபாவேந" என்கிற ஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார் (முதலிகளித்யாதி). (௧) "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் - தோஷோயத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" என்றது திருநாமத்தில் தோற்றிலிறே அவனுடைய நாமமென்னலாவது; அதெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்துக்குமித்யாதி). ... ... (௪)

மூ.—குடையாவரையால் நிரைமுன்காத்த பெருமான் மருவாத
விடைதானேழும் வென்றான் கோவல்நின்றான் தென்னிலங்கை
அடையாவரக்கர் வீயப்பொருது மேவி வெங்கூற்றம்
நடையாவுண்ணக் கண்டான் நாமம் நமோநாராயணமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முன்	முற்காலத்தில் [ட	நிரை	பசுக்கூட்டங்களை
குடையா	குடையாகக்கொண்	காத்த	ரக்ஷித்த
வரையால்	கோவர்த்தந மலையினால்	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்,[சேராத
		மருவாத	(ஒன்றோடொன்று)

(௧) ரா-யு-௧அ-ரு.

http://acharya.org

ஏழ்விடையும்	ஏழு ருஷபங்களையும்	பொருது	(அவர்களோடு) யுத்தம்பண்ணி,
வென்றான்	(கொன்று) ஜயித்தவனாய்,	வெங்கூற்றம்	க்ரூரஸ்வபாவனான ம்ருத்யுவானவன்
கோவல்	(இப்போது) திருக்கோவலூரில்	மேவி	(பயப்படாமல்) பொருந்தியிருந்து
நின்றான்	எழுந்தருளி யிருக்குமவனாய்,	நடையா	இதுவேயாத்ரையாக
தென் இலங்கை	தெற்கேயுள்ளலங்கையில்வஸிப்பவராய்	உண்ணக்கண்டான்	(அவ்வரக்கரை) புஜிக்கும்படி ஸங்கல்பித்தவனுமானவனுடைய
அடையா	தன்னை ஆஶ்ரயியாதவர்களான	நாமம்	நமோநாராயணமே. (ரு)
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்		
வீய	நசிக்கும்படி		

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (குடையாவரை யித்யாதி) வரையைக் கொண்டு நிரையைக் காக்கிறான். மலையெடுத்தானாய் சுமைபாயிருக்கை யன்றிக்கே, வர்ஷத்துக்கு ஒரு குடையெடுப்பாரோ பாதியாய்த்து. (பெருமான்) பசுக்களையும் இடையரையும்நோக்கி அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய் நின்றநிலை. (மருவாத) அஸுராவேசத்தாலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தாத ம்ருத்யுஸத்ருசமான ருஷபங்களேழையு மழியச்செய்தான். (கோவலித்யாதி) அதொரு காலவிசேஷத்திலேயாய், பிறபட்டோம்! என்னவேண்டாதபடி திருக்கோவலூரிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான்.

(தென்னிலங்கை) லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர் "ஒருவழியாலும் உன்னோடு பொருந்தோம்" என்ன; பின்னை, அவர்களை முடியும்படி பொருதானாய்த்து. (மேவிவெங்கூற்றம்) பண்டு ம்ருத்யு, ராக்ஷஸரைக் கிட்ட அஞ்சியாய்த்திருப்பது; இப்போது, பெருமாள்தோளை அண்டைகொண்டு அத்தாலே பொருந்தி புஜியாநிற்குமாய்த்து. (நடையா) இதுவே ஸ்வபாவமாம்படி பண்ணினவனுடைய நாமம் சொல்லில் நமோநாராயணமே. ... ... (ரு)

அரு.—அஞ்சாம்பாட்டு. (குடையித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன ஸாமர்த்த்யத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும் வேறொருபடியாலே அநுஸந்தியாநின்று கொண்டு, விரோதி நிரஸநத்தையே விடாமல் அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

http://acharya.org

விடையென்றதே "நான்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ம்ருத்யுவித் யாதி).

அடையாதே யிருக்கிற அரக்கரென்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வித்யாதி ... ... (ரு)

மூ.—கானவெண்கும் குரங்கும் முசுவும் படையாவடலரக்கர்
மானமழித்துநின்ற வென்றியம்மா னெனக்கென்றும்
தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம்
நானுஞ் சொன்னேன் நமருமுரைமின் நமோநாராயணமே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கானம்	காட்டிலே வஸியா	எனக்கு	எனக்கு
	நின்ற	என்றும்	ஸர்வகாலமும்
எண்கும்	கரடிகளையும்	தேனும்	தேன்போலவும்
குரங்கும்	குரங்குகளையும்	பாலும்	பால்போலவும்
முசுவும்	கோ(ஸ்ரீ)லாங்கூல மெ	அமுதும்	அம்ருதம்போலவும்
	ன்னும் குரங்குக	ஆய	போக்யபூதனுமவனு
	ளையும் [டு		மான
படையா	ஸேனையாகக்கொண்	திருமால்	ப்ரியஃபதியினுடைய
அடல்	பலிஷ்டரான	திருநாமம்	திருநாமமான
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களுடைய	நமோநாரா	நமோநாராயண மென்
மானம்	கர்வத்தை	யணம்	பதை [நானும்
அழித்துநின்	அழியச்செய்த	நானும்	விஷயாந்தர ஸக்தனை
ற		சொன்னேன்	சொன்னேன்;
வென்றி	ஜயசீலனை	நமரும்	நம்முடையவர்களும்
அம்மான்	ஸ்வாமியாய்,	உரைமின்	சொல்லுங்கோள். (௬)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கானவெண்கு மித்யாதி) இந்த்ராதி தேவதைகள் முதுகிட்டுப் போமதொழிய எதிர்நிற்கமாட்டாதபடி பண்ணும் மிடுக்கையுடையனை ராவணனுடைய தர்மாநத்தைப் போக்குமிடத்தில், இடக்கை வலக்கை வாசியறியாதே என்றும் காட்டிலே வர்த்திக்குமதொழியப் பூசல்கண்டறியாத, எண்கும் - கரடியும், குரங்கையும், முசுவையும் ஸேனையாகக்கொண்டு, திக்பாலாதிகளை அழியச்செய்த மிடுக்கையுடைய ராவணனுடைய தர்மாநத்தைப் போக்கின ஸர்வாதிகன்.

(எனக்கென்று மித்யாதி) எனக்கு ஸர்வவித போக்ய(ஸ்ரீ)மு மான ஸ்ரியஃபதியுடைய திருநாமத்தை, மிது(ஷு)நமான வேஷமே

காணும் இவர்க்கு ரஸிப்பது; (௧) "ரமமாணா வநே த்ரயஃ-ராமனாணை வசே த்யஜ" என்னுமாபோலே (நானும் சொன்னேன்) இதர விஷயங்களி னுடைய பேரைச் சொல்லிப்போந்த நாவு கொண்டு சொன்னேன். † இனி இதுகண்டால் எல்லார்க்கும் சொல்லலாம் என்னாதே; என் னோடு ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் இத்தை நிய சொல்லிப்போருங் கோள். (நமோநாராயணாயேதி) நமக்கு வகுத்ததைச் சொல்லிப் போ ருங்கோள். ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியில் இதொழிய வேறொரு திரு நாமமுண்டாக நினைத்திருப்பாரில்லை; உண்டாகில், ஆயிரம் என்று திரளச் சொல்லுமித்தனை; (௨) "பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடை யன்" (௩) "ஜீவோநாம ஸஹஸ்ரவாந் - தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்", பல பசுவுடையன் என்னுமாபோலே. ப்ரக்ருதி வேறொரு திருநாம முண் டாகச்சொல்லுமன்றாய்த்து இவர்கள் வேறொரு திருநாமமுண்டாகச் சொல்லுவது. அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தோடு காரணவாக்யங்க ளோடு வாசியற இத்தையிறே சொல்லுவது. இதொழிந்தவை ஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளைப்போலே. இது ஜ்ஞாநாநந்தா(நந்த்யா) அமலத்வாதிகளைபோ லே ஸ்வரூப நிரூபகமாயிருக்கும். ... ... (௬)

அ௫. — ஆரும்பாட்டு. (காணமித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன விரோதி நிரஸநத்தை ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"காணம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ராதீத்யாதி).

மிதுநமான வேஷத்தை ரஸித்தாருண்டோ வென்ன வருளிச்செய் கிறார் (ரமமாணா இத்யாதி). இருவரும் அந்யோந்யம்கண்டு ஆநந்தித்தாப் போலே, இருவர் சேர்த்தியையும் கண்டு ஆநந்தித்தாரென்று கருத்து. இப்படி யருளிச்செய்ததுக்கு பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இனி யித்யா தி). "நமரும்" என்ற ச(உம்)காரம்- அநுக்த ஸமுச்சயமாக்கி, (எல்லாரும்) என்றது. "நாராயணாயே" என்று இத்தை அவதா(தா)ரணமாகச் சொல் லுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களித்யாதி) "மாத வன்" இத்யாதிகளைச் சொன்னதுண்டாயிருக்க, இல்லையென்பா னென் னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உண்டாகிலித்யாதி). அவற்றையும் பல விடங்களி லருளிச்செய்தாலும் அதெல்லா மொருதட்டும், இதொருதட்டு மாகச் சொன்னார்களென்று கருத்து. அப்படியிருக்கச் செய்தவிடமெங்

† (பா) இனி அதுகண்டால் எல்லார்க்கும் இடக்கடவதிறே.

(௧) ரா-பா- ௬-௯௧. (௨) தி-வாய்-௯-௩-௧.

(௩) பார-ஸபா-௩௮-௧௧.

கே யென்ன (பேரித்யாதி); "பேராயிரம்" என்று சொல்லியிருக்கவும் உடனே "நாராயணன்" என்று விரும்பினரிறே என்று கருத்து. *பேரா யிரச்தாலே *பிடுடையனைக்கு ப்ரமாணம் (தேவோநாமேத்யாதி). * நாமஸஹஸ்ரவானுகையாலே தேவனென்றுகருத்து. அதிசய ஹேது வானபடி எங்ஙனேயென்ன (பலவித்யாதி). ஆழ்வார்களிப்படி விரும்பு கைக்குக் காரணமென்னென்ன(ப்ரு தியித்யாதி).ப்ருதிதானப்படி விரும் பிற்றேவென்ன (அந்தர்யாமி யித்யாதி). ப்ருதியும் ஆழ்வார்களும் விரும் புகைக்கு இதக்கு ஏற்றமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறர் (இதொழிந்த வை யித்யாதி).... ... ... (சு)

மூ.—நின்ற வரையும் கிடந்த கடலும் திசையு மிருநிலனும்
ஒன்றுமொழியா வண்ணமெண்ணி நின்றவம்மானர்
குன்று குடையாவெடுத்த வடிகளுடைய திருநாமம்
நன்றுகாண்மின் தொண்டீர்சொன்னேன் நமோநாராயணமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின்ற	ஸ்த்திரமாகநின்ற	அம்மானர்	ஸர்வாதிகனுய்,
வரையும்	பர்வதங்களும் [ற	குன்று	மலையை
கிடந்த	ஒரேஇடத்தில் கிடக்கி	குடையா	குடையாக
கடலும்	ஸமுத்ரமும்	எடுத்த	உத்த (த்)ரித்த[டைய
திசையும்	திக்குக்களும்	அடிகளுடைய ஸ்வாமியு மானவனு	
இரு நிலனும் பரந்தபூமியும் (ஆகிய		திருநாமம் நமோநாராயணம்,	
ஒன்றும்	சிறிதேனும் [இவை)	தொண்டீர்	ஓ! பக்தஜநங்களே!
ஒழியாவண் ணம்	பாழாகாதபடி [மேலும்)	நன்று	இனிதாக (உங்களுக் கு)
எண்ணி	ஸங்கல்பித்து (மேன்	சொன்னேன் உ ரை த் தே ன் இடி	
நின்ற	(ஸ்ருஷ்டித்துக்கொ ண்டு) இருக்கிற	காண்மின்	கோள். (எ)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (நின்றவரை யித்யாதி) பூமிக்கு ஆணி யடித்தாப்போலே பேராதேநிற்கிற குலபர்வதங்களையும், ஈஶ்வரஸங் கல்பத்தளவும் செல்ல கரையை அதிக்ரமியாதே கிடந்தவிடத்திலே கிடக்கிறகடலும், பராபரவிபாகம் பண்ணுகைக் கீடாயிருக்கிற திக் குக்களும், ப்ராணிகளுக்கு ஸஞ்சார யோக்யதை யுடைத்தாம்படி பரப் புடைத்தான பூமியும், இப்படிப்பட்ட பதார்த்தங்கள் ஒன்றும் குறையவொண்ணுதென்று தன் ஸங்கல்பத்தாலே இவற்றை உண்டா க்கிக் கொடுநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன்.

(குன்றுகுடையா வித்யாதி) வர்ஷத்தாலே நோவுபடுகிற பசுக்க

http://acharya.org

ளுக்கும் இடையர்க்கும் ஒரு நோவு வாராதபடி மலையைக் குடையா கக்கொண்டு நோக்கின ஸ்வாமியுடைய திருநாமம். (நன்று காண்மின்) காரணபூதனானவன் பேர் சொல்லுகை ப்ராப்தமிறே. ப்ராப்தம் செய்யப் பார்த்திலிகோளாகில் இனியதுதான் வேணுமே. (தொண்டீர் சொன்னேன்) பகவத்விஷயத்தில் கைங்கர்ய ருசியுடையாரெல்லார்க்கும் சொன்னேன். இது செய்யாதார் கேளாதாராமித்தனை. (நமோநாராயணமே) ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலா மந்த்ரமாயிருக்கிறது மல்ல. ... ... (எ)

அரு. — ஏழாம்பாட்டு. (நின்ற வித்யாதி) முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஆபத்ரக்ஷண ஸாமர்த்தியத்தைப் பின்னாட்டி யநுஸந்திக்கிற இவர், இதுக்கு ஹேதுத்வேந காரணத்வத்தையு மநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(பராபரவிபாகம் பண்ணுகை) என்றது - மேற்கே நிற்கிறவன் பரனென்றும், கிழக்கே நிற்கிறவன் அபரனென்றும் பிரிக்கை யென்கை.

"நன்று" என்றது-இனியதென்றாய், அதுக்கு உபபத்தியுடனே கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காரணேத்யாதி). "தொண்டீர்" என்று விசேஷிப்பானென், எல்லார்க்கும் சொல்லவொண்ணாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதித்யாதி). கைங்கர்ய ருசியில்லாவிடில் திருநாமத்தைத் தாம் சொன்னாலும் கேளார்கள் என்று விசேஷித்தார் என்று கருத்து. (எ)

மூ. — கடுங்கால் மாரி கல்லேபொழிய அல்லேயெமக்கென்று
படுங்கால் நீயே சரணென்றாயரஞ்ச வஞ்சாமுன்
நெடுங்கால்குன்றம் குடையொன்றேந்தி நிரையைச் சிரமத்தால்
நடுங்காவண்ணம் காத்தான் நாமம் நமோநாராயணமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கடு	க்ரூரமான	சரண்	(எங்களுக்கு) ரக்ஷகன்"
கால்	காற்றோடுகூடிய	என்று	என்று சொல்லி
மாரி	மேகமானது	அஞ்ச	(அம்மழைக்கு) பயப்பட,
கல்	கல்லை	அஞ்சாமுன்	அந்த பயம்கார்யகரமாவதற்கு முன்னமே
பொழிய	வர்ஷிக்க,	நெடும்கால்	பெரியனவாய் சுற்றுமுள்ள மலைகளோடு கூடிய
எமக்கு	"நமக்கு (இது)	குன்றம்	கோவர்த்தந மலையை
அல்லே	காளராத்ரியே யாயிருந்தது"		
என்று	என்று [தில்,		
படுங்கால்	நெஞ்சில்பட்ட காலத்		
ஆயர்	இடையர் (அப்பொழுது) [யே		
நீயே	"ஸர்வரக்ஷகனான நீ		

http://acharya.org

ஒன்றுகுடை	ஒரு (அபூர்வமான) குடையாக	நடுங்காவண்ணம்	நோவுபடாதபடி.
ஏந்தி	தரித்து	காத்தான்	ரக்ஷித்தவனுடைய
நிரையை	பசுக்கூட்டங்களை		நாமம் நமோநாராயணமே. (அ
சிரமத்தால்	ஶ்ரமத்தினால்		

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (கடுங்கால் மாரியித்யாதி) வெட்டிய காற்றை யுடைத்தான மாரியானது கல்லை வர்ஷிக்க, (அல்லே எமக்கு "நமக்கு இது ப்ராளயத்தில் செல்லுகிற ராத்ரியாகாதே!" என்று அவர்கள் நெஞ்சிலே பட்டவளவிலே, "நாங்கள் எங்கள் கார்யத்துக்குக் கடவோமல்லோம், நீ எங்களுக்கு ரக்ஷகனாகவேணும்" என்று இடையரஞ்ச; அந்த அச்சத்தினுடைய கார்யம் பலிப்பதுக்கு முன்னே, நெடியகாலையுடைத்தான மலையைத்தரித்து-பர்யந்தபர்வதங்களையுடைத்தான மலையைத்தரித்து, பண்ணின உபகாரமறியாத பசுக்களை ஶ்ரமத்தாலே நோவுபடாதபடியாக ரக்ஷித்தான். தான் அறிந்த ஆபத்தும் விலக்காமையுமிறே வேண்டுவது ரக்ஷிக்கைக்கு; ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தத்தில் கண்ணழிவில்லையே. ... ... (அ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (கடுங்காலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஆபத்ரக்ஷணமே பின்னாட்டிற்றென்று ஸங்கதி.

"படுங்கால்" என்றதுக்கு, நெஞ்சிலேஎன்று கூட்டி யருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி). கால்என்றது - காலத்திலென்றபடி. (க) "பாதா: ப்ரத்யந்தபர்வதா: - பாதாஃ ப்ரத்யந்தபர்வதாஃ" என்றத்தை உட்கொண்டு "கால்" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (பர்யந்தேத்யாதி). அவர்களைச் சிரமத்தால் காத்தானென்ன வேண்டியிருக்க, "நிரையை" என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). இத்தால் - அவர்கள் "சரண்" என்றத்தோடு, பசுக்கள் வெறுமனே யிருந்தத்தோடு வாசியற ரக்ஷித்தானென்கைக்காக இப்படி யருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. இதுக்கு ஹேது வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி). ... . (அ)

மூ.—பொங்கு புணரிக்கடல் சூழாடை நிலமாமகள் மலர்மா
மங்கை பிரமன் சிவனிந்திரன் வானவர் நாயகராய
எங்களடிகளிமையோர் தலைவருடைய திருநாமம்
நங்கள்வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணமே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொங்கு	கிளர்த்தியை யுடைய	கடல் சூழ்	ஸமுத்ரத்தினால் சூழப்பட்டவளாய்
புணரி	அலைகளையுடைத்தான		

(க) அமரகோ-௨-௪அ.

http://acharya.org

ஆடை	(அதையே) அரைநூல் மாலையாக உடையளான
நிலமாமகள்	பூமிப்பிராட்டிக்கும்
மலர்	கமலப்பூமேல் வஸிக்கிற
மாமங்கை	பெரியபிராட்டிக்கும்
பிரமன்	ப்ரஹ்மாவுக்கும்
சிவன்	ருத்ரனுக்கும்
இந்திரன்	இந்த்ரனுக்கும்
வானவர்	(மற்றுமுள்ள) தேவர்களுக்கும்

நாயகராய	நிர்வாஹகனாய்,
எங்கள்	எங்களுக்கு
அடிகள்	ஸ்வாமியாய்,
இமையோர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
தலைவருடைய	ப்ரதாநனானவனுமானவனுடைய
திருநாமம் நமோநாராயணம்,	
நங்கள்	நம்முடைய
வினைகள்	பாபங்கள்
தவிர	தீரும்படியாக
உரைமின்	சொல்லுங்கோள்.(கூ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொங்குபுணரி யித்யாதி) பலகாலும் இத்தை ஆதரியாநின்றீர், இதுக்கு அர்த்தமென்னென்ன;இன்னதென்கிறார். கிளர்ந்ததிரையை யுடைத்தாயிருக்கிற கடலாலே சூழப்பட்ட மேகலையை யுடையளாயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (மலர் மா மங்கை) தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியார். (பிரமனித்யாதி)ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இந்த்ரன் தொடக்கமான தேவர்களுக்கெல்லாம் நியாமகனாயுள்ளான்.

(எங்களுடையவடிகள்) (க)"அஸ்மத்ஸ்வாமிந் - அஸ்மத்ஸ்வாமிந்" என்னுமாபோலே. (இமையோரித்யாதி). கீழே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிநிற்கையாலே, இமையோர் என்கிறவிடம் நித்யஸூரிகளாய், * அயர்வறுமமரர்களதிபதியுடைய திருநாமம். ஆக, உபயவிபூதியுக்தனென்றபடி. உபயவிபூதியோகத்தைச் சொல்லுகையிறே இதுக்கர்த்தம். ஆக, குறைவற்றாரோடு குறைவற்றாராக ப்ரமித்திருக்கிறாரோடு, குறைவாளரோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க நிர்வாஹகனாயிருக்கை. (நங்கள் வினைகள்) நீங்கள் அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணினபாபம் தீரும்படி சொல்லப் பாருங்கோள். எண்ணாயிரத்துத் திருவாய்க்குலத்தாழ்வான், நஞ்ஜீயரை, "ப்ரபத்தியாகிறது, புத்திபூர்வம் பண்ணினபாபத்துக்கும் பரிஹாரமாகவற்றோ? ப்ராமாதிகத்துக்கேயோ?" என்ன; "அதினுடைய ப்ரபாவத்தைப்பார்த்தால் புத்திபூர்வத்துக்கும் பரிஹாரமாகவற்று, ஜ்ஞாநம் நடையாடினவிடத்தில் அநுதாபமின்றிக்கேயிராதிறே, ஆகையாலே இவன்

(க) சரணாகதிகத்யம்.

பக்கல் ப்ராமாதிகமல்லது கூடாது, பூர்வாக(ங்)த்தைப் போக்குகிற இது புத்திபூர்வத்துக்குப் பரிஹாரமாகாது என்னவொண்ணாதே அதில் புத்தி பூர்வமொழிய இல்லாமையாலே." (நமோநாராயணமே) வினையைப் பண்ணுவதானாலும் சொல்லவடுப்பது இது. ... (கூ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) "வினைகள்" என்று ஸாமாந்யமாயிருக்க, அநாதிபுத்தி பூர்வகங்களென்று ஒதுக்குவானென்னென்ன; ஸம்வாதமுகேந, முன்பெல்லாம் புத்தி பூர்வகங்களும் பின்பெல்லாம் ப்ராமாதிகங்களொழியக் கிடையாதே யென்றருளிச்செய்கிறார்(எண்ணுயிரத் தித்யாதி); ஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு புத்தி பூர்வத்துக்கு ப்ரஸக்தியில்லை, ப்ரஸக்தமானாலும் அர்த்தாத் பூர்வ ப்ரபதநஸ்மரணம் வாராதிராது, வந்தால் அது தியந்து ப்ராமாதிகமாயே விடும்; ஆகையாலே, ப்ராமாதிகங்கள் அஶ்லிஷ்டங்களாய்ப் போகையாலே, "வினைகள் தவிர" என்னும்போது - அநாதி புத்தி பூர்வகங்களைச் சொல்லுமென்றதாய்த்து. இப்போதும் புத்தி பூர்வகத்தைப் போக்குமென்றதுக்கு நியாமக மென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதிலித்யாதி). (அதில்) பூர்வாக(ங்)த்தில். (கூ)

மூ.—வாவித்தடம் சூழ் மணிமுத்தாற்று நறையூர் நெடுமாலை
நாவில்பரவி நெஞ்சில்கொண்டு நம்பிநாமத்தைக்
காவித்தடங்கண் மடவார்கேள்வன் கலியனொலிமாலை
மேவிச்சொல்ல வல்லார்பாவம் நில்லா வீயுமே. க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாவி	குளங்களினாலும்	கண்	நேத்ரங்களை யுடையரான
தடம்	பொய்கைகளினாலும்		
சூழ்	சூழப்பட்டதாய்,	மடவார்	ஸ்த்ரீகளுக்கு [ருந்த
மணி	ரத்நங்களையும்	கேள்வன்	(முன்பு) நாயகராயி
முத்து	முத்துக்களையுமுடைய	கலியன்	ஆழ்வார், [னுடைய
ஆற்று	திருக்காவேரியை யுடையதான	நம்பி	திருநறையூர் நம்பியி
		நாமத்தை	திருநாமத்தை
		நாவில்	நாவினால்
நறையூர்	திருநறையூரி லெழுந்தருளியிருக்கிற	பரவி	ஸ்துதித்தும்
		நெஞ்சில்	மநஸ்ஸினால்
		கொண்டு	அநுஸந்தித்தும்
நெடுமாலை	ஸர்வாதிகன் விஷயமாக,	ஒலி	அருளிச்செய்த
		மாலை	தமிழ்த் தொடையான இப்பத்துப் பாசுரங்களையும்
காவி	கருநெய்தல்போன்ற		
தடம்	விசாலமான		

http://acharya.org

மேவி	(இதிலே) பொருந்தியிருந்து (அபிநிவேசத்துடன்)	பாவம்	பாபமானது
		நில்லா	நிலைநில்லாது;
சொல்லவல்லார்	சொல்ல வல்லவர்களுடைய	வீயும்	உருமாய்ந்துவிடும்.

(௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வாவித்தடம் சூழ்ந்த்யாதி) பொய்கைகளையும் அளவுபட்ட நீர்நிலங்களையு முடைத்தாயிருந்துள்ள திருநறையூரிலே வந்துநிற்கிற ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை, நம்பியுடைய திருநாமத்தை நாவாலேபரவி நெஞ்சாலே அநுஸந்தித்து. (காவியித்யாதி) முன்பு எனக்கு ஏற்றமாக நினைத்திருப்பது இது; இப்போது எனக்குப்பிறந்த செவ்வியும் கண்டிகோளே. இப்போது மநோவாக்காயங்கள் மூன்றுக்கும் இதுவே விஷயமானபடி கண்டிகோளே. (மேவிச் சொல்ல வல்லார்) இதிலே பொருந்தி இத்தைச்சொல்ல வல்லவர்களுடைய பாபம் இவர்கள் பக்கல் நில்லா. இவர்களைவிட்டுப் போய், பின்னையும்தான் நிற்கையன்றிக்கே நசிக்கும். (க) “ஸுஹ்ருத: ஸாதுக்ருத்யாம் - த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்” என்கைக்கு முதலில்லை. (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. — பத்தாம்பாட்டு. (வாவியித்யாதி) (எனக்கேற்றம்) அவர்களுக்கு நாயகனென்கை. (செவ்வி) பகவதநுபவமே யாத்ரையாயிருக்கை. கண்டிகோளே என்கையாலே - காயிகம். ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆரும்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆரும்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

(க) சாட்யாயந சாகை.